UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Het Paradys der Geestelijcke ende Kerkelijcke Lof-sangen/ op de principaelste Feest-daghen des gheheelen Jaers

Afhakker, Aegidius

Herzogenbusch, 1621

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-55072

Visual Library

Th. 3221.

I

HET

PARADYS

der Geestelijcke ende Kerckelijcke Lof-sangen / op de principaelste Feest-daghen des gheheelen Jaers.

Gheplant

Door SALOMONEM THEODOTVM,

Licentiaet in der H. Godtheydt.

T'SHERTOGENBOSCH,

By Ian Ianſz. Scheffer, M. Dc. XXI.

AEN-SPRAECK
Tot den Leeſer,
Van den In-houdt des Boecks.

GHy hebt hier (gunſtighe Leeſer) ter eeren Godts ende zynder Heyligen eenige Lofſanghen, op de uytnemenſte tyden des Iaers, by nae geſteldt in ſulcken vervolgh, als gheſteldt zijn de Getijden ofte Leſſen in 't *Roomſche Brevier*. Te vveten, eerſt als *Proprium de tempore*, noopende de eygenſchap des Heylighen tijdts: Daer na, als *Proprium Sanctorum*, eenighe Heyligen in 't

particulier aen-gaende. Ten derden, als *Commune Sanctorum*, van verſcheyden ſtaten der Heyligen in 't ghemeyn handelende. Hier na volghen noch, voor de Sondaghen ende alle bequame tyden, eenighe Lof-ſanghen, betreffende de Chriſtelijcke devotie tot verſcheyden deughden, beſtaende ſoo in oeffeninghe des *Gheloofs*, ons van de *H. Kerck* voor-ghedraghen, als in 't aenmercken van onſe vier uyterſten: om daer door te komen tot een vvaerachtigh *berouw'* ende *leedtweſen* van onſe ſonden, ende alſoo tot *verachtinghe* deſer verganckelijcker *Werelt* ende een brandende *liefde tot Godt*, om zijn geboden vromelijck te onderhouden, ende ſoo vruchten voort te

brenghen *in patienci* ofte *verduldigheydt*. Ten leſten, om goede kennis te hebben van een Chriſtelijck geloof ende leven, volght den *Catechiſmus*, vvelcke beſlooten vvordt met de Pſalmen in de Veſper ende Compleet, op Feeſt-daghen in de H. Kerck ghebruyckelijck, &c.

Om 't vvelcke vervolgh des boecks te moghen hebben, ſo hebbe ick eenſdeels deſe Lof ſanghen verſch ghemaeckt: ander-deels uyt ſommighe boecken ende ſchriften uyt-geleſen ende by een vergadert. Onder de vvelcke, hoevvel eenige, oock binnen korten tyde van verſcheyde gheleerde mannen ghemaeckt ſijn. So heb ick nochtans (gelyck men ſeght dat vyer oogen

meer ſien als tvvee) veel van die op nieuvvs overſien, en tot bequamer maet-klanck, ofte klaerder ſin, op verſcheyden plaetſen (ſo ick meyne) ghebracht, vermijdende (nae mijn vermooghen) alle vreemde, als Vlaemſche ende dierghelijcke, voor den ghemeynen man deſer Provincien, onghehoorde ofte duyſtere vvoorden. Inſghelijcks 't ghe heele boecksken over-gevende aen alle verſtandighe ende in de Dicht-kunſt ervaerene Mannen, om daer inne te veranderen, te vermeerderen ofte te verminderen ſo veel ſy tot profijt der H. Kercken ſullen goet vinden. Maer die 't verſtandt daer af niet en hebben, ende daerom by avontuer de kunſt die ſy niet en hebbē, ſullen vvillē ver-

achten, naer het Latynſch ſpreeck-vvoordt: *ars non habet oſorem niſi ignorantem*, vvil ick ghebeden hebben dat ſy ghedachtigh zijn, dat de ſtem des Ravens met den ſangh der Nachtegaelen niet en pleeght over een te komen.

De VOOR-REDEN,
Van het wit ende eyndt deses Boecks.

MEn *siet dat de menschen van alle natien (als van den autheur der natueren beweeght sijnde) den sangh gebruycken, ofte als een vermaeckelijcke verweckinge der sielen tot hare wercken, ofte als een uyt-berstende vrucht ende ontluyckende blomme uyt de levendighe aerde van onsen wille, nu opgeweckt synde door de klaere sonne des verstandts licht schijnende door de bewegelijcke locht der geneghentheden, alle duystere wolcken des droefheyts daer uyt verdreven zijnde. Wie sal dan onse Neder-landers het singhen kannen ofte moghen verbieden, als sy 't selve ter gelegener tijdt ende plaetse te werck stellen? Insonderheydt, dewyl de H. Schriftuere op verscheyden plaetsen alle menschen vermaent om God met Lof-sanghen te prijsen. Sullen sy dan Lof-sanghen*

sin-

singhen so moeten sy die oock hebben. Ende van waer sullen sy die kryghen? 't en sy die geenighe die haer op de Dicht-kunst verstaen ende door gheleertheydt het goet van het quaet kunnen onderscheyden, haer ghewerdigen haeren arbeyd daer aen te besteden? 't Welck also tot noch toe seer sober geschiet is, so hebben de slechte menschen, in Liedekens te dichten, dickwils haer selven slechtelijck moeten behelpen. Ende is voorwaer een onverdragelijcke saecke, dat men siet, dat so om ketterijen te planten, als om den brandt der onsuyverheydt (recht of die noch niet genoegh ontsteecken en waer) aen alle kanten voort te stichten, kunstige Rede-rijckers ende Poëten ofte Veersch dichters gevonden worden: die door haere Spiegelen der minnen, ende diergelijcke bordeelboecken, so met naeckte figueren als met uyt gekipte woorden het ampt van den tenteerder, den geest des onsuyverheydts, so levendig bedienen, dat sy de menschen hier door, als door der Syrenen sangh, van haer verstandt t'eenemael berooven, ja als door den

beecker van Circe in Verckens soo veranderen, dat sy al haer leven langh in den stincken poel der onreynigheydt haer wentelen, ende als Paerden ende Muyl-eesels sonder verstandt den lust des vleeschs nae-jagen: oock soo onbeschaemt haer kryten ende jancken door de onkuysche dichten ende liedekens laten hooren, gelyck een deel blakende honden om een ritsige teeve loopende. Ende nochtans hierentusschen tot noch toe qualyck ymandt gevonden is, die onse Nederlanders, om God ende syne vrienden ofte de deughd te loven, ende alsoo tot een suyvere, eerlycke, ende Goddelycke liefde, tot cieraet der zielen, verweckt te worden, den wegh met behoorlycke kunste bereyt heeft. Want behalven 't Prieel der geestelijcke melodijen, voor 6 Iaren, ende Iusti Harduijnij Goddelijcke lof-sangen, voor-leden jaer 1620 in Vlaenderen eerst uyt gegeven, hebbe ick geen Geestelyck Liedtboeck, met behoorlycke kunste der dichtinge gemaeckt, kunnen vinden. Ick swyghe noch andere fouten van onwetenheyd, in veel van de oude lied-boecken begaen, de welcke den ver-

ſtandighen mishaghen.

Aengaende in 't byſonder 't gebruyck deſer ofte dier gelycker lof-ſangen in de Kerckelycke vergaderinghe, hoe veer 't ſelve ſal mogen geduldt worden, wil ick die ghenige laeten oordeelen die dat toe-ſtaet te oordeelen: als niet willende in 't minſte verhinderen het loflyck ende treffelyck gebruyck des latynſchen ſangs in den ghemeynen Godts-dienſt der H. Kercken. Den welckē in zyn geheel blyvende, onder de kinder-leer en in vergaderingen der broederſchappē ofte andere gelegentheyden eenige van duſdanige lof-ſangen te ſinghen dunckt my niet onbequaem, om (neffens andere Gheeſtelycke vruchten) hun den moed te doen ſincken die daer roemen op haer Nederlandſche Pſalmen: als of den Koningh David ſelver die voor haerlieden op eenen Nederlandtſchen rym geſtelt hadde, ende als of het al 't ſuyver Gods woord waere, 't ghene zy daer in ſinghen: Waer van ſy nochtans geen ſeeckerheyt en kunnen hebben. Want nademael de Pſalmen van den Koning David in 't Hebreuſch geſchreven zijn, ſo en kanmen niet

seecker weten dat de over-ghesette Psalmen, ofte Davidts Psalmen, ofte Godts woordt ghenoemt moghen worden, 't en sy men voor seker weet dat de oversettinghe na den rechten sin, ende door den selven H. Geest, diese door den Propheet David gesproken heeft, gheschiedt sy. Als blyckt 2. Petri 1. V. 20. 21. Ende wie sal dit van de oversettinge der twistige ende gescheurde ketters kunnen hopen, ick swyge seecker weten? Bysonder als men aenmerckt dat om de eene tael op rymin d'ander over te setten, groote verandering, af-doen ende toe-doen der woorden vereyscht word: Ende hierenboven in de Psalmen, so sy in 't Hebreusch geleesen worden, veel swaere ende twyffelachtighe spreucken gevonden worden, in de welcke den oversetter uyt verscheyde sinnen eenen sin na sijn verstandt raemende, lichtelijck kan bedrogen worden, ende oock andere bedriegen. Dewijl dan den rechten sin der Euangelischer Historien, der wercken der Apostolen, &c. niet minder Godts woord en is als den rechten sin der Psalmen

Davids, blyckt ghenoeghsaem dat de Lofsangen die de mysterien des Nieuwen Testaments verklaeren, niet minder Godts woordt en moghen ghenoemt worden als de Nederlandtsche Psalmen, als sy niet minder met den rechten sin der H. Schriftuere over een en komen. Ende hebben als dan de ghemelde Lof-sangen noch een groot voordeel boven die over-ghesette Psalmen, nopende de mysterien daer sy van handelen. Want aenghesien den Koningh David in zijn Psalmen den lof ende eere Gods so verre alleen verbreyde als God zyn heerlyckheydt in dien tyde vertoonde, ende den staet des Ouden Testaments toe liet, in 't welcke in figueren, als door eenen doeck, de glorie des Nieuwen Testaments duysterlijck gesien wierdt: Maer nu in de Euangelische schriften veel klaerder de heerlijckheydt des Heeren verthoont is in 't mysterie van de H. Drievuldigheydt, vande Menschwerdinghe, leven, doodt, verryseniſſe ende Hemel-vaert onses middelaers Iesu Christi, van de instellinge der H. Sacramenten,

van

van de sendinghe des H. Geests, &c. Soo is ghenoeghsaem te mercken dat de weerdigheydt des Nieuwen Testaments een klaerder lof des Heeren voor dese weldaden vereyscht, als de Ioden ghehadt hebben ende noch daghelijcks ghebruycken. Dewelcke nochtans der Psalmen Davids in 't Hebreusch singhende, meerder oorsaeck hebben om haer op Gods woordt te roemen, als de ketters haere onseeckere oversettinge singende. Kennelijck is 't oock dat de Christelijcke waerheyt meerder als de Ioodsche tot devotie ende liefde Gods is verweckende. Waerom den H. AUGUSTINUS *in't beginsel zynder bekeeringe (niettegenstaende datter oock de Psalmen Davids in de Kerck van Milaenen ghesonghen wierden) nochtans te kennen geeft, dat hy meerder beweeght is gheweest door de Hymnen ende Lof-sanghen, versch van den H.* AMBROSIUS *gemaeckt, als door de Psalmen: in't negende boeck zynder belydenisse, cap. 6. aldus schrijvende:* Hoe seer schreyde ick onder de Hymnen ende Lof-san-

gen, grondelijck beweeght zijnde door de soet-luydende voysen uwer Kercke! Dese voysen luyden in mijn ooren, ende uwe waerheydt vloeyde al smeltende in mijn herte. Hier uyt rees ende ontstack een affectie der Godvruchtigheyt, ende mijn traenen liepen over mijn wangen, ende my was wel met haer, &c. *Voorts ghelyck den Koningh David in syn Psalmen somwylen verhaeldt de deughden van Abraham, Isaac, Iacob, Ioseph, Moyses, Aaron, Salomon ende andere Heyligen des Ouden Testaments, so vereyscht de reden oock, dat Godt in zyne Heyligen des Nieuwen Testaments met lof-sanghen sal ghepresen worden, ende de Christenen alsoo verweckt, om nae 't exempel der Heyligen weerdigh te wandelen in den roep daer sy van Godt in gheroepen zijn. Op dat sy den enghen wegh in de ghemeynschap der Heyligen wandelende, hier naemaels oock by de Heyligen, ter goeder Herberghe souden moghen gheraecken; Ende aldaer onder onsen Hooghen-Prie-*

ster Iesus Christus voor den throon der H. Drievuldigheydt, in 't geselschap der Enghelen, het eeuwigh Sanctus *in der eeuwigheydt singhen,*

AMEN.

Gheestelijcke Ende Kerckelijcke Lof-sanghen/ onderscheyden nae de veranderinghe des tijdts.

Eerst beginnende van den Advent/ ofte toekomst des Heeren/ door zijn menschwordinghe.

O Schepper aller sterren klaer/
Condi- tor alme syde- rum,

Een licht der Christelijcker schaer/
Æ ter- na lux credentium,

Christe onse Verlosser goet: Hoort
Christe redemptor omnium: Ex-

dat wy bidden met ootmoet.
audi preces supplicum.

Schepper aller sterrē klaer
Een licht der Christelijcker schaer/
Christe onse verlosser goet:
Hoort dat wy bidden met ootmoet.

Ghy waert bedroefdt dat door de doodt
De werelt was in grooten noodt:
Ghy quaemt ons maken al gesondt/
Die nae der ziel waeren ghewondt.

Doē 'swerelts avont-stond verscheē
Quaemt ghy ons Bruydegom aentreē
Wt uwe Moeder eerbaerlijck/
Die Maghet oock bleef suyverlijck.

Door u gheweldt en stercke kracht/
Die knie'en moet buygen all' geslacht/
In Hemel en in 't Aerdtsche dal/
Die u zijn onderdanigh al.

Heylighe Heer ghebenedijdt/
Rechter van toekomende tijdt:
Wy bidden u doet ons bystandt/
Teghen 't gheweldt van den vyandt.

Lof/eere/kracht en glori' schoon/
Sy God den Vader/ en zijn Soon/
Die met den Heyl'gen Geest dit vijn
Eewigh/ Eenigh/ Drievuldigh zijn.

Conditor

Onditor alme ſyderum,
Æterna lux credentium,
Chriſte redemptor omnium:
Exaudi preces ſupplicum.

Qui condolens interitu
Mortis perire ſæculum,
Salvaſti mundum languidum,
Donans reis remedium.

Vergente mundi veſpere;
Vti ſponſus de thalamo
Egreſſus honeſtiſſimâ
Virginis matris clauſulâ.

Cujus forti potentiæ
Genu curvantur omnia:
Cæleſtia, terreſtria;
Nutu fatentur ſubdita.

Te deprecamur hagie
Venture judex ſæculi,
Conſerva nos in tempore,
Hoſtis à telo perfidi.

Laus honor virtus gloria
Deo Patri & Filio,
Sancto ſimul Paraclito,
In ſæculorum ſæcula.

De meditatie van de Maget Maria / in de welcke haer den Engel quam groeten.

Op de wyse:

Het viel een Hemels douwe, &c.

Ofte

Als het hier op nooten begint.

O eeuwigh God Almach-

tigh / Tot u soo roepen wy:

Wilt ons eens zyn gedach-

tigh/ Maecht Israel eens bly.

Wilt haest Messi- as senden/

Die ons verlos- sen sal

Van alle ons ellen den /

Gheschiet dooz A dams val.

Wilt haest/ &c.

O Eeuwigh Godt Almachtigh/
Tot u so roepen wp:
Wilt ons eens zÿn ghedachtigh/
Maeckt Israel eens blp.
Wilt haest Messias senden/
Die ons verlossen sal
Van alle ons ellenden/
Gheschied door Adams val.
Wilt haest &c.

Och mocht ick eens aenschouwen
Die schoone jonghe Maeght/
Die edel Vrouw der Vrouwen/
Die Godt so heeft behaeght:
Dat sy eens sal ontfanghen
Den Salighmaecker zoet.
Naer hem staet mÿn verlanghen.
Hy is dat eeuwigh goet.
Dat sy &c.

Ick wensch met herten seere/
Dat ick haer dienen mocht/
Die tot soo grooter eere
Van Godt sal zÿn besocht.
Want sy is upt gheleesen
Van alder eeuwighedt/
Om eens Moeder te wesen
Van zÿnder Majestept.
Want sy &c.

Den Enghel.

Ick groet u Maghet schoone/
Ghebenedÿdt zÿt ghy:
Den Vader upt den throone
Die is u altÿdt by:
Hy heeft u uptverkoozen/
Want ghy vol graci' zÿt.
Van u sal zÿn ghecoozen
Christus ghebenedÿt.

Maria.

Wat zÿn dit vooz nieuw-maeren/
Seght my 't verstant hier van/
Hoe is 't dat ick sou baeren/
Daer ick nopt kende man?
Ick heb Godt op ghedzaghen
Van jonckz mÿn supverhepdt:
Om hem soo te behaghen/
Tot mÿnder salighepdt.

Den Enghel.

Schoon Maeght wilt u verblÿden/
En zÿt toch niet bevzeest:
Den Heer sal u bevzÿden/
En sepnden zÿnen Gheest.
Zÿn kracht sal u omschynen/
Van hem sult zÿn vervult/

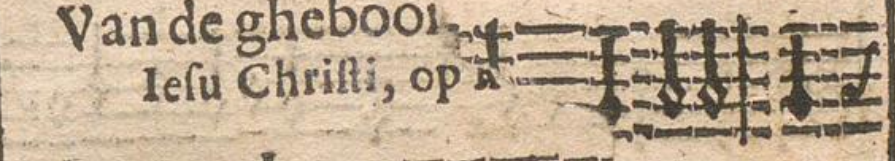
En baeren sonder pijnen:
Moeder Godts wesen sult.

Maria.

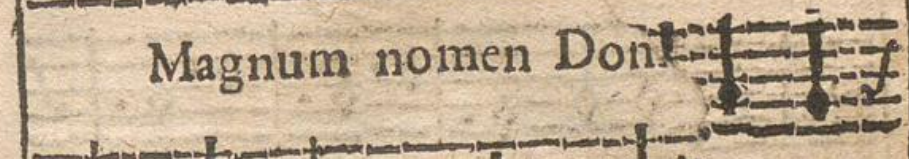
Mijn hert is seer ontsteecken
Als ick u heb ghehoort:
Met blijschap wil ick spreecken:
My gheschie naer u woort:
Mijn ziel maeckt groot den Heere/
Ick wil hem roepen aen/
Want hy zijn Dienst-maeght teere
Veel gracij heeft ghedaen.
Mijn ziel/ &c.

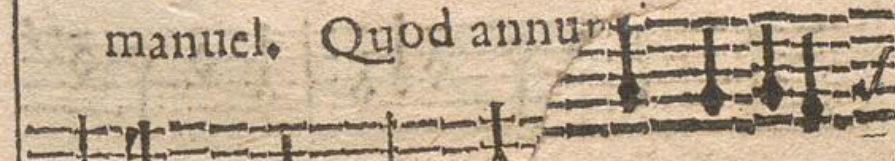
Den Dichter.

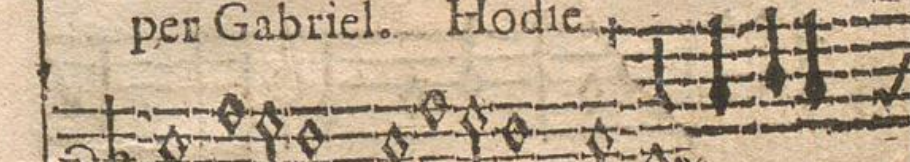
Ter eeren laet ons singhen
Van die schoon Maeghet reyn:
Op dat sy ons wil bringhen
In dat schoon Hemels pleyn/
Daer vreughd is boven maten/
Voor die tot God hem keerdt.
Geen hert en kanse baten/
So die Schriftuere leerdt.
Daer vreughdt/ &c.

Van de gheboor-

Ieſu Chriſti, op

audete, Ex

Magnum nomen Dom

te, gau-

manuel. Quod annun

natus hodie.

per Gabriel. Hodie

aria

apparuit, apparuit in Iſrael.

Sunt impleta, quæ præ-

En baeren sonder

Moeder Godts

Myn Hert niet. De Maria Virgine

Als ick u het

Met blysch

My ghes

Myn zie

Ick wil

Want natus est El. Eia, Eia,

Veel gra

Den

Ter eeren laem genuit, sicut divi.

Van die schoon

Op dat sp ong

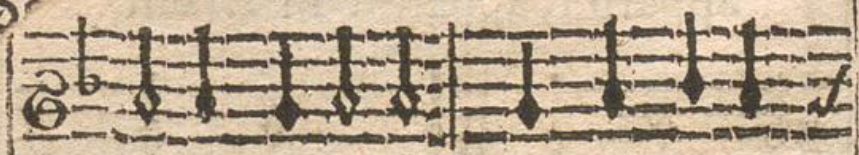
In dat scho

Daer vzeu

Voor die

Geen ala voluit clementi a. Gau-

S

dete, gaudete, Christus natus

hodie.

hodie. Gaudete, gaudete, Ex

Maria Virgine. Gaudete, gau-

dete, Christus natus hodie.

Gaudete, gaudete. Ex Maria

Virgine.

Nu zÿt wellekome Jesu lieve

Heer. Ghy komt van alsoo hoo-

ghe/van also veer. Nu zÿt wel-

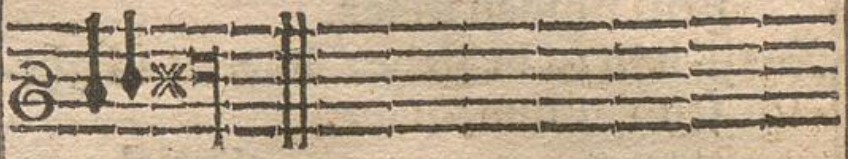
lekome van den hooghen Hemel

neer. Hier al in dit Aerdtrÿck

zyt ghy ghesien nopt meer. Ky-

rieleys.

NV zyt wellekome Jesu lieve Heer.
Ghy komt van alsoo hooghe/van also veer.
Nu zyt wellekome van den hooghen Hemel neer.
Hier al in dit Aerdtryck zyt ghy ghesien nopt meer.
Kyrieleys.
Christe Kyr-iêleîson laet ons singhen bly/
Daer meed' oock onse Leysen beginnen vry:
Jesus is ghebooren op den Heyligen Kers-nacht/
Van een Maghet reyne / die hoogh moet zyn ghеacht.
Kyrieleys.

D'Her-

D'Herders op den Velde hoorden een nieuw liedt /
Dat Jesus was gheboren / sy wisten 't niet:
Gaet aen geender straten / en ghy sult hem vinden klaer.
Beth-lem is de stede / daer 't is gheschiedt voorwaer.

Kyrieleys.

D'Heylighe drie Koon'gen upt soo verren landt.
Sy sochten onsen Heere met Offerhandt.
S'Offerden ootmoedelyck Myrrh' / Wieroock ende Goudt /
T'eeren van dat Kinde dat alle dingh behoudt.

Kyrieleys.

Dies est læti-

tiæ.

tiæ. Nam proceſſit ho-

di- e, Chriſtus Rex de Virgi-

ne. Sine viro, ſine viro, Virgu-

la de flore modo miro. Virgula

de flore modo miro.

Dies

DIes est lætitiæ.
Nam processit hodie,
Christus Rex de Virgine.
Sine viro, sine viro,
Virgula de flore modo miro.
Virgula de flore modo miro.
Natus est Emmanuel.
Quem prædixit Gabriel
Vt testatur Daniel.

Sine viro, &c.

Castitatis lilium
Peperit nunc filium,
Christum Cœli Dominum.

Sine viro, &c.

Res miranda creditur
Virgo nihil læditur,
Verbum hanc ingreditur.

Sine viro, &c.

Virgo mater nescia
Corruptelæ, gratiâ
Spiritus fit gravida.

Sine viro, &c.

Een ander Kers-Liedeken/

Op de Wyse:

O schoonste Personagie, &c.

O soe- te Harmonÿe! Van
O Choor der Eng'len blÿe; Ghy

my verdrÿfst ghy smert / Door
steelt van my mÿn hert / En

repner minnen.
al mÿn sinnen.
Wt liefd dwyn

Ick heel verdwyn. Om dat

ick hoor van vrede Die my aen-

dienen Des Hemelsch Cherubi-

nen/ God oock mede.

O Soete harmonije!
Van my verdryft ghy smert/
Door repner minnen.
O Choor der Eng'len blije;
Ghy steelt van my mijn hert/
En al mijn sinnen.
Wt liefd' dijn
Ick heel verdwijn.
Om dat ick hoor van vrede/
Die my aendienen
Des Hemelsch Cherubinen/
God oock mede.

O Jesu minnelijcke/
Die mensch ghewozden zijt
En Godt gebleven:
In Aerdt en Hemelrijcke
Weest nu ghebenedijt
Van al die leven.
Mijn God/mijn Heer/
Mijn hoop/ mijn eer/
Met u so wil ick sterven:
Al's werelts lusten
En vreughden/vol onrusten
Voozt-aen derven.

Ghy zijt den aldermeesten/
Den hooghsten Heer van al/
Rijck/Schoon/Almachtigh.
Nochtans hier vooz de beesten
Leght ghy in eenen stal/
Arm/ teer en klaghtigh.
O Godt seer groot/
Mensch naeckt en bloot/
Wilt my u wijsheydt schencken:
Dat ick met vreughden
Mach alle dese deughden
Overdencken.

Een kindeken is ons geboozen

in Bethlehem / Des hadd' He-

rodes thoozen / dat scheen aen

hem. Dzie Koningen eendzach-
Komen soecken aendach-

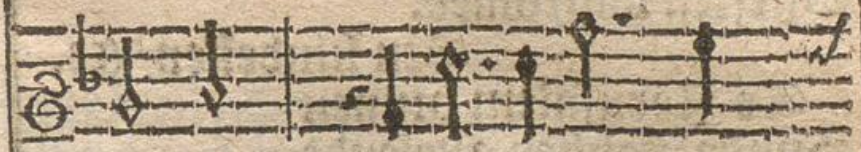

tigh Tot Jerusalem zijn.
tigh Den nieuwen Koninck fijn.

In

In Ozienten lan- de Hadden

sp klaer Sÿn sterre met ver-

stande Ghesien voorwaer.

Een kindeken/ &c.

EEn kindeken is ons gheboren
In Bethlehem/
Des hadd' Herodes thoren/
Dat scheen aen hem.
Die Koninghen eendrachtigh

Tot Jerusalem zÿn
Komen soecken aendachtigh
Den nieuwen Koninck fÿn.
In Oziënten lande
Hadden sy klaer
Sÿn sterre met verstande
Gheslen voorwaer.
Een kindeken/ &c.

Te Jerusalem binnen
Sÿnde/ hebben gheseydt
Met kloecken moet/ en sinnen/
Wy zÿn hier wel berepdt
Ghekomen van soo verre/
Om 't kindt vol deughdt
T'aenbidden/ door zÿn sterre
Beweeght met vreughdt.
Een kindeken/ &c.

Maer doen Herodes hoorde/
En die stadt dit vernam/
Sy haer gheheel verstoorde/
Hy vreesd' en wierdt seer gram/
Dat hy verliesen soude
Sÿn rÿcke groot:
Daerom hy brenghen woude
Het kindt ter doodt.
Een kindeken/ &c.

Hy vraeghde vol onvreede/
Waer 't kindt gheboren was.

In Bethlehem die stede/
So was dat men daer las;
Dus hebben 't die Propheten
Beschreven net/
En klaerlyck laeten weten
In d'oude wet.
Een kindeken/ &c.

Hy seyde tot de wyse
Met een ghevepnst ghelaet/
Gaet met goeden advyse/
Soeckt neerstigh met der daet
Dat kindt/ den Heer der Heeren
Soo groot gheacht:
Men seght hy sal vermeeren
Syn ryck met kracht.
Een kindeken/ &c.

En als ghy 't kindt ghevresen
Hebt vonden/ keert tot my/
Met goed bericht van desen/
Op dat ick 't selve vry
Aenbidden mach/ na reden/
In korter stondt:
Het heeft myn hert door-sneden/
En seer ghewondt.
Een kindeken/ &c.

Maer als de wyse quamen
Buyten die stadt ghegaen/
Met vreughde sy vernamen

De sterre voor hen staen/
So langh tot dat sy vonden
Het kindt soo kleen/
By zÿn Moeder/ghewonden
In doecxkens reen.

Een kindeken/&c.

Die Koninghen aenbaden
Het kindt soo menighfout/
Offerden/wel beraden/
Myrrhe/Wieroock en Goudt:
Sy eerden oock zÿn Moeder
Die suyver Maeght:
Dit heeft onsen Behoeder
Al wel behaeght.

Een kindeken/&c.

Den Enghel heeft by nachte
Hen ghedaen sulck bevel:
Te keeren/elck hem wachte
Meer tot Herodes fel.
Dies door verschepden weghen
Zÿn sy ghekeerdt
Naer hups/al met Godts seghen/
Als men ons leerdt.

Een kindeken/&c.

Wy bidden nu/en singhen;
Wy bidden met ootmoet/
Dat Jesus ons wil bringhen
Al in zÿn rÿcke soet/

Daer hem zyn Eng'len loven
Tot aller tyd
Dat gun ons Godt van boven/
Gebenedyd.

Een kindeken/&c.

Exulta parva Beth-lehem, Beth-

lehem. Et tu gaude Ieru- salem.

Alleluia, alleluia. Allel. &c.

EXulta parva Bethlehem, Bethlehem.
Et tu gaude Ieruſalem.

Alleluia, Alleluia.

Alle.&c.

Nam puer natus hodie, hodie.
Qui Rex est cæli curiæ,

Alle. &c.

Hic jacet in præsepio, præsepio,
Qui regnat sine termino,

Alle. &c.

Cognovit bos & asinus, asinus.
Quod puer erat Dominus,

Alle. &c.

Reges de Saba veniunt, veniunt.
Aurum, thus, myrrham offerunt.

Alle.&c.

In hoc natali gaudio, gaudio,
Benedicamus Domino.

Alle. &c.

O saligh hey- ligh Beth-

lehem.

lehem. O onder dupsendt upt-

verkoozen / Vereert boven

Jeru- salem. Want Jesus

is in u geboren. Vereert, &c.

O Saligh/ heyligh Bethlehem.
O onder dupsent uptverkoozen /
Ver-eert boven Jerusalem/
Want Jesus is in u ghebooren.
Ver-eert/&c.

O Bethlehem kleyn-groote stadt/
Kleyn van begryp / maer groot van weerden.
Ghy zyt dat alder-eelste bat/
En d'aller-ryckste Stadt der eerden.
Ghy zyt/ &c.

Verheught u dan O Israel/
Hoe moght m'u blyder boodtschap bringhen?
Tot u soo komt Emmanuel:
Wilt upt der sonden slaep ontspringhen.
Tot u/ &c.

O Koninck Christe Prince groot/
Hoe woordt ghy hier aldus ghevonden/
In hoy en stroo/in sulcken noodt/
In arme doeckxkens teer ghewonden.
In hoy/ &c.

Ghy hebt het Firmament ghemaeckt/
Al waer u loven 's Hemels gheesten:
Maer nu gheheel bloodt ende naeckt/
Leght ghy in 't midden van de Beesten.
Maer nu/ &c.

Ghy

Ghy woydt gheboozen in een stal/
Niemandt bekendt in der nacht stille:
Maer d'Eng'len singhen over al/
Peys met den Mensch van goeden wille.

Maer/&c.

O Machtigh Godt/ o Jesu soet/
Wat liefd' heeft u daer toe ghetrocken/
Dat ghy aenneemt ons vleesch en bloedt.
Om ons tot u also te locken?

Dat ghy/&c.

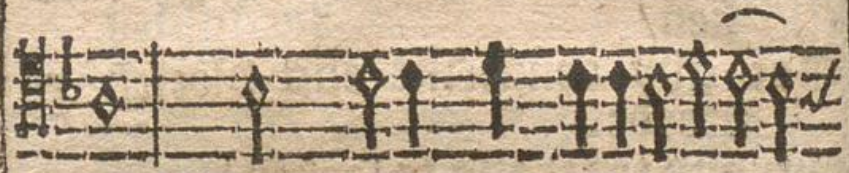
Komt tot dit kindt / ghy Adams kindt/
Hoe kunt ghy noch die wereldt minnen?
Siet hoe Jesus hem met u bindt.
Offerdt hem heel u hert en sinnen.

Siet hoe/&c.

Tenor. a. 4.

Beata immaculata virgo puerpe-

ra : Quam pura ſunt creatura tam

Cantus. a. 4.

Beata immaculata virgo puerpe-

ra. Quam pura ſunt creatura, tam

Altus a 4.

Beata immaculata virgo puerpe-

ra. Quam pura sunt creatura tam

Bassus a 4.

Beata immaculata virgo puerpe-

ra: Quam pura sunt creatura tam

Tenor a 4.

Cantus a 4.

Altus a 4.

digna viſcera, Concipere

in- duere lucem pater-

Baſſus a 4.

digna viſcera Concipere,

induere lucem pater-

Tenor a 4.

næ gloriæ.

Cantus a 4.

næ gloriæ.

Altus a 4.

næ gloriæ.

Baſſus a 4.

næ gloriæ.

BEata immaculata virgo puerpera:
Quam pura sunt creatura, tam digna viscera
Concipere, induere lucem paternæ gloriæ.

Concipere, &c.

O nate pro nobis date noster Emmanuel
De fruge Mariæ suge butyrum lac & mel;
Sunt dulcia, sunt lactea, sunt pura matris ubera.

Sunt dulcia, &c.

Primæva seduxit Eva, Dux morientium:
Tu plena salutis vena, mater viventiũ:
Tu reseras; tu revocas ad Paradisi januas.

Tu reseras, &c.

Nos dentis mali serpentis morsus invaserat;
Divina sed medicina venena dissipat:
Tu medicum das puerum, cujus est nomen oleum.

Tu medicum, &c.

Laudemus & invocemus fortem mulierem,
Mariam dulcem & piam, quæ vicit dæmonem;
Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur moribus.
Hanc cordibus, &c.
Sis bona nobis patrona in ista Bethlehem,
Regina, ô Heroina, novæ Ierusalem:
Te Cherubim, te Seraphim laudent Maria perpetim.
Te Cherub. &c.

Verſch gheboozen ſagh ick een

kind'lijn kleyne Suſſken/en traen-

tjens

tjens weynen. Ghy hebt re'en dat

ghy klaghet/ghy hebt re'en dat ghy

klaghet Spyack daer een Vrou

die Moeder was en Maghet.

VErsch ghebooren sagh ick een kind'lijn kleyne
Suchten/en traentjens weynen/
Ghy hebt re'en dat ghy klaghet/
Ghy hebt re'en dat ghy klaghet/

Spraeck daer een Vrou die Moeder was/en Maghet.

Ghy hebt/&c.

Voor den Hemel hebt ghy nu een speloncke/
Koudt/ sonder vyer of voncke.
Voor u throone de krebbe/

Voor/&c.

Met weynigh hoys / in plaets van wol en webbe.

Voor u throone/&c.

Daer u songen thien honderdt duysendt lieren/
Daer loepen nu twee dieren:
Die voor Hymnen voor Psalmen/

Die voor/etc.

Met lauwen aem u teere le'en bewalmen.

Die voor/&c.

Voor u werden verraedt al 's Hemels gheesten/
Mensch/Vogelen en Beesten.
Nu van honghere en dorste/

Nu van/etc.

So snackt ghy naer mijn Maeghdelijcke borsten.

Nu van/etc.

U kleedt dat blonck van sterren en van sonnen:
Nu moet ghy zijn ghewonnen
In de luyeren en doecken/
In de etc.
Die mijn armoe by een heeft kunnen soecken.
In de luyeren/etc.

U quam eer toe een Keyserlijcke Moeder/
Augustus tot een voeder.
Want u dese doch souden/
Want u/ etc.
Hebben ver-eert met purpur en met goude.
Want u dese/etc.

Maer want u nu believd mijn God mijn Soone/
Bethlehem voor een thzoone:
Soo ghenadight u handen/
So ghenad. etc.
Te laeten woelen in deese arme banden.
So ghenadight/etc.

Dulcis Ieſu, dulce nomen, dulcis

Dei genitrix: Dulce cœlum,

dulce ſolum, dulce mortis

gau- dium, Dul- cis

natus, no- bis datus, dul-

cis

cis Dei Fi- lius, Dulcis tho-

rus, dulcis chorus, & dul-

ce præſe pium.

DVlcis Ieſu, dulce nomen, dulcis Dei genitrix:
Dulce cœlum, dulce ſolum, dulce mortis gaudium,
Dulcis natus, nobis datus, dulcis Dei Filius,
Dulcis thorus, dulcis chorus, & dulce præſepium.

Dulcis thorus, &c.

Pulchrum numen, pulchrum lumen,
noctis in ſolatium:
Pulchrum flamen, pulchrum ſtramen,
& pulchrum palatium:
Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum, & pulchrum tugurium:
Pulchræ cunæ, ut lux lunæ; ſed puellus pulchrior.

Pulchræ cunæ, &c.

Salve virgo, ſalve virga quæ de Ieſſe floruit:
Salve nate, nobis date, quem Maria genuit:
Felix tellus, quæ per vellus, rore cœli maduit:
Felix homo, qui pro pomo vitæ panem accipit.

Felix homo, &c.

Ieſu veni, flatu leni cor noſtrum refrigera:
Carnis æſtus, orci quæſtus, ceſſent mundi prælia:
Cor devotum te vult totum, nam tu ſolus omnia.

Ergo

Ergo veni, simus pleni fontis tui copia.
Ergo veni, &c.

Pie Ieſu qui pro eſu mali per te vetiti,
Nudus naſci, lacte paſci, voluiſti perpeti:
Da ſalutem, per virtutem, qua polles divinitus,
Vt hic donum, illic bonum, acquiramus cælitus.
Vt hic, &c.

Tuus fletus, Ieſu lætus mæſtum mundum recreans,
Eiulatus tuus gratus, Patri nos concilians:
Sed da vere tecum flere cauſam mali, crimina:
Vt poſt mortem cæli ſortem nobis des in ſæcula.
Vt poſt, &c.

Nopt sulcken liefde op Aerdt-
Nopt sulcken liefde en hooz-

ryck was gevonden/
demen vermonden/ | Nopt sulcken

liefde in 't herte was ontsteecken/

Nopt sulcken liefde ter werelt was

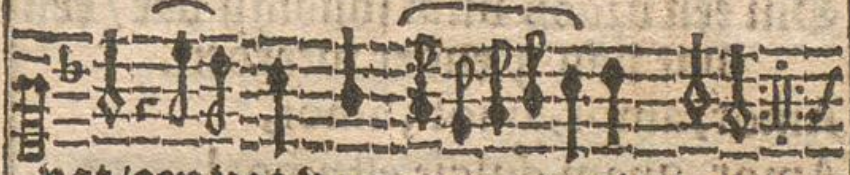
gebleecken: Dat 't schoon al sou

worden niet/en God sou worden

eerde/ Om een dupl bzoos sondigh
Om een dupl bzoos sondigh

dat/een dat dan geen- der weerden.
dat/een dat dan geen- der weerden.

Amor, amor, amor, amor, Amor,
Amor, amor, amor, amor, Amor,

quam dulcis est amor!
quam fortis est amor!

Nopt

NOpt sulcken liefde op Aerdtrÿck wierdt ghevonden/
Nopt sulcken liefde en hoorde men vermonden/
Nopt sulcken liefde in 't herte was ontsteecken/
Nopt sulcken liefde ter wereldt was ghebleecken:
Dat 't schoon al sou worden niet / en Godt sou worden eerde/
Om een vroos vupl sondigh vat / een vat van geender weerden/
Om een vroos vupl sondigh vat / een vat van geender weerden.
Amor, amor, amor, amor,
Amor, quam dulcis est amor!
Amor, amor, amor, amor,
Amor, quam fortis est amor.
O wondet liefde/ ons Vader word ons Broeder!
O wonder liefde / zÿn Dochter word zÿn Moeder!
O wonder liefde ; al upt den schoot zÿns Vaders
Komt hy betaelen de schuldt van zÿn verraders:
D'Eeuwighepdt komt in den tÿdt/ Schepper word creatuere.

't Woordt

't Woordt wordt vleesch, Godt wordt een kindt/en al upt liefde puere.
Amor, amor, &c.
O saligh Bethlem / dat hier toe was verkoozen:
O saligh stall'ken daer Christus wort ghebooren:
Saligh e kribbe die Christum mochte draghen:
Saligh e oogh en/ die hem daer leggen saghen. (olette/
Saligh is sy boven al die schoone vi-
Die daer baerde sonder pijn Jesum van Nazarette.
Amor, amor, &c.
Waer lieve Jesu / o klepnen groo-ten Heere/
Hoe is u macht e ghewordt en nu soo teere?
Hoe is u wijshepdt ghewordt en nu soo stomme?
Hoe zijt ghy Koninck soo bloot en naeckt al-omme?
Is 't om onse sonden Heer dat ghy so groot wordt kleene?
Jae 't voorwaer / daerom o Mensch houdt u van sonden reene.
Amor, amor, &c.

Geene van sonden so wil ick my bewaeren/
Ende met Jesus voort-aen wil ick my paeren:
Ick ghev' u over Heer Jesu al mijn sinnen/
Buyten u/ Heere / en wil ick niet beminnen.
Komt dan Jesu lieve Broe'r/ en wilt my niet verachten/
Hemels vyer verbuldt my heel / verslindt alle mijn krachten.
Amor, amor, &c.

Hard is den marmer / hard is een yser plaete/
Hard zijn de zarcken / en steenen van der straete/
Koudt is het ys/ en de huyt des Salamanders,
Kouder en harder soo weet ick noch wat anders/
Kouder ende herder acht ick alsulcke persoonen /
Die voor Godts liefde so groot/ geen weder-liefd' en thoonen.
Amor, amor, &c.

Een anderen Lof-sangh van Kers-mis.

Van oudts in 't Latijn gesteldt,
Ende nu versch in 't Duytsch overgheset / op de selve wijse als sy begint.

't Is een dagh van vrolijckheyt
Di- es est læ- ti- tiæ

In 's Koninckx geboorte. Want
In ortu rega- li. Nam

heden seer wel berepdt/ Wt des
processit ho- die, Ventre

Hemels pooyte / Is ghesto-
virgi- nali, Puer ad-

men wonderlijck Een kindt
mi- ra- bilis Vultu

seer gheneuchelijck / Nae
de- lecta- bilis, In

der Menschlijckheden :
hu- ma- ni- tate:

Maer 't is on-uytspreecke-
Qui est in-ef- fa- bi-

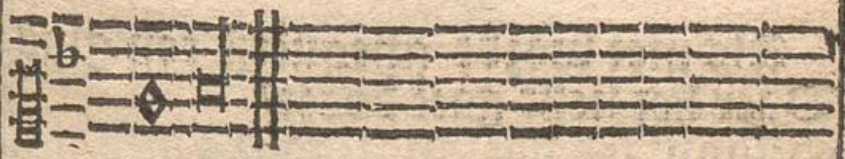
lijck

lÿck / En oock onwaerdee-
lis, Et in- æsti- ma-

relÿck / Nae zÿn Godd'lÿck-
bilis, In di- vi- ni-

hede.
tate.

T'Is een dagh van vzolÿckhepdt
In 's Koninckx gheboozte.
Want heden seer wel berepdt/
Wt des Hemels poozte/
Is ghekomen wonderlÿck/
Een kindt seer gheneuchelÿck
Nae der Mensch'lÿckheden:
Maer 't is onuptspzeeckelÿck/
En oock onwaerdeerelÿck/
Nae zÿn Godd'lÿckhede.

Moeder is de Dochter hier/
Vader is den Soone/
Wie hoord' opt van sulck bestier?
God werdt mensch pdoone.
Hy is Knecht en daer toe Heer/
Hy is over-al/dat 's meer;
Nochtans niet te grijpen:
Teghenwoordigh ende veer/
Wonder over wonder seer!
Wie kan dit begrijpen?

Als niet woordt ghequetst een glas
Daer het licht gaet dooze/
G'loov' ick dat Maria was
Eeyn Maeght nae en vooze.
Saligh is dees' Kraem-Vzouw blp/
Wiens ghesloten lichaem vzp
Den Heer heeft ghedzaghen.
Saligh die bozsten daer bp/
Die God heeft ghesoghen blp/
In zijn jonghe daghen.

In der nacht ghebooren woordt
Der Sonnen verlichter.
In een stal ter ne'er ghestozt.
Aller wereldt stichter.

Mater hic est Filia,
Pater hic est Natus,
Quis audivit talia,
Deus homo factus,
Servus est & Dominus,
Qui ubique cominus
Nescit apprehendi.
Præsens est & eminus,
Stupor iste geminus
Nequit comprehendi.

Vt vitrum non læditur
Sole penetrante,
Sic illæsa creditur
Virgo post & ante.
Felix est puerpera,
Cujus clausa viscera
Deum portaverunt.
Et beata ubera,
Quæ ætate tenera
Deum lactaverunt.

In obscuro nascitur
Illustrator solis,
Stabulo reponitur
Princeps terræ molis.

Die handt wordt ghebonden vast/
Die ghemaeckt heeft 's Hemels last/
En de sterren schoone.
Hy schreydt oock seer jammerlijck/
Die daer donderdt vreesselijck
Van des Hemels throone.

Als ghebooren wierdt Godts Soon
Van een Maghet puere:
Een roos van een leli' schoon/
Verschrickt de natuere/
Dat een Maeght hem weder baert/
Die ghebooren was voor d'Aerd'/
Die het al moet draghen:
Dat haer borsten supverlijck
Gheven mellick eerbaerlijck
Den ouden der daghen.

D'Enghel heeft de Herders ras
's Nachts by haere beesten
Verkondight wat vreughd daer was
Op des Koninckx feeste:
Gaet en soeckt het kindeken:
Het lepdt in een kribbeken/
In doecxkens ghewonden:
Hy is aller wereldt Heer/

Fasciatur dextera
Quæ creavit sydera,
Dum cælos extendit.
Concrepat vagitibus,
Qui tonat in nubibus
Et dira portendit.

Orto Dei Filio
Virgine de pura,
Vt rosa de lilio,
Stupescit natura;
Quod parit juvencula,
Natum ante sæcula
Creatorem rerum:
Quod uber munditiæ
Lac dat pudicitiæ
Antiquo dierum.

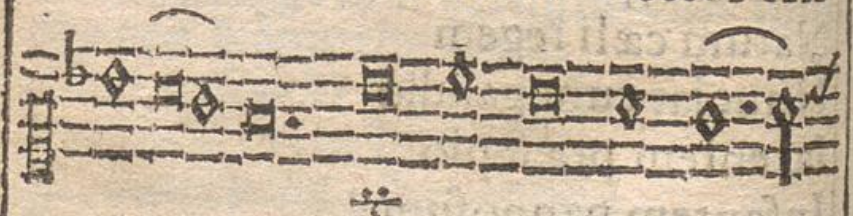
Angelus pastoribus
Iuxta suum gregem
Nocte vigilantibus,
Natum cæli regem
Nunciat cum gaudio
Iacentem præsepio
Infantem pannosum
Et cunctorum Dominum,

Van ghedaenten schoonder meer/
Als pinandt ghevonden.

Doe men die wereldt beschreef
Ginck een Maeght met kinde
Nae Bethlem daer sy doe bleef/
Baerend' haer beminde:
Die ons wil beschrijven mee/
In der hepl'ger Eng'len stee/
Die hem loven stille.
Godt een Heer der Heeren fijn
Schenck ons al den vrede zijn
Die goet zijn van wille.

Puer nobis nascitur Rector An-

gelo- rum, In hoc mundo pas-

citur

Ac præ natis hominum
Forma ſpecioſum.
Orbis dum deſcribitur,
Virgo prægnans ibat,
Bethlehem, quo naſcitur
Puer, qui nos ſcribat
In illorum curia,
Qui canebant Gloria
Novæ dignitatis.
Deus in ſublimibus
Det pacem hominibus:
Bonæ voluntatis.

citur, Dominus Dominorum.
In hoc, &c.

PVer nobis naſcitur
Rector Angelorum,
In hoc mundo paſcitur

Dominus Dominorum.

In hoc, &c.

In præsepi ponitur
Sub fœno asinorum,
Cognoverunt Dominum
Christum regem cælorum.

Cognoverunt, &c.

Hinc Herodes timuit
Magno cum livore:
Innocentes pueros
Occidit cum dolore.

Innocentes, &c.

Qui natus est ex Maria
Die hodierna,
Ducat nos cum gratia
Ad gaudia superna.

Ducat, &c.

Het viel een Hemels dou-

we

we In een klepn maeghdeken/

Ten was nopt beter Vrou-

we/ Dat deed' een kindeken.

Dat van haer was geboo-

ren/ En sp bleef maget fyn.

Lof moet u altoos zÿn.

HEt viel een Hemels douwe
In een klepn Maeghdeken.
't En was nopt beter bzouwe.
Dat deed' een kindeken/
Dat van haer was gheboozen:
En sp bleef Maghet fÿn.
O Maghet uptverkoozen/
Lof moet u altoos zÿn.

Dat van/ &c.

Die Maghet gingh met kinde/
Geen swaerhept gingh haer an.
Als Joseph dat versinde/
Die goeden weerden Man:
Hy docht; ick wilse laeten/
Den Vader ben ick niet/
En trecken mÿnder straeten/
Eer my deese schand' gheschiedt.

Hy docht; &c.

Al van des Hemels throone
Spraeck hem den Enghel an/
O Joseph Davids Soone/
O uptverkoozen Man/
Blijft togh beyde te gader/
't Is boven menschen kracht/
Dat God Almachtigh Vader
In haer dus heeft gewracht.
Blijft/&c.

Den Keyser groot van machte/
Heeft een ghebodt ghedaen/
Dat volghend' het ghelachte/
Elck nae die Stadt most gaen/
Van daer hy was ghebooren/
En brenghen zijn tribupt:
Dat dede men daer hooren/
En roepen over-lupt.
Van daer/ etc.

Maria/ Joseph mede/
Quamen te Bethlem-waert/
Want daer was Josephs stede/
So die Schriftuer verklaerdt.
Maer sy mocht nieuwers inne/
Men wees haer altoos voort:
Der Eng'len Koninginne
En wierd daer niet ghehoordt.
Maer/etc.

Daer naer hebben sy vonden

Een huys seer dun ghedaeckt/
En binnen kozten stonden
Daer hun logijs ghemaeckt:
Doen wierd de Maghet Moeder
(Al sonder wee of pijn)
Van 's menschen Soon en Bzoeder/
Mocht hy ons naerder zijn?
Doen/&c.

Hoe blij was sy van binnen
Aensiend' haer kindt minioot!
Sy was verbuldt met minnen /
En iepd' hem op haer schoot.
Sy kust' hem aen zijn wanghen/
Sy kust' hem menighfout/
Dat hy quam zijn ghevanghen
Verlossen jonck en oudt.
Sy kust'/&c.

Maria schoon fonteyne/
Daer God zijn rust in nam:
Bidt booz ons al ghemeyne
Jesus dat soete lam:
Dat hy ons in wil laeten
In't Hemelsche palleys/
Daer bzeughd is boven maeten/
En liefd' en soeten peys.
Dat hy/&c.

Puer natus in Bethlehem,

Vnde gaudet Ieruſalem. Amor

amor, amor, amor, Amor, quam

dulcis eſt amor!

PVer natus in Bethlehem
Vnde gaudet Ieruſalem.
Amor, amor, amor, amor,
Amor quam dulcis eſt amor.

Amor, &c.

Aſſumpſit carnem filius
Dei Patris altiſſimus.

Amor,&c.

Per Gabrielem nuncium
Virgo concepit filium.

Amor,&c.

Tanquam ſponſus de thalamo,
Proceſſit matris utero.

Amor,&c.

Hic jacet in præſepio,
Qui regnat ſine termino.

Amor,&c.

Cognovit bos & aſinus,
Quod puer erat Dominus.

Amor,&c.

Gaudet chorus angelicus,
Fit gaudium paſtoribus,

Amor,&c.

Et in terris hominibus
Æterna pax fidelibus.

Amor,&c.

Reges de Seba veniunt,
Aurum, thus, myrrham offerunt.

Amor,&c.

Intrantes domum invicem
Salutant Deum hominem.

Amor, &c.

Vnde semper angelicas
Deo dicamus gratias.

Amor, &c.

Op die voor-gaende wijse.

VErblijdt u nu ghy Abrams zaedt:
Die broevigh waert door Adams quaet;
Siet nu een suyver licht op-gaet/
Bekeerdt u die in sonden staet.
Siet/ &c.

Die Roe van Jesse heeft gebloeyd/
Wt haer is eē schoon blom gegroeyd/
Die ons met haren reuck versproeyd
Als een fonteyn die over-vloeyd.
Die ons/ &c.

Een wonder saeck is openbaer:
Een maeght is moeder nu voorwaer.
De Godheydt en de Menschheyt klaer
Vereenight zijn beyde te ga'er.
De Godheydt/ &c.

Het

Het Woordt dat is nu vleesch ver-
tepn/
Gheboozen van een Maghet repn:
Hy heeft gewoondt met ons gemepn/
Daerom verblijdt u groot en klepn.
Hy heeft/&c.
Een blijde Maer wozdt ons ver-
klaerdt/
Een suyver Maghet heeft ghebaerdt
Den Soone Gods van hooger aerdt.
Komt en aenbidt hem onverbaerdt.
Den/&c.
In 't kribbeken is hy ghelepdt/
Met alsoo groot' ootmoedighepdt.
Hy is/soo die Schziftuere sepdt/
Een Heer van alle heerlijckhepdt.
Hy is/&c.
Gods Enghels booz zijn aenschijn
staen/
Sy zijn hem altijdts onderdaen:
Wy die met sonden zijn belaen/
't Is recht dat wy hem bidden aen.
Wy die/&c.
Als nu so komt den Herder koen/
Die daer zijn Schaepkens sal behoen:
Hy sal haer voe'en met wepde groen/
En gheven dat haer is van doen.
Hy sal/&c.

't Is nu voorwaer den soeten tydt/
In welcken dat wy zyn verblydt/
Met dit kleyn kindt ghebenedydt/
Dat ons van sonden heeft bevrydt.
Met dit/&c.

Dit kind ghy al wel pryysen meugt/
Want 'tis schoon/en vol aller deugd:
Dus singht hem een schoon liedt met vreughd/
Soo worydt zyn Moeder oock verheughd.
Dus/&c.

Iure plau- dunt omnia Cæ-

lica clementia, Qui a red-

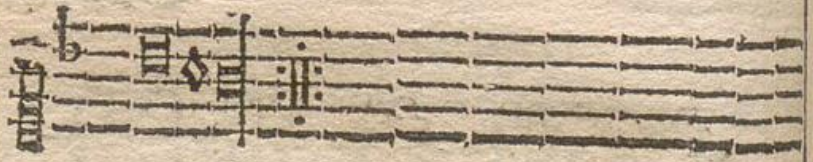
dit

dit gau- dia læ- ti-

tiæ, Ieſus Chriſtus nobis natus

hodie.

Ieſus, &c.

IVre plaudunt omnia
Cælica clementia,
Quia reddit gaudia lætitiæ,
Ieſus Chriſtus nobis natus hodie.

Ieſus,&c.

Ex Maria genitus,
Ope Sancti Spiritus,
Riſu mutans gemitus, lætitiæ

Iesus Christus nobis natus hodie.
Iesus,&c.

Pietate solita
Solvit Adæ debita,
In hac valle subdita miseriæ
Iesus Christus nobis natus hodie.
Iesus,&c.

Op de Wyse:
Dies est lætitiæ in ortu.

ALle die peys-doystigh zyt/
Verheught nu u leven:
Want ons woydt op desen tydt
Een Prince gheghéven.
Een Prince ghenaden-ryck/
Die den vpandt vyomelyck/
Sal met voeten treden:
En op-rechten Adams val/
Ock zyn volck verlossen al/
En vyenghen in vyeden.
Desen Prince hoogh bekaemt/
Weerdigh t' exalteeren/
Woydt des hooghstens Soon ghenaemt/

Die

Die oock sal regneeren
In 't huys van Jacob eerbaer/
In der eeuwighepdt voorwaer
Sal zijn rijcke wesen:
Hy sal door den rooden bloedt
Van zijn heylich dierbaer bloedt/
Ons wonden gheneesen.
Looft hem dan met blijden sanck/
En met grooter eere:
Hoordt hoe soet is dit gheklanck:
Glori' Godt den Heere
Zy in d'alderhooghsten throon/
Want den Soone Godts pdoon
Menschepdt heeft verkoozen/
En is in den kouden nacht
(Soo 't was van 't begin voor-dacht)
Van een Maeght gheboozen.
Eer en danck moet dan ontfaen
't Kindt ende zijn Moeder:
Die heeft sonder weedoms traen
Ghebaert ons Behoeder:
Sy is die woortel propijs
Van Jesse/ dat schoone rijs/
Waer upt is ghesproten
Die blomme die altijdt bloepdt/
Wien 't bloepen niet en vernoepdt/
Met liefd' overgoten.

Pie Ieſu redemptor hominum
Nomen tuum effuſum oleum

In quo genu curvatur omnium,

Infernorum atque terreſtrium.

Et cælorum, & cælorum

Et cælorum.

O quam dulcia nomina! Iesus

Iesus, Ie- sus Iesus &

Maria!

PIe Iesu redemptor hominum
Nomen tuum effusum oleum
In quo genu curvatur omnium,
Infernorum atque terrestrium,
Et cælorum,& cælorum, & cælorum.
O quam dulcia nomina!
Iesus, Iesus, Iesus, Iesus & Maria.
O Maria Regina virginum.
Nomen, virgo, est tibi melleum.

Peccatorum dulce ſolatium,
Et in cœlis perenne jubilum
Angelorum.

O quam, &c.

Pie Ieſu o paſtor optime,
Piam manum labenti porrige,
Et de luto me fecis erige;
Et in viam tuorum dirige
Mandatorum.

O quam,&c.

O Maria; tu Mater optima,
Pio corde de me recogita;
Coram Ieſu benigno clamita,
Vt meorum remittat debita
Peccatorum.

O quam,&c.

Loven dat soete kindeken klep-

ne / Het bzenght ons upt den

wep- ne. Ons is een kindt
Hy komt de Hel

ghebooren / Een Soon gepre-
verstooren / Als mensch gesi-

senteert/ | Godt ende mensch
gureert. |

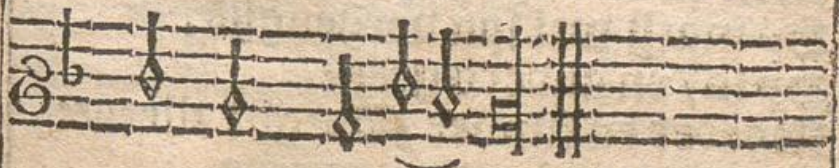
met

met ee- ne/ Onsen Verlosser

goet allee- ne Woydt hier

met ons ghemeene.

Laet ons/ &c.

LAet ons met herten reene
Loven dat soete kindeken kleyne/
Het brenght ons upt den weyne.
Ons is een kindt gheboozen/
Een Soon ghepzesenteert/
Hy komt de Hel verstoozen/
Als mensch gefigureert.
Godt ende mensch met eene/
Onse Verlosser goet alleene
Woydt hier met ons ghemeene.

Laet ons/ &c.

Dies moghen wy wel eeren
De Maghet die hem droegh/
Den grooten Heer der Heeren/
Die haer niet en verwoegh:
Sy is/en anders geene/
Moeder en suyver Maeght alleene:
God is met haer ghemeene.
Laet ons/&c.

Groet alle vriendelijcke
Die schoone suyver jeughd:
Men vond noyt haers ghelijcke/
Sy mach wel syn verheughd.
Sy is / en anders geene/
Moeder en suyver Maeght alleene:
God is met haer ghemeene.
Laet ons &c.

Ghe-eert so moet dan wesen
Nu en tot aller tijdt/
Die Moeder Godts ghepresen/
Al is 't de ketters spijt:
Sy is / en anders geene/
Moeder en suyver Maeght alleene:
Godt is met haer ghemeene.
Laet ons/&c.

Waer is de dochter van Syon?

Ick soud' haer blÿde maec-

ken. Ick soude haer een boodt-

schap doen Van alsoo groote

saec- ken.

Ick soude/etc.

WAer is de Dochter van Spond
Ick soud' haer blijde maecken.
Ick soude haer een boodtschap doen
Van also groote saecken.
Ick soude/&c.

Als men de wereldt heel beschreef
So wierdt de Maghet Moeder/
Te Bethlehem/daer sy doe bleef/
Van 't kindt/onsen Behoeder.
Te Bethlehem/&c.

Een glas al is 't dat 't schijnt daer door/
't En breeckt niet van der Sonnen:
So heeft sy Maghet naer en voor/
Dat saligh kindt ghewonnen.
So heeft/&c.

Een duysternis is ons verklaerdt/
Een licht is op-gheresen:
Een Maget heeft een kindt gebaerdt/
Een kindt schoon uptgheleesen.
Een Maget/&c.

O wonder Moeder/wonder Kindt/
Moeder en Maeghdt ghepresen:
Maer 't Kindt dat sy in doecksken windt/
Komt ons sonden gheneesen.
Maer 't kindt/&c.

Maria nam hem op den schoot/

Sy kust' hem aen zijn monde:
Die liefde hadde sy seer groot/
Tot hem in alle stonde.
Die liefde/etc.

Lof Heere moet u altoos zijn:
Wilt ons (o Heer) ghelepden/
Met Maria de Moeder dijn/
Als wy eens van hier schepden.
Met/etc.

Volghen de Lof-sangen van de besnijdenisse onses Heeren/

Ende van 't NIEVWE IAER.

Op de Wyse:

Ick slaep, ick waeck.

't Nieuw jaer begint / het oud'

is ghepasseert. Mensch wel ver-

sindt Wat Jesus u nu leert: Hy

dus besneden jonck/ Toondt u

een vonck: Van zÿn groote

vper/ Daer hy me' komt hier/

Van zÿn groote vper der mïn-

nen. O mensch/ o edel mensch/

vzupckt sinnen. O mensch/ &c.

T'Nieuw' jaer begint/
Het oud' is ghepasseert.
Mensch wel versindt
Wat Iesus u nu leert:
Hy dus besneden jonck/
Toondt u een vonck:
Van zÿn groote vper/
Daer hy me' komt hier/
Van zÿn groote vper der minnen.
O mensch / o edel mensch / vzupckt
sinnen. O mensch/ &c.
O Iesu soet/

Met schaemt' ick van u leer/
Hoe jonck men moet
Sÿn vleesch betemmen teer.
Ick bidd' u Heere klepn/
Maeckt my toch repn/
Van all' pdelheydt/
Mÿn hert is berepdt.
Van all' pdelheydt bevrÿdt// my.
O kindt/o soete kindt besnÿdt//my.
O kindt/etc.

O Jesu klepn/
My nu eens Jesus weest:
Mÿn ziel maeckt repn/
Mÿn sonden oock gheneest/
Dat ick dit nieuwe jaer
Mach leven klaer.
O leven u leer/
Ick bidd' u o Heer/
O leven/ u leer verklaert// my.
O kindt/o soete kindt bewaert// my.
O kindt/etc.

Lof-sangh

Op het Nieuwe Iaer.

Ontwaerkt nu al// Ghy Isra-
Met bly geschal//Komt hem nu

lytsche schaeren// Die noch
open- baeren// Christus/

in 't beswaeren// Des doodts
als verklaeren// Prophe-

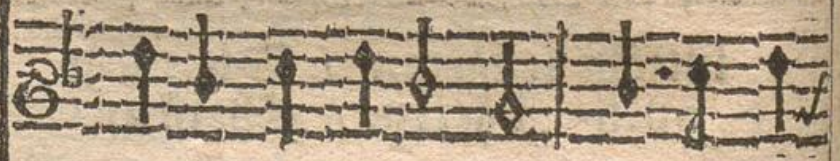
ghe- le- ghen zyt/ | Hier is
ten Gods met vlyt. | Die A-

in 't dal// Ghekomen nu ter
dams val//Wegh nemen sal su-

tÿdt/ bÿt. | Door hem bevrÿdt//Wy

sullen zÿn al t'samen/Loven zÿ-

nen name//Met herten seer ver-

blÿdt.

Ont-

ONtwaeckt nu al
Ghy Israëlitsche schaeren/
Die noch in 't beswaeren
Des doodts gheleghen zijt/
Met bly gheschal
Komt hem nu openbaeren
Christus / als verklaeren
Propheten Godts met vlijt.
Hier is in 't dal
Ghekomen nu ter tijdt/
Die Adams val
Wegh nemen sal subijt.
Door hem bevrijdt
Wy sullen zijn al t' samen/
Loven zijnen naeme
Met herten seer verblijdt.
Door hem/ &c.

Nu is volbracht
't Verbondt (nae Mopses leere)
Dat den Heer der Heeren
Met Abram heeft ghedaen.
Op wien 't ghestacht
Van David hoopte seere/
Komt nu met begheeren
Om ons van druck t' ontlaen.
Sijn Godd'lijck' kracht
Geen sondaer wil versmaen/

Maer met aendacht
Komt lieff'lyck ons ontfaen.
Dies neemt toch aen
't Woordt zynde vleesch waerachtigh/
Dat ghy mooght deelachtigh/
Met hem in vrede gaen.
Dies/&c.

Dit is het licht
't Welck Balam tuyght ghevresen/
Dat ons sal gheneesen
Van alle sond' onrepn:
't Serpent heel swicht/
Verwonnen en verwesen/
't Licht seer klaer gheresen
Komt ons upt 's Hemels plepn/
't Enghels ghesicht
Woordt openbaer certepn/
't Godd'lyck gheschicht
Brenght ons al upt 't ghewepn/
Om ons allepn
Hy komt by ons van boven:
Dus so wilt hem loven
Ghy Christ'nen alghemepn.
Om ons/&c.

Prins over-schoon/
D sy lof uptverkoozen/

Die des Vaders tooren
Wt liefde van ons schepdt:
Die 't eeuwigh loon/
Nu zynde versch-ghebooren/
Voor ons arm verlooren/
Hebt met u bloedt verepdt:
V naem pdoon
Is onse saligheydt/
Des levens kroon
Tot in der eeuwigheydt.
Syn lof verbreydt/
O mensch/ op hem wilt bouwen.
Synen gheest vol trouwen
In 't nieuwe Iaer verbeydt.
Syn lof/&c.

Hoordt Syon wat ick ons heb
Dat ons Saligmaker is

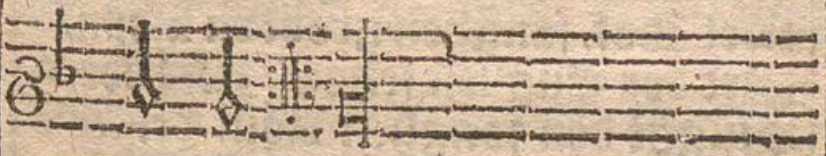

vernoo- men/ Van een He-
gekoo- men / En een sup-
melsboode / die mp heeft ver-
ver Maghet heeft hem nu ghe-
klaert/ baert. | Dus en weest niet
Gaet met vreughd te
meer beswaerdt/ Beth'lem-waerdt/ | Met u
stemme klaer / Met u stemme
klaer/

klaer/ Singht den

jonghen Koninck lof in 't nieu-

we Iaer.

HOozdt Spon / wat ick ons heb vernomen/
Van een Hemels boode / die my heeft verklaerdt/
Dat ons saligh-maker is ghekomen:
En een suyver Maghet heeft hem nu ghebaerdt.
Dus en weest niet meer beswaerdt/
Gaet met vreughdt te Bethlem-waerdt:
Met u stemme klaer/

Met u stemme klaer/
Singht den jonghen Koningh lof in
't nieuwe Jaer.

Emmanu-el is nu ons Behoeder:
Want hy is ghekomen in dit Aerdt-
sche pleyn.
Den Soone Gods is nu onsen Broe-
der:
Siet hy is ghebooren van een Mage-
reyn.
Hierom looft hem al ghemeyn
Met Lof-sanghen groot en kleyn/
Met der Eng'len schaer/ Met der/ &c.
Singht den jonghen Kon. &c.

Laet ons hem gaen soecken sonder
flouwen/
En besien waer onsen jonghen Ko-
ningh woondt.
En laet ons devotelyck aenschouwen
Met wat kroone hem zyn Moeder
heeft ghekroondt.
Ootmoedighepdt hy betoondt:
Denckt dan hoe ghy u vertoondt/
Ghy hoogheerdigh schaer/ Ghy/ &c.
Singht den jonghen Kon. &c.

Tot Bethlehem moeten wy hem
soecken/

In de stadt van David/ so den Engel
seydt/
Ghewonden in arme kleyne doecken/
Is hy in een enge kribbeken gelegt.
Aenziet zyn ootmoedighheydt/
En zyn groote Majestey t/
En aenbidt hem daer/ En aenb. &c.
Singht den jonghen Kon. &c.

Princesse Syon door dese dinghen
In den Heere weest verblyd t met
groote vreughd/
En wilt eenen nieuwen Lof-sangh
singhen
Desen Koninck/die u alsoo heeft ver-
heughd.
Want ghy hem wel loven meughd
Van zyn gratiose deughd/
En zyn liefd' eerbaer/
En zyn liefd' eerbaer.
Singht den jonghen Koningh lof in
't nieuwe Iaer.

Met desen nieuwen jae- re/

So woydt ons openbae- re/

Hoe dat een Maeght vrucht-

bae- re/ Die wereldt heeft

verblijdt. Gheloovet moet zijn

Dat soete kindekÿn/ Ghe-eeret

moet zÿn Dat soete Maeghdekÿn/ Nu en eeuwelÿck tot

aller tÿdt.

MEt desen nieuwen jaere
So wozdt ons openbaere
Hoe dat een Maeght vzuchtbaere
De wereldt heeft verblÿdt.
Ghelovet moet zÿn

Dat soete kindekÿn/
Ghe-eeret moet zÿn
Dat soete Maeghdekÿn/
Nu en eeuwelÿck tot aller tÿdt.
Ghelovet/etc.

Hoe wel was sy te moede/
Doen sy in vleesch en bloede
Aensagh haer's herten hoede/
Den Heer der wereldt wÿdt:
Ghelovet/etc.

Sy baerd' hem sonder pÿne/
En bleef een Maghet fÿne/
Des sondaers medecÿne:
Dies is de Joden updt.
Ghelovet/etc.

Die Enghels songhen schoone:
Glori' in 's Hemels thzoone/
Ter eeren en ter kroone
Des kindts ghebenedÿdt.
Ghelovet/etc.

Naer acht daghen gheleden/
So wierd Jesus besneden/
Al naer der Joden seden/
't Welck ons van sonden vrÿdt.
Ghelovet/etc.

Van den soeten name Jesus/ upt het Bly-liedt van S. Bernardus.

Jesus soete memorie/ Is 's her-
Iesu dulcis memoria, Dans ve-

ten vreughd en glorie/ Maer bo-
ra cor- di gaudia, Sed su-

ven alle soetigheydt/ So is zijn
per mel & omnia, Eius dul-

teghenwoordigheydt.
cis præsen- ti- a.

Jesus

IEsus soete memorie/
Is 's herten vreughden glorie/
Maer boven alle soetigheydt/
So is zÿn teghenwoordigheydt.

Men singht melodieuser niet/
Men hoordt geen blÿdelÿcker liedt/
Men denckt geen lieffelÿcker thoon/
Als Jesus Christus Godes Soon.

Jesu der penitenten hoop/
Troost voor die tot u neemt spn loop:
Als men u soeckt so zÿt ghy soet/
Wat krÿght hy dan dien ghy ontmoet?

Jesu der herten soetigheyd/
Levend' fonteyn/des ziels klaerheyd:
Ghy overwint al 's werelts vreugd/
En al dat pemandt hier verheugd.

Een tonge kan upt-spreecken niet/
Noch letter doen daer af bediet/
Die 't heeft geproefd die weet gewis/
Jesum te minnen wat dat is.

Jesus dat is een wonder Heer/
Een triumphanten Koninck seer/
Een soethepdt onuytspreeckelÿck/
En boven al seer vriendelÿck.

IEsu dulcis memoria
Dans vera cordi gaudia,
Sed super mel & omnia
Eius dulcis præsentia.
Nil canitur suavius,
Auditur nil jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam Iesus Dei Filius.
Iesu spes pænitentibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quærentibus!
Sed quid invenientibus?
Iesu dulcedo cordium,
Fons vivus lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.
Nec lingua valet dicere,
Nec litera exprimere,
Expertus potest credere,
Quid sit Iesum diligere.
Iesus Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.

Blÿft by u Dienaers lieve Heer/
Ons hert verlicht meer ende meer.
Verdrÿft daer upt de duysterheydt/
En stort daer in u soetigheydt.

Als ghy ons herte visiteert/
Het licht der waerheydt dan vermeert/
Des wereldts ydelheydt vergaet/
O liefde brandt daer sonder maet.

O liefde/Jesu/ over-soet/
Is in der waerheydt honigh-bloedt:
Duysendtmael soeter is sy veer
Als men kan segghen ymmermeer.

Al die u eten hong'ren seer/
Al die u drincken dorsten meer/
Sy en begheeren anders geen
Dan Jesum/d'alder-liefst' alleen.

Maer dië u liefde dronckken maeckt/
Die weet te recht hoe dat ghy smaeckt.
Hoe saligh is hy die dat proefdt:
Want hy niet anders en behoefdt.

Duysendtmael daeghs roep ick: wanneer
Sult ghy tot my komen/ o Heer!
En maecken my van herten blÿ/
En van mÿn eyghen liefde vry!

Mane nobiſcum Domine,
Et nos illuſtra lumine,
Pulſa mentis caligine,
Mundum replens dulcedine.

Quando cor noſtrum viſitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vileſcit vanitas,
Et intus fervet charitas.

Amor Ieſu dulciſſimus,
Et vere ſuaviſſimus;
Plus millies gratiſſimus,
Quam dicere ſufficimus.

Qui te guſtant eſuriunt,
Qui bibunt adhuc ſitiunt,
Deſiderare neſciunt,
Niſi Ieſum quem diligunt.

Quem tuus amor ebriat,
Novit quid Ieſus ſapiat.
Quam felix eſt quem ſatiat?
Non eſt ultra quod cupiat.

Deſidero te millies,
Mi Ieſu quando venies?
Me lætum quando facies?
Me de te quando facies?

Jesu mÿn alder-soetsten Heer/
Mÿns herten troost/mÿn hoop/mÿn eer/
V soecken mÿne traenen heet/
V mÿne suchten wÿdt en breet.

O brandt! o over-soeten brandt!
O supverlÿcken liefden bandt!
O troost hier in dit traenen-dal!
Godts Soon te minnen boven al.

Lof/eere/prÿs en danckbaerheydt/
Sy Godt Vader in eeuwigheydt/
Met Jesu Christo zÿnen Soon/
En beyder Gheest in 's Hemels throon.

Van de H. drie Koninghen.

Op de Wyse:

Nerea schoonste van u ghebueren.
Ofte/ Mijn ziel o schoone creature.

HOordt al die Jesum wilt gaen soecken/

O Ieſu mi dulciſſime,
Spes ſuſpirantis animæ,
Te quærunt piæ lachrimæ,
Te clamor mentis intimæ.

O beatum incendium!
Et ardens deſiderium,
O dulce refrigerium!
Amare Dei Filium.

Laus, honor, virtus, gloria,
Deo Patri in ſæcula.
Cum Ieſu Chriſto Filio,
Et ſpiritu Paraclito.

Hoordt dit exempel neerſtigh aen:
Van dzie die veer upt 's werelts hoecken/
Tot Jeſum haeſtigh zyn ghegaen.
Van dzie/ &c.
Dzie mannen wyſs en ryp van rade/
Princen van Oztentenlandt/
Des Hemels loop ſy ſloeghen gade/

Vernomen daer een sterr' playsant.
Des Hemels/&c.
Een sterre klaer en hel van stralen/
Die door de Son niet word verblind:
Waer mede Godt haer dee' vertalen/
Van een oudt-jonck gheboozen kind.
Waer mede/&c.
Sy sadelden seer ras haer peerden/
En Dromidaeren snel ter loop:
De reys sy haestelijck aenveerden/
Jesum te vinden was haer hoop.
De reys/&c.
Die sterre sy neerstigh na ooghden/
Die haer gheleyde op dat pas/
Haer na Jerusalem verhooghde/
Alwaer des Heeren Tempel was.
Haer/etc.
Hier hebben sy al sonder schromen/
Of 't schoon Herodes dee' verdriet/
Nae 't versch gheboozen kindt vernomen.
En oock ghekreghen klaer bediet.
Na/&c.
Naer Bethlehem zijn sy gaen rÿdē/
Ghelijck haer was ghewesen aen/
En hebben op den wegh seer blÿde
De sterr' we'er vindē voor haer gaē.
En heb. etc.

Tot

Tot dat sy quamen op der stede/
Daer een rÿck armoe' was te sien:
Daer een seer soete Hemels vrede
Berepdt was voor die goede li'en.
Daer een/etc.

Daer Godt van Aerdt en Hemelrÿcke/
Voor wien die Eng'len staē versaegt/
Een arrem kindt/ootmoedelÿcke
Lagh aen de borsten van een Maegt.
Een/etc.

Hier vielen sy neder ter aerden/
En schreyden traenen menigh-foudt/
Aenbaeden 't kindt met groot' eerweerden/
Offerden myrrh'/wieroock en goudt.
Aenbaden/etc.

Dus broeders wilt u ras berepdē/
Op 's Hemels licht neemt oock u merck/
Dat u ten eersten sal ghelepden
Al nae die Catholÿcke Kerck.
Dat u/etc.

Daer sult ghy krÿgen goet advyse/
Hoe dat ghy Jesum vinden meught/
Dien u zÿn licht dan klaer sal wÿsen/
D hert vervullen oock met vreught.
Dien u/etc.

Een ander:

Op de wyse,

Dies est lætitiæ in ortu, &c.

IErusalem wilt op-staen/
Wordt verlicht door desen:
Want u licht is op ghegaen /
Wt Jacob ghepresen.
Door een sterre schoon en klaer/
Die de Heydenen voorwaer
Sien in haere steden:
Den Koninck van hoogher aerdt
Is ons nu gheopenbaerdt/
Op den dagh van heden.
Dese sterre triumphant
Staet tot synen prijse/
Schoon in Orienten landt
Verlicht sy die wijsen/
Dat sy komen soecken ras
Die ghebooren Koningh was/
Met vrolijcke seden:
In de Stadt Jerusalem
Vraeghden sy neerstigh nae hem/
Op den dagh van heden.
Waer is hy ghebooren fris/
(Was haer lieder vraghen)

Die Koningh der Joden is:
Sÿn sterre wy saghen
Schÿnen klaer in Oosten-rÿck:
't Is een teecken wonderlÿck
Van den Heer der vreden:
Wy komen door haer bestier/
Om hem te aen-bidden hier/
Op den dagh van heden.
Met wat groot' eerweerdighepdt
Vielen sy ter eerden!
Voor zÿn hooghe Majestept/
Die groot is van weerden:
Goudt/ Wieroock en Myrrhe goet
Offerden zy met ootmoet:
Sy hebben aenbeden
Dat kindeken kleyn en teer/
Als haer Koninck/ Godt en Heer/
Op den dagh van heden.
Heden is gheopenbaerdt
Christus onsen Heere:
Den Vader heeft hem verklaerdt
Met hooghepdt en eere/
Door zÿn Vaderlÿcke stem:
Den Geest Godts daelden op hem/
In 't water beneden
Heeft hy zÿn Doopsel ontfaen/
Den Hemel is op ghegaen
Op den dagh van heden.

Jesus eerste teecken siet/
Dat hy dede krachtigh/
Is als heden oock gheschiedt
In Cana waerachtigh/
Daer hy quam ter Bruyloft soet/
Met zyn Jongeren ootmoet.
Met recht en met reden
Wordt zyn glorie nu vermeerdt/
Water is in wyn verkeerdt/
Op den dagh van heden.

Ghebedt

van S. BERNARDVS

Aen de gekruyste Leden ons Heeren Jesu Christi/ hangende aen den Kruyce.

Ghevoeght op de zeven daghen van der Weke.

Op de wyse:
Pange lingua, &c. Ofte / Wilt ontspringhen/ Lof-sangh singhen/ etc.

's Sondaeghs.

Aen de Voeten.

O Ghy saligheydt der Aerden/
Soete Jesu weest ghegroet:
Ick wil meed' u krups aenvaerden/
Met een blijdelijck ghemoet:
Maer ghy Heere hoog van waerden/
Deeldt my mede van u bloedt.
Als of ghy 't waert in persoone/
Soo beweeght my u ghelaet/
Siende u soo naeckt vertoonen/
Die straffen van mijn misdaet:
Wilt in 't oozdeel doch verschoonen/
Die ootmoedigh vooz u staet.
Dese naghels uwer voeten/
Die ick sie van bloede root/
's Heeren tooznigheydt versoeten/
Omhels ick upt liefden bloot:
Maer ick vzees die te ontmoeten/
Siende die soo diep en groot.
Wy dancken u allegader/
Vt compassie ghewondt/
Dat ghy als een goeden Vader/
Maeckt u kinderen ghesondt:
Dies moet u mijns Zielenader/

Mijn hert loven ende mondt.
Al mijn fouten en misdaden/
Die daer menighvuldigh zijn/
En mijn droeve Ziel beladen/
Als een doodelijck fenijn:
Gheneest die door u ghenaden/
Met soo soeten medecijn.
Aen het Kruys sie ick u hanghen/
Met u armen wijdt ontdaen/
Om de ghene te ontfanghen
Die met sonden zijn bela'en:
Dies koom ick oock met verlangen/
Wilt u Dienaer niet versma'en.
Heer/ uwe bebloede wonden/
Die soo diep zijn ende groot/
Laet mijn hert tot allen stonden
Overdencken in zijn noodt:
Ende neerstelijck doorgronden
Een soo kostelijcke doodt.
Al ben ick vernederdt seere/
Door mijn sonden in verdriet:
Ick omhels u voeten Heere/
O Jesu verstoot my niet:
Mijn hert ick u presenteere/
Om te volghen u ghebiedt.
Aen u Kruys leggh' ick beneden/
En omvangh' met een ghemoet/
Vol van druckx die teere leden.

Van u voeten rood van bloedt:
Hoordt van boven ons ghebeden/
Die ons droevigh hert u doet.
Siet my aen/ O myn beminde/
Geeft my nu een troost' lyck woordt:
Dat ick Jesu graci' vinde/
In u ooghen rechte-voort.
Wilt van souden my ontbinden/
Eer myn ziel daer in versmoordt.

's Maendaeghs.

Aen de Knyen.

O Jesu myn Godt en Heere/
Moet ick voor myn oogen sien/
U door-voorde leden teere/
Aen het Kruys in soo veel lyd'en:
Laet ick dan na myn begheeren/
Kussen u ghebooghde knien.
Och hoe arm berooft van kleede/
Sonder dwangh ofte ghebodt/
Hebt ghy aen het Kruys ghestreden/
U vyanden tot een spot /
En ghy hebt dat al gheleden/
Daer ghy mensch waert ende Godt.
Overvloedigh siet men stralen/
Uwe roode beken syn/

Om ons sonden te betaelen/
Die soo menighvuldigh zÿn:
Laet dan Jesu neder-daelen/
Een so soeten Medecÿn.
Majestept/O niet om gronden!
O Armoede sonder endt!
Wie looft u tot allen stonden/
Voor dit kostelÿck present?
Daer wp u soo zÿn verbonden/
Wie toondt eens dat hp 't bekendt?
Wat sal ick u weder gheven/
Voor al u weldaden groot?
Daer ghp zÿt aen 't kruys verheven/
Ende sterfdt in sulcken noodt:
Op dat ick eeuwigh sou leven/
Bevrÿdt van de tweede doodt.
Dwe liefde is soo krachtigh/
Dat sy selfs de doodt verwindt:
Ghp zÿt uws Dienaers gedachtigh/
In u pÿn ghp mp bemindt:
Beschermt mp/O Heer Almachtigh/
Dat de doodt mp niet verslindt.
Jck sie u met schaemten aene/
Die so veel voor mp verdraeghdt:
En omhels u met mÿn traenen/
Met een hert dat u behaeghdt:
Laet zÿn eeuwigh upt ghedaene/
't Geen mÿn conscientp knaeghdt.

Laet het u doch niet verbeelen/
O Jesu myn waerde Heer/
Wilt u bloedt my mede deelen/
't Welcke druppt van boven neer:
't Sal seer wel myn wonden heelen/
Geen litteycken blyfter meer.
Ick wil eens considereren/
Al u wonden langh en smal:
En haer diepte contempleren/
Met haer grootte over al:
Wilt het my doch consenteren/
Heer soo langh' ick leven sal.
Laet ick u voort aen gaen soecken/
Met een supverlyck ghemoet:
Dat/ door aller quaedt verbloecken/
Alleen uwen wille doet:
Heer wilt my hier toe verkloecken/
Door de krachte van u bloedt.

's Dijnerdaeghs.

Aen de Handen.

WEest gegroet Jesu myn Heere/
Die vermoeyd zyt in den strydt/
Men reckt u armen te seere/
't Is te veele dat ghy lydt/
Want al u lidtmaten teere/

Wt haer plaetsen gaen seer wÿdt.
Weest gegroet dooz-boozde handen/
Met nieuw' Kroosen schoon beplant;
Ja dooz-nagheldt t'uwer schande/
Dat het bloedt aen elcken kant
Neder komt gheloopen/ van den
Hooghen krupce in het zandt.
Siet het valt van beyden zyden/
Wt de handen nederwaerts/
Koodt als Kroosen/want zy lÿden
De pÿn die mÿn ziel beswaerdt/
O dzoefheydt is mÿn verblÿden/
Laet ons eenmael zÿn ghepaerdt.
In mÿn hart dzuck ick de wonden/
Van u handen roodt van bloedt/
Die ick geerne met den monde/
Wt sou dzincken/vondt ghy 't goet:
Want niet beter vooz mÿn sonden/
Dan soo lieffelÿcken bloedt.
Hoe ghercedt komt ghy vertoonen/
Aen een peder u bystant!
Ghy roept al die goe' persoonen/
De quae' treckt ghy metter handt:
Om een peder te beloonen/
Van de vzucht aen 't Kruys geplant.
Laet my oock deelachtigh wesen/
Van soo kostelÿcken pzÿs/
Die mÿn ziele kan gheneesen/

Op soo wonderlycken wys/
Ghevende hen die u vresen/
U Lichaeme tot een spys.
Treckt tot u al myne sinnen/
Myn macht/wil/om met verstandt
T'over-dencken dese minne/
Die u heeft aen 't Kruys gheplant:
Dat ick eens ghevoel van binnen/
Wat een liefd' u heeft ghevrandt.
O Jesu upt liefde pure/
Maeckt my suyver/reyn en kuys:
Laet ick aensien t'aller uren/
De Victorye van u Kruys:
Deeldt die meed' u creaturen/
Die daer woonen in u huys.
O alderheylighste handen/
Suchtende omhels ick dy:
Voor u pyn/u smert/ u schanden/
Danck ick u/ aensiet doch vry/
Myn tranen menigherhande/
Die af-loopen op een ry.
Laet de druppels op my dalen/
Die daer vallen neder-waerdt:
En de schulden al betalen
Daer myn ziel meed' is beswaerdt:
Laet u handen die onthaelen
Als myn Lichaem gaet ter aerdt.

's Woensdaeghs.

Aen de Syde.

WEest ghegroet O Jesu goedigh/
Vol van troost en soetigheydt:
Hoe werden u leden woedigh
Wtghereckt ende gheschepdt
Aen 't Kruys / zynde so ootmoedigh/
Dat ghy niet een wooxdt en sepdt!
Weest ghegroet mynns Heeren syde/
Schuylende vol liefdens kracht/
Die myn herte doet verblyden/
Om de vxeughd' die het verwacht:
Die Fonteyn van sulck een lyden/
Met haer bloedt myn pyn versacht.
Ick moet u wat naeder komen/
Spaert my/ Jesu/ mynen Heer/
De beschaemtheyt doet my schxomen:
Maer de liefd' volghd u veel meer:
Want ick heb voox my ghenomen/
Te dooxsien u wonden teer.
Weest ghegroet/ O soete wonde/
Daer soo soeten bloedt upt-loopt:
Ghy zyt groot en diep van gronde/

Als een Rooſe roodt gheknoopt.
Ghy ſuyvert van alle ſonden/
Die in u werden ghedoopt.
Wwen reuck passeert de wÿnen/
Wwe smaeck is Hemelsch dranck/
Die verdrÿft alle fenÿnen/
Al is de ziel noch soo kranck/
Komt al tot dees medecÿne/
Die de Soone Gods u schanck.
Opent u ghy roode zÿde/
Vloeydt in 't diepste van mÿn hert:
Of laet my heel in u glÿden/
Een van bey gheneest mÿn smert/
Ick klop aen sonder vermÿden/
Tot ick inghelaten werdt.
Met mÿn mondt raeck ick u aene/
En treck u tot my/ O Heer:
Ick sou geerne in u baenen/
En mÿn went'len gins en weer/
Mÿn hert sucht tot u met traenen/
En versmaedt my nimmermeer.
O Jesu hoe soeten smake/
Ghevoeldt hy die u eens proefdt/
Die upt liefden u gheraken/
's Werelts lust haer hert bedroefdt/
En die u maer eens ghenaken/
Ontfanght soo veel hy behoefdt.
In u zÿde wilt my leyden.

Tot

Tot in 't diepste van de grondt:
In rust sal ick my vermeyden.
In soo lieffelycken wondt:
Niemands vrees sal my doen scheyden/
Niemands liefde/t'geender stondt.
Laet myn gheest in uwe zyde
Gaen in d'ure myn der doodt:
Laet de Leeuw' my niet bestryden/
In die swarе leste noodt:
Maeckt deelachtigh my u lyden/
Al zyn myn sonden soo groot.

's Donderdaeghs.

Aen de Borst.

O Jesu myn soete minne/
Weest ghegroet myn saligheydt:
O ghy soete Borst van binnen/
Vol troost en barmhertigheydt:
Versterckt myn verstandt en sinnen/
Myn ziel u gracy verbeydt.
Wel aen Dzievuldigheyts Thzoone/
En der swacken vastigheydt:
O der liefden Arcke schoone/
Daer de dzoeve rust in leydt/
En d'ootmoedighe in woonen/

Maeckt my tot u dienst berepdt.
O myn seer eerwaerdigh' Heere/
Siet u Dienaer hier ter handt:
Wilt myn sonden al verteeren/
In u Goddelycken brandt:
Dat ick mach tot uwer eeren
Wel ghebruycken myn verstandt.
Wilt in 't binnenste myns maken
Een Godtvreesende ghemoet/
Dat zyn wille kan versaken/
En u wille blytigh doet/
Dat kan vasten/bidden/waken/
Voor u stoyten oock zyn bloedt.
Soete Jesu Herder goedigh/
Godts/ende Marie Soon/
Met uwe Fontepne bloedigh/
Myn hert suyver wascht en schoon:
Maeckt my reyn / kleyn / en ootmoedigh/
Al ben ick het onghewoon.
O Jesu licht en figuere/
Van dien Alderhooghsten Heer:
Wt u glorieuse schueren
Deyldt u gaven meer en meer/
Aen ons arme creatueren/
Tot u nemen wy ons keer.
O benaude Borst ons Heeren/
Maeckt standtvastigh my in 't goet:

Laet

Laet verbranden en verteeren/
In u liefde mijn ghemoet:
Dat ick u lof magh vermeeren/
Als ghy onse glory doet.
Ghy zijt diep/en sonder gronde
In verstandt/d'Enghelsche schaer
Altijdts u wijsheydt verkonden:
Wt u suyver vloeydt en klaer/
Dat ghy Joannes vergonde/
Als hy rustend' op u waer.
Weest ghegroet suyver Fonteyne/
Vol van Goddelijcke kracht:
Mijn misdaden groot en kleyne/
Wilt ghenesen door u macht:
Sy zijn u bekendt alleyne/
Tot de minst van een ghedacht:
Weest gegroet Tempel des Heeren/
En ghy Arck van alle goet:
Wilt mijn kranckheyt sterckheyt leeren/
Daer ick u om val te voet.
Wilt in my de deughdt vermeeren/
O ghy Vat van overvloedt.

's Vrydaeghs.

Aen 't Herte.

O Goet hert van mijnen Heere/
W groet ick met herten blij:

Ick

Ick kom u eens lembzesseren/ lomhelsen.
Want mÿn hert treckt ghy tot dy/
Wilt my gantsch in u verkeeren/
Dat ghy mÿn / en ick u zy.
Wat liefd' had u hert bevangen/
En hoe over-grooten pÿn:
Als ghy zÿnd' aen 't krups ghehanghen/
Wt stozt eene Medecÿn:
Die u vallen moest soo banghe/
Om dats' ons ghesondt sou zÿn.
Wat een bitter doodt moest wesen/
Die u Godlÿck hert' doozsneedt:
Om met u doodt te ghenesen/
Onse doodt/die ghy vertreedt:
Dat wy niet meer souden bzeesen/
Van den dupvel eenigh leedt.
O Jesu om dese ure/
Doen de doodt u viel soo swaer/
En so veel pÿns moest besuren/
Komende in sulck ghevaer:
Treckt tot u uw' Creaturen/
Want ons hert' verlanght daer naer.
O soet hert roodt als granaten/
Maeckt mÿn hert supver en repn/
Dat besmet is boven maten/
En verhardt in pdel trepn;

O Heer wilt dat niet verlaten/
Maeckt het schoon in u Fonteyn.
Voeght u hert midden in 't mijne/
Van twee herten maeckt nu een:
Dat ick u gheheel mach zijne
En van amoureusheydt ween/
Ja van liefden mach verdwijnen/
Heer ick ben daer met te vre'en.
Opent u/wilt u upt-spreyden/
Als een Roose wijdt ontdaen:
Komt u in mijn hert vermeyden/
Dat ick u reuck mach ontfaen:
Liefde doet my u verbeyden/
't Wachten langh doet my pijn aen.
Die bemindt wat moet hy lijden/
Ja wat soude hy niet doen
Om 't beminde te verblijden/
En syn liefde eens te vo'en:
Geen pijn soude hy vermijden/
Tot de doodt soud' hy hem spo'en.
O soet hert/lieflijck/bequame/
Och hoe seer bemin ick dy!
Waer ick u soo aenghename/
Dat ghy 't u voeghde by 't my:
Heer soo soetelijck versamen/
Sou my maken al te bly.
Laet ick in u liefde leven/
Tot u suchten t'aller tijdt:

Vaenbidden/u eer gheven/
Dienen u met sulcken blÿt/
Dooz de liefd' alleen ghedzeven/
Dat ghy my ghebenedÿdt.
Koosen hert gaet vzy eens open/
Want u reuck een peder treckt:
Ontdoet eens de schoone knoopen/
Die so veel schatten bedeckt:
Mÿn hert komt na u gheloopen/
Dooz u liefd' alleen verweckt.
O! Laet hert met hert versamen
En ghelÿck een wondt ontfaen:
Laet de wereldt my beschamen/
Ghelÿck sy u heeft ghedaen:
't Sal my al zÿn aenghename/
Wat sy teghens my bestaen.
Wilt mÿn hert in 'tuw' ontfangen/
Om by u altÿdt te zÿn:
Want ick wensch met groot verlangē
Te voelen so soeten pÿn:
Waerom soud' ick wesen bangh?
Leedt ghy dit niet eerst dooz mÿn?
O Jesu wilt my berepden/
In u hert een plaets van rust:
Daer ick nimmer upt mach schepdē/
Met dees troost mÿn pver blust:
Waerom wilt ghy langhe bepden/
Daer ghy weet mÿn groote lust?

's Saterdaeghs.

Aen het Aensicht.

O Bebloede Hoofdt mÿns Heeren/
Met die wreede doorn bedeckt:
Ghewondt upt ter maten seere/
Met riedt-slaghen oock begeckt:
Dat het bloedt van boven neere/
Langhs het Aensicht neder leckt.
Weest gegroet O Aensicht schoone/
Hoe veranderdt is u beeldt!
V wesen en heeft geen thoone/
So verbleyckt is 't/ en vergeeldt:
D'welcke spand' eertÿdts de kroone/
Siet hoe is dat nu onteeldt.
Hoe seer is u jeughd vergaene/
Vwe fleur ende fatsoen:
Hoe magher en onghedaene/
Dat soo vers was ende groen:
V dood-verw' verwerckt mÿn traenē/
Wie sou anders kunnen doen.
Ghy die zÿt om mÿnen 't wille
Soo veracht ende versmaet:
Vaeght af de bloedighe schille/
Siet eens wie Hier voor u staet:
Nimmermeer u liefd' is stille/

Dus u ooghen op my slaet.
Al zÿt ghy aen 't kruys gehangen/
Dzinckende dien bitt'ren Kelck:
Ick heb upt u mondt ontsaughen/
Soeten honigh ende melck:
Vloepende upt uwe wanghen/
Al zÿn sy bleyck en verwelckt.
Wilt my Sondaer niet versmaden/
Al ben ick het waerdigh niet/
V Hooft met die doozn gheladen/
En dooz-slaghen met het riet/
Op mÿn armen wilt ontladen/
Dat ick dit faveur gheniet.
Kond' ick dat eenmael verwerven/
O hoe seer waer ick verblÿdt.
Aen het kruys met u te sterven/
En te lÿden dat ghy lÿdt/
Alle vzeughd' alhier te derven/
T'eynden onder 't kruys mÿn strÿdt.
O Jesu ick bid u seere/
Dooz u bitterlÿcke doodt:
Wilt nae-komen mÿn begheeren/
Als ick legh in mÿnen noodt:
Wilt u dan tot mywaerts keeren/
En ontsanghen in u schoot.
Wilt u mÿnder dan ontfermen/
Als ghy reeckent ons ghelagh/
En de Dupvels om ons swermen/

't Welck niemandt voor-by en magh/
Wilt Jesu my dan beschermen/
In dien schromelijcken dagh.
Als ick elders moet gaen woonen/
En vertrecken bloot en naeckt:
Wilt u dan aen my verhoonen/
Aen het krupre vast ghemaeckt:
En ontfanghen voor u Soone/
Want mijn ziele na u haeckt.

Een Lof-sangh op de Passi
ons Heeren. In vier dee-
len ghedeeldt.

Op de Wyse:

Noyt sulcken liefde op Aerdt-
rijck, &c.

LAet ons aenbidden/'t hert buygen-
gende ter Aerden/
Den Heere Jesum / die van sulcker
waerden
De menschept voor ons heeft willigh
aen ghenomen/

Met haer ellenden/en met haer ſware ſchromen.
In u lyden / Jeſu ſoet / is ſalighedt gheleghen/
Door u doodt is ſeecker trooſt in alle noodt verkreghen.
Amor, amor, &c.

Vlucht na de gaeten van deſe muer als duyven/
Wilt als Serpenten het oude vel afſchuyven/
Denckt op zyn kruys en op al zyn bitter lyden/
Wilt ghy wel leven en van 't quaedt u bevryden.
Want door Jeſus lyden is Godts glori' te verwachten/
Daer in jubileeren al der Heyligen ghedachten.
Amor, amor, &c.

Den luſt der ſonden wild' ons God doen vergheten.
Hierom hy heeft ons in groot ellend' ghesmeten/
Tot dat ons Jeſus uyt gunſt heeft komen ſoecken/
En als een Herder door-kroopen alle hoecken.

Sijn deel was in arbeydt veel meer
als der slaven/
Sijn ziel was altijdt benouwt / tot
dat hy wierd begraven.
Amor, amor, &c.
Eerst heeft hem Judas zijn hups-
ghenoodt verraden/
Daer nae de Joden met Jesus over-
laden/
Sy sleepten/schupten/ en traden hem
met voeten/
Verwijt en laster na hun wil most hy
boeten:
Met droefheydt / vrees en verdziet
was zijn ziel oock ombangen/
Gantsch verlaeten en verdzuckt was
hy van herten banghe.
Amor, amor, &c.
Troost onser zielen Koningh van
goeder vreden/
Dzuckt in ons sinnen al wat ghy
hebt gheleden:
De kladden/roeden/de doornen/bod-
den/reepen/
Riet/ketens/nagels/de spongie/lan-
ce/sweepen.
Maeckt ons danckbaer van u pijn / o
Godt/ die ghy in 't wercken

Onser salighepdt al leedt. Och doet ons die bemercken.
Amor, amor, &c.

Het tvveede deel.

LAet ons aenbidden / 't hert buyghende / &c. Als vooren.

Tot Annam trocken sy Jesum / nu ghevanghen /
Daer sy met handen hem sloeghen voor zyn wanghen.
't Vonnis van Cayphas en kost haer niet versaden /
Noch voor Pilatus veel spyt en valsche raden.
Jesum most den loosen Vos Herodes noch begecken.
Soo wild' hy zyn vallinghschap met rouw' voor ons voltrecken.
Amor, amor, &c.

Hoe spdy / Jesu / met roe'n soo fel door-sneden!
Gheppnt met doornen! ghewondt in al u leden!
O is het Vonnis des onrechts voorgheleesen /

Waer door Pilatus ter doodt u heeft verweesen:
Op u teere schouderen is u een kruys gheghéven/
Dat ghy daer aen sterven soudt / die ons al gheeft het leven.
Amor, amor, &c.

O droeve repsen! o straten rood van bloede!
Hoe waert ghy Jesu met 't kruys gela'en te moede?
O Salighmaecker / doet my op al u repsen/
Met haet der sonden/ en liefde tot u/ pepsen.
Dat ick / laetend' eyghen sinn' / en al mijn quade lusten/
Op den bergh van heyligheydt in 't upterste magh rusten.
Amor, amor, &c.

Het derde deel.

LAet ons aenbidden / 't hert bupghende/ &c. Als vooren.

Ghy die seer schoone den Hemel cierdt met lichte/

D'Aerde met bloemen/ de Locht met wolcken dichte/
Wierdt van den Joden ontkleedt / en naeckt ten thoone
Aen 't kruys verheven/tot spyt van u persoone:
Daer aen zyt ghy upt-ghereckt als een pees op een boghe/
En doorgaghyeldt handt en voet/sonder eenigh medoghe.
Amor, amor, &c.

Eer ghy tot sterven u ooghen hebt ghesloocken/
Tot troost der menschen hebt sevenmael ghespraocken.
Seer geerne hadt ghy der Joden rou ghedroncken/
Maer in u dorst swaer so is u gal geschoncken.
Hemel / Aerde / Son / en Maen zyn door al dit versleghen/
O/ myn ziel / die Godt dit doet / laet u toch eens beweghen.
Amor, amor, &c.

Jesus vol pynen hingh aen het kruys drie ueren/
Waer by zyn Moeder haer gaf/ met bitter trueren/

Dat haren Soon leedt so swaere pÿn
en schanden/
Ghyperst met doornen / door-boordt
voeten en handen.
Jesus sterft en sendt zÿn gheest met
klaere stem om hooghe:
Maer naer ons zÿn kinderen heeft hy
zÿn hoofdt ghebooghen.
Amor, amor, &c.

O dood vol krachten! die ons dood
heeft verwonnen/
Dupvel en Helle met al haer macht
verslonnen:
Het vleesch rebelligh / en 's werelds
valsche rÿcken
Hebben door Jesus doodt / als stof
moeten wÿcken.
Uwe doodt heeft ons vernieuwt/ als
wy bedorven waren.
Daerom wilt tot 't eeuwigh goet/ al
is 't verbeurdt / ons sparen.
Amor, amor, &c.

Het vierde deel.

LAet ons aenbidden / 't hert buy-
ghende/ &c.

Al Jesus vrienden beklaeghden/vol van smerten/
't Sterven haers meesters/met bitter sucht der herten.
Sucht oock mijn ziel / en roept stijf upt u ellende:
Troost ons / o Jesu / versterckt ons tot den ende/
Stort toch uwen goeden geest in ons met volle maten/
Dat wy onsen quaden aerdt om uwe wil verlaeten.
Amor, amor, &c.
O Lam onnooselt / van sonden vry en qualen/
Die u vijf wonden noch houd tot ons verhalen.
Doet ons toch open de bupsen van u bloede:
Dat het met gratie ons hert en ziele voede/
Sijt toch mildt in onsen noodt; want ons veel sieckten deeren/
En leerdt ons met u bloedt-roodt ter saligheydt geneeren.
Amor, amor, &c.
O bloedt seer weerdigh vol trooste/ kracht ende minnen/

O schat/ wiens rijckdom geen Engelen versinnen.
Ten vrede voor ons zijt ghy een offerhande/
En van Godts rijcke ons voor-gesette pande/
Geeft toch ons u saligh vyer/ en doet het so vermeeren/
Dat wy mogen bloedt om bloedt / en ziel om ziel verteeren.
Amor, amor, &c.

Jesu ons liefd'/ ons wenschen/

En ons verlosser goet / Schep-

per

per van alle menschen/ Die al

dat leefd hier vaedt/ Wat liefd'

heeft u ghemoet Te lijden on-

ghemack/ Ja te stozten u bloedt/

Dzagend' ons sondigh pack.

Jesu

IEsu ons liefd' ons wenschen/
En ons Verlosser goet/
Schepper van alle Menschen/
Die al dat leefd hier voedt.
Wat liefd' heeft u ghemoet
Te lijden onghemack/
Ja te storten u bloedt/
Vraghend' ons sondigh pack.
Wat liefd'/ &c.

Dus hebt ghy willen lijden
Een alsoo bitter doodt/
Een doodt tot geenen tyden
Met schanden alsoo groot:
Om ons upt onsen noodt/
En van des vpandts macht
Te vrijden/ in den schoot
Van uwer liefden kracht.
Om ons/ &c.

Heeft u dan soo gedrongben
V liefde/ groot minnaer/
Soo moghen wel ons tonghen
V danckbaer zijn eenpaer:
Och ja zy/ want voorwaer
Ghevanghen laghen wy/
Maer door u lijden swaer/
Sijn wy ghevrijden vry.
Och ja/ &c.

Den Hemel was ghesloten/

Die ons nu open staet:
V krups dat heeft door-schoten/
Ghemorseldt 't Serpent quaet:
Door u ons Toe-verlaet
Hebben wp vol pardoen/
Van alle ons misdaet.
Wat kond' ghp ons meer doen?
Door u/etc.

V moeten wp lof spreecken
Met een danckbaerigh woordt:
Wp vaten vol ghebreecken:
O Jesu ons aenhoordt/
Al komt het traghe voort.
Aenmerckt ons flauwighepdt/
Door u grati' ons spoort
Ter deughd in eeuwighepdt.
Al komt/&c.

Tot de Moeder Godts/
staende onder het krups.

Op de voor-gaende wijse.

HEt stondt een Moeder reene
Neffens dat krupcen houdt/.

Heer

Seer druckelijck in weenen/
In liefde niet verkoudt/
Met pijne menighfoudt
Sagh sy haer Soon eerbaer
Hanghen als puer reyn goudt
In 't vyer des lijdens swaer.
Met/&c.

Wiens mede-lydend' herte
't Sweerdt druckelijck door-sneedt.
Och hoe was dat in smerte/
Bedruckt/benouwt/ beswеet.
Wanneer soo grooten leedt
Haer Soon ghebenedijdt
Wierdt aen ghedaen/ seer wreedt:
Voor haer nopt droever tijdt.
Wanneer/&c.

Wie isser toch op Aerden
Die niet bedroefd soud' zijn/
Dat hy sagh vol mee-waerden
Des Heeren Moeder fijn
In sulck een swaere pijn?
Wien soud' het deeren niet/
Die sagh' op elck termijn
Haer lijden en verdriet?
In sulck/&c.

Om die schuldt en misdaden
Van al zijn volck onbroet/
Sagh sy met druck beladen

Van

Van hoofde tot den voet'
Jesum/door-wondt/bebloedt:
Sy sagh in 's druckx fonteest
Sterven haer Soone soet/
Als hy gaf zynen Geest.
Jesum/&c.

Maria schoon fontepne/
Vloepdt in myns zielen mondt
Met sulcken liefde repne/
Dat ick magh oock terstondt
Smaecken in 's hertsen grondt
Dit lyden swaer en grim:
Op dat ick soo door-wondt
Magh weenen hier met u.
Smaecken/&c.

Voet toch myn herte branden
Tot Godt nacht ende dagh/
Bindt met der liefden banden
In 't hert al zyn verdragh/
Dat ick behaghen magh
Hem soo door-wondt voor my:
Syn pyne met beklagh
In my bedeeldt toch ghy.
Dat ick/&c.

Beweeghdt myn herte binnen
So langh' ick leve kranck/
Om met u te versinnen
Des krupcen lyden strangh'.

't Is

't Is doch al mÿn verlangh'/
Met een druckigh vermaen
Met u nemen den gangh/
Om neffens 't krups te staen.
't Is doch/&c.

Der Maeghden Maeghd verheven/
Doet my hier Christus doodt/
Sÿn passi'/bitter leven/
Draghen in 't herte bloodt:
't Sy in vreughd oft' in noodt/
Door een liefd' onbevleckt/
Ghedencken al d'aenstoot
Van God en mensch perfect.
't Sy/&c.

Maeckt my door u toch vierigh/
Maeghd-Moeder excellent:
Bevrÿdt my van 't dangierigh
Vyer/en 't eeuwigh torment.
In mÿnen lesten endt
Met Christus krucxe schoon
Weest my (bid ick) omtrent/
En voerdt na 's Hemels throon.
In mÿnen/&c.

't Verhael van de Passi' ons Heeren.

Op de Wyse:

Iesu dulcis memoria.

Och Jesus liefde was so groot/

Dat hy quam upt zyns Vaders

schoot/ Om doorz zyn swae-

re bitter doodt Ons al te hel-

pen upt den noodt.

OCh/ Jesus liefde was soo groot/
Dat hy quam upt zyns Vaders schoot/
Om dooz zyn swaere bitter doodt
Ons al te helpen upt den noodt.
Om dooz/ &c.

Aenmerckt zyn groote liefde soet/
Wat hy vooz ons upt liefde doet:
Naer 't Hoofken gaet hy met oot-moedt/
Daer hy sweet water ende bloedt.
Naer/ &c.

Judas heeft hem daer naer verra'en/
De Joden hebben hem gevaen/
Bespot/ghekoozt/ghebonden saen/
Nochtans en hadd' hy niet misdaen.
Bespot/ &c.

Noch hebben hem de Joden wzeedt
Ghestaghen al met moeden heet/
En voozt na Cayphas gheleedt:
Tot lyden was hy al bereedt.
En voozt/ &c.

Van Cayphas seer obstinaet
Bespot wierd Jesus en versmaet:
Ghesonden oock door Krÿghs-lie'
quaet
Tot een rechter/ ghenaemt Pilaet.
Ghesonden/ &c.
Daer werdt des hooghen Hemels
Heer
Ghegeesselt op zÿn lichaem teer/
Met groote pÿnen en on-eer:
Sÿn roode bloedt voor ons liep neer.
Met/ &c.
Noch hebben die Joden verdoofdt/
Als menschen van zinnen beroofdt/
Met doornen scherp ghekroondt zÿn
hoofdt/
Sÿn hersenen also door-kloofdt.
Met doornen/ &c.
Pilatus die gaf oordeel ras/
Dat Christus/ die onschuldigh was/
De doodt most sterven op dat pas/
Maer zÿnen doodt ons al ghenas.
De doodt/ &c.
Den Heere met zÿn krups ghela'en
Calvarien is op ghegaen:
Tot sterven/ als een koorzen-graen/
Was hy zÿn Vader onderdaen.
Tot sterven/ &c.

Ghenagelt op het krupce bloot
Was hy aldaer met felsrploot:
Dat 'tbloed upt al zÿn wondē spzoot/
't Welck langhs zÿn lichaem neder-
bloodt.
Dat 't bloed/&c.

Tusschen twee moozdenaers gemeē
Hing het Lam Gods vā sonden reen/
De dood hy stozf booz groot en kleen/
Sÿn moeder stond' in groot geween.
De doodt/&c.

So heeft hy onse schuldt betaeldt/
Hy wierd begraven onghesaeldt:
Ter hellen-waerdt is hy ghedaeldt/
Heeft daer zÿn vzienden upt gehaeldt.
Ter hel.&c.

Den derden dagh is hy daer naer
Seer glozieus verresen klaer:
Dus looft nu Chzistum al eenpaer/
Ons Advocaet/ons middelaer.
Dus looft/&c.

Pzins / Heer en Godt booz danck-
baerheydt
Wozdt u lof ende pzÿs gheseydt:
Om dat ghy hebt den wegh berepdt/
Lof zy u in der eeuwigheydt.
Om dat/&c.

Een consideratie op de woorden van Pilatus:

ECCE HOMO;

Als hy Iesum aen de Ioden vertoonde.

Ec- ce homo, siet aen
Komt mensch/komt siet/siet 't is

o mensch. Komt hier; komt/sieter
zyn wensch: Siet wat u sonden

u saligheydt aen.
hier hebben gedaen.

Ecce,

Ecce, siet/ siet doch: Och wie sou

nu sondighen noch? Siet den

Bruydegom komt upt/ En ver-

toondt hem aen zÿne Bruydt/

En schrepdt tot haer oock ver-

Iupdt. Ecce, &c.

ECce homo, siet aen a mensch.
Komt hier; komt / sieter u saligheydt aen.
Komt mensch/komt siet/siet 't is zyn wensch:
Siet wat u sonden hier hebben ghedaen.
Ecce, ecce, siet/siet doch:
Och wie sou nu sondighen noch?
Siet den Bruydegom komt upt/
En vertoondt hem aen zyne Bruydt/
En schreydt tot haer oock overlupdt.
Ecce, &c.
Komt Christen ziel/het gaet u aen/
Siet hier des Vaders Almachtigen Soon:
Hy komt ten thoone voor u staen/
Alleen upt liefde van uwen persoon.
Siet zyn Koninckklyck cieraet/
En zyn schoone Bruylofts-gewaet:
Siet zyn purper/kroon /en staf/
Siet van liefde woordt hy oock laf/

Sÿn traenen (siet) die loopen af.
Siet zÿn Kon. Et.
O Jesu/ o mÿn Heer / mÿn Godt!
O mÿnder Zielen waerachtighen vziendt!
'k Heb sulcken liefde/ sulcken lot
Aen u / o Bzupdegom / nimmer verdiendt.
Dus ick bid : tot danckbaerhepdt/
Doet mp leven in hepligheydt:
Gheeft mp/ bidd' ick met ootmoet/
T'uwaerts/ Heer/ een liefde so soet/
Dat ick booz u oock stozt mÿn bloet.
Dus ick/ Et.

Op Paesschen.

Van de Verrijsenis ons Heeren.

Op de wyse:

Si tanto gratiose, &c.

Komt nu bly'lyck te gaere/
Ick bzengh u nieuwe maere/

Den schoonen Hemel siet/
Wilt staecken u verdziet/

O Chzi- sten schaere:
Maeckt bzeughdt eenpaere.

De Son was gedaeldt/ Maer nu

we'erom straeldt: Chzistus

is verresen. Hy is verresen/

Wilt vrolijck wesen: Hy sal ons

al gheneesen.

KOmt nu blyʼlijck te gaere/
Den schoonen Hemel siet/
O Christen schaere.
Ick brengh' u nieuwe maere/
Wilt staecken u verdriet/
Maeckt vreughd eenpaere.
De Son was ghedaeldt/
Maer nu weʼerom straeldt:
Christus is verresen.
Christus is verresen.
Hy is verresen/ wilt vrolijck wesen/

Hy sal ons al gheneesen.

Hy is/ etc.

Den vyandt hadd' verslaghen
Adam met zijn gheslacht/
Door valsche laghen:
Christus ghenas die plaghen:
Dus nu toch vrolyck lacht
In dese daghen.
Des Duyvels gheweldt
Is neder gheveldt.
Christus is verresen/ Et.

Hy is/ Et.

Dus met de drie Maryen
Soeckt Jesum metter spoet/
Met herten blye.
De sonden wilt vermyden/
En wesen voort-aen vroet/
Bereydt tot lyen.
Verryst tot de deughdt/
Terwyl' dat ghy meughdt.
Christus is verresen/ Et.

Hy is/ etc.

Als Magdalena spoedigh
Socht haren Meester goet/
In liefde gloedigh:
Met traenen over-vloedigh/
En droevigh van ghemoedt/
Stondt sy weemoedigh.

Maer Jesus tradt by/
Hy maeckten 't hert bly.
Christus is verresen/&c.
Hy is/etc.

Naer Emaus zijn gheganghen
Twee zijn Discipels droef/
Met herten banghe:
Hebben/na groot verlanghen/
Zijns levens eenen proef
Seer ras ontfanghen.
Sy worden verblijdt/
Ter sellever tijdt.
Christus is verresen/ etc.
Hy is/etc.

D'Aposteis allegader
Saten bedroefdt/vol smert/
Vol rouw'/ vol weenen.
Jesus 't licht van den Vader/
Haer hoop/haer troost/haer hert/
Is haer verschenen.
Des sy der den Heer
Lof/ glori' en eer.
Christus is verresen/etc.
Des sy/etc.

Een ander.

Op de wyse,

Een kindeken is ons ghebooren, &c.

MYn ziele wilt nu vrolyck wesen/
Maeckt blyschap groot:
Want Jesus die is verresen
Al van der doodt.
Nae dat ons trouwe borghe
Ons schulden hadd' betaeldt/
Syn vrienden groote sorghe
In 't herte was ghedaeldt:
Sy meynden/'t was verloozen/
Door Jesus doodt:
Sy flooten toe haer doozen/
Met vreese groot.
Myn ziele/&c.

Des morghens door Gods gave
Den derden dagh quam aen:
Die vrouwkens tot den grave
Met salve zyn ghegaen.
Sy meynden daer/eendrachtigh/
Godts lichaem doodt
Te balsemen aendachtigh/

Met eere groot.

Myn ziele/ etc.

Sy hebben daer vernomen
Een Hemels boode schoon/
Die haer in 't graf dee' komen/
En sprack met soeten thoon:
O Vroukens wilt niet vreesen/
Maer u verkloeckt:
Jesus die is verresen/
Dien ghy hier soeckt.

Myn ziele/ etc.

De boodtschap is ghekomen
Aen d'ander vrienden ras:
Sy liepen als de vromen
Nae 't graf al op dat pas.
Maer nochtans Magdalene
Door liefde puer/
Jesum eerst sagh alleene.
O saligh uer!

Myn ziele/ etc.

Sy stond' en weende seere/
Weende so bitterlyck/
Met traenen sy haer Heere
Socht rondtsom neerstelyck.
Sy hieldt niet op van kermen/
Van schreyen mee.
Het moght een steen ontfermen/

En doen seer wee.

Myn ziele/etc.

Dus Jesus om te vreden
Te stellen dese Vrouw/
Is haestigh toe-ghetreden/
En heeft ghebluft haer rouw:
Hy heeft haer aenghesproken/
Eerst onbekendt:
Maer daer na doen ontloken
Dat herte jent.

Myn ziele/etc.

Als sy/ Maria, hoorden/
Rabboni, sprack sy fyn.
O twee seer soete woorden:
Maria, Meester myn.
Sy sprack/en ras ter eerden
Te voet sy lagh/
Die sy met groot eerweerden
Te kussen plagh.

Myn ziele/etc.

Daer nae den Heer verheven
Zyn hups-ghesin besocht:
Maer heeft daer twee sien sweven
Naer Emaus onbedocht:
Deese heeft hy eerst doen keeren
We'er nae die Stadt:
Mits hy/ om haer te leeren/

Ter tafel sat.

Myn ziele/&c.

Den avandt die ghenaeckte/
De deur ghesloten was:
Jesus bekendt hem maeckte
Sy zyn Apostels ras.
Hy spzack: het is ghewonnen/
Ick bzengh u bzee.
Den doodt heb ick verslonnen/
Den dupvel mee.

Myn ziele/&c.

Hy heeft haer macht ghegheven/
Te gaen in zynen naem/
De sonden te vergheven
Den menschen al te saem/
Als sy't met rouw versoecken/
En leetsaemheydt.
Des sy in allen hoecken
Hem lof berepdt.

Myn ziele/&c.

Op de wyse:

Aenhoordt doch mijn ghe-
klagh, &c.

Ghy die nu zÿt bevrÿdt

Door Christus doodt ghe-

pre- sen. Maeckt

vreughd en groot jolÿt/ En looft

den Heer met vlyt. Beno-

GHy die nu zijt bevrijdt
Door Christus doodt gheperesen.
Maeckt vreughd' en groot jolijt.
En looft den Heer met vlijt.
Benomen is 't verwijt/
Al tot des vpandts spijt:
Want Christus is verresen.
Al/ etc.

Christus ons Paesschen goet/
Een Lam Godts sonder smetten/
Heeft ons in zijnen bloedt

(Ghestort met overvloedt
Op 't krups outaer tot boet)
Ghereynight: dus u spoedt
Den voet tot hem te setten.
Ghereynight: etc.

Treedt upt 's sonds duysterheydt/
Volghdt des deughds lichte paden:
Haest u/niet en verbeydt/
Als Israel/berepdt/
Nu upt Egypten schepdt.
Wt Pharaos handt u leydt
Christus/door wonder-daden.
Wt/etc.

Tot het beloofde landt
Verrees hy vol van eere/
Onsterff'lyck/klaer/valiant/
Verwinner van doodts schandt.
Syn goet hy ons playsant
Schenckt tot een liefden-pant/
En doet wat wy begheeren.
Schenckt/ etc.

Lof/onbevleckte Lam/
Lof/offerhand' seer krachtigh/
Die uwen Vader gram
Versoende/en ons naam
Al upt de helsche vlam/

Als Isaac den Ram.
Weest ons altijdt ghedachtigh.
Als Isaac/&c.

Op de Wyse:
Den lustelijcken Mey, &c.

Met gheestelijcke vreughd
Want Christus onsen Heer

me- lo- dieus/ Laet ons
victo- rieus / Is van

nu vrolijck wesen/ / vrolijck
der doodt verresen/ / doodt ver-

wesen.

feest van Paesschen certeyn.
wordt met vreughden gemeyn.

Met spel en gheloovighe

Alleluia ghesonghen// Alleluia

ghesen-

ghesan- ghen.

MEt gheestelÿcke vreughdt melodieus
Laet ons nu vrolÿck wesen / vrolÿck wesen.
Want Chrÿstus onsen Heer victorieus /
Is van der doot verresen / doot verresen:
Al in den Feest van Paesschen ertepn.
Daerom so wordt met vreughden gemepn /
Met spel en gheloovighe tonghen /
Al om Alleluia ghesonghen / Alleluia ghesonghen.
Chrÿstus is onsen Paesschen / weet voorwaer /
Een Lamm'ken Gods waerachtigh / Gods waerachtigh /
Gheofferdt heel voor ons op den outaer
Des Heyligh krups seer krachtigh / seer krachtigh /

Die hem voor ons aen 't kruyce liet slaen/
Is nu op uyt den grave gheslaen/
Al uyt des doods slape ontsprongen/
Dus wordt Alleluia ghesongen/ Alleluia ghesonghen.
Ghestorven is hy een's naer Paulus leer/
Hy en sal niet meer sterven/ niet meer sterven.
De dood en sal niet domineeren meer/
Wy sullen 't leven erven / 't leven erven.
Door hem die in der eeuwighedt leefdt/
Die ons zyn bloedt seer mildelyck gheeft/
Als een Pellikaen voor zyn jonghen.
Dus wordt Alleluia ghesonghen/ Alleluia ghesonghen.
Victorieus is Christus Koningh groot/
Klaerder dan duysendt sonnen/ duysendt sonnen.
De helsche poorten en der zielen doot
Die heeft hy heel verwonnen / heel verwonnen.
Daer uyt zyn lieve vrienden gebracht/

En oock benomen Lucifers macht/
Hy kan ons tot sonden niet dwinghen:
Dus wilt Alleluia nu singhen/ / Alleluia nu singhen.
D'Apostelen die waeren seer verblÿdt/
Die Vrouwkens lieten 't klaghen// lieten 't klaghen/
Nae dat sy haeren Heer ghebenedÿdt
So schoon we'er leven saghen//leven saghen.
Al met een wonder schoonheydt ghekroondt/
Soo heeft hy daer zÿn selven verthoondt:
Hy spraeck haer van Hemelsche dinghen.
Dus wilt Alleluia toch singhen/ / Alleluia toch singhen.
De Catholÿcke kercke looft met vreughdt
Haer Brupd'gom / nu verresen// nu verresen/
Den Hemel eñ Aerde zÿn verheughdt
Met blÿschap uptgheleſen// uptgheleſen.
Hierom dan ghy gheloovighe fÿn/

Wilt vrolijck in den Heere nu zijn/
En wilt uwen gheest daer toe dringhen/
Om nu Alleluia te singhen // Alleluia te singhen.
Prins groot of klepne hoordt nae dit vermaen:
Wilt Godt met vreughden prijsen// vreughden prijsen/
Wt't graf der sonden wilt nu al opstaen/
En gheest'lijck oock verrijsen// oock verrijsen.
Want die met Christo levendigh zijn/
Sullen hem sien in Goddelijck schijn:
Het Hemels Licht sal haer om-ringhen/
Om't blij Alleluia te singhen// Alleluia te singhen.

Op de wyse:

Den tijdt is hier, &c.

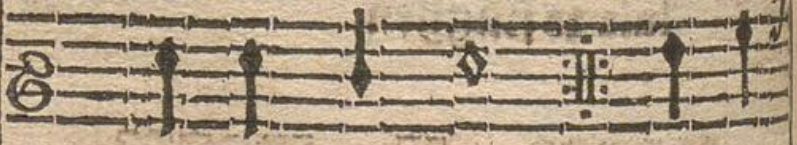
O feest'lyck dagh/ Ghegroet
Op u men sagh/ Al van

so moet ghy wesen / Sonder
der doodt verresen / Jesum/

wee-ghe klagh/ Tot al-
die daer lagh/ Tot in

der tydt ghe-eerdt. | Hy nu
het graf verneerdt.

triumpheert / Syn glori' is

vermeert / Het Helsch-ghebroet

heeft hy verstoordt/ Den dup-

bel met de doodt versmoordt.

Hy sit triumphant Aen

's Vaders rechterhandt. Het/ &c.

O Feest'lijck dagh/
Ghegroet soo moet ghy wesen/
Sonder wee-ghe klagh/
Tot alder tijdt ghe-eerdt.
Op u men sagh
Al van der doodt verresen/
Jesum/die daer lagh
Tot in het graf verne'erdt:
Hy nu triumpheerdt/
Sijn glori' is vermeerdt/
Het Helsch-ghebroedt heeft hy verstoordt/
Den dupvel met de dood versmoordt
Hy sit triumphant
Aen 's Vaders rechter handt.

Het Helsch. Et.

Dit is den dagh
Die Godt/den Heer der Heeren/
Nae Schriftuers ghewagh/
Ghemaeckt heeft t' ons' profijt.
Dus elck wel magh
Met vreughde jubileeren/
En meer als hy plagh
Sijn in den Geest verblijdt.
Ock den Tempel klaer
Versieren/en 't Outaer/
Dat desen dagh gherelebreert
Magh wesen/en ghefestiveert.

O ghy Christen schaer/
Maeckt nu blyschap eenpaer.
Dat desen/&c.

Ons Paesch-lam reyn/
Is Christus onsen Heere
Op-gheoffert pleyn/
Als hy vergoot zyn bloedt.
Wilt al gemeyn uyt u ziel expurgeers
't Suer-ghedeessemt greyn/
En wesen versch en soet.
Op dat ghy/op-recht/
Syt door de waerheydt slecht/
En voor der zielen hongbers noodt
Meught eten onghedeessemt broodt/
Als goudt oock wesen puer/
Ghesupverdt door het vuer.
En door/&c.

Princelyck greyn
Boven alle verheven/
Die ons gheeft certeyn
Den dagh seer langh' verwacht:
Wy al gemeyn/so lange wy hier levē/
In dit aerdtsche pleyn/
Pryysen u groote macht.
Want der sonden nacht
Hebt ghy heel wegh ghebracht/
De klaere Son is op-ghegaen/
Waer door ons ziel in 't licht sal staē:

Wy

Wy sullen voort-aen
Recht na den Hemel gaen.

De klaere/ etc.

Op de Wyse:

Mocht icker schoon, &c.

Verblijdt u/ o Menschen/ op
Verrijst nu door Christum heel

Paesschens feeste / Vernieuwt
nae den gheeste / 't Nieuw le-

u ghemoet.
ven aendoet. | En siet niet om

we'er

we'er nae de oude sond'/ Maer

singht al-omm' Godts lof upt

's hertsen grondt.

VErblijdt u/o Menschen/op Paesschens feeste/
Vernieuwt u ghemoet:
Verrijst nu dooz Chzistum heel nae den gheeste/
't Nieuw' leben aendoet.
En siet niet om we'er nae de ouwde sond'/
Maer singht al-omm' Godts lof upt 's herten grondt.

Verrÿst upt u sonden/ Adams ghe-
slachte/
U weerdighepdt kendt/
Werpt u togh niet weder in Satans
macht/
Noch komt hem omtrent/
Looft vroegh en spae u verlosser al-
lepn/
Alleluia nu singhet al ghemepn.

Victorieus heden is op gheresen/
Ons Godt en ons Heer/
Hy sal ons een Leydts-man des He-
mels wesen/
Hy sterreft niet meer.
Hy nam de doodt haer wreede heer-
schappy'/
Alleluia singht nu met herten bly.

Laet Christus / gheleden/ en we'er
verresen/
Ons Paesch-lam nu zÿn/
Soo sal hy ons zielen quetsuer ghe-
nesen/
Verdrÿven 't fenÿn.
Geest'lÿck ontwaeckt/verrÿst nu al-
legaer:
Alleluia singt met d'Engelsche schaer.

Pzins ende Pzinceſſe/verreſen menſchen/
Wie dat ghy oock zijt/
Die u heeft gheſchoncken uwe hertſen wenſche/
Looft Jeſum met vlijt/
Om hem te ſien nae Galilea gaet:
Alleluia ſinght oock met blp ghelaet.

Een Paesch-Lof.

Met ſes ſtemmen in 't Muſijck gheſteldt.

Op de Wyſe:

Als de ſelve begint.

Bas. primus a 6.

Komt menschen schoon verciert
Komt die nu zyt als jon-

met deughd/ Die met den Heer
ghe jeughd Door Jesus dood

Bas. secundus a 6.

Komt menschen schoon verciert
Komt die nu zyt als jon-

met deugd/ Die met dē Heer ver-
ghe jeugd Door Jesus dood ge-

Tenor a 6.

Komt menschen schoon verciert
Komt die nu zyt als jon-

met deugd/ Die met dē Heer ver-
ghe jeugd Door Jesus dood ge-

Altvs primus a 6.

Komt menschen schoon verciert
Komt die nu zyt als jon-

ghe jeughd/Die met den Heer
niet deughd/Die met den Heer
ghe jeughd/Door Jesus dood

Altvs secandus a 6.

Komt menschen schoon verciert
Komt die nu zyt als jon-

ghe jeughd/Die met den Heer
met deughd/Die met den Heer
ghe jeughd Door Jesus dood

Cantvs a 6.

Komt menschen schoon verciert
Komt die nu zyt als jon-

ghe jeughd/Die met den Heer ver-
met deughd/Die met den Heer ver-
ghe jeughd Door Jesus dood ge-

verresen zyt: | Komt / komt en
ghebenedyt. | Ghy meugd met

Bas. primus a 6.

maeckt een nieuwe vzenghdt:
recht wel zyn verblydt.

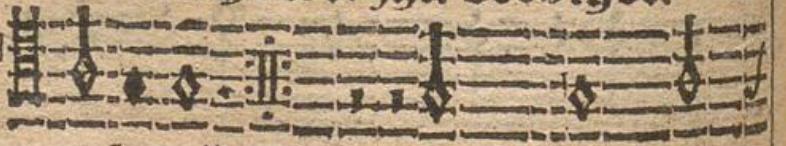

resen zyt: | Komt / komt en
benedyt. | Ghy meughd met

Bas. secundus a 6.

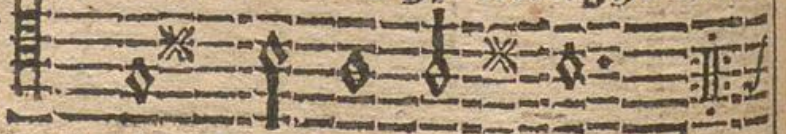

maeckt een nieuwe vzeughdt:
recht wel zyn verblydt.

resen zyt: | Komt / komt en
benedyt. | Ghy meughd met

Tenor a 6.

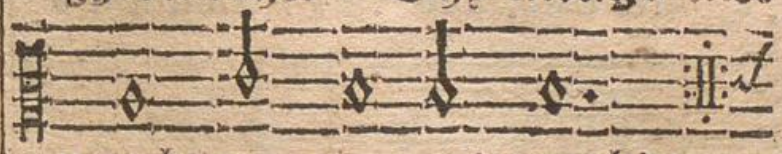

maeckt een nieuwe vzeughdt:
recht wel zyn verblydt.

verresen zÿt/ ghebenedÿt. | Komt / komt en Ghy meugd met

ALTVS PRIMUS a 6.

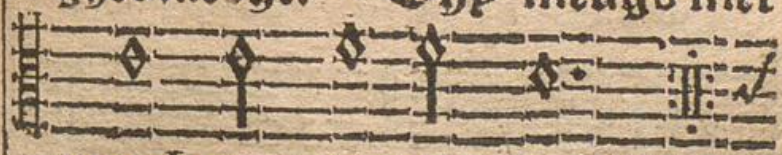

maeckt een nieuwe vreughdt: recht wel zÿn verblÿdt. |

verresen zÿt: ghebenedÿt. | Komt/ komt en Ghy meugd met

ALTVS SECUNDUS a 6.

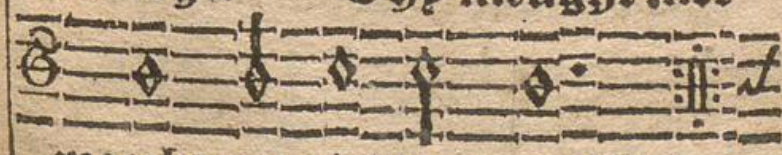

maeckt een nieuwe vreughdt: recht wel zÿn verblÿdt. |

resen zÿt: benedÿt. | Komt / komt en Ghy meught met

CANTVS a 6.

maeckt een nieuwe vreughdt. recht wel zÿn verblÿdt. |

Bassvs primus a 6.
De doodt is dood/ De
hel ont- bloot / Verwonnen
Bassvs secundus a 6.
De doodt is dood / De
hel ontbloot/ Verwon-
Tenor a 6.
De doodt is doodt/ De
hel ontbloot/ Ver-

De doodt is doodt/ De

Altus primus a 6.

Hel ontbloot/ Verwonnen

De doodt is doodt/ De

Altus secundus a 6.

Hel ontbloot/ Ver-

De doodt is doodt / De

Cantus a 6.

Hel ontbloot/ Verwonnen

Bassvs primus a 6.
is den Dupvel snoodt: Des
Hemels poozt is op-
Bassvs secundus a 6.
nen is den Dupvel snoodt: Des
He- mels poozt is op-
Tenor a 6.
wonné is dē Dupvel snood: Des
Hemels poozt is op-

Altus primus a 6.

is den Duyvel snoodt: Des

Hemels poort is op ghedaen/

Altus secundus a 6.

wonnen is den Duyvel snood/ Des

Hemels poort is op ghedaen/

Cantus a 6.

is den Duyvel snoodt: Des

Hemels poort is op ghedaen/

Bassus primus a 6.

Bassus secundus a 6.

Tenor a 6.

Altus primus a 6.

Al die maer wil magh daer

in gaen.

Altus secundus a 6.

Al die maer wil magh daer

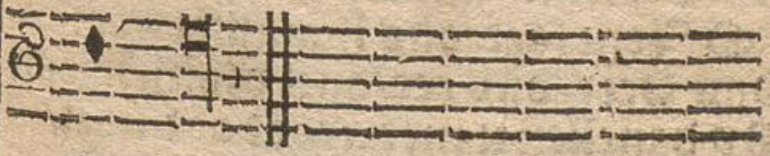

in gaen.

Cantus a 6.

Al die maer wil magh daer

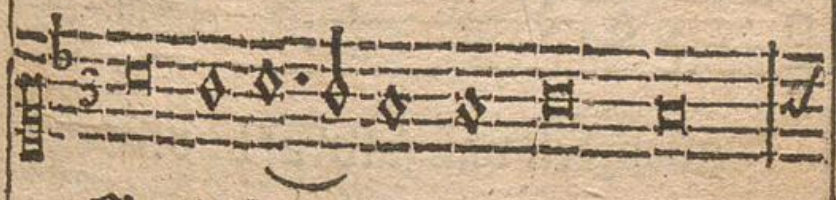
in gaen.

Komt

KOmt menschen / schoon verciert
met deughdt/
Die met den Heer verresen zijt:
Komt/die nu zijt als jonghe jeughd/
Door Christus doodt ghebenedijt.
Komt / komt en maeckt een nieuwe
vreughdt/
Ghy meught met recht wel zijn ver-
blijdt:
De doodt is doodt / de Hel ontbloot/
Verwonnen is den Duyvel snoodt/
Des Hemels poort is op ghedaen/
Al die maer wil magh daer in gaen.
Komt Engh'len schoon upt 's He-
mels throon/
Komt Cherubin/ komt Seraphin/
Ver-eert de Feest van Godes Soon/
Betoondt u blijde vreughdt en min.
Op dat ons lof magh zijn pdoon/
Verweckt ons hert en onsen sin:
Acht ons niet meer nu soo gheringh/
Als een verschooven vreemdelingh.
Wy zijn seer duer gherantsoeneert/
Door Jesum zijn wy hoogh ver-eert.
O Jesu soet/ons hooghste goet/
Ons Heer/ons eer/ons vrolijckhept/
Wy dancken u met groot ootmoet/
Voor sulcke verremhertighedt/

Dat g'ons verlóst hebt met u bloedt/
En 't eeuwigh goet ons hebt verepdt.
Geeft ons dat wy/van sonden vry/
Ons Paesch-lam etend' heylsgh bly/
Gheschort/ geschoepdt/ met 't krups
in d'handt/
Verlaeten voorts Egypten-landt.

De Paesch-liefde van Maria Magdalene / ende den Heer Jesus.

Magdale- na waerde Vrouw:

Hoe steendt / Hoe weendt / Hoe

soeckt

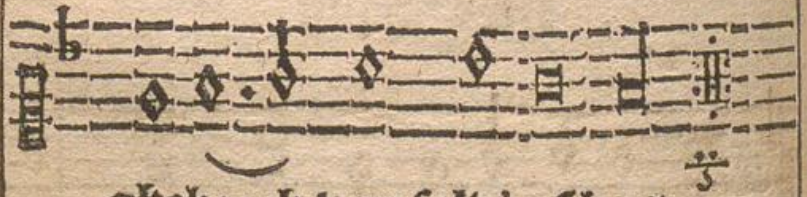
soeckt ghy dus? Maeckt een

epn- de van u rouw. Want den

Heer En heeft niet meer u dienst

ghebreck van salv' of bus.

MAgdalena/waerde Vrouw:
Hoe steendt / hoe weendt / hoe
soeckt ghy dus?
Maeckt een epnde van u rouw'.
Want den Heer / / en heeft niet meer
V dienst ghebreck van salv' of bus.
Maeckt een/ &c.

Jesum soeck ick mÿnen Heer:
Daerom sal ick van hier niet gaen/
Tot dat ick hem vinde we'er:
Vrienden/maghen/
Naer hem vraghen/
Op den dagh/en op de maen.
Tot dat/etc.

Seght my fÿnen Hovenier/
Hebt ghy mÿn meester niet ghesien?
Waer is hy ghevoerdt van hier?
't Sal hem haelen/
Bergh' en daelen
Sullen my dat niet verbie'n.
Waer is/&c.

't Is maer he'en den derden dagh/
(Van rouw' mÿn hert aen stucken splÿt)
Dat ick hem zÿn krupce sagh
Voor my draghen/
Sonder klaghen/
Vol van smert en van verwÿt.
Dat ick/etc.

Dat ick hem sagh naeckt en bloot/
Als een verbloeckten/aen het houdt
Hanghen in zÿn wonden roodt/

Heel

Heel doorsneden
Hoofdt en leden/
Heel be-etterdt en bespout.
Hanghen/&c.

Maer 't en kan verghéten niet/
Als hem dien grooten dorst bespróng/
Dat men mÿ niet toe en liet
Hem te ghéven
In zÿn leven
Een dróp waters op zÿn tongh.
Dat men/&c.

Den dienst/ die mÿ toe verboodt
Den rechter/ en het Joods gespuys/
Sou 'ck nu geerne/ naer zÿn doodt/
Hem bethoonen/
En we'er loonen
Voor zÿn passi'/voor zÿn krups.
Sou 'ck/&c.

Daerom/ hebt ghÿ hem verlepdt/
So bid ick/ door zÿn bloedigh krups/
Dat het mÿ doch sÿ ghesepdt:
'k Sal hem lichten
Niemandt swichten/
Al waer 't in Pilatus huys.
Dat het/&c.

Lan-

Langher kost den Heere niet
Hem heelen voor zÿn Dienst-maeght trouw:
Haeren naem hy vallen liet:
Hy Maria,
Sy Rabboni
Spraek/en daer me' eynd haer rouw.
Haeren naem/&c.

Was sy oock ter aerden ne'er
Viel/voor zÿn voeten/t'zÿnder eer.
Raeckt my noch niet/ spraek de Heer/
Want ick doch
So haestigh noch
Tot mÿnen Vader niet en keer.
Raeckt/&c.

Mensch ghekrupst/ verresen God/
Die ons gheslaghte Paesch-lam zÿt:
Voor u doodt/ krups/ pÿn en spot/
Laet ons puer
Van deessem suer
Voort aen toch blÿven t'alder tÿdt.
Voor/&c.

Tenor a 4.

Chzistus is op ghe-

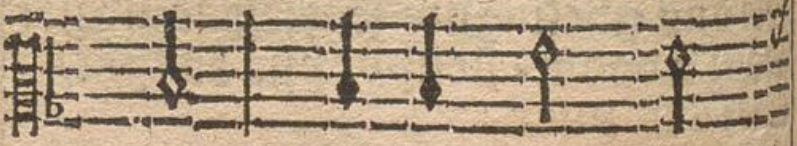

staen dat's plaen/Van der dood ver-

Altus a 4.

Chzistus is op ghestaen/ dat's

plaen / Van der doodt ver-

re- sen / Van der doodt ver-

Bassus a 4.

Chzistus is op ghe-

staen/dat's plaen/Van der dood ver-

Cantus a 4.

Chzistus is op-ghestaen/ dat 's

plaen / Van der doodt ver-

resen / Van der doodt ver-

Tenor a 4.

resen / van der doodt ver-

resen/ van der doodt ver- re-

Altus a 4.

resen / van der doodt ver-

resen / van der doodt ver- re-

Bassus a 4.

resen / van der doodt ver-

resen/ van der doodt verre-

Cantus a 4.

resen/ van der doodt ver-

resen/ van der doodt ver- re-

Tenor a 4.

sen/ Des vpandts

macht is te niet ghe-

Altus a 4.

sen/ Des vpandts macht is te

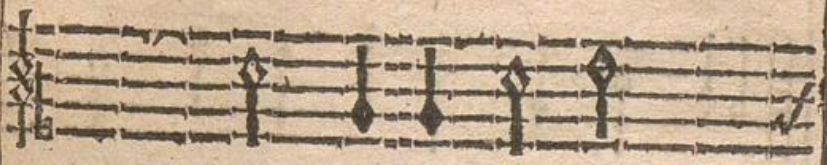

niet ghedaen/ Is te niet ghe-

Bassus a 4.

sen/ Des vpandts

macht is te niet ghe-

Cantus a 4.

sen. Des vpandts macht is te

niet ghedaen/ is te niet ghe-

Tenor a 4.

daen/ is te niet ghedaen/ Dat

dooz zÿn kracht/dat dooz zÿn kracht/

Altus a 4.

daen/ Dat dooz zÿn kracht/

Dat dooz zÿn kracht/

Bassus a 4.

daen/ is te niet ghedaen/ Dat

doos zÿn kracht/ dat doos zÿn kracht/

Cantus a 4.

daen/ Dat doos zÿn kracht/

Dat doos zÿn kracht/

Tenor a 4.

Om ons te ontfaen. Dus vooyt-

aen wilt danckbaer wesen/

Altus a 4.

Om ons te ontfaen / dus vooyt-

aen wilt danckbaer wesen/

Bassus a 4.

Om ons te ontfaen/ Dus voozt-

aen wilt danckbaer wesen/

Cantus a 4.

Om ons te ontfaen/ Dus voozt-

aen/ wilt danckbaer wesen/

Tenor a 4.

wilt danckbaer wesen/

Godt vreesen met

Altus a 4.

wilt danckbaer wesen / Godt

vreesen met blÿden schÿn/

Bassus a 4.

wilt danckbaer wesen /

Godt vreesen met

Cantus a 4.

wilt danckbaer wesen/

Godt vreesen met blij-

Tenor a 4.

blÿden schÿn/met blÿden schÿn/ God

vzeesen met blÿden schÿn/

Altus a 4.

met blpden schÿn: Godt

vzeesen met blp-

Bassus a 4.

blÿden schÿn/ met blÿden schÿn/

God vreesen met blÿ-

Cantus a 4.

den schÿn/ met blÿden schÿn

Godt vreesen met blÿden schÿn/

Tenor a 4.

met blÿden schÿn. Chzistus

sal ons verlosser zÿn / Ky-

Altus a 4.

den schÿn: Chzistus sal

ons verlosser zÿn / Ky-

Bassus a 4.

den schÿn / Chzistus sal

ons verlosser zÿn / Ky-

Cantus a 4.

met blyden schÿn. Chzi-

stus sal ons verlosser zÿn / Ky-

Tenor a 4.

rieleys. Christus sal ons ver-

losser zÿn/ Kyrieleys, Kyrie-

Altus a 4.

rieleys: Christus sal ons ver-

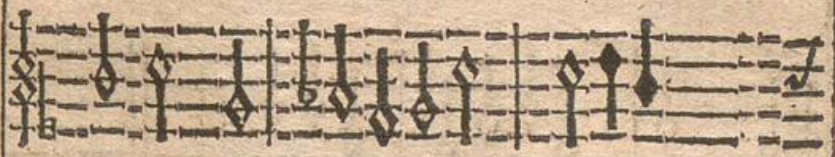

losser zÿn/ Kyrieleys, Kyrie-

Bassus a 4.

rieleys : Chzistus sal ons ver-

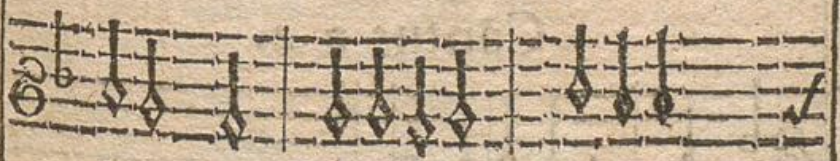

losser zyn / Kyrieleys, Kyrie-

Cantus a 4.

rieleys : Chzistus sal ons ver-

losser zyn / Kyrieleys, Kyrie-

Tenor a 4.

leys: Kyrieleys, Kyrieleys.

Altus a 4.

leys, Kyrieleys, Kyrieleys.

Bassus a 4.

leys, Kyrieleys, Kyrieleys.

Cantus a 4.

leys, Kyrieleys.

CHristus is op ghestaen / dat 's plaen/
Van der doodt verresen/
Van der doodt verresen/
Van der doodt verresen/
Van der doodt verresen.
Des vyandts macht is te niet ghedaen/is te niet gedaen/
Dat door zyn kracht/
Dat door zyn kracht/
Om ons t'ontfaen. Dus voortaen
Wilt danckbaer wesen/
Wilt danckbaer wesen/
Godt vreesen met blyden schyn / met blyden schyn/
Godt vreesen met/ &c.
Christus sal ons verlosser zyn / Kyrieleys.
Christus sal ons verlosser zyn / Kyrieleys.
Kyrieleys, Kyrieleys.
Syt ghy met Christus op ghestaen
Van den doodt der sonden/
Van den doodt der sonden/
Van den doodt der sonden/
Van den doodt der sonden/
Hoe sult ghy we'erom te grave gaen/ we'er te grave gaen?

En Christus bloedt/onder de voet
Wederom vertre'en? Och 't is re'en/
Dat ghy zÿn wonden/
Dat ghy zÿn wonden
Ver-eeret/want door zÿn pÿn/ want door zÿn pÿn
Ver-eeret/want/&c.
Sal Christus ons verlosser zÿn / Kyrieleys.
Sal Christus ons verlosser zÿn / Kyrieleys.
Kyrieleys, Kyrieleys.
Christus heeft nu verlaeten 't graf/
We'er ghenomen 't leven/
We'er ghenomen 't leven/
We'er ghenomen 't leven/
We'er ghenomen 't leven.
't Is re'en / dat ghy oock verlaet den draf/
Oock verlaet den draf/
En slaet u oogh voort-aen om hoogh:
Soeckt daer al u rust/en wellust.
Daer is 't te vinden/
Daer is 't te vinden/
Dat heelen kan al u pÿn / / kan al u pÿn/
Dat siel oock versaden sÿn/ / versaden sÿn.

Chzistus sal u verlosser zyn. Kyrieleys.
Chzistus sal/ &c. Kyrieleys, Kyrieleys.

Van ons Heeren Hemel-vaert.

Op de wyse:

Waer icker een Koningh, &c.

Myn ziele wat doet ghy noch

op der eerdt// wat hier beneden?

Wilt nu toch den Hemel seer

hoogh

hoog van weerd'/eens gaen betreden.

MYn ziele / wat doet ghy noch op der eerd'/
Wat hier beneden?
Wilt nu toch den Hemel seer hoogh van weerd'
Eens gaen betreden.

D'Heer Jesus een Koningh vaillant/plapsant/
Godts eeuwigh Soone/
Is heden ghevaeren nae 't eeuwigh landt.
Tot zynen thzoone.

Die plaetse te voozen besloten was
Dooz onse sonden:
Hy heeftse gheopendt nu op dit pas/
Ons oock ontbonden.

Heer Jesu myn Bzoeder/myn Heer/ myn Godt/
Waer vaert ghy heenen!
Ghy zytter myn hoeder / myn Hert/ myn lot/

Myn troost alleene.

Sult ghy my een wees-kindt nu laten hier /
In 't dal der traenen;
So moet ick van trueren verdwynen schier/
Wepnen vooztaene.

Een ander.

Op de wyse:

O eeuwigh Godt almachtigh.

Ofte/als het hier begint.

Myn lip- pen opent Heere:
V Hooghepdt lof en eere

Hier in dit aerdtsche dal/
Ick vrolyck singhen sal/

Myn tonghe maeckt be= quame/

Verweckt dat Herte myn/

Ghy zyt myn lief eersa=

me/ Lof moet u altoos zyn.

MYn lippen opent Heere:
Hier in dit Aerdsche dal/
V hooghepdt/ lof en eere
Ick vrolyck singhen sal:
Myn tonghe maeckt bequame/
Verweckt dat herte myn:
Ghy zyt myn lief eersame/
Lof moet u altoos zyn.

O Soone Godts gheboozen/
Ghy zyt ghebenedyt:
V heb ick uptverkoozen/
Want ghy myn liefste zyt/
Die ick begheer te minnen
Nu en t'allen termyn.
O soeten gast van binnen/
Lof moet u altoos zyn.

Ghy zyt myn vreughd inwendigh/
Myn troost in al myn noodt/
Want doen ick was ellendigh/
Benout al totter doodt/
So quaemt ghy my cureeren/
Verlossen upt de pyn:
O goedertteren Heere/
Lof moet u altoos zyn.

Wel drieendertigh jaeren/

Met pijn en arbeydt swaer/
So socht ghy de sondaeren/
Om haer te wasschen klaer:
Daer toe zijt ghy ghestorven
Al door den wille dijn:
G'hebt ons pardoen verworven/
Lof moet u altoos zijn.

Ghy zijt ghеklommen hooghe/
Aen 's Vaders rechter-handt/
Almachtigh in vermoghen/
Sit ghy daer triumphant:
Den Hemel met die Aerde
Verbuldt u Godd'lijck schijn/
Ons Heer/ons Godt vol waerden/
Lof moet u altoos zijn.

Dus zijt ghy nu verheven/
Door al u lijden swaer:
Een naem is u ghegheven/
Die heylich is voorwaer/
Groot boven alle naemen/
Naer Paulus klaer doctrijn/
Dus singhen wy te samen:
Lof moet u altoos zijn.

V moghen wy wel eeren/
En loven t'aller tijdt:

Ghy zÿt een Heer der Heeren/
Eeuwigh ghebenedÿt/
Wien altoos moeten loven
Des Hemels gheesten fÿn.
Ghy die nu woondt hier boven/
Lof moet u altoos zÿn.

De heyligheu seer blÿe
Hebben so groote vreughdt/
Met schoone melodÿe
Sÿn sy altoos verheughdt/
Om dat sy klaer aenschouwen
V Goddelÿck aenschÿn.
Sy zÿn bevrÿdt van rouwen.
Lof moet u altoos zÿn.

O Prince groot van weerden/
Die woondt in 't Hemels hof/
Wilt my op deser eerden
Vervullen met u lof/
Wilt my van 't quaet bedwinghen/
O Hemels mederÿn/
Dat ick magh eewigh singhen:
Lof moet u altoos zÿn.

Op het Feest van Pincxteren: Van den H. GHEEST.

Op de bekende Kerckelijcke Wyse:

Ofte

Als den Latynschen Lof-sangh begindt, &c.

KOmt ongeschapen heyligh Geest:
Besoeckt het hert' van minst en meest/
Laet door u gract' zijn versacht/
Die ghy geschapen hebt door macht.

Ghy wordt ghenoemt den troosters soet/
Des alder-hooghsten gave goet/
Fontepn des levens / liefden brandt/
Een Salvinghe des Geests plapsant.

In gaven zijt ghy sevenvout/
Den vingher van Godts rechterhandt /

De Spiritu Sancto.

VEni creator Spiritus
Mentes tuorum visita
Imple superna gratia,
Quæ tu creasti pectora.

Qui paracletus diceris,
Donum Dei altissimi,
Fons vivus, ignis, charitas,
Et spiritalis unctio.

Tu septiformis munere,
Dextræ Dei tu digitus,

Die u ons heeft beloofdt/ betroudt/
Rijckt ons van tael en van verstandt.

Met wijshepdt verlicht onsen sin/
Waer 't hert' ontsteeckt met repne
min:
De swackhept van ons lichaem teer
Sterckt t'uwen dienste meer en meer.

Den vpand veer van ons verdrijft/
In peys en vree' ons zielen stijft/
Ter deughd wilt ons een lepdts-man
zijn/
Dat wp ontgaen schuldt ende pijn.

Maeckt ons dē Vader toch bekendt/
Hoe dat/ sonder begin of endt/
Van hem geboozen werdt den Soon/
Met wien ghy sit in eenen thzoon.

Eer/ glozi'/ lof den Vader zp/
Den Soon die van den dooden vp
Verrees/ en u rijck Hepligh Geest/
Die altijdt een Godt zijt geweest.

Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus,
Infunde amorem cordibus:
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus,
Ductore sic te prævio,
Vitemus omne noxium.

Per te sciamus da Patrem,
Noscamus atque Filium,
Te utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

Gloria Patri Domino,
Natoque qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sæculorum sæcula.

Eenen Lof-sangh tot den H. Geest/ in dzie deelen gedeeldt.

Op de wyse:

Wilt u met my bekeeren,&c.

Het eerste deel.

Komt gheest en Schepper me-
Daeldt nederwaerdts in dze-

de/ Komt Godt en eeuwigh goet/
de/ Vloepdt mildt in ons gemoet:

Vervuldt met gracï soet De

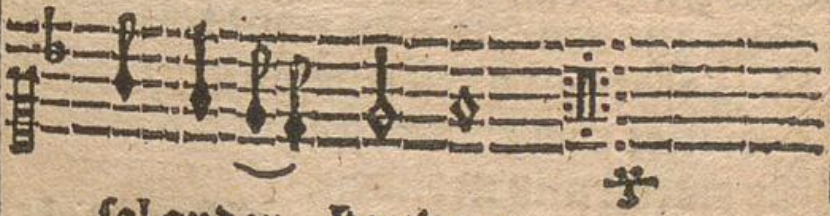
herten

herten die betrouwen / Dat die

haer leven doet / Haer oock

sal onder- houwen.

KOmt Gheest en Schepper mede/
Komt Godt en eeuwigh goet/
Daeldt nederwaerts in vzede/
Vloepdt mildt in ons ghemoet/
Verbuldt met graci' soet
De herten/ die betrouwen
Dat die haer leven doet/
Haer oock sal onderhouwen.
Verbuldt/ &c.
Ons troost wozdt ghy gheheeten
In lijden en verdziet/

Gods gave onghemeten/
Die 't quaet al vrenght te niet/
Een vper men u oock hiet/
Een salve vpt ghegoten
Wt liefde/ die ghy biedt
Tot troost uws huys-ghenooten.
Een vper/ &c.

O Heyligh Geest/ u gaven
Die zyn sevenderhandt:
Ghy zyt der zielen haven/
Een hulp van alle kant:
Ghy zyt des Vaders pandt/
Beloofot/ en oock ghesonden/
Om met tael en verstandt
Te cieren alle monden.
Ghy zyt/ &c.

Ontsteeckt toch ouse sinnen/
D licht in 't herte vrent:
Stort over ons u minne/
Woondt in ons ziel vresent:
Wy zyn tot quaet ghewent:
Ons herte sal beswycken/
Ten sy dat ghy ons sendt
Den douw' van 's Hemels-rycke.
Wy zyn/ &c.

Den vpandt wilt verdryven/
En bannen vpt ons landt/
D vrede laet beklyven

Aen ons tot onderstandt:
Leydt ons uyt 's wereldts brandt:
Op dat wy vry van qualen/
En van der sonden bandt/
Y volghen sonder dwaelen.
Leydt/etc.

Vertoondt ons Godt den Vader
Verheven in zijn throon/
Verwerckt ons alle gader
Te volghen Godt den Soon/
Geeft ons oock u persoon
Te kennen/van hen beyden
Ghekomen even schoon
Van alle eeuwighheyden.
Gheeft ons/etc.

Het tweede deel.

KOmt Gheest en Schepper/ &c.
als vooren.

O Medecijn der zielen/
Gheneest dat is ghewondt:
Y vyer laet al vernielen/
Wat ons maeckt onghesondt/
En wilt/ op deser stondt/
Dat krom is weder rechten/
En door u wijsen vondt

Wat ongheluÿck is/ slechten.
En wilt/&c.
Vernieldt al ons ghebreecken/
Koepdt upt den ouden tronck/
Op dat wy moghen spreecken/
Van u Godts Geest als jonck:
Bluft upt der sonden vonck/
Het quaet doet van ons schepden/
Door uwer liefden dronck/
Tot u ons wilt ghelepden.
Bluft/&c.
Ons kloeck maeckt / en sorghvuldigh/
Om u te dienen snel:
Doet dat wy zÿn ghedultigh
In lyden en ghequel.
Ghehoorsaem u bevel/
Maeckt ons oock goedertieren/
Vroom teghen 't vleesch rebel/
En suyver van manieren.
Ghehoorsaem/&c.
O Leeraer aller kunsten/
Die goet/ en zaligh zÿn/
Begaefd ons door u gunste.
Tot wÿsheydt maeckt ons fÿn/
Gheeft ons der deughden schÿn/
Om veerdigh/onbeladen/
Vry van het helsch' feuÿn/

Te volghen uwe raden.

Gheeft/ &c.

Doet al die zijn daer boven
Ons kennen/en wy haer:
Besorght dat wy verschoven
Nopt zijn van 't Hemelsch schaer:
Door penitenti' swaer
Laet ons in traenen saepen/
Op dat wy so daer naer
In blyschap moghen maepen.

Door/ &c.

Het derde deel.

KOmt Gheest en Schepper/ &c. als vooren.

Fonteyne klaer van 't leven/
Der grati' vollen vloedt/
Wilt ons te drinken gheven/
Bluscht onsen dorst onvroedt/
Ons ziel met liefde voedt:
Op dat wy/als Olyven/
Van vruchten vol en soet/
In 't hof des Heeren blijven.

Ons ziel/ &c.

Begeert ons t'aller ueren/
Hecht onse ziel aen Godt/

Treckt haer van creatueren/
En al wat hier verrot:
Doet op des Hemels slot /
En geeft/ dat wy ons voeghen
Te volghen Gods ghebodt/
Ghheheel in hem ghenoeghen.
Doet op/etc.

O Leyds-man wijs van rade/
Ghedueriegh op ons let:
Al wat ons ziel moght schaden/
Veer van ons altijdt set:
Des Satans hoofd verplet/
Dat wy eens moghen rusten
Vol vreughden/ onbelet/
In vreden en wellusten.
Des/etc.

Maeckt ons/o Geest verheven/
Den Heyligen ghelijck/
Met graci' in dit leven/
Met glori' in u rijck/
Om daer met soet musijck
Te moghen intoneeren
Dat Heyligh/heyligh/heyligh/
Der Trinitept ter eeren.
Om daer/etc.

Eer sy u Heer vrsebuldigh/
In wesen Een vermaerdt/
Wat zijn wy u niet schuldigh/

Dat

Dat ghy ons hebt ghespaerdt/
En stadigh noch bewaerdt:
Och doet ons/ na dit strijden/
By d'Engelen vergaerdt/
Met rust in u verblijden.
En stadigh/etc.

Op de Wyse:

Ghy die nu zijt bevrijdt, &c.
Ofte: Aenhoordt toch
myn gheklagh.

O Gheest/Vertrooster soet/
O Heyligh God voleeren/
Wilt nu in ons ghemoet
Och met den Vader goet/
En met den Soone vroedt/
Door's liefdens snellen vloedt/
Van boven derivееren.
Door/ &c.

Ontslupt der tonghen bandt/
Laet doch ons hert en sinnen/
Ons krachten en verstandt/
D prijsen t'elcken kant:

Verdrijft der sonden schandt/
Ontsteeckt der liefden brandt/
Ontvonckt ons naestens minnen.
Ontsteeckt/&c.
Wy roepen t'uwaerts Heer/
Wilt ons doch/Vader/ hooren/
Die met den Soon vol eer/
En met den Gheeste teer/
Regneert sonder verseer:
Doet toch/nae ons begheer/
Dat wy eens vreughd oorboozen.
Doet toch/&c.

Op de wyse:

Mijn herte wilt nu vluch-
ten, &c.

Komt Heyligh Geest vol mach-

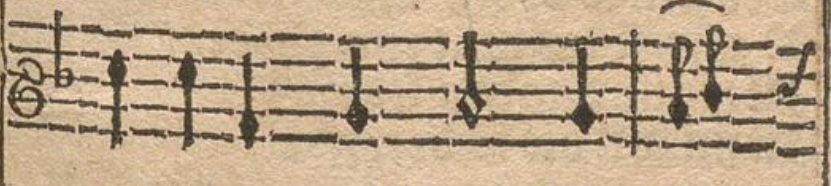
ten / In mÿnder zielen krachten /

Woondt daer tot aller tÿdt.

Maer boven alle saecken / Doet

my inwendigh smaecken Hoe

zoet ghy Heere zÿt.

KOmt Heyligh Geest vol machten
In myn der zielen krachten/
Woondt daer tot aller tyd.
Maer boven alle saecken/
Doet my inwendigh smaecken
Hoe soet ghy Heere zyt.
Maer/&c.

Jesus myn uytverkoozen/
Laet my toch niet verloozen/
Noch wees-kindt hier op Aerd'.
Maer in myn pyn en lyden/
Wilt my toch helpen stryden/
Dooz uwen Geest eerwaerd'.
Maer in/&c.

Komt Jesus sonder maeren/
En doet myn herte baeren
Een blyde vzolyckheydt:
O gheest die wilt my gheven/
Met zyne gaven seven/
Myn wil die is berepdt.
O gheest/etc.

Heer wilt myn hert ontsteecken/
Gheneest al myn ghebzeecken/
Eer my den tyd ontgaet.
Laet my naer groot verlanghen/
O soeten gheest ontfanghen/
Myn troost/ myn toe-verlaet!
Laet my/etc.

O trooster boven maten/
Soeter dan hontgh-raeten/
Mÿn ziel in u verblÿdt:
Wilt by my blÿven Heere/
Waer ick my wend' of keere/
O Geest ghebenedÿdt.

Wilt/&c.

Op de Wyse,
O soete harmonije, &c. Ofte
O schoonste personagie.

ALs de Apost'len t'samen
Saten vergaerdt by een
Op Pinxter-feeste/
Seer haestigh zy vernamen
Een windt/die daer verscheen
Als een tempeeste:
Die vulden 't huys
Met groot ghedruys/
Waer meed' upt 's Hemels throone
Quam den seer schoonen
Godts Gheest/God seld' ydoons
Hem verthoonen.

Die vulden/&c.

In

In 't schijnsel van een vuere
Is hy gheopenbaerdt/
Verdeylt als tonghen:
Dus met zijn liefde puere/
Haer hert heeft hy aenvaerdt/
En oock haer longhe.
Haer ziel om hoogh'
Hy haestigh toogh'/
Haer mondt hy ginck verciere
Met alle taelen;
Met wijshepdt/sonder faelen/
Haer manieren.

Haer ziel/&c.

O Heyligh Gheest gheprese/
Den Vader ghy ghelijck
Sijt/en den Soone.
Wilt altijdt by ons wesen/
In ons ghedurighlijck
Wilt komen woonen.
Wilt by ons zijn
In druck en pijn:
Laet ons door u verwinnen
Des werelts leughen/
Des duyvels boos vermeughen/
En ons sinnen.

Wilt by/&c.

Maeckt ons nieuw' creatueren/
Vernieuwt ons hert/o Geest/

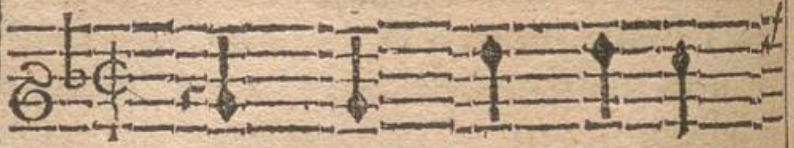
Vernieuwt ons sinnen.
Blÿft by ons t'alder ueren/
En laet ons aldermeest
V eer beminnen.
In ons verstandt
V selven plant:
Regeert al ons begheeren.
Dat ons bystanden/
Wegh-bliedende met schanden/
Ons niet deeren.

In ons/etc.

O Prince Godt den Vader/
O Prince Godt den Soon
Ons saligh-maecker:
O Prins uyt beyde-gader/
Godt Heyligh Geest seer schoon/
O zielen-waecker!
O heyligheydt!
O zielbuldigheydt!
O waerheydt/ wegh'/ en leven!
Ons ziel wilt laven
Met uwe soete gaven
Alle seven.

O heyligheydt/etc.

Op de Wyse:
Maria Princelijck greyn.

Komt Schepper Heyligh

Gheest / Vermaeckt ons in

u feest / Besoeckt ons dzoeve

herten / Troost ons in pyn en

smerten: Wilt ons ver-

KOmt Schepper Heyligh Gheest/
Vermaeckt ons in u feest/
Besoeckt ons droeve herten/
Troost ons in pijn en smerten:
Wilt ons verstandt verlichten/
Ons krancken wilt op-richten.
Ghy zijt den trooster teer/
Die Christus onsen Heer
Beloofdt heeft/ als hy scheyde/
Om ons alhier te leyden/
Den hpandt te verdrijven/
Ons eeuwigh hp te blijven.

Ghy zyt Gods gave schoon/
Ghedaeldt upt 's Hemels throon/
Een levende Fontepne/
Die ons magh maecken repne/
Een liefden-vuer waerachtigh.
Ontsteeckt ons herte krachtigh.
V seven gaven fyn
Laet ons deelachtigh zyn/
O vingher van Gods hande/
Ontbindt der sonden banden:
Leert ons met nieuwe taelen
V lof en eer verhaelen.
O troost'lyck Advocaet/
Komt ons altydt te baet/
En leerdt ons krachtigh bidden:
Besit ons hert in 't midden/
Lepdt ons in u secreten/
V wille doet ons weten.
Salft ons met grati' soet/
Neemt ons in u behoedt.
Die in u lommer rusten/
Syn vry van quade lusten:
Lescht upt den vrandt der sonden/
Gheneest al onse wonden.
Verjaeght den vpandt wyt/
Helpt ons in onsen strydt/
V vreede wilt ons gheven/
Doet ons gherustigh leven:

En als wy moeten schepden/
Ten Hemel wilt ons leyden.
Gheest ons een kennis schoon
Van Vader met den Soon:
Laet ons oock/ t'allen tyden/
Y/ heyligh Gheest/ belyden:
Dat ghy een Godt almachtigh
Syt alle dzie waerachtigh.

Op de wyse,

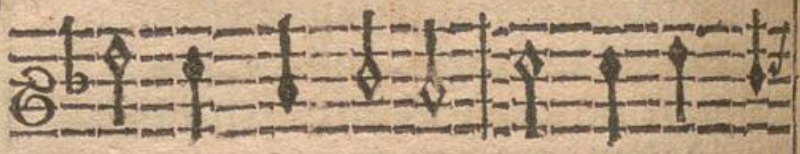
O Heer, aensiet toch Sion teer, &c.

O Gheest/ die ons kunt alder-

meest/ Kust en troost gheven/

O Heer verheven/wy bidden geest

ons toch hier een nieuw leven.

Verdzÿst met u cieraet/ Ons

traeghept ende quaet/ Dus

langh bedzeven.

O

O Gheest / die ons kunt aldermeest
Rust en troost gheven/
O Heer verheven/
Wy bidden gheeft ons toch hier een
nieuw leven.
Verdrijft met u crieraet
Ons traeghepdt ende quaet/
Dus langh bedreven.

O Heer/wilt ons toch meer en meer
In u verblijden/
Om broom te strijden
In teghenspoet / in druck / in alle ly-
den.
Op dat wy alle sond'
Moghen van deser stond'/
Voort-aen vermijden.

O Godt/weest onser herten slot/
Vervuldt ons krachten/
Om te betrachten
Hoe soet ghy zijt/en hoogh te moghen
achten.
U gaven seven-voudt:
Verwinnen alle fout/
En alle klachten.

Van de H. Dzievuldighedt.

Op de wyse:

O schoonste personagie.

O Een Dzievuldigh wesen!
O Schepper/Heer van all'/
Kijck God almachtigh!
Om uwen naem te vreesen/
Wy hier in 't Aerdsche dal
Sijn uw's ghedachtigh.
Maer ons verstandt
Kan al ter handt
V weerdighedt niet vaten:
Sonder beginne
V macht is/ en u minne
Bupten maeten.

Maer ons/etc.

O Vader onghevoozen
Ghevoozen eeuwigh Soon/
O Gheest vol minnen:
Ghy hebt ons laeten hoozen/
Dooz 't Euangeli' schoon/
En diep van sinne/
Dat/ sonder spot/
Ghy zijt een Godt/

Een eeuwigh eenigh weſen/
Nochtans/ vdoone/
Verſchepden drie perſoonen
Wt gheleſen.

Dat ſonder/ &c.

Dus ons verſtandt ghevanghen
Wy gheven/ Heere groot/
Tot uwe leere:
En bidden met verlanghen/
Helpt toch/ in allen noodt/
V ſchepſels teere.
Ghy zyt het licht/
Dat ons hier ſticht/
V macht/ wyſheydt en minne/
Om meer te mercken/
Wilt/ Heer Drievuldigh/ wercken
In ons ſinnen.

Ghy zyt/ &c.

Op de wyſe:
Conditor alme ſiderum, &c.
Ofte: Veni creator ſpiritus, Verbum, &c.

GOdt die Drievuldigh zyt/ en een/
V goetheydt is vooz al 't begin/

Dat door u wesen opt verscheen:
Maer hoe? en dat geen menschen sin.
Ghy zyt mildt/heylich ende sterck/
Veert met vreughd al 's Hemels hof/
Vghecft het driederhande werck
Des wereldts/ oock geduerigh lof.
O Vader ongeboren Godt/
O eenwigh Gods ghebooren Soon/
O Geest van beyder liefden slot/
Baend ons den wegh tot uwē thron.
Aensiet/o goedertieren Heer/
Den noodt van ons verdorven hert/
Voor-komt en helpt ons Menschen teer/
Gheneest wat onse zielen smert.
O Godt/wy suchten vroegh en laet
Tot u/ met weenen en ghеklagh/
Op dat ghy ons hier komt te baet/
En doet u dienen nacht en dagh..
O Heer van hooghe Majestept/
Wilt ons voor-komen in de deughdt:
Vwet hebt ghy ons opghelepdt/
Tot die maeckt wacker onse jeughdt.
O Godt van wijshepdt ende raedt/
Wie kan begrijpen u verstandt?
Van u wy dwaelen vroegh en laet/
't En sy dat ghy ons reyckt de handt.
Verlicht ons dan o Hemels licht/

Tot strydt versterckt ons swack ghemoet:
Verdryft upt ons al wat ontsticht.
Naer u bevel ons leven doet.
U/ God/ sy lof/ prys/ eer en danck/
Die u belyders al ghelyck
Versterckt hier in dit leven kranck/
En namaels geeft een eeuwigh ryck.

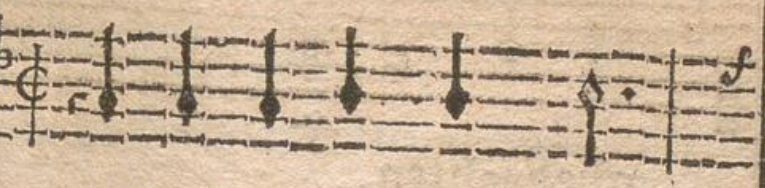
Een ander.

Op de selve Wyse:

ONtslaept/ o wereldt/ God ter eer/
En singt hem lof met blydē geest:
Want hy van al moet eben seer
Ghedanckt/ gediendt syn/ en gevreest.
Een onghescheyden weesen kendt/
Eert God den Vader en zyn woordt/
Pryst oock den Gheest/ want hy ons sendt
Syn troost met vrede en accoort.
Hem looft het Aerdtryck schoon en groen/
Het vyer/ de locht/ de wyde zee/
De vruchten elck op haer sayson/
De vissche/ voghels/ en het vee.
Eert hem dan oock/ en houd u vry/

Van t'overtreden zijn ghebodt/
Belijdt en diendt/ met herten blij/
In drie persoonen eenen Godt.
Verheft den Vader in zijn Macht,
Den Soon als Wijs, den Gheest als Goet,
Hoe wel in wijshepdt / goethepdt / kracht/
Sy zijn ghelijck/tot ons behoedt.
Godts mildthepdt / wijshepdt / en bestier/
Al onse macht te boven gaet.
Dus diend hem wacker als een vper/
Gheen maet te houden is de maet.
Tot u/ o God/ons krachten keert/
Aenhoort 't gesthrep vã onsen grondt:
D graci' over al vermeert/
D dienen moet ons hert en mondt.
Wt u spruyt alle creatuer/
Al watter is door u bestaet/
Ghy zijt in al/doch even puer/
En al in u ghy oock verdaet.
In 's menschen hert neemt ghy u rust/
En ciert dat met u graci' schoon:
Van 'taerdsche goed treckt onsen lust:
En geeft daer door des levens kroon.
Hier toe so helpt ons kleyn en groot

O Heer/die zÿn met ancxt begaen:
Wy zÿn verstÿft/en swaer als loot/
Naer uwen wil voegd ons voozt aen.

O Hepligh eeuwigh Godt/

O Godt van Sabaoth/ O Heere

der heyzkrachten / Ghy zÿt

mÿn deel/mÿn lot/ Mÿn lief/

mÿn hert en slot Van alle mÿn

ghedachten.

O Heyligh eeuwigh Godt/
O God van Sabaoth/
O Heere der heyrkrachten/
Ghy zÿt mÿn deel/mÿn lot/
Mÿn lief/mÿn hert en slot
Van alle mÿn ghedachten.
Ghy zÿt/&c.

O eeuwigh Vader mÿn!
O eeuwigh Vaders schÿn!
O Heyligh Geest vol minne!
O weesen schoon dÿvÿn/
Drie in persoonen fÿn/
Een van natuer en sinne.
O weesen/&c.

Maer so u wesen reen
Drievuldigh is en een/
So is mÿn hert driekantigh:

't Is voor u Godthepdt kleen/
Maer ick gheef 't u alleen/
O Heere triumphantigh.
't Is/ &c.

De gantsche wereldt wijdt/
Den Hemel/ dies' omrijdt/
Kan 't herte niet versaepen:
Hoe blp/ hoe groot jolijt/
Hoe soet/ hoe langhen tijdt/
't En kan ons al niet paepen.
Hoe blp/ &c.

Sondt is de wereldt saen/
't Hert heeft drie punten aen:
Hoe soud' sp dat toch vullen?
Neen/ neen/ ick laetse gaen:
Sp sullen al mis slaen/
Die haer beminnen sullen.
Neen/ neen/ &c.

Komt schoon Drievuldighepdt/
Mijn hert is u berepdt/
Drie sal in drie wel passen:
Maer vuldt mijn pdelhepdt/
Met gratie plantept:
Doet mp in deughden wassen.
Maer/ etc.

Want vol onrepnighepdt/
Der sonden vuplighepdt/
Vol stof ben ick en asschen:

Komt

Komt Vaders heyligheydt/
Komt Christi suyverheydt/
Komt heyligh Gheest my wasschen.
Komt/&c.

Wascht toch myn ziele schoon/
En maeckt myn hert een thzoon/
Om u/Heer/te logeeren:
Op dat ick eens ydoon/
Magh winnen's Hemels kroon/
En eeuwigh jubileeren.
Op dat/&c.

Volghen de Lof-sanghen van het alderheyligste ende hooghweerdighste Sacrament des Outaers.

Ende

Voor eerst eenighe uyt het Latyn (so sy van ouds in de H. Kerck gebruyckt zijn) in het Duytsch nu versch overgeset, ende het Latyn daer by gheselt.

Den

Den
Hymnus Pange lingua,
Op zyn bekende Kerckelyckte wyse/ Ofte: als hy begint.

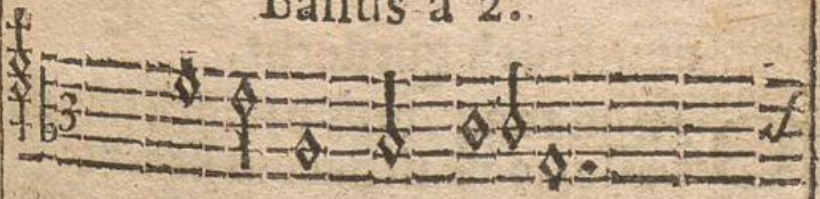
Cantus a 2.

O myn tongh wilt vrolyck sin-
En het bloed dat men sagh spryn-

Hymnus Ecclesiasticus de Venerabili Sacramento duabus vocibus.

Bassus a 2.

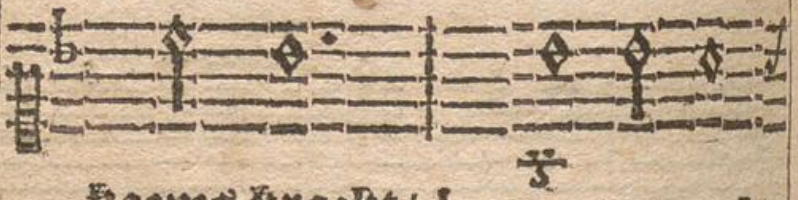

Pange lingua glorio-
Sanguinisque pretio-

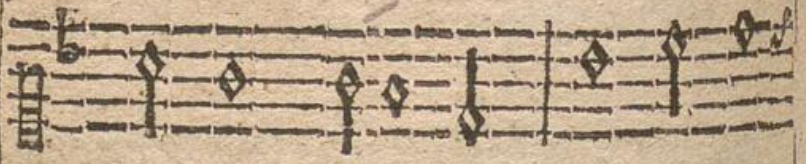
Cantus a 2.

ghen/ 't Glozi- so- se lic-
ghen/ Vooz' swerelts rantsoen

haems kracht/ veracht/ | Van de vzucht

die quam geringhe/ Wt een ko-

ninghlijck gheslacht.

O Myn tong'/ wilt vzolijck singen/
't Glozioose lichaems kracht/
En het bloed/ dat men sagh spzingen/
Vooz' s werelds rantsoen veracht/
Van die vzucht/ die quam gheringhe/

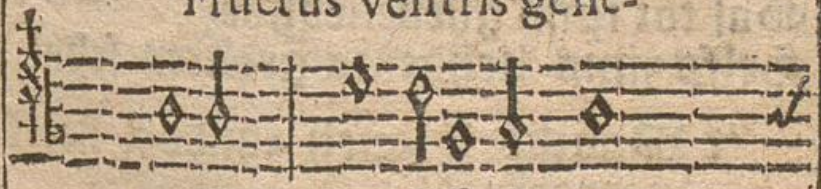
Bassus a 2.

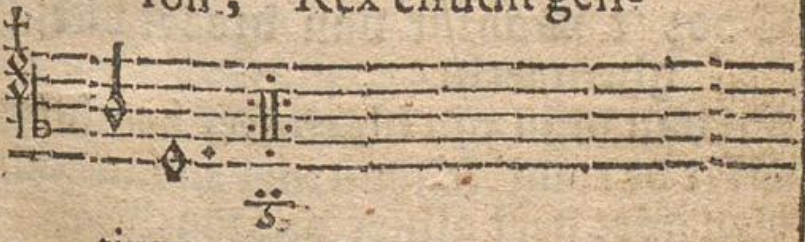
si, Cor- poris mysterium,
si, Quem in mundi pretium,

Fructus ventris gene-

rosi, Rex effudit gen-

tium.

PAnge lingua glorioſi,
Corporis myſterium,
Sanguiniſque pretioſi,
Quem, in mundi pretium,
Fructus ventris generoſi,

Wt een Koninghlijck gheslacht.

Ons gheboozen/ ons ghegheven/
Wt een Maghet onbesmet/
In dees' wereldt ginghy hy sweven/
't Zaedt des woozdts hy zaepde net:
Maer den uytgangh van zijn leven
Heeft hy wouderlijck beset.

In des laetsten nachts maeltijde/
Als hy met zijn bzoeders sat/
En de Wet voldaen had blijde/
Mits hy 't oude Paesch-lam at:
Gaf tot spijs ghebenedijde
Selfs zijns lichaems groaten schat.

't Woozdt Vleesch zijnde / heeft waerachtigh/
Dooz 't Woozdt van bzoodt vleesch ghemaeckt/
En van wijn zijn bloed seer krachtig/
Of' t de tong' schoon niet en smaeckt:
Een goet hert alhier voozdachtigh
Dooz 't geloof tot sterckhepd raeckt.

Dus laet ons devoot aenbeden
Dit hoogh-weerdigh Sacrament:
En booz 't oude Paesch-lams zeden/
Laet dit nieuwe zijn bekendt:
Ons verstandt laet t'allen steden/

Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine.
Et in mundo conversatus,
Sparso verbi semine;
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

In supremæ nocte cænæ
Recumbens cum fratribus,
Observata lege plene
Cibis in legalibus;
Cibum turbæ duodenæ
Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit.
Fitque sanguis Christi, merum;
Etsi sensus deficit:
Ad firmandum cor syncerum
Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui,
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum

Door 't gheloof zijn ongheschendt.

Godt den Vader en den Soone
Lof en jubileeringhe/
Salighheydt/eer/kracht ydoone
Sy/en benedijdinghe:
Die upt bey spruyt even schoone/
Sy ghelijcke prijsinghe.

Eenen anderen Kerckelijcken Lof-sangh.

Op zyn bekende wyse.

Het eeuwigh woord neerdaelende/
Verbum su- per- num prodiens,

En 's Vaders schoot niet lae-
Nec Patris lin- quens dex-

Senſuum defectui.
Genitori, Genitoque
Laus & jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit, & benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar ſit laudatio.

tende/ Wt gaende na zÿn werck vail-
teram, Ad opus ſuum ex- i-

lant/ Is hier geko- mẽ in ons lant.
ens, Venit ad vi- tæ Veſperam.

Is hier gekomen in ons landt.
Venit ad vitæ Ve- ſperam.

Het

HEt eeuwigh woort ne'erdalende/
En 's Vaders schoot niet latende
Vt gaende na zijn werck vaillant/
Is hier ghekomen in ons landt.

Als hy van zijn Discipel snoodt
Gheleverdt worden soud' ter doodt/
So heeft hy eerst syn selleven
Ghegheven zijn Discipulen.

In tweederley ghedaenten soet
So gaf hy haer zijn vleesch en bloedt:
Op dat hy soo den gantschen mensch
Mocht spijsen heel na zijnen wensch.

Ons Broe'r is hy door zijn ghe-
boort'/
Ons spijs is hy hier rechtevoort/
Ons borg' en rantsoen aen het kruys/
Ons loon al in zijn Hemels huys.

O offerhande over-soet!
Die ons des Hemels poort op doet/
Ons strijden valt ons hier seer swaer:
Gheeft kracht/en helpt ons allegaer.

Hem die is een Drievuldigh Heer/
Sy eeuwelijck/lof/prijs/en eer:
Die ons door zijne milde handt/
Brengh' boven in ons Vaderlandt.

VErbum ſupernum prodiens
Nec Patris linquens dexteram
Ad opus ſuum exiens
Venit ad vitæ Veſperam.
In mortem à diſcipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ ferculo
Se tradidit Diſcipulis.
Quibus ſub bina ſpecie
Carnem dedit & ſanguinem.
Vt duplicis ſubſtantiæ
Totum cibaret hominem.
Se naſcens dedit ſocium,
Conveſcens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.
O ſalutaris hoſtia!
Quæ cæli pandis oſtium;
Bella premunt hoſtilia:
Da robur fer auxilium.
Vni trinoque Domino
Sit ſempiterna gloria:
Qui vitam ſine termino
Nobis donet in patria.

Eenen anderen Kerckelijcken Lof-sangh.

Op de Wyse:

Pie Iesu redemptor omnium.

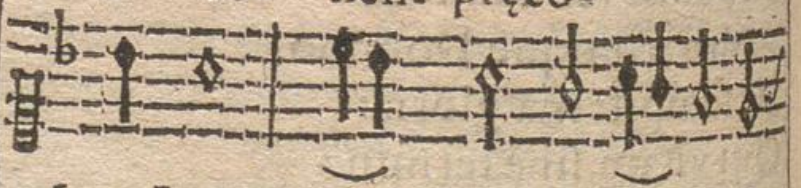
Dese solemnitept moet hebbé vro-
Sacris solemnijs juncta sint gau-

lijckheydt/ En upt ons hert be-
di- a, Et ex præcor- di-

reydt moet klincken danck-
is so- nent pręco-

baerheydt: Veer moet het oude zyn/
ni- a, Re- ce- dant vete- ra

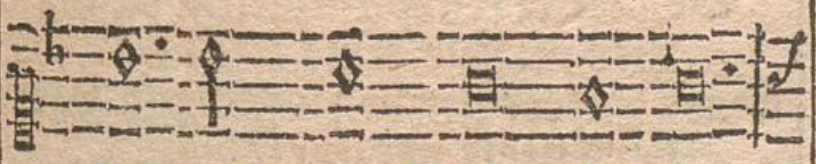
nieuw

nieuw moet het al- le zyn/ Herten/
no- va sint omnia, Corda,

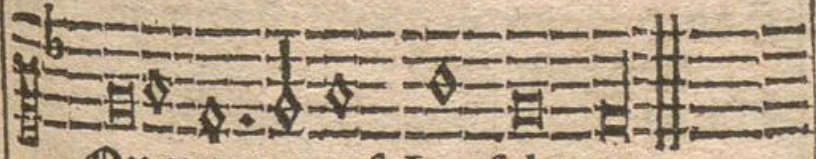
woorden/en wercken fyn. O myn
vo- ces & o- pe- ra. O cre-

Schepper/myn Godt/myn Heer/
a- tor mi Do- mi- ne

Slaet u ooghen/met medooghen/
Mise- re- re, De- us ve- re,

Op u arreme schepsel neer.
Vere panis pro homi- ne.

DEse solemnitept moet hebbē vro-
lyckheydt/
En upt ons hert berepdt moet klin-
cken danckbaerheydt:
Veer moet het oude zyn/ nieuw moet
het alle zyn/
Herten/woorden/en wercken fyn.
O myn Schepper / myn Godt/
myn Heer/
Slaet u ooghen/ met medoogen/
Op u arreme schepsel neer.
De laetste schepd-maeltyt die word
hier nu ghe-eert/
Daer d'Heer ghebenedyt zyn Broe-
ders heeft ver-eert/
Eerst een Lam en soet broodt/ als
Moyses had gheleerdt/
Voor d'ouden een figuere bloot.
O myn Schepper/ &c.
Daer na quam die waerheydt (die
in geen broock bestaet)
Syn lichaem (so hy sepdt) gaf hy haer
metter daet/
Soo dat een peghelyck zyn gantsche
lichaem aet/
Al upt zyn handen heylighlyck.
O myn Schepper/etc.
Die kranck ter zielen zyn/krygher

SAcris ſolemnijs juncta ſint gaudia,
Et ex prȩcordijs ſonent prȩconia
Recedãt vetera nova ſint omnia
Corda, voces & opera.
O creator mi Domine
Miſerere, Deus vere,
Vere panis pro homine.
Noctis recolitur cæna noviſſima,
Qua Chriſtus creditur agnum & azyma
Dediſſe fratribº, juxta legitima
Priſcis indulta patribus.
O creator mi, &c.
Poſt agnum typicum, expletis epulis,
Corpus Dominicũ datum diſcipulis,
Sic totum omnibus, quod totum ſingulis,
Ejus fatemur manibus.
O creator mi, &c.
Dedit fragilibus corporis

een vleesch-gheright/
En die daer droevigh zÿn/die worden
oock verlicht/
Als sy in 's wÿns figuer/ nae haers
Meesters bericht/
Waerachtigh zÿn bloedt drincken
puer.
O mÿn Schepper/ etc.

Dus is dees offerhand' van Chri-
stus in-gheset/
Den dienst oock naederhandt van de-
se nieuwe wet/
Sÿn Priesteren belast te onderhou-
den net/
Tot troost van die ghelooven vast.
O mÿn Schepper/etc.

Het broodt der Engelen dat wordt
der menschen broodt/
Het broodt der Hemelen eyndt de fi-
gueren bloot:
Den Heer hem eten laet (o wonder-
heydt seer groot!)
Van zÿne knechten desolaet.
O mÿn Schepper/etc.

Heyl'ge drievuldigheydt/een God/
wy bidden u:
Ons also visiteert/als wy u eeren nu:
De deught in ons vermeert/den rech-

fer-

ferculum,
Dedit & triſtibus ſanguinis poculum,
Dicens, accipite quod trado vaſculum,
Omnes ex eo bibite.
O creator mi, &c.

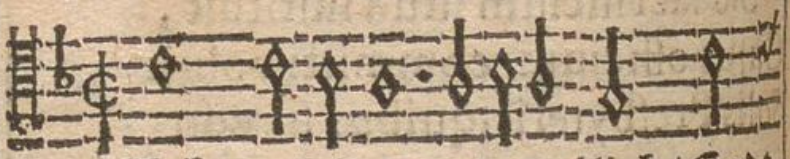
Sic ſacrificium iſtud inſtituit,
Cujus officium committi voluit
Solis Preſbyteris, quibus ſic congruit,
Vt ſumant & dent cæteris.
O creator mi, &c.

Panis Angelicus fit panis hominum,
Dat panis Cœlicus figuris terminum,
O res mirabilis! manducat Dominum
Pauper, ſervus, & humilis.
O creator mi, &c.

Te trina Deitas unaq́; poſcimus,
Sic nos tu viſita ſicut te colimus:
Per tuas ſemitas duc nos,

ten wegh ons toondt/
Van 't eeuwigh licht daer ghy in woondt.
O myn Schepper/etc.

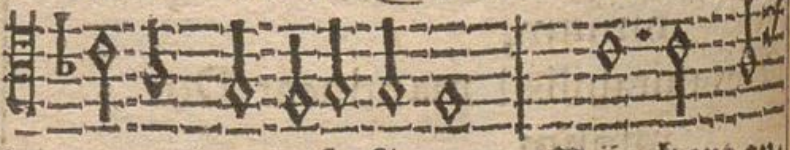
Eenen anderen Lof-sangh.

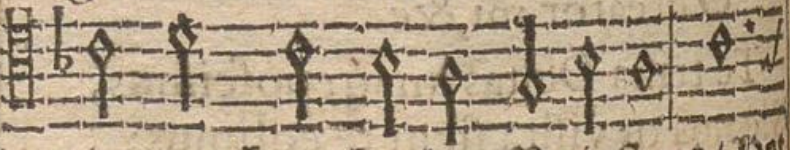
Ick aenbid u devoteliyck/Godt-
A- doro te devote la- tens

hept seer puer/Die hier schuylt voor-
dei- tas, Quæ sub his fi-

waer onder dese figuer. Myn hert on-
guris vere la-titas. Ti- bi se

der-werpt hem heel u Majestept/ Het
cor me- um totum subijcit, Qui-

quo

quo tendimus,
Ad lucem quam inhabitas.
O creator, &c.

beſwÿckt geheel / als 't denckt u won-
a te contemplans to- tum de-

derhepdt. Weeſt gegroet Jeſus ons
ficit. A- ve Ie- ſu paſtor

Herder en Heer / Verſterckt toch ons
fide- lium, Ad- au- ge fi-

geloof / en liefde altÿdt meer en meer.
dem omnium in te creden- tium.

Ick aenbid u devotelijck/ Godheydt
seer puer/
Die hier schuyld voorwaer onder de-
se figuer.
Myn hert onder-werpt hem heel u
Majestept/
Het beswyckt gheheel/ als 't denckt u
wonderheydt.
Weest ghegroet Jesus ons Her-
der en Heer/
Versterckt toch ons gheloof/ en
liefde altijdt meer en meer.

Smaeck/ ghevoel faeljeert/ en daer
toe oock 't ghesicht/
Dan 't ghehoor alleen my wel leerdt
ende sticht:
Al geloof ick dat Gods Soone heeft
ghesepdt:
Want geen wooyden waerder zyn als
de waerheydt.
Weest ghegroet/ &c.

Aen het kruys school eens de God-
heydt sonder schyn/
Maer hier schuyld met een de mens-
heydt sonder pyn:

ADoro te devote latens deitas,
Quæ sub his figuris vere latitas.
Tibi se cor meum totum subjicit
Quia te contemplans totum deficit.
Ave Iesu pastor fidelium,
Adauge fidem omnium in te credentium.

Visus, tactus, gustus, in te fallitur,
Sed auditu solo tuto creditur.
Credo quicquid dixit Dei Filius:
Nil hoc verbo veritatis verius.
Ave Iesu, &c.

In cruce latebat sola Deitas,
At hic latet simul & humanitas:

Nochtans seggh' ick/ en geloov' hier Godt en mensch/
Hierom als den Mooydenaer ick bid' en wensch.
Weest ghegroet/&c.

Als Thomas ick gheen wonden hier sie nochte tast/
Nochtans ick belijd' u hier mijn God seer vast:
Gheeft mij te ghelooven altijdt meer en meer/
Hoop' en liefd' alleen tot u te hebben Heer.
Weest ghegroet/&c.

O ghedenckenisse mijnes Heeren doodt!
Gevende ons 't leven dooy dit levend' bzoodt/
Gheeft mijn ziel van u te leven Godt-delijck/
En te smaken u altoos seer soetelijck.
Weest ghegroet/&c.

O Heer Jesu / o goedertieren Pelicaen!
Met u bloedt wascht mij toch van al

Ambo tamé credens atque confitens,
Peto quod petivit latro pænitens.
Ave Ieſu, &c.

Plagas ſicut Thomas, non intueor:
Deum tamen meum te confiteor:
Fac me tibi ſemper magis credere,
In te ſpem habere, te diligere.
Ave Ieſu, &c.

O Memoriale mortis Domini,
Panis vivus vitam pręſtans homini,
Præſta meæ menti de te vivere,
Et te illi ſemper dulce ſapere.
Ave Ieſu, &c.

Pie Pellicane, Ieſu Domine,
Me immundum munda tuo

mÿn misda'en:
Want een dzoppel van u bloedt seer delicaet/
Mocht wel supveren al 's weredts sonden quaet.
Weest ghegroet/ &c.

O Jesu dien ick hier nu sie aldus bekleedt/
Ick bid' gheeft mp daer ick nae dozst met groot leet:
Dat ick siende onbedeckt u aenschÿn waer/
Eens magh saligh zÿn met u in glozi' klaer.
Weest ghegroet/ &c.

Een Kerckelijcke sequenti'/ ofte Referepn/ van 't selve H. Sacrament.

LOoft/ O Spon/ den Behoeder/
Loft u lepdts-man ende Voeder/

ſanguine,
Cujus una ſtilla ſalvum facere
Totum mundum quit ab omni
ſcelere.

Ave Ieſu, &c.

Ieſu, quem velatum nunc
aſpicio,
Oro fiat illud quod tam ſi-
tio,
Vt te revelata cernens facie,
Viſu ſim beatus tuæ glo-
riæ.

Ave Ieſu, &c.

Sequentia de eodem venerabili Sacramento.

LAuda, Syon, Salvatorem,
Lauda ducem & paſtorem,

Met lof-sangh'/ en soet ghekklanck.

Wat ghy mooght/ doeft vry so vele:
Want tot zyns lofs minsten dele
Sult ghy wesen veel te kranck.

Dit's den theem des lofs verheven:
't Broodt dat leefd/en geeft het leven/
Werdt ons heden voort bereet.

't Welck in 't laetste avondtmaele
Werdt d'Apost'len sonder faele
Eerst ghegheven; so men weet.

Dus den lof sy vol en klincke/
En 't jolyt des herten blincke/
Met ghenoeghte wel vermeldt.

Want als heden houdt men memorie/
Hoe dees tafels weerde ciborie
Ons is eerstmael in ghesteldt.

Aen dees tafel 's nieuws Coninghs Heere/
Het nieuw Paesschē/met nieuw eere/
Eynd den ouden Phasen-tydt.

't Nieuw verstoot het oud' belegh/
Waerheydt jaght de schaduw' wegh/
't Licht verdryft den nacht seer wydt.

In hymnis & canticis.

Quantum potes, tantum aude:
Quia major omni laude,
Nec laudare sufficis.

Laudis thema specialis:
Panis vivus & vitalis
Hodie proponitur.

Quem in sacræ mensa cænæ,
Turbæ fratrum duodenæ
Datum non ambigitur.

Sit laus plena, sit sonora,
Sit jucunda, sit decora
Mentis jubilatio.

Dies enim solemnis agitur:
In qua mensæ prima recolitur
Hujus institutio.

In hac mensa novi regis,
Novum Pascha novæ legis,
Phase vetus terminat.

Vetustatem novitas,
Vmbram fugat veritas,
Noctem lux eliminat.

't Welck in dat mael Christus dede/
Laste hy te doen/met zede/
Tot zijnder memorie.

Door dit onderwijs diuyne/
Consacreertmen broodt met wijne/
Tot een saligh' hostie.

So ons wel wordt voor gheleſen/
't Brood veranderd in 't vleeſchs we-
ſen/
En den wijn in Christus bloedt.

Dat verstandt noch oog' kan merc-
ken/
Komt ons door 'tgeloofs versterckē:
Want natuer dat niet en doet.

Onder dees verschep figueren/
Teeckenen/sonder natueren/
Schuylt den excellentsten pant.

't Vleesch is spijs/'t bloedt dranck
in 't deelen/
Nochtans Christus blijft gheheele
Onder peder deel vaillant.

Blijft in 't nutten ongheschonden/
Sonder brake/scheur/of wonden/
Maer geheel werdt hy ontfaen.

Of hem een of veel ontfanghen/

Quod

Quod in cæna Christus gessit,
Faciendum hoc expressit
In sui memoriam.

Docti sacris institutis,
Panem vinum in salutis
Consecramus hostiam.

Dogma datur Christianis;
Quod in carnem transit panis,
Et vinum in sanguinem.

Quod non capis, quod non vides,
Animosa firmat fides,
Præter rerum ordinem.

Sub diversis speciebus,
Signis tantum & non rebus,
Latent res eximiæ.

Caro cibus, sanguis potus,
Manet tamen Christus totus
Sub utraque specie.

A sumente non concisus,
Non confractus, nec divisus,
Integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille,

Soo veel een als dupsendt langhen/
Noch en wordt hy dies verdaen.

Hem ontfanghen goe' en quade/
Maer met seer diverschen grade/
Van het leven/ of van doodt.

Doodt voor quae' / voor goe is 't leven:
Siet eens; van ghelyck een gheven/
Hoe verschil is 't eyndts exploot.

Als ghy 't Sacrament siet breken/
In 'tgheloof niet weest beswecken/
So veel is in 't stuck van 't teecken/
Alsser in 't gheheele was.

Want des wesens is geen braecke/
Alleen 't teecken kryght de laecke:
Dies statuer oft standt der saecke
Altydt blyft in eenen pas.

Siet het broodt der Eng'len choo-
ren
Word gelepdt den Pelgrims voozen/
Broodt dat kinders toe sal hoozen
Werpt men geensins voor de hondt.

In figueren is 't bewesen/
Als Isaac wierdt verwesen/
En het Paesch-lam upt-gheleesen/

Quan-

Quantum iſti, tantum ille;
Nec ſumtus conſumitur.

Sumunt boni, ſumunt mali,
Sorte tamen inæquali,
Vitæ vel interitus.

Mors eſt malis, vita bonis:
Vide, paris ſumptionis
Quam ſit diſpar exitus.

Fracto demum Sacramento,
Ne vacilles, ſed memento,
Tantum eſſe ſub fragmento,
Quantum toto tegitur.

Nulla rei fit ſciſſura;
Signi tantum fit fractura;
Qua nec ſtatus, nec ſtatura
Signati minuitur.

Ecce panis Angelorum,
Factus cibus viatorum,
Vere panis Filiorum,
Non mittendus canibus.

In Figuris præſignatur,
Cum Iſaac immolatur,
Agnus Paſchæ deputatur,

Als oock Isr'el 't manna vondt.

Goeden Herder Broodt waerachtigh/
Weest ghenadigh Jesu machtigh:
Spÿst ons / sterckt ons / hoort ons klachtigh/
Maeckt ons 't eeuwigh goet deelachtigh/
In der levendigher landt.

Ghy wÿs/machtig/niet om tellen/
Die ons spÿst in 't sterflÿck quellen/
Wilt ons daer aen tafel stellen/
Als meed' erven en ghesellen
Van de Borgers triumphant. Amen.

Volght een Musijck-liedeken met drie stemmen / om te singhen in de teghenwoordighevdt van 't H. Sacrament.

Datur manna patribus.

Bone paſtor, panis vere,
Ieſu noſtri miſerere,
Tu nos paſce, nos tuere,
Tu nos bona fac videre
In terra viventium.

Tu qui cuncta ſcis & vales,
Qui nos paſcis hic mortales,
Tuos ibi commenſales,
Cohæredes; & ſodales
Fac ſanctorum civium. Amen.

Sequitur cantio Muſica ternis vocibus, ſub elevatione aut in præſentia venerabilis Sacramenti cantanda.

Baſſus a 3.

Siele van Chriſtus/ komt en
Anima Chriſti, ſancti

heplight mp/ Lichaem Chriſti
fi- ca me, Corpus Chriſti

repnight mp/ Dierbaer bloedt
ſalva me, Sanguis Chri-

Tenor a 3.

Siele van Chriſtus / komt en
Anima Chriſti, ſancti

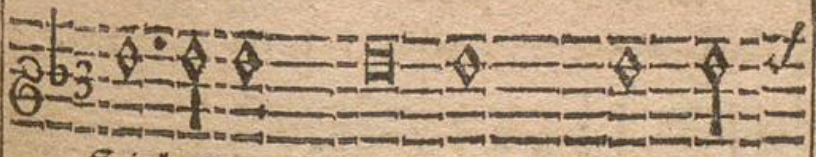

heplight my/ Lichaem Chriſti
ſi ca me, Corpus Chriſti

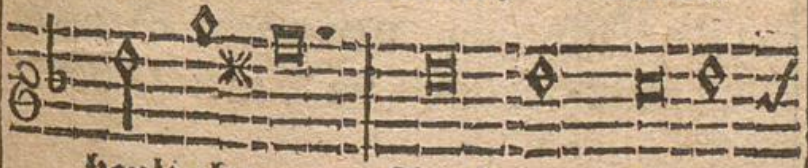

repnight my. Dierbaer bloedt
ſalva me; Sanguis Chri-

Cantus a 3.

Siele van Chriſtus / komt en
Anima Chriſti, ſancti

heplight my / Lichaem Chriſti
ſi ca me; Corpus Chriſti

repnight my / Dierbaer bloedt
ſalva me; Sanguis Chri-

Baſſus

Bassus a 3.

Chzisti beschermt my doch/
sti, in e- bri- a me,

Wa- ter der zijde Chzisti/
A- qua lateris Christi,

wascht my noch/ O goede
la- va me. O bone

Tenor a 3.

Chzisti / beschermt my doch/
sti, in e- bri- a me,

Wa- ter der zÿde Chriſti/
A- qua lateris Chriſti,

waſcht my noch/O goede
la- va me; O bone

Cantus a 3.

Chriſti/beſchermt my doch/
ſti, ine- bri- a me,

Wa- ter der zÿde Chriſti/
A- qua lateris Chriſti,

waſcht my noch / O goede
la- va me, O bone

Bassus a 3.

Jesu/ O goede Jesu / Laet
Iesu, O bone Iesu, Ex

d'oozen dÿn//verhoozen mÿn.
audi me,, ex audi me.

V vÿf bloedighe wonden/ mÿn
Intra vulnera tu- a abs-

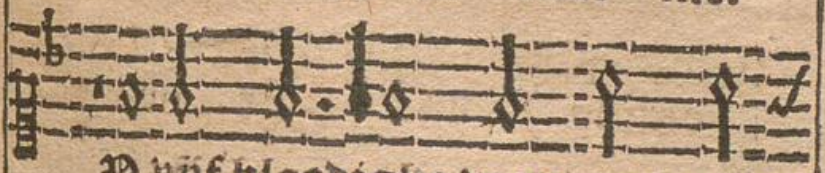
Tenor a 3.

Jesu / O goede Jesu / Laet
Iesu, O bone Iesu, Ex

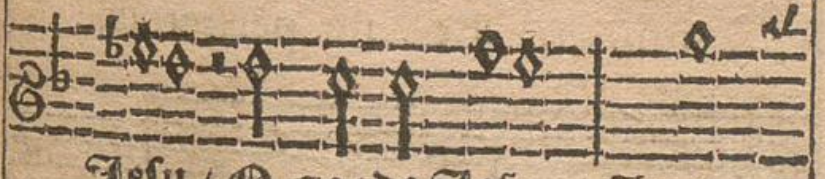

d'oozen dÿn// verhoozen mÿn/
audi me,, ex audi me:

D dÿf bloedighe wonden/ mÿn
Intra vulnera tu- a abſ-

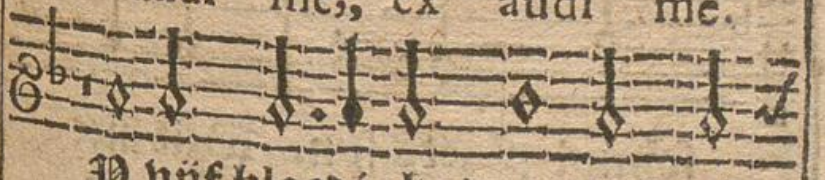
Cantus a 3.

Ieſu / O goede Ieſu / Laet
Ieſu, O bone Ieſu, Ex

d'oozen dÿn// verhoozen mÿn/
audi me,, ex audi me.

D dÿf bloedighe wonden/ mÿn
Intra vulnera tu- a abſ-

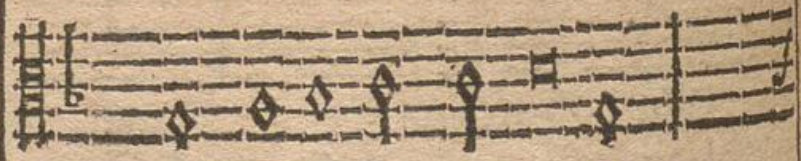
Bassus a 3.

schupl-plaets zijn. Wilt niet toe-
conde me. Et ne per-

laeten / Wilt niet toe-laeten/
mittas, Et ne permittas,

dat ick u opt verlaete.
me separa- ri a te.

Tenor a 3.

schupl-plaets spn. Wilt niet
con- de me. Et ne

toe-

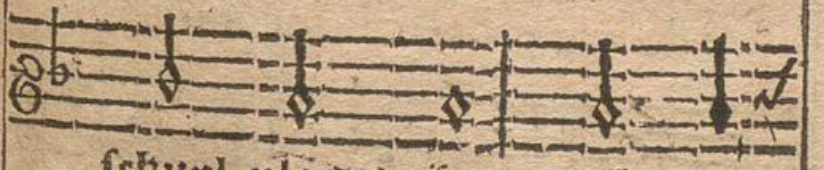

toe-laeten/ wilt niet toe-laeten
permittas, & ne permittas

dat ick u opt verlae- te.
me ſepara- ri a te.

Cantus a 3.

ſchupl-plaets zyn. Wilt niet
con- de me. Et ne

toe-laeten /wilt niet toe-laeten
permittas, & ne permittas

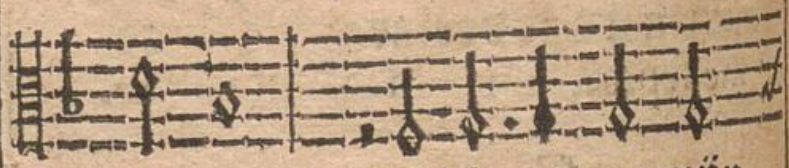

dat ick u opt verlae- te.
me ſepara- ri a te.

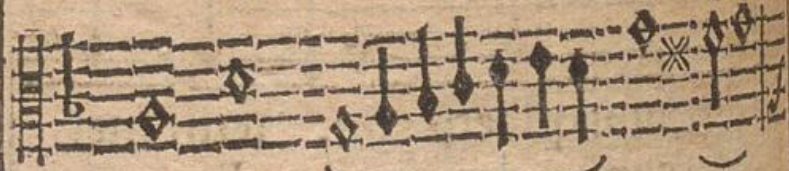
Bassus a 3.

Van al myn vyanden beschermt
Ab hoste maligno defen-

nu myn / In d'ure van myn
de me, In hora mortis

doodt ontfermt u myn.
meæ vo ca me.

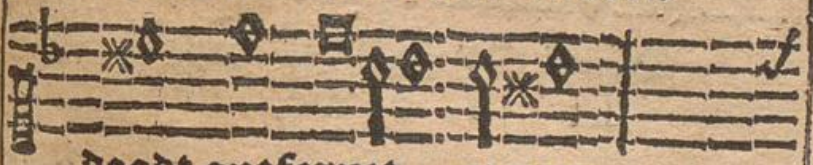
Tenor a 3.

Van al myn vyanden beschermt
Ab hoste maligno defen-

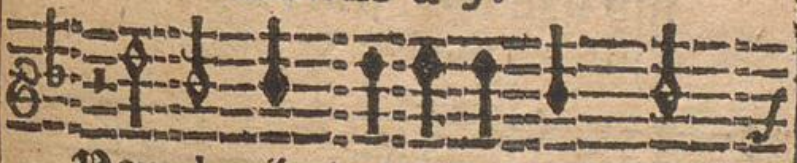

nu mÿn. In d'ure van mÿn
de me. In hora mortis

doodt ontfermt u mp.
me- æ vo- ca me.

Cantus a 3.

Van al mÿn vpanden beſchermt
Ab hoſte maligno defen-

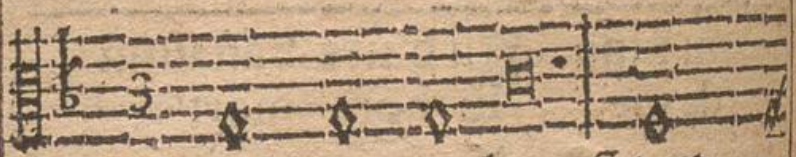

nu mÿn. In d'ure van mÿn
de me. In hora mortis

doodt ontfermt u mÿn.
me- æ vo- ca me.

Bassus a 3.

Staet my dan by/ Staet
Et ju- be me, Et

my dan by/ staet my dan
jube me, & ju- be

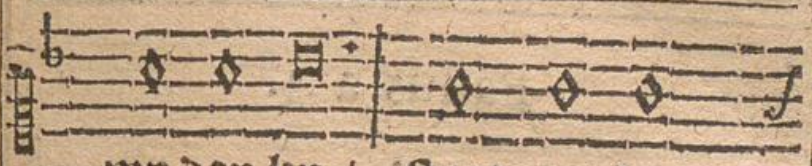

by: En neemt my tot dy/
me: Ve- ni- re ad te,

Tenor a 3.

Staet my dan by / Staet
Et ju- be me, Et

mp dan bp / ſtaet mp dan
ju- be me, & ju- be

bp. En neemt mp tot dp.
me, Ve- ni- re ad te.

Cantus a 3.

Staet mp dan bp / Staet
Et ju- be me, Et

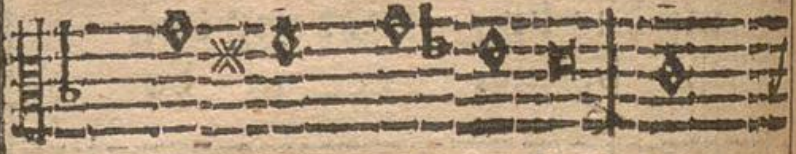

mp dan bp / ſtaet mp dan
ju-be me, & jube

bp / En neemt mp tot dp.
me, Ve- ni- re ad te.

Bassus a 3.

En neemt my tot dy/ En
Veni- re ad te, Ve-

neemt my tot dy/ Dat ick
ni- re ad te; Vt cum

u Jesu weer- digh
electis tu- is

Tenor a 3.

En neemt my tot dy / En
Veni- re ad te, ve-

neemt mp tot dp/ Dat ick
ni- re ad te, Vt cum

u Jesu waer- digh/
electis tu- is,

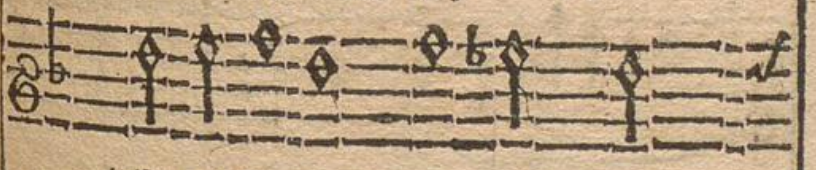
Cantus a 3.

En neemt mp tot dp / En
veni- re ad te, ve-

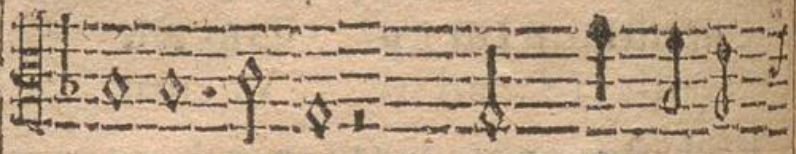

neemt mp tot dp / Dat
ni- re ad te, Vt

ick u Jesu weer- digh
cum electis tu- is

Baſſus a 3.

love bly / Met d' Engelen
laudem te, In ſæ- cula

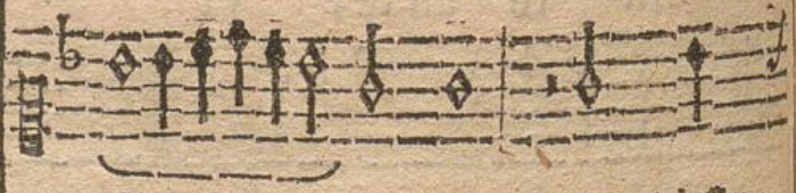

al te ſaemen / Eeuwigh
ſæculorum, Sæ- cu-

en eeuwigh / Amen.
la ſæ- cu- lorum.

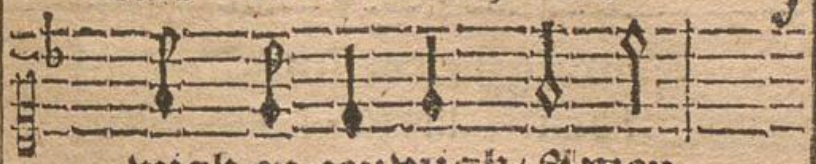
Tenor a 3.

lo- ve bly / Met d' En-
lau- dem te, In ſæ-

ghelen al te ſaemen/ Eeu-
cula ſæculorum, Sæ-

wigh en eeuwigh/ Amen.
cu- la ſæcu- lorum.

Cantus a 3.

lo- ve vlp / Met d'En-
lau- dem te, In ſæ-

ghelen al te ſamen/ Eeuwigh en
cula ſæculorum, Sæ- cu- la

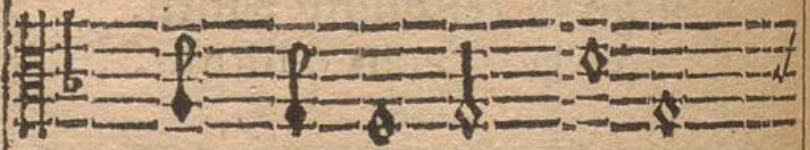

eeuwigh/ Amen. Eeuwigh en
ſæ- cu- lorum. Sæcu- la

Bassus a 3.

Eeuwigh en eeuwigh/ Eeu-
sæcu- la sæ- cu- lo-

wigh en eeuwigh/ Amen.
rum, Amen.

Amen.
Amen.

Tenor a 3.

Eeuwigh en eeuwigh / Eeu-
sæ- cu- la sæcu- lo-

wigh/

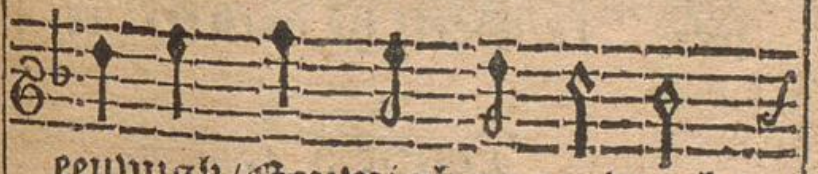
wigh en eeuwigh / Amen.

rum, Amen.

A- men.
A- men.

Cantus a 3.

eeuwigh/ Eeuwigh en eeuwigh/
fæ- cu- lo- rum,

Amen. A- men.
Amen. A- men.

Bassus a 4.

Menschen wilt vreughd han-
Looft en- de prÿst hem

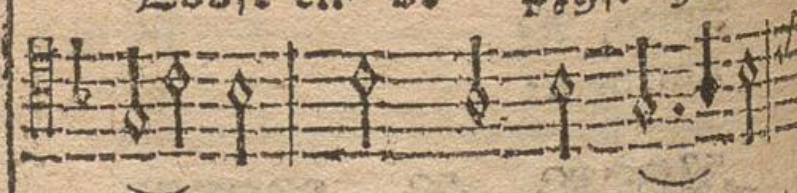

tee- ren/ Ende vermee- ren/
see- re/ Geeft hē ock ee- re/

Tenor a 4.

Menschen wilt vreughd han-
Looft en- de prÿst hem

tee- ren/ En- de vermee- ren/
see- re/ Geeft hem ock ee- re/

Altus a 4.

Menschen wilt vreugh han-
Looft en- de prÿst hem

teeren/ En- de vermeeren/
seere/ Geeft hem oock eere/

Cantus a 4.

Menschen wilt vreughd han-
Looft en- de prÿst hem

tee- ren/ En- de vermeeren/
see- re/ Geeft hem oock eere/

Bassus a 4.

danckbaerheydt den Heere.
on- derhoudt zÿn leere.

Wilt hem een soe- ten lof-sangh

Tenor a 4.

danckbaerheydt den Heere.
on- derhoudt zÿn leere.

Wilt hem een soeten lof-sangh

Altus a 4.

danckbaerheydt den Heere.
onderhoudt zÿn leere.

Wilt hem een soeten lof-sangh

Cantus a 4.

danckbaerheydt den Heere.
onderhoudt zÿn leere.

Wilt hem een soeten lof-sangh

Bassus a 4.

singhen/ Want hy ons doet seer

groote dinghen. Hy stelt ons

Tenor a 4.

singhen/ Want hy ons doet seer

groote dinghen. Hy stelt ons

Altus a 4.

singhen/ Want hy ons doet seer

groote dinghen / Hy stelt ons

Cantus a 4.

singhen / Want hy ons doet

seer groote dinghen. Hy stelt ons

Bassus a 4.

men- schen hier op der eerden

een schoone tafel seer hoogh van

Tenor a 4.

menschen hier op der eerden

een schoone tafel seer hoogh van

Altus a 4.

menschen hier op der eerden/

een schoone tafel seer hoogh van

Cantus a 4.

menschen hier op der eerden

een schoone tafel seer hoogh van

Bassus a 4.

weerden / Wilt hem dan loven

pry- sen / Ende met alle

Tenor a 4.

weerden/ Wilt hem dan lo-

ven/pryysen/ Ende met alle

Altus a 4.

weerden/ Wilt hem dan lo-

ven/ pryſen/ Ende met alle

Cantus a 4.

weerden/ Wilt hem dan loven

pryſen/ Ende met alle

Bassus a 4.

zÿn Engelen hier eer bewÿsen.

Wilt hem/ &c.

Tenor a 4.

zÿn Enghelen hier eer bewÿ-

sen. Wilt/ &c.

Altus a 4.

zÿn Enghelen hier eer be-

wÿsen.

Cantus a 4.

zÿn Enghelen hier eer bewÿ-

sen. Wilt/&c.

Men-

MEnschen wilt vreugd hanteeren/
Ende vermeeren danckbaerheyt den Heere:
Looft ende prijst hem seere/
Gheeft hem oock eere / onderhoudt zijn leere.
Wilt hem een soeten lof-sangh singen:
Want hy ons doet seer groote dingen:
Hy stelt ons menschen hier op der eerden/
Een schoone tafel seer hoogh van weerden.
Wilt hem dan loven/ prijsen/
Ende met alle zijn Enghelen hier eer bewijsen.
Wilt hem dan/ &c.
Wilt u oock ras bereyden/
Sonder verbeyden / Komt tot deser weyden.
Hongherigh wilt niet scheyden:
Over der heyden / Laet u Godt gheleyden.
Jesus zijn lichaem gheeft tot spijse/
Als hy betuyght door zijn advijse:
Het vroodt der Engh'len ontfanghen menschen/
Worden versadight naer al haer wenschen.

Hierom

Hierom wilt verjolijsen/
Ende voor dese spijse wilt hem eeuwigh prijsen.

Op de Wyse:

Laet ons met herten reene.

LOost menschen groot en klepne
Dit Hemels broodt seer suyver en repne:
Het spijst ons al ghemepne.
Den Heer van Hemel-rijcke/
Den Goverueur van al/
Ons menschen sagh beswijcken
Al hier in 't aerdsche dal/
Om dat wy/ van soo veere/
Quamen ghewandelt swack en teere/
Ghequetst oock daer toe seere.
Looft menschen/ &c.
Eer hy van hier sou scheyden/
Maeckt' hy zijn Testament:
Een spijs' hy ginghverepden/
Een over schoon present:
Een suyver offerhande/

Tot

Tot zÿnder liefden pandt en bande:
Sÿn Dienaers gaf in handen.
Looft menschen/etc.

Sÿn lichaem hoogh van weerden/
In een figuer van broodt/
Hy schonck op deser eerden
Haer/teghens allen noodt:
Oock onder 's wÿns figuere
Schonck haer een dranck seer schoon en duere.
Sÿn bloedt waerachtigh puere.
Looft menschen/etc.

Hy sprack met woorden klaere
Van deese spÿs excellent:
Neemt/eet/drinckt allegaere
Mÿns liefden argument/
Mijn Lichaem en mijn Bloede
Is dit, dat ick gheev' t'uwen hoede/
Voor mÿne milothepdt goede.
Looft menschen/etc.

Ghelooft/ ghedanckt moet wesen
Godt/ eeuwigh Godes Soon/
Dat hy ons komt ghenesen
Met sulck een spÿse schoon.
Want die deese spÿs wil derven/
Sÿn ziele moet seer haest'lÿck sterven:
Sy kan 't leven niet erven.
Looft menschen/etc.

Eenen anderen Lof-sangh van het H. Sacrament / in drie deelen gedeeldt.

Op de wyse:

Pange lingua, &c.

Het eerste deel.

MAeckt u tonghen // versch ontspringen/
Tot den lof van 't vleesch en bloedt/
Daer Gods Soone ongedwongen
Mee de wereldt laeft en voedt/
Als een Pellicaen zyn jongen/
Die zyn borst haer open doet.
Ons gegeven/ons gebleven/
Door een Maget onbesmet/
Heeft met moepte/anxt en beven/
Hier gheplant der liefden wet:
Maer in 't leste van zyn leven/
Dit groot wonder in-gheset:
T'saem gheseten// om te eten/
Met zyn vrienden/in de zael/
Doen hy hadde met voor-weten
Al ghedaen/na 's Wets verhael/

Gaf zÿn selven onghemeten
Voor het leste avondtmael.
Met vÿf woorden//na zÿn oorden/
Maeckte hy zÿn vleesch van broodt/
Door zÿn zegen/soo men hoorden/
Wÿn zÿn bloedt/dat hy vergoot/
Daer de sinnen in versmoorden/
Deed' 't gheloof bewÿs in noodt.
Wy belÿden/met verblÿden/
Hoe den Heere/groot in daedt/
Ons verlost heeft door zÿn lÿden/
En voepdt tegen alle quaedt/
Op dat wy ten allen tÿden
Deughd ghenieten ende baet.
Komt met eenen//sin en meenen
Dzincken bzeughd in desen most:
Zÿn u herten hard als steenen/
Maeckt die sacht door dese kost/
Deughd alhier u sal verleenen/
Die aen 't kruys u heeft verlost.
Eert mis-dadigh// Godt genadigh
Hier met uwe leden snel:
Pzÿst zÿn liefd' uyt liefde stadigh/
Dat in u niet sy rebel.
Hem ontfanght/soo 't is gheradigh/
Wel bepzoefd/na zÿn bevel.

Het tweede deel.

Maeckt u tonghen// verſch / etc. als vooren.

't Woordt van boven/ wy geloven/
Dat ghekomen is alhier/
't Welcke was in 's Hemels hoven/
En te ſaem in ons quartier/
Om den Duyvel te beroven/
Die ons hield' in zyn beſtier.
Ons verſtooten// ſpnen grooten
Luſt hy wilde doen verſtaen:
Daerom heeft hem niet verdrooten/
Syn ſwaer lyden aen te gaen/
Nae dat hem zyn Huys-ghenoten
Hadden upt zyn handt ontfaen.
Vleeſch ſeer machtigh// Bloed ſeer krachtigh/
Weeſt altydt ons herten pandt:
Spyſt ons / laeft ons / hoordt ons klachtigh/
Al zyn wy verworpen ſandt:
Maeckt ons 'teewig goed deelachtigh
In dat ſaligh Vader-landt.
Niemandt droeve// dan verto eve
Deughd te ſoecken in dit droodt:
Deſe ſpys een yder proeve/
Want ſy dood der ſonden doodt.

Godt is hier tot 's knechts behoeve:
Is dit niet een wonder groot?
Komt ter eeren// u verneeren/
Voor soo weerdigh Sacrament:
En versaeckt de nieuwe leeren/
Die onteeren dit present.
Laet 't gheloof in u vermeeren/
Dat een aerdts verstandt ontkent.
Danckt den Vader alle gader/
Nae de weerde van zijn thzoon.
Lof sy oock ons ziels-versader/
Voor de spijs van zijn persoon/
Eer den Gheest/die spruyt als ader
Wt den Vader en den Soon.

Het derde deel.

MAeckt u tonghen// versch/ &c.
als vooren.
Offerhande// die ten pande
Ons den Hemel opent wijt/
Bzoodt dat Madian tot schande
Bzacht/vernield des dupbels strijdt/
Manna van smaeck veelderhande/
Kas versoet al ons verwijt.
Ons ghelaten// t' onsen baete/
Nu voor leydts-Man nu voor spijs/
Nu voor Meester/ sonder maeten
Onser zielen nu een prijs/

Noch

Noch zÿt ghy (spÿt die ons haten)
Onsen loon in 't Paradÿs.
Wie wil groepen//ende bloepen
In des Heeren hof altÿdt/
En met vruchten over-vloepen/
Als een boom ghebenedÿdt/
Dees' Fonteyn hem moet besproepen
Die den mensch van sonden vrÿdt.
Jesus minnen// kan versinnen
Niemandt/in dit aerdtsche dal/
Die ghesorcht heeft ons te winnen
Wt de hel en sonden-val/
Met zÿn vleesch en bloed/van binnen
Reynight onse krachten al.
Mÿn lust sterven// mÿn sin derven
Wil ick/o God/om u rÿck/
In u is wat ick kan erven/
Om u acht ick 't al als slÿck:
Doet mÿn ziel u gheest verwerven/
Spÿst en maeckt haer uw's gelÿck.
Mensch wilt pogen//na vermogen
God t'aenbidden in dit schÿn/
Keert tot hem u hert en oogen/
Singht hem lof met stemmen fÿn/
Houdt voor hem 'tverstand gebogen/
Tot zÿn dienst op elck termÿn.
Wilt u keeren// oock met eeren
Tot die hooghe Trinitept/

Die ons menschen arm en teere
Dese maeltydt heeft berepdt:
Wilt zyn eer met lof vermeeren/
Nu en in der eeuwighepdt.

Eenen anderen.

Op de voor-gaende Wyse.

Wilt ontspzinghen // Lof-sangh

singhen / Onsen Heer ghebene-

dyt. Want hy doet ons groote

dinghen. Hierom looft hem

met

met jolÿt. En wilt u van quaet

bedwinghen/ Zÿn weldaedt

ghedachtigh zÿt.

WIlt ontspringen/ lof-sang singen
Onsen Heer ghebenedÿt.
Want hy doet ons groote dingen/
Hierom looft hem met jolÿt.
En wilt u van 't quaet bedwingen/
Zÿn weldaedt ghedachtigh zÿt.
En wilt/ &c.

In-gheseten// wilt ghy weten
Wat den Heer ons heeft ghedaen?
Voor zÿn goedthÿdt onghemeten/
Gheeft hy ons zÿn lichaem saen/
Voor een spÿse om te eten.

Wilt hem waerdelijck ontfaen.
Voor een/&c.

Proeft u sinnen wel van binnen/
Eer dat ghy ontfanghen sult
Desen grooten schat der minnen/
Die den wijden Hemel vuldt/
Eer dat ghy dit sult beginnen/
Spreeckt ootmoedelijck u schuldt.
Eer dat/&c.

Wat mocht Godt ons meerder geven/
Dan dit lieffelijck present/
Van zijn vleesch en bloed verheven
In het heylich Sacrament:
Op dat wy in 't eeuwigh leven
Souden komen ongheschendt.
Op dat/&c.

Dese spijse/ /hoogh van prijse
In ons zielen liefde straeldt:
Uit des Hemels Paradijse/
Is sy voor ons neer-ghedaeldt:
Looft hem met der Eng'len wijse/
Van dees spijse ongefaeldt.
Looft/&c.

Glorie/hooghedt/ lof en eere
Sy de hooghe Trinitept:
Die ons arme menschen teere
Dese spijse heeft berepdt/

Die

Die ons God is en ons Heere/
Nu en in der eeuwighepdt.
Die ons/&c.

Eenen anderen.

Op de Wyse:
Mijn droefheydt moet ick kla-
ghen, &c.

'k Aenbidd' u Godheydt krach-
In 't Sacrament waerach-

tigh/ Die hier verborgen zÿt/
tigh/ Tot mÿnes ziels profÿt/

Dus tot der ketters spÿt

Val ick ootmoedigh neer/

En singh met soet jolÿt: Ghy

zÿt mÿn Godt mÿn Heer.

'K Aenbidd' u/ Godheyd krachtig/
Die hier verborgen zÿt
In 't Sacrament waerachtigh/
Tot mÿnes ziels profÿt/
Dus/ tot der ketters spÿt/
Val ick ootmoedigh neer/
En singh met soet jolÿt:
Ghy zÿt mÿn God/mÿn Heer.
Dus tot/&c.

Mÿn ziel/en al haer krachten
Vsullen zÿn subject/
Verlaeten haer ghedachten/

Gheloove u op-recht:
't Is waer al dat ghy seght/
U woordt sal blijven staen/
U macht die is perfect/
Wat ghy wilt dat's ghedaen.
't Is waer/ &c.

't Ghesichte magh faelgeeren/
't Ghevoelen/ ende smaeck/
't Gheloof sal niet mankeeren/
Dat weet ick by u spraeck.
't Is wel een wonder saeck:
Maer ghy zijt 't machtigh Heer.
Ick mijn verstandt versaeck/
'k Gheloov' u woorden meer.
't Is wel/ etc.

Aen 't kruys was God obscure/
Maer de mensch openbaer/
Hier zijnse t'aller uren
Verborghen beyde gaer.
'k Geloov' nochtans eenpaer/
Dat God en mensch present/
Met vleesch en bloedt voorwaer/
Is in dit Sacrament.
'k Geloov'/ etc.

De teeckens u'wer wonden
Sie ick met Thomas nijt:
Nochtans upt 's herten gronde
Gheloov' ick dat gh' hier zijt.

Versterrickt t'aller tijdt/
O Jesu/in mijn hert/
Gheloov'/Hoop'/ Liefde/wijt
Verdrijft mijn pijn en smert.
Versterrickt/etc.

Een kindt zijt ghy gheboozen/
En ons gepresenteert/
Van een Maeght upt-verkoozen/
Met ons gheconverseert.
Ghy hebt ons selfs gheleerdt
Den wegh der salighedt/
Daer nae we' erom ghekeerdt
Tot 's Vaders Majestept.
Ghy hebt/etc.

O Vleesch en Bloedt ghelaeten
Hebt g'ons t'en Testament/
Wt liefde boven maeten/
In 't heyligh Sacrament.
O kostelijck present!
Waerachtigh Hemels-broodt/
O boom des levens sent!
Spijst ons in hongers-noodt.
O kostelijck/etc.

Wie sou niet zijn ghedachtigh/
By sulcken Hemels-broodt/
O liefd' in lijden krachtigh/
Bestandigh tot der doodt?
't Is een mysteri' groot/

Een

Een bandt der eenighheydt/
Confoozt in allen noodt/
Een pandt der saligheydt.
't Is een/ &c.

O wonder boven maeten!
Een dienaer kranck en teer
Die woydt hier toe-gelaeten
Te nutten zynen Heer.
Wie sou nu wesen meer
Hoveerdigh in 't ghemoet/
Als hem verne'ert dus seer
Ons Schepper met ootmoet?
Te nutten/etc.

Der Eng'len broodt en spÿse/
Des Vaders eenigh Soon
Woydt/op een nieuwe wÿse/
Een broodt der menschen schoon:
Hier staet hy ons ten thoon/
En opent zÿnen schoot:
Hy schenckt ons/tot een loon/
Sÿn zelven/nae de doodt.
Hier/ etc.

Hoe zoet zÿt ghy/o Heere/
Voor die u smaecken wel!
Al slaet g'haer noch so seere/
Sy zÿn u niet rebel:
Sy overloopen snel
Den wegh die ghy ghebiedt/

Al raest den dupvel fel/
Sy passen op hem niet.
Sy over/etc.

Wilt ons in u verkeeren/
Ontlost der sonden bandt/
Ons deughden wilt vermeeren/
Ontsteeckt der liefden brandt/
Helpt ons in 't Vaderlandt/
Spÿst ons met Hemels broodt:
Ghy weet het/Heer vaillant/
Den wegh die is seer groot.
Helpt/etc.

Neemt ons in u behoeden/
Waerachtigh Pellicaen/
Spÿst ons met uwen bloede/
Neemt ons voor kind'ren aen:
Een droppel bloedts kan saen
Ons ziel af-wasschen rein/
Al hadd' een mensch ghedaen
Al 's werelds sond' alleyn.
Een/etc.

O Jesu Prins verheven/
O Koningh excellent/
Wilt ons ghenadigh gheven/
Al door dit Sacrament/
Dat wy u eens present
Sien moghen openbaer/

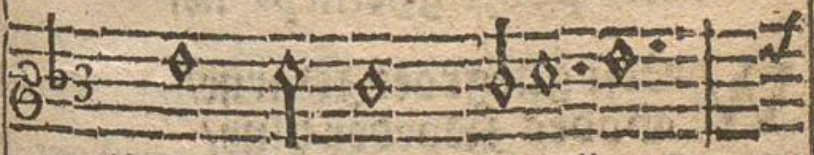
Bevrijdt van all' ellendt/
Aensicht tot aensicht klaer.
Dat wy/etc.

Volghen de Lof-sanghen van sommighe Heylighen / om op haere Feest-daghen te singhen. Ende eerst

Van de H. Maget MARIA.

Op syn bekende Kerckelijcke Wyse.
Ofte: Als sy begint.

Cantus a 2.

Weest ghegroet Marije/

Bassus a 2.

Ave maris stella,

Cantus a 2.

WEest ghegroet Maryë/
Godes Moeder blyë/
Zee-ster/ Maghet repne/
's Hemels poort ghemepne.

Door dat Hemels Ave,
Dat u d' Enghel gave/
Wilt ons bree vermeeren/
Evaes naem om-keeren.

Wilt ons schuldt ontbinden/

Baſſus a 2.

Dei Ma- ter alma,

Atque ſemper virgo, Fe- lix

cœli por- ta.

AVe maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,

Toondt het licht den blinden/
't Quaet van ons wilt jaghen/
't Goet wilt ons toe-draghen.

Toondt u als een Moeder:
Voor ons onsen hoeder
Bidt toch/die seer schoone
Is voor ons u Soone.

Maghet upt-verkooren/
Wilt sachtmoedigh hooren:
Reyn ons maeckt van sonden/
Klepn in 's herten gronde.

Suyver doet ons leven/
Dat wy/sonder sneven/
Jesum eens ghenaecken/
En by u gheraecken.

Lof sy God den Vader/
Christo lof te gader/
Met den Gheest ons Heere:
Dese drie een eere.

Profer lumen cæcis;
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce,

Monſtra te eſſe matrem:
Sumat per te preces,
Qui, pro nobis, natus
Tulit eſſe tuus.

Virgo ſingularis,
Inter omnes mitis;
Nos culpis ſolutos,
Mites fac & caſtos.

Vitam præſta puram,
Iter para tutum:
Vt videntes Ieſum,
Semper collætemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus.

Eenen anderen.

Op syn ghewoonlijcke Kerckelijcke wyse.

Ofte op:
Het eeuwigh woordt neerdaelende, &c.

O Glorioose Vrouwe fijn/
Verheven bovē 's Hemels schijn/
Die u ghemaeckt heeft wijsselijck/
Dien gaeft g'u borsten hepligh lijck.

Dat Eva ons ontnomen heeft/
Ghy in u Soon ons weder geeft:
Des Hemels oock een Venster wijt/
Voor een benaude siel ghy zijt.

Ghy zijt des hoogē Konings poort/
Het klaere licht upt u komt voort:
Looft menschen dese Maghet soet/
Want sy ons eeuwigh leven doet.

Lof sy u Heer ghebenedijt/
Die van een Maeght gheboren zijt/
Den Vader sy oock lof berepdt/
Met beyder Geest/ in eeuwigheydt.

Alius Hymnus Ecclesiasticus de eadem.

Gaende oock op de wijse:
Iesu dulcis memoria, &c.

O Glorioſa Domina,
Excelſa ſuper ſydera;
Qui te creavit provide,
Lactaſti ſacro ubere.

Quod Eva triſtis abſtulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut aſtra flebiles,
Cæli feneſtra facta es.

Tu regis alti janua,
Et porta lucis fulgida:
Vitam datam per virginem,
Gentes redemptæ plaudite.

Gloria tibi Domine,
Qui natus es de virgine,
Cum Patre & Sancto Spiritu,
In ſempiterna ſæcula.

Noch

Op de voor-gaende wyse.

WIen d'Aerd / den Hemel / en de Zee
Aenbidt / prÿst / ende diendt ghere /
Die het drievoudigh schepsel stiert /
Maria is met dien verciert.
Wien Son en Maen / en watter is /
Ten allen tÿden diendt ghewis /
Bedauwt met 's Hemels gracie soet /
Draeght hem een Maghet met ootmoet.
O Moeder saligh door 't gheluck /
Dat in u lichaem / sonder tuck /
Beslooten is / die 's werelts last
In zÿnder handt slupt / en houd vast.
Door 's Hemels boodtschap saligh meest /
En druchtbaer door den Hepl'ghen Geest /
Der Hepdenen verlangen groot /
Is voort gekomen door u schoot.
Lof sy u Heer ghebenedÿt / etc.
als vooren.

Item alius einſdem metri.

QVem terra, pontus, æthera
Colunt, adorant, prædicant,
Trinam regentem machinam
Clauſtrum Mariæ bajulat.

Cui Luna, Sol & omnia
Deſerviunt per tempora,
Perfuſa cæli gratia
Geſtant puellæ viſcera.

Beata mater, munere,
Cujus ſupernus artifex
Mundum pugillo continens
Ventris ſub arca clauſus eſt.

Beata cæli nuntio,
Fæcunda Sancto Spiritu,
Deſideratus gentibus
Cujus per alvum fuſus eſt.

Gloria tibi Domine, &c.

Op onser L. Vrouwen Ontfanckenisse ende gheboorte.

Custos quid de nocte?

O wacker vroed van sinnen/

Die stadigh houdt de wachte/

Wat siet ghy van der tinnen

Ons toch by nachte/toch by nachte

Den mozgen komt/ den mozgen/

Vooz-bode van den dage/ O schoo-

ne gulden mozghen! O schoone gul-

den mozgen! O's Hemels ba-

ghe! O waecker vzoet/ &c.

O Waecker vroet van sinnen/
Die stadigh houdt de wachte/
Wat siet ghy van der tinnen/
Ons toch by nachte/ toch by nachte!
Den morghen komt/ den morghen/
Voor-bode van den daghe/
O schoone gulden morghen!
O schoone gulden morghen!
O 's Hemels daghe!
O waecker vroet/etc.

Ick sie de Zee-ster rÿsen/
Die langhe was verhoolen/
Die ons den koers sal wÿsen/
Recht sonder doolen/sonder doolen.
O ghy die wÿdt en verre
Ter Zee-waert in gaet swieren/
Laet u van dese sterre/ Laet u/ &c.
Te rechte stieren.
O waecker/ &c.

Ick sie van ver ghenaecken
Een schip/ met broodt geladen/
Dat alleen met zÿn smaecke
Ons kan versaden/kan versaden.
Waerom gaet ghy verdwÿnen
Van vuplen draf der eerden/
Daer u brood kan verschÿnen/ Daer
u brood/ &c.

Van

Van sulcken weerde.

O waecker/&c.

Ick sie/wilt hier op letten/
Een legher vol van schroomen/
Om onsen noodt t'ontsetten/
Tot ons-waert komen / t'ons-waert komen.
Siet hier de Capitepne:
Satan/ waer sult g'u wenden?
Die door haer kind'lijn klepne / Die door/ etc.
V hooft sal schennen.

O waecker/etc.

Weest wel'-kom schoon Princesse/
Van Anna nieuw' gheboren/
Ghy sijt de roe van Jesse/
Die Godes tooren / Die Godts tooren/
Sult soenen/en vergoeden/
Door u bloem upt-ghenoemen.
O schoone Jesse roede! o schoone/etc.
Maer schoonder bloeme.

O waecker/etc.

Noch op de selve Feest-dagben.

Op de Wyse:

O eeuwigh Godt Almachtigh, &c.
Ofte op: Ons Vader God gepresen.
Ofte: Rijck Moeder Gods Marie. Mits yeder veers in tween verdeplende.

IN een soo dupster nachte
Al upt die wilde Zee/
Hoord' ick een bitter klachte/
Vol jammer en vol wee.
O weel O wee! Och ermen!
Riep daer een stemme bangh.
Wilt onser toch ontfermen:
O Heer ghy blijft so langh.
O wee/&c.

De dupster nacht der sonden/
In dese wereldt woest/
Heeft onsen wil verslonden/
En ons verstand verroest.
Wanneer/wanneer/o Heere/
Sal ons de Son op-gaen/
En stieren door zijn leere/

Ons

Ons Schip ter rechter baen.
Wanneer/ &c.

Ghy Hemels hoogh verheven/
Wilt ons door uwen douw
Den Saligh-maker gheven/
Verlichten onsen rouw.
Ghy Aerde-rÿck van krupden
Verciert met bloemen schoon/
Voort brengen wilt ons hupden
Een blomme/Godes Soon.
Ghy Aerde/ &c.

Hier nae sagh ick op-rÿsen
Den schoonen daghe-raedt:
Klaer/suyver/weerd om prÿsen/
Sy voor de Sonne gaet.
Verschepden van coleure
Was sy/ wit ende roodt/
Met een soo soeten geure/
Het licht sy ons aenboodt.
Verschepden/ &c.

Een Maget upt-verkoozen
Was sy/ in deughden rÿck/
Van Koninghs-stam ghecoozen/
Niemandt was haers ghelÿck:
Om Moeder Godts te wesen/
Was sy verciert al-om.
Tot haer men riep mits desen/

Ave weest wellekom.

O Moeder/ &c.

Ave/ave vol trouwen/
Maria weest ghegroet:
Want boven alle Vrouwen
Ghy schoon zijt ende soet.
Ave van wee en rouwen
Ghy ons verlossen sult/
Ons schip kunt ghy behouwen/
Betaelen onse schuldt.

Ave van/ &c.

Aldus ghenaecken siende
De poort der saligheydt/
Wy deser Maghet vrienden
Koepen met danckbaerheydt:
Ghelooft/ ghedanckt/ ghepresen
Sy Godt in eeuwigheydt:
Die om ons te ghenesen/
Dees Maghet heeft berepdt.

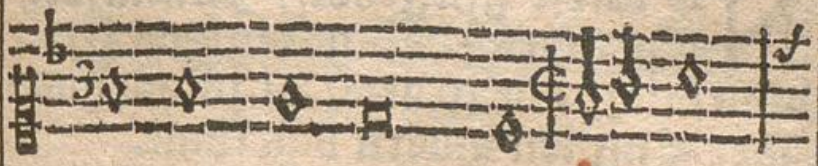
Ghelooft/ &c.

Op Onser L. Vrouwen boodtschap.

Op de wyse:

De Mey, de Mey, koel is de Mey.

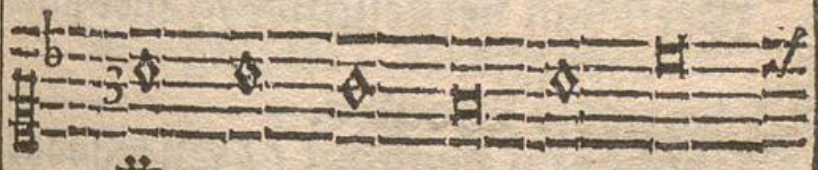
Ofte: Als 't begint.

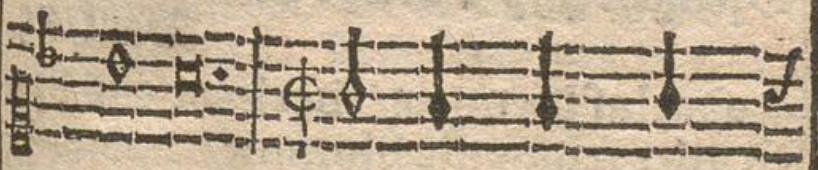
Nu weest gegroet// Maria soet/

Des Hemels Koningin- ne.

Ontfanght de groet// o vrou-

we goet/ Der Eng'len kloeck

van sinne.

NV weest ghegroet// Maria soet/
Des Hemels Koninginne.
Ontfanght de groet// o vrouwe goet/
Der Eng'len kloeck van sinne.
Ontfanght/&c.

Ghegroet zijt ghy//O wortel vry/
Heyligh/en upt-verkoren:
Wt u seer bly// Den naght voor-by/
De Son sal zijn ghevoren.
Wt u/&c.

Weest dan verheughdt// met aller vreughd/
O glorioose Vrouwe.
Want door u deughdt// En schoone jeughdt/
Brenght ghy 't al upt den rouwe.
Want/&c.

Oorlof hier mee//verleent ons vree
O aller schoonste blomme/
Wilt t'aller stee//met uwer bee/
By Christo ons voor-komen.
Wilt/&c.

O eeuwigh God almachtigh/&c.

Op Onser L. Vrouwen Licht-mis.

Op de Wyse:

Edel Kersouw, &c.

O Jesu soet / Iepdt myn in u-
Vte gemoet / Nae Simeons

wen tempel / Dooz uwen Hepl'-
exempel. Dat myn ziel on-

ghen Geest / bevzeest / | Die dus langh

is gheweest Be- nouwt / en

vol van lijden / Magh oock van

hier in vrede gaen / En eeuwigh

haer verblijden.

O Jesu soet
Lepdt my in uwen Tempel/
Door uwen Heyl'gen Geest/
Y te ghemoet
Naer Simeons exempel:
Dat mijn ziel onbevreest/
Die dus langh is gheweest
Benouwt/ en vol van lijden/
Magh oock van hier in vrede gaen/
En eeuwigh haer verblijden.
Die dus langh / etc.
Gheeft my te sien

Met mÿnder zielen-ooghen/
V saligheydt/bereydt
Voor alle lie'n/
Die u te vinden pooghen.
Want mÿne ziel verheydt
Alleen u Majestept/
Met een licht in haer handen.
Maer ghy die zÿt het eeuwigh licht/
Doet mÿn licht meerder branden.
Alleen/ &c.

Maria fÿn/
Reyn onbevlekte Maghet:
Een daghcraet ydoon/
Die gheeft een schÿn
Des morghens als 't vroegh daghet:
Soo ghy/der Sonnen throon/
Brenght ons het licht seer schoon:
Heel vroegh komt ghy op-rÿsen.
Dus singen wy: weest wellekom/
En gaen u eer bewÿsen.
Brenght/ &c.

Godts Moeder reyn/
V mÿnder wilt ontfermen/
Toondt mp u klaer aenschÿn:
V kind'lÿn klepn/
Gheeft mp in mÿnen ermen/
Druckt het in 't herte mÿn.
Ick bid u door de pÿn/

Die u hert heeft door-sneden/
Dat ick magh wijs en suyver zijn/
En lichten door goe' seden.

Op Onser L. Vrouwen Hemel-vaert.

Op de Wyse:
Hoort Sion wat ick, &c.

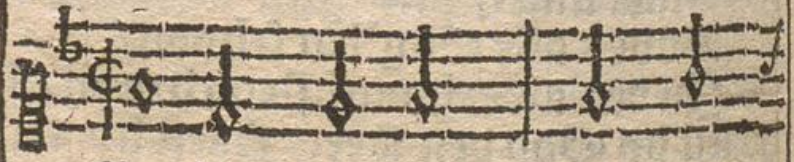
MAria Moeder en Maeght met eenen/
Hoop en troost der armen / in al haer mis-val/
Waer repst ghy van hier dus verre heenen?
Wilt ghy ons verlaeten in dit tranen-dal?
Tot wien sullen wy dan gaen/
Als ons zielen zijn bela'en?
Dus wy bidden seer / Dus wy/ etc.
Nepght u ooghen/ Moeder/ tot u kinders teer.
Gabriel den Engel u quam groeten
Als ghy op der Aerden woond' in Nazareth:

Nu komt u het gantsche heyr ontmoeten/
Voeren haer Princesse in 't Hemels salet.
Wy beneden op der eerd'
Groeten u Godts moeder weerd.
Koepen oock van veer/Koepen/etc.
Neyght u ooghen/Moeder/tot u kinders teer.
Triumphant reyst ghy na'teeuwig leven/
Moeder upt-verkoozen van Godts Soon voorwaer:
Ghy seer hoogh van d'Aerde worydt verheven/
Boven Son en Sterren / in den Hemel klaer/
Boven alle Eng'len schoon/
In den alderhooghsten thron/
Naest by God den Heer/Naest by/etc.
Neyght u ooghen/Moeder/tot u kinders teer.
Met jolyt vã al des Hemels krachten/
's Hemels Koninginne heden is ghekroondt/
Van haer Soon/ den Koningh groot van machten/

Die zyn waerde Moeder eer en liefde thoondt.
D'Arcke Gods seer hoog-geacht/
In den Tempel is ghebracht/
Die wy geven eer/Die wy geven eer/
Neyght u oogen/ Moeder/ tot u kinders teer.

Volghen eenighe ghemeyne Lof-sangen van de Moeder Gods / Maria.

Op alle haere Feest-daghen te pas komende.

Mari- a schoon / Seer er-
Der maegden kroon/Waerach-

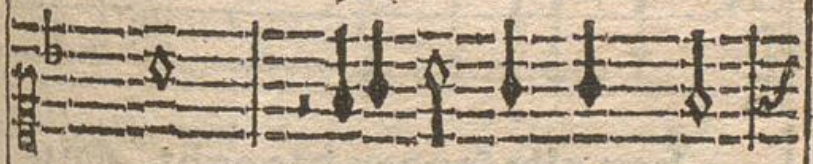
tel- lente per- soon/ Myn hert
tigh Salomons thzoon/ Tot myn

u lof te singhen pooght:
ghebed u oozen booght.

En u groote bermhertighepdt

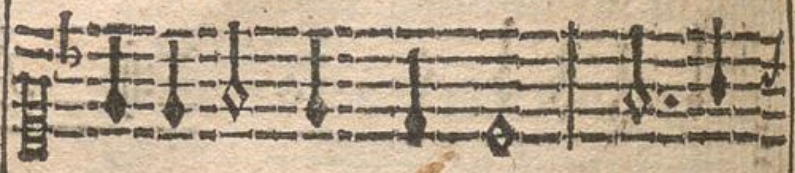
tooght / Dat ick u Dienaer/

Hier magh pzÿsen eenpaer

Dwe deughden seer klaer/

En u weghen eerbaer. Dus mÿn

hert tot u verhooght/ En mÿ

van alle sonden drooght. En u

Maria schoon/
Seer excellente persoon/
Mÿn hert u lof te singhen pooght:
Der Maeghden kroon/
Waerachtigh Salomons throon/
Tot mÿn ghebedt u oozen booght/
En u groote barmhertighept tooght/
Dat ick u Dienaer/
Hier mach prÿsen eenpaer/
Uwe deughden seer klaer/
En u weghen eerbaer.
Dus mÿn hert tot u verhooght/

En my van alle sonden dzooght.
En u groote/ etc.
Gods Moeder repn/
En Maeght der Maeghden certepn/
Dupsken van Noe seer ghetrouw/
V macht niet klepn
Toont ons toch alle ghemepn/
Troost ons altijdt in onsen rou.
Want ghy zijt die seer weerdige vzou
Wiens saet excellent/
Heeft het helsche serpent/
Dat ons vzacht in 't tozment/
Heel verplet en gheschendt.
Naest u Soon ick op u bouw/
Staet my dan bp/als ick betrouw.
Want ghy zijt/ etc.
Zee-sterre klaer/
Boven de Hemelsche schaer/
Doozne die Mopses vzanden sagh/
Ghy zijt voozwaer/
Den fijnen gouden outaer/
Die goeden reuck te gheven plagh/
Want die weerdige vzucht in u lagh/
Wiens raden seer goet/
En wiens daden seer vzoet/
Van dat helsche ghebzoet/
Sonder schaed' ons behoedt/
Hy helpt ons al dooz zijn kracht/

Ende

Ende verdrÿft der sonden nacht.
Want die/&c.

Des levens houdt
O spieghel klaer sonder fout/
Leder die Jacob heeft sien staen/
Slagh-oxden stout/
Verwermt ons herten seer kout/
Leert ons den rechten wegh in-gaen/
Want het is al u macht onderdaen:
Godt Vader u mint/
God den Soon is u kindt/
D'Heyligh Geest is u vriendt/
Al den Hemel u diendt/
Onsen vpandt op de baen
Moet voor u aenschÿn vlieden gaen.
Want het/&c.

Princesse groot/
Helpt ons in d'upterste noot/
Van al des vpandts quaet bestier/
Wt zÿnen poot/
In uwen heyligben schoot/
Neemt ons in ons laetste dangier.
Want u lof dien verbrepden wp hier/
En bidden met sangh/
Wilt toch nemen in danck/
Onse gunste seer kranck/
Die wp/sonder bedwanck/
Nu betoonen met plapsier/

Tot

Tot Maria goedertier.

Want u lof/etc.

A- ve Ma- ri- a triumphant/
Ghy Maghet zÿt ghebe- nedÿt/

In grati' abondant/ D'Heer sy
Nu en tot aller tÿdt/ Den vp-

met u plapsant / Selfs in
andt tot een spÿt/ Spant ghy

perſoo- ne/ Boven
de kroo- ne. Die daer

alle

al- le Maegh- den
zÿn in 's He- mels

schoo- ne/ | Vaenschÿn
thzoo- ne. |

verheughdt de En- g'len

fÿn/ Schoon blinckende robÿn/

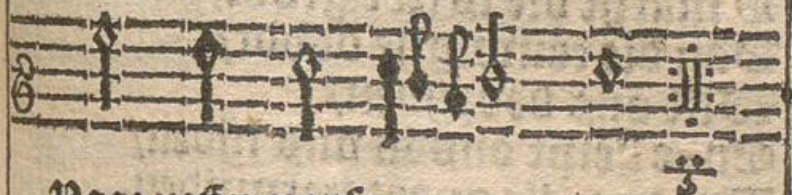

Wilt toch biddende zÿn / Jesum

u kinde-

u kindekÿn. Nu en op elck termÿn

Voor mÿn persoo- ne.

AVe Maria triumphant/
In gratï' abondant/
D'Heer sy met u playsant/
Selfs in persoone.
Ghy Maghet zÿt ghebenedÿdt/
Nu en tot aller tÿdt/
Den vpandt tot een spÿt/
Spant ghy de kroone.
Boven alle maeghden schoone/
Die daer zÿn in 's Hemels thzoone/
Vaenschÿn verheugt de Eng'len fÿn/
Schoon blinckende robÿn/
Wilt toch biddende zÿn
Jesum u kindekÿn/
Nu en op elck termÿn/
Voor mÿn persoone.

Boven alle/&c.

O Godes throone fijn van gaudt/
V deughd is menighfout/
Al die op u betrouwt/
Sal hem verblijden.
O soet van geure rooskens roodt/
V macht die is seer groot/
Van die eeuwighe doodt/
Wilt ons bevrijden/
Ende helpt ons in ons lijden/
Dat wp alle quaet vermijden.
O sterre der Zee / ghy schijnt seer klaer/
O gouden-rijck outaer/
Der Hepl'ger kerck pilaer/
O Arcke Godts eenpaer/
Moeder wp u voorwaer
En Maeght helpden.
Ende helpt/ &c.
O lustigh Hemels Paradijs/
Wt Jesse bloeyend' rijs/
Boven Salomon wijs/
Nae Godts behaghen.
O waerde Tafel onbesmet/
Daer God in schreef zijn wet/
Emmer van goude net /
Om 't mann' te draghen.
Onsen vpandt wilt verjaghen:
En verlost ons van zijn laghen.

Den

Den nydighen Draeck toch eens bedwinght/
Die ons altijdt omringht/
En als een leeuw bespringht:
Want u licht dat klaer blinckt/
De duysterheydt gheringh/
Kan van ons jaghen.
Onsen vpandt/&c.

Princesse repn/suyver fontepn/
Bidt voor ons al ghemepn/
Die hier in 't Aerdtsche plepn
Leggben ghebangheu.
O groen en bloepende prieel/
Ghy zyt Davids kasteel/
Met schilden al gheheel
Syt ghy omhanghen.
Dus naer u staet myn verlanghen/
Wilt toch myn ghebedt ontfanghen:
En toondt my hier naer u Soon aenmoet/
Maria Maghet soet/
Veranderdt Evaes boet/
O Koninginne goet/
Roepen wy metter spoet/
Met herten banghe.
Dus naer/ &c.

Maria repn / / supver

fontepn. Wp u arreme die-

naers klepn/ Wp u arreme die-

naers klepn / Bid- den u al

om ghe- na- den / Dat

ghy ons wilt komen te stade/

By uwen Soon in 't He-

mels pleyn/ By uwen

Soon in 't He-

mels

plepn: Daer ghy nu regneert/

Seer hoogh ghe-eert// glorieert/

triumpheert // Onsen lof

oock vermeert// Die wy u ghe=

ven onghe=

ref- seert.

Een Ave Maria.

Op zijn bekende wyse.

AVe Maria, Godts liefste lief p-
doone/
Der Maeghden kroone/
Maria weest ghegroet.
Gratia plena, klaer als de Sonne
schoone/
In 's Hemels thzoone/
Vol van ghenaden soet/
Der deughden vollen vloedt/
In supverheydt ootmoet
Hebt ghy ons ghebooren
Godts Soon ons hooghste goet.
Der deughden/etc.
Dominus tecum, De Heer is met u
repne/

Supver fontepne/Vreughd aller we'
reldt wÿdt.
Benedicta tu in mulieribus allepne/
Al waert ghy klepne/
Ghy waert ghebenedÿdt/
Geen Vrouw tot eenigher tÿdt/
So saligh als ghy zÿt/
Nochte soo verheven
Van Godt/ tot 's vpandts spÿt.
Geen Vrouw/ &c.

Et benedictus ghedanckt / ghelooft/
ghepresen
Moet altÿdt wesen
Dat hooghwaerdighe pant/
Fructus ventris tui, V vrucht repn upt
ghelesen/
Wt Jesse gheresen/
Iesus Christus plapsant/
Die als een leeuw vaillant/
Ons vrack der hellen vandt/
Ende de ghevanghen
Vracht in zÿns Vaders landt.
Die als/ &c.

Sancta Maria, Princesse hoogh ver-
koozen/
Edel ghevoozen
Van Koningh Davids zaedt/

Ora

Ora pro nobis, Bid voor ons / die te voozen
Waeren verloozen/
Verdoemt voor sonden quaet/
Tot dat ons quam te baet
Jesus ons toe-verlaet/
Van u gheboozen/
O schoone dagheraet.

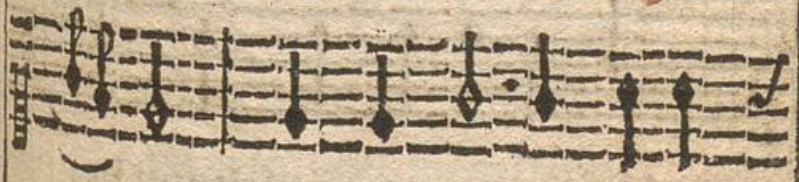
Tot dat/&c.

Weest

ghegroet Maria vol van gra-

ti- en / Wt-verkoozen boven

alle na= tien Heeft den

Hee= re u sup= ver=

heydt. Want ghy Salomons

thzoon plantept

Van pvooze zÿt schoon be=

repdt/

repdt/ Puer van alle

smet- ten / Gepne her-

ten altijdt op u let- ten.

Maria wel-ruchende

Cp- ptes- se Bidt doch voor
ons Hemelsche Ptinces-
se/ Dat w'ons mo- ghen
verblÿ- den in eeu- wig-
hepdt. Want ghy

WEest ghegroet Maria vol van gratien/
Ut-verkoozen boven alle natien
Heeft den Heere u supverheydt.
Want ghy Salomons throon plantept
Van yvooze zyt schoon berepdt/
Puer van alle smetten/
Kepne herten altydt op u letten.
O Maria wel-ruyckende Cypzesse/
Bidt doch vooz ons Hemelsche Prinsesse/
Dat w' ons mogen verblyden in eeuwigheydt.

Want ghy/etc.

Weest ghegroet / O Koningin der Hemelen/
Hoogh verheven boven alle Engelen/
Want den Heer is met u altydt/
Van hem sijt ghy ghebenedijt,
Ootmoedigheydt hem verblydt/
Boven alle Vrouwen.
Dus wy loven u ter goeder trouwen.
O Maria/ seer klare Mozgen-sterre
Bid vooz ons/die van u zyn so verre/
Dat wy van ons ellenden eens zyn bevzydt.

Van hem/etc.

Weest gegroet/ O overschoone dagheraet/
Want upt u ons d'over-klaere Son op-gaet/
O wellustighe Paradijs/
Roosen-bloepende Jesse-rijs/
Van u lichaem de vrucht seer wijs
Sy ghelooft, ghepresen,
Van ons sonden heeft hy ons genesen.
O Maria, vergulde Arck des Heeren/
Bid voor ons, op dat wy mogen leeren
Een nieuw leven te leyden/naer u advijs.

Roosen-bloepende/&c.

Eenen anderen.

Op de wyse:

Ghy die nu zijt bevrijdt.

MAria Maeght eerbaer/
Pijntes van Hemel-rijcke:
Ghy zijt een spieghel klaer/
Heel sonder smet voorwaer/
Boven der Eng'len schaer.

Waerom

Waerom sy oock eenpaer
Veeren eeuwelycke.
Boven/etc.

Ghy hebt Adams gheslacht/
't Welck Eva had doen trueren/
Als Hester/wys bedacht/
En Judith/door Gods kracht
Weder in vree ghebracht/
Door u vrucht groot van macht/
Wt druck/en doods besueren.
Weder/etc.

Ghy sijt de vrome Vrouw/
Die 't Serpents hooft vertreden
Heeft/en door 's Hemels douw
Godts Soon/Edel kersouw/
Ghebaert/Maeght sonder rouw/
Bleeft Maeght/en sonder flouw
Vracht/als Abigail/vreden.
Ghebaert/etc.

V heeft de Son ghekleedt/
Schoon dagheraet gheresen/
Die uyt u wel bereedt/
Heel sonder pyn of leet
Quam/om ons druck en sweet
Te drooghen wyt en breedt.
Met recht wordt ghy ghepresen.
Quam/etc.

Ghy blinckt van diep ootmoet/

Hof/schat/fontepn vol deughden.
Gheloof/ Hoop/ Liefden gloet
Is uwen geur/ dupf soet/
Ghelijck de Maen den vloedt/
Verweckt so ons ghemoedt/
Vervult ons ziel met vreughden.
Ghelijck/etc.

Schoon leli'/Jacobs leer/
Die streckt aen God bezijden/
De Eng'len doen u eer/
Naer uwes Soons begheer:
Slagh-oord'/druckt nu toch neer
D vpanden/die seer
Groot'lijcks u lof benijden.
Slagh-oord'/etc.

Maer wy/tot 's dupvels spijt/
Willen u altijdt loven:
Al is 't dat sulcks benijdt
Spn zaedt vermaledijt/
Van haer gheweldt ons vrijdt/
Vroom Jahel voor ons strijdt/
Aenhoordt ons arm verschoven.
Van haer/ etc.

Eenen anderen.

Op de Wyse:

Komt Schepper H. Geest.

MAria prins'lijck grepn/
Godts Moeder/ Maget repn/
Slaet op ons u ghesichte/
Och edel Davids nichte:
Wilt onser zijn ghedachtigh/
Bp uwen Soon almachtigh.
Aensiet toch onsen noodt/
Des dupvels list is groot/
Wilt al zijn macht verpletten/
Sijn booshepdt wilt beletten:
Doet ons/ door Christus minnen/
Des wereldts liefd' verwinnen.
O sonderlinghe Maeght/
Neemt wegh dat God mishaeght/
Gheeft repnighepdt van binnen/
Sachtmoedighepdt der sinnen!
Dat wp altijdt bequame/
Hier loben uwen name.
Thoont dat ghp Moeder zijt:
Bp Soon ghebenedijt
Aendiendt toch ons ghebeden/
Die wp doen hier beneden:

Dat hy ontbindt ons sonden/
Waer mee wy zyn ghebonden.
O Maeght der Maeghden kroon/
Verhooght in 's Hemels thzoon/
Veer boven Cherubynen/
Krachten en Seraphynen/
Laet ons tot allen tyden
Vloef en eer belyden.
Verkooren zyt gh' alleyn/
Te wesen Moeder reyn
Van onsen Godt en Heere/
Nae Gabzielis leere/
En boven alle Vzouwen
Verheven/upt den rouwe.
O sterre klaer van licht/
Ghy hebt we'er op-ghericht/
Dat Eva had doen vallen:
Des sy u lof van allen.
Wilt toch/in onse daghen/
Afwenden alle plaghen.
Schoon Rachel/bloemken jent/
Reyn balsem excellent/
Hester/ons Advocate:
Bid vooz ons vzoegh en late:
Dat wy/upt 's weeldts staten/
Eens gaen na 's Hemels straeten.
O wel-ghemuerd' warandt/
Haegh. doozne onverbzandt/

Bewaert ons voor doodts schanden/
Door liefden doet ons branden/
Maeckt suyver ons ghedachten/
Vernieuwt der zielen krachten.
Het beste deel certeyn
Verkoosen hebt g'allepn:
Des prÿsen u en loben
De Engelkens hier boben:
Ghy wordt ghenoemt op eerden
Een Moeder vol van weerden.
O lieffelÿck prieel!
O kostelÿck juweel!
Verseghelde fonteyne/
O suyver cristallyne/
Kasteel vry van bedwanghen/
Daer dupsendt schilden hanghen.
Ghy zÿt de Maghet net/
Die 't slanghen-hoofdt verplet/
Een Vrouwe sterck van krachten:
Wee hun/ die u verachten.
De slangh' heeft haer ghebeten/
Die uwen dienst vergheten.
Abigail verlicht/
Die Davids gramschap slicht:
O Arcke puer van goude/
Daer 't mann' in wiesd' behouden:
Wilt ons den Heer versoenen/
Dat hy by ons blÿft woenen.

Ghy zyt/nae myn advys/
Het aerdtsche Paradys/
Vol bloemkens ende planten/
Playsant aen alle kanten:
Ghy zyt den boom/die 't leven
De wereldt hebt gheghheven.
O spieghel onbesmet/
Neemt wegh/dat ons belet
Om voort te gaen in deughden/
Met u te zyn in vreughden:
Wilt al ons groot' elenden/
Door u ghebedt af-wenden/
Ghy zyt des Vaders Bruydt/
's Soons Moeder vol virtupt/
Des Heyl'gen Geests een Tempel/
Der deughden een exempel.
Bid voor ons arme blinden/
Laet ons door u troost vinden.
O kostelyck granaet/
Soet boven honigh-raet/
Gedeons Vlies ghetrouwe/
Besproepdt met Hemels-douwe:
Wilt ons verdrooghde herten
Niet laeten inde smerten.
Zee-sterr'/verlicht ons klaer/
In 's wereldts diep ghevaer/
Op dat wy niet versincken/
Wilt dickwils op ons dincken:

Verdrÿft al ons vyanden/
Stiert ons nae 't Vaderlande.
Ghy zÿt Rebecca schoon/
En Salomonis thzoon:
Die in u heeft gheseten/
Magh onser niet vergheten/
Hy moet ghenae bewÿsen
Aen die zÿn Moeder pzÿsen.
O Moeder wel bemindt/
Toondt ons u lieve kindt/
Naer al ons groot ellende/
Bidt ons een saligh ende:
Met uwe supv're bozsten
Laeft ons/ of wy verdozsten.
Siet hoe de Schaepkens teer/
Die uwen Soon wel eer
Ghekoft heeft dooz zÿn lÿden/
Verdooldt nu gaen bespden/
De Wolf wil haer bederven/
En eeuwelÿck doen sterven.
O Moederlÿcke Maeght/
Haer noodt sy u ghesklaeght/
Aenhoozdt ons deerlÿck suchten/
Tot uwen schoot wy vluchten:
Ontdeckt der Ketters laghen/
De wolven wilt verjaghen.
Pzincesse thoont u macht/
Krenckt Satans-dienaers kracht:

Laet

Laet haer niet meer blaemeeren
O naeme vol van eere:
Laet haer de Christen zielen
Niet eeuwelijck vernielen.

Ick groet u sterre klaer Der

Zee/ schoon/ hoogh verheven.

O Moeder Gods voorwaer/

Reyn Maeght altijdt ghe-

bleven.

bleven. Maghet goet//

seer soet / Ma- ria goe-

der- tiere / Maghet goet//

u spoet// Neemt ons in u

behoedt.

Ick groet u sterre klaer
Der Zee/schoon/ hoogh verheven.
O Moeder Gods voorwaer/
Reyn Maeght altijdt ghebleven.
Maghet goet//seer soet/
Maria goedertiere/
Maghet goet//u spoet/
Neemt ons in u behoedt.
Ghy zijt des Hemels poort/
Ontfanght des Enghels groete:
Gheeft ons peys en consoort/
Veranderdt Evaes voete.
Maghet/etc.

Ontbindt de banden swaer
Van alle ons misdaden:
Het licht verleent ons klaer/
Die blindt zijn en beladen.
Maghet/etc.

Wilt voorts ock alle quaet
Heel veer van ons verjaghen/
Al 't goet ock metter daedt
Verkrijght/ naer u behaghen.
Maghet/etc.

Thoont (Maghet) dat ghy zijt
Ons Moeder hier beneden/
Wt Soon ghebenedijt
Vertoondt al ons ghebeden.
Maghet/ etc.

O sonderlinghe Maeght/
Sachtmoedighste van sinnen/
Neemt wegh dat God mishaeght/
En maeckt ons repn van binnen.
Maghet/etc.
Maeckt onsen wegh heel blp/
Ons leven puer bequame:
Op dat wp Jesum blp
Aenschouwen eens te same.
Maghet/etc.
Lof sp/met aller feest/
B/Heere Godt den Vader/
B/ Soon/ u/ Hepligh Gheest/
Die drie zijt een te gader.
Maghet/ etc.

Op de wyse:

O Heyligh eeuwigh Godt.

MAria/Maghet repn/
Schoon/supver/ klaer fontepn/
Gods Tabernakel schoone:
Wp menschen/groot en klepn/
Loven u al ghemepn/

Met sangen soet van thoone.
Wy menschen/ &c.

Schoon als den dagheraet/
Met goddelijck cieraet/
U licht is klaer in 't blincken/
Want ghy altijdt by-staet
Met troost/ vroegh ende laet/
Die uwen lof doen klincken.
Want/ &c.

Ghy zijt ons levens vreughdt/
Daer God in heeft verheughdt.
Want/ boven alle Vrouwen/
Sijt ghy vol aller deughdt/
Naest God ghy veel vermeughdt/
Ghy helpt ons upt 't benouwen.
Sijt ghy/ &c.

Vol van ghenaden zijt
Ghy/ en ghebenedijt/
Maria hoogh verheven:
Dus seggh' ick onvermijt/
Den ketteren tot spijt/
Gunt ons het eeuwigh leven.
Dus/ &c.

Princesse Maghet wijs/
Aarons bloeyend' rijs/
Lof moet u altijdt wesen:
U zy eer ende prijs/
Met Lof sangen propijs/

Kepn.

Gepn Maghet upt-ghelesen.

Vzp/ Ec.

Ryck Moeder Gods Maryje/

Soeter dan honigh-raet. Des

Hemels pooz- te blyje/

Die al- tyds o- pen staet.

Ryck

RYck Moeder Gods Maryë/
Soeter dan Honigh-raet.
Des Hemels poorte blyë/
Die altyдts open staet.
Des/etc.

Ghy zyt onse Zee-sterre/
Van dese wereldt wyдt.
Laet ons van by/en verre/
Door u licht zyn bevryдt.
Laet/etc.

Haest u/komt: wilt toch helpen
Dit volck/dat helt tot val:
't Welck/om zyn quaet te stelpen/
Tot op-staen sorght voor al.
't Welck/etc.

Die zyt gheworden Moeder/
Door een seer wonder lot/
Al van u Heer/u Hoeder/
Dit Vader/en u Godt.
Al van/etc.

Die Maghet zyt ghebleven/
So ghy te voren waert:
Des Enghels groet w'u gheven/
En bidden: ons bewaert.
Des/etc.

Een Lof-sangh van de Maghet Maria, in twee deelen ghedeeldt.

Op de Wyse:

Nu weest gegroet,, Maria soet. Ofte: Waer is de Dochter van Sion?

Het eerste deel.

Ick groet u Maeght/der maeghden kroon/
Maria hoogh ghebooren.
In u Gods liefde blinckt seer schoon/
Autaer van goudt verkooren.
In u/etc.

Al van 't begin/ in d'eeuwighepdt/
Als blijckt upt veel figueren/
Dat ghy soudt baeren/is boorsepdt/
Ons den God der natueren.
Dat ghy/etc.

Ghy zijt een Moeder van ghenae/
By Godt van groot vermoghen.
Wy roepen tot u wroegh en spae:
Slaet ne'er u milde ooghen.
Wy/etc.

O bloem van Jesse / soet van geur/
Seer Edele kersouwe/
O Davids ranck/en 's Hemels deur/
Godts vlies verbuldt met douwe.
O Davids/etc.

Den gantschen Hemel u ontsiet/
Als Vrouw der neghen choozen.
Wilt ons / al teghen 't Helsch gebiet/
Met hulps onderschoozen.
Wilt/etc.

O Tempel schoon des Heyligh Gheests/
En Cabinet/waer inne
Ghehouden is den blyden feest
Van Jesus trouw en minne.
Ghehouden/etc.

O Cederboom/Cypzes plapsant/
O sterr' der Zee seer repne!
O palme groen van Cades-landt/
Des levens klaer fontepne.
O palme/etc.

O Moeder Godts / schoon als de Maen/
Als die Son upt-gheleesen/
Gelyck een krygys-hepz/om te slaen/
Toont ghy u waerdigh wesen.
Ghelyck/etc.

Ghy wozd genoemt de gulde poozt/

Waer door het licht komt schijnen:
Wt alle zielen Zupdt en Noordt/
Doet ghy de nacht verdwijnen.
Wt alle/etc.
Den Heer Jesu sy lof dijn/
Die ons te recht wil leyden/
By Mariam de Moeder zijn/
Als wy eens sullen scheyden.
By/ etc.

Het tweede deel.

Ick groet u Maeght/ der/ etc.
als vooren.

O alder sachtmoedighste maeght/
Slaet neer u milde ooren.
Tot hem/die zijn mis-daet u klaeght:
Och laet hem niet verlooren.
Tot hem/ etc.
Ghy word van alle mensch begeert:
Want ghy zijt rijck in 't gheven/
Ghy neemt van ons al dat ons deert/
En voeght tot Godt ons leven.
Ghy neemt/etc.
D vromighepdt is seer vermaert/
Teghen de hel en sonde/
't Hooft van 't Serpent en booser aert
Vernielt ghy totten gronde.
't Hooft/etc.

Maeckt door u gracy' ons bequaem/
Dat wy van Jesus leeren/
Al 's vyandts aenslagh/in zyn naem/
Met blyschap van ons keeren.
Al/ etc.

Als een Meestersse van 't belepdt
Der deughden en manieren/
Helpt ons tot waer ootmoedigheydt/
Door liefde wilt ons stieren.
Helpt/etc.

Maria Moeder Gods eerbaer/
Let op ons met ghenaden:
Ghy zyt 't cieraet des Hemels klaer/
Wilt ons toch niet versmaden.
Ghy/ etc.

Naest God zyt ghy ons vaste hoop/
Ons hulp/daer wy na jaghen/
Wy nemen tot u onsen loop/
Doet ons u Soon behaghen.
Wy/etc.

Princesse van dit aerdsche dal/
Met recht wordt ghy verheven:
Wat goet is vindtmen in u al/
Godt selfs is u gheghéven.
Wat/etc.

Drievuldigh God in wesen groot/
Vy moet de wereldt loven:
Dat ghy tot hulp van al ons noodt/

Mariam eert hier boven.
Dat ghy/ etc.

Op de selve wijse:

Hæc est præclarum vas, &c.

DIt is een upt-verkoozen vat
Des H. Geests/ vol eeren/
Sy is de glozieuse stadt/
Van God den Heer der Heeren.
Sy is/ etc.
Dit is een Vrouw der deugden jent/
Van sterckten upt-ghemeten/
Sy heeft het hooft van 't helsch serpent
Verplet en heel versleten.
Sy/ etc.
Tot haer / o sondaers / kleyn en groot/
Laet ons al t'saemen vluchten/
En slaende voor ons bozsten snoodt/
Laet ons bidden met suchten.
En slaende/ etc.
Ghy hebt/ o onbevleckte Maeght/
Maria soet van sinne/

Den alderhooghsten wel behaeght/
Ons Vrouw/ ons Koninginne.
Den/etc.

Wilt ons door u ghebeden soet/
Beschermen en bevrÿden
Van alle quaet/verwerft ons 't goet/
Troost ons in druck en lÿden.
Van/etc.

Maeckt dat wp oock deelachtig zÿn
Der glorien daer boven/
Daer alle d'uyt-verkooren fÿn
Godt dancken ende loven.
Daer/etc.

O God almachtigh/Prince groot/
Verhoordt tot allen stonden/
Als Maria/in onsen noodt/
V bid voor onse sonden.
Als/etc.

Noch

Op de selve Wÿse:

O Menschen haest u metter spoet/
Wilt met Lof-sanghen prÿsen

Maria/die reyn Maghet goet/
Wilt haer toch eer bewÿsen.
Maria/etc.
Wilt haer altÿdt/ na mÿn bedien/
Als Maeght en Moeder eeren/
Die van 't beginsel was voorsien
Tot een Moeder des Heeren.
Die/etc.
Sy is die Maghet sonder smet/
Een Vrouw van groote krachten:
't Hooft des Serpents heeft sy verplet.
Eert haer/ alle gheslachten.
't Hooft/etc.
Esaias die heeft van haer
Ghepropheteert waerachtigh/
Dat sy ons baeren sou voorwaer
Den Soone Gods almachtigh.
Dat/ etc.
Sy was verciert/die suyver Maegt
Met deughden overvloedigh/
Maer s'heeft God sonderling behaegt
Om dat sy was ootmoedigh.
Maer/etc.
Gheen tonghe kan uyt-spreecken/siet/
Haer deughd en heylÿgh leven:
Een herte kan 't bedencken niet

Hoe sy nu is verheven.
Een herte/ &c.
Dus prijst haer alle menschen fijn/
Haer deughden wilt aenmercken:
Wilt ghy met haer in vreughden zijn/
Volght naer haer goede wercken.
Wilt/ etc.

Van S. AGNIET, den XXI. Ianuarij.

Op de Wyse:
Het vyer brandt seer, &c.

Supver Maeght// Agniet/
Ghy behaeght// Den Heer/

u lo- ven wy/ | Van
En maeckt hem bly/ | Van

deughden

deughden blinckt ghy als cristal/
vreughden singt het aerdsche dal:

Vroom martelaer/ Reyn

Maeght van derthien jaer.

Van deughden/etc.

Wyver Maeght
Agniet/u loven wy/
Ghy behaeght
Den Heer/en maeckt hem bly:
Van deugden blinckt ghy als cristal/

Van vreughden singht het Aerdtsche dal:
Vroom martelaer/
Reyn Maeght van dertien jaer.
Van deughden/etc.

In u hert
Een Bruydegom gheseint/
Sonder smert/
Hadt ghy/en seer bemint:
Wiens Moeder was eē Maget jent/
Wiens Vader nimmer vrou bekent.
Vroom martelaer/Reyn/etc.
Wiens Moeder/etc.

Schoon cieraet
Van hem hebt ghy ontfaen/
Van Agaet
En peerlen fyn ghedaen:
Syn liefde ghy gheniet met vreughd/
En blyft nochtans reyn Maeght vol deughd.
Vroom martelaer/ Reyn/etc.
Syn liefde/ etc.

Des vleesch kracht/
Met al zyn soet fenyn/
's Wereldts macht/
Met al zyn valschen schyn/
Hebt ghy verwonnen vromelyck/
Eer wy die zien volkomelyck.

Vroom martelaer/Repn/etc.
Hebt/ etc.
Voor 't gheloof
En voor u repnighepdt
Ghy u hooft
Verloort met vrolÿckhepdt/
Bid voor ons/ Maghet/ allegaer/
Dat wy u moghen volghen naer.
Vroom martelaer/ Repn/ etc.
Bid voor/etc.

Van S. AGATHA, den V. Februarij.

Op de voor-gaende wyse.

Het vyer brandt, &c.

O! mÿn hert/
Aenstet den swaeren strÿdt/
Pÿn en smert/
Schandael en groot verwÿt/
't Welck Agatha/des Heeren vrupdt/
Verwonnen heeft / door zÿn virtupt:
Des werelots krachte/

Heeft dese Maeght veracht.
't Welck/etc.

Eel van bloedt
Was sy/en jongh ghejaert/
Rijck van goet/
Van schoonheydt seer vermaert:
Dies Quintianus haer begeerdt
Voor zijne Vrupt/ seer hoog ge-eerdt.
Des werelats pracht
Heeft dese Maeght veracht.
Dies/etc.

Hy gheplaeght
Met een onsuyver vyer/
Dese maeght
Spracke aen met woorden fier:
Waerom so neemt ghy e'el God-inn'
Der Christenen gheloof in 't sinn'
V gantsch gheslacht
Wordt hier door heel veracht.
Waerom/etc.

Onverbaert
De Maghet excellent/
Dus verklaert
Haer we'er den President:
Der Christenen ootmoedighedt
Verwint der Princen heerlijckheydt:
Als 's werelats pracht

Ick daer voor heel veracht.
Der Christ/etc.

Hy verstoort/
Om dat hy wierdt versmaet/
Rechtevoort
Zijn liefde keert in haet.
De Maghet hy/ seer boos en fel/
Doet pijnighen met groot ghequel.
Des werelds kracht/Heeft/etc.
De Maghet/ etc.

Als een Stier/
Hy tot zijn beulen sprack:
Brenght nu hier
V instrumenten/ strack/
V Schorpioenen/blam en vper/
V krauwels/ poenjaerts/ brenght al hier/
En thoont u kracht/
Dat sy my niet veracht.
V Schorp. etc.

Dus de Maeght
Voor haeren Bruydegom/
Onversaeght/
Gheppnight is al-om/
Door-snee'n/door-slaghen/door-ghebrandt/
Haer borsten af-ghekuckt valjant.

Des

Des wereldts kracht/Heeft/etc.
Doorsne'en/etc.

Als den strijdt
Ghekomen was ten endt/
Sy verblijdt
Tot Godt haer heeft ghewendt.
Mijn Heer / mijn Godt / mijn salig-
heydt/
Spraeck sy/ ick kom tot u verepdt/
Des wereldts kracht/
Heb ick door u veracht.
Mijn/etc.

Bruydgom schoon/
Jesu mijn lieve Heer/
'k Legg' mijn kroon/
Voor uwe voeten neer:
Van joncks hebt ghy my (Heer) be-
waerdt/
En nu doen strijden onverbaerdt/
Des wereldts kracht
Heb ick door u veracht.
Van/etc.

Dus/o Heer/
Spraeck sy/ ontfanght mijn ziel.
Was ter neer
Op d'Aerd haer lichaem viel.
Aldus ghewonnen is den strijdt/
Tot Godes eer en 's vyandts spijt/

Des

Des wereldts kracht
Heeft dese Maeght verwacht.
Aldus/ etc.

Van des H. Kruys vindinghe/ den III. Mey.

Op de wyse:

Ontwaeckt nu Israel, doet op u ooren, &c.

Het gingh een Edel
Rondt-om sp socht seer

Vrouw / Een Keyser-inne/
nouw/ (Ontvoncht van binnen)

Wt min- nen pelgrima-
Met sin- nen/ eenen mey-
gie doen:
boom groen.
Die altijdt
staet in zijn sapsoen.
Sy socht hem in het Jood-
sche landt / Daer hy voor
desen/

de- sen / Om te ghe-

nesen De wondt van A-

dam/ was gheplant.

HEt ginghen edel Vrouws/
Een Keyserinne/
Wt minnen/pelgrimagie doen:
Gonds-om sy socht seer nouw/
(Ontvoncken van binnen)
Met sinnen/ eenen mey-boom groen/
Die altijdt staet in zijn sapsoen:
Sy socht hem in het Joodsche landt/
Daer hy voor desen/
Om te ghenesen
De wond' van Adam/was geplant.

Sy

Sy socht/tot dat sy vondt
Den Mey-boom schoone/
Tot loone van Haer arbeydt swaer.
Sy heeft hem oock terstondt/
Boven haer kroone/
Ten toone/schoon verciert voorwaer
Maer boven goudt en peerlen klaer/
Den glants seer helder daer upt straeldt/
Die/t'onsen hoede/
Met Jesus bloede/
Op desen Mey-boom was gedaeldt.
O ober-schoonen boom!
O krups des Heeren!
Wy eeren u al-hier eenpaer/
Want ghy by-staet seer vroom/
Die u hanteeren:
Sy leeren 's Hemels wijsheydt klaer.
Ghy zijt des Heeren hoogh autaer/
Voor 's werelats sonden op-gerecht.
Ons offer-hande/
Tot 's duyvels schande/
Is voor rantsoen aen u ghehecht.

Eenen anderen Lof-sangh/ op den selven Feest-dagh.

Op de Wyse:

O Feest'lijck dagh, &c.

KOmt/laet ons gaen
Den groenen Mey in-dragheen/
Daer den Pelicaen
Jesus op heeft gherust.
Hy heeft voldaen
Voor ons/nae zyn behagheen/
Onse sonden saen
Door zyn bloedt upt-gheblust.
Desen Mey t'ontfaen
Had Christus grooten lust:
Om dat hy soude doen te niet/
Die Evam door den boom verriet.
Triumph' en accoort
Brenght desen Mey-boom voort.
Om dat/ etc.

Dus wilt u spoen/
Desen Mey in te haelen:
Want hy kan ons voen
Met alle weelden fyn:
Ons schulds rantsoen
Wou Christus eens betaelen

Aen het krupce koen/
Dit was den wille zÿn.
Desen Mey-boom groen
Is ons een medecÿn:
Zÿn kostelÿcke vzuchten//soet
Des vpands machte vluchten//doet.
Triumph/ &c.

Zÿn/ etc.

Wozdt niet vermoeydt
Van desen Mey gheyzesen/
Want vpt hem soo vloeydt
Alle gheneughte soet/
Lief'lÿck hy bloeydt
Van bloemkens vpt-gheleſen/
Want hy is besyzoeydt
Met Chzistus dierbaer bloedt:
Dus niet en verfoeyt
Den Mey in uwen moet/
Die booz ons is victozieus/
Triumphant ende glozieus.
Triumph. &c.

Die booz ons/ etc.

Bzoeders ghemeyn/
Laet ons nu contempleeren
Desen Mey-boom reyn/
Waer booz ons wozdt berey dt
Een wegh/certeyn/
Waer booz men moet passeeren

Nae

Nae dat edel greyn
Christus/ ons saligheydt/
Want nae 's Hemels pleyn
Gheen ander padt en leydt/
Dan door het kruys ons Heeren snel/
Ho hy ons heeft gheleerdt seer wel.
Triumph. &c.

Dan door/ etc.

Van S. BONIFAES, Bisschop ende Martelaer/ met recht ghenoemt/ Apostel van Duytslandt. Den V. Iunij. ende Iulij.

Op de Wyse:

Ick roep u Hemelsche Vader aen.

Myn ziel verheught//u/ wat

ghy

ghy meught/ Mijn tongh/wilt
oock ontspzin- gen/ En u
met vzeughd Nu schickt ter
deughd/ En wilt oock met ghe-
neught/ En wilt oock met ghe-
neught

neught Des Heeren goethepdt

sin- ghen. En u met/etc.

MYn ziel verheught
V/wat ghy meught/
Myn tongh / wilt ock ontspringen/
En u/ met vreughdt/
Nu schickt ter deughdt/
En wilt ock met gheneught/
En wilt ock met gheneught
Des Heeren goethepdt singhen.
En u/etc.

In Eng'landt/saen/
Is op-gegaen
Bonifaes/in zyn daghen/
Om d'Hepdens/plaen/
Te doen ontfaen
De leer van 's Hemels baen/
De leer van 's Hemels baen/
Om Jesus krups te vraghen.
Om d'Hepdens/etc.

Hy

Hy in zÿn jeught/
Onthiel met vreught
Den sin van Godts Schriftuere/
En/met gheneught/
Heeft die gheveught
Tot oeffeningh' der deughd/
Tot oeffeningh' der deughd/
In supverheydt seer puere.
En met/etc.

Hoe dat hem meer
Tot 's weretls eer
Zÿn Vader wilde trecken/
Hy dies te seer/
Tot Godt den Heer
Zÿn herte bupghde ne'er/ Zÿn/Et.
En tot de deughd ginghstrecken.
Hy dies/Et.

Hy hoogh-gheleerdt/
Wierdt seer ghe-eert/
Legaet des landts verheven:
Nochtans begeerdt
Te zÿn verne'erdt/
En Godes naem vermeerdt/ En/ Et.
Daerom so ginghy sweven.
Nochtans/Et.

Hy al zÿn goet
En vrienden soet
Te samen heeft verlaeten/

En met ootmoet
Godts leere goet
Gaen pzeken metter spoet/ Gaen/ &c.
Op Heydens vzeemde straten.
En met/ &c.

In heel Duytsch-landt
En Neder-landt
Heeft hy Godts woozdt gaen leeren/
En heeft playsant
Aldaer gheplant
De kercken veelderhandt/ De &c.
En kloosters doen vermeeren.
En heeft/ &c.

Maer heeft vooz al
Tot Jesus stal
De deur recht in ghetreden/
Die hier in 't dal
Niemandt en sal
Verachten sonder val/ Verachten/ &c.
Noch sonder ketters seden.
Die hier/ &c.

Dus wel bera'en
Is hy ghegaen
Nae Petrus stoel te Roomen/
En daer van daen/
Hier op de baen/
Om 't volck te leeren / saen / Om
't volck/ &c.

Met volle macht ghekomen.
En daer/etc.

Een Herder goet/
Met sinnen vroet
Godts schapen ginck hy wepden/
En 'twoordt seer soet/
Met overvloet/
Gaf hy haer t'aller spoet/ Gaf/etc.
Hy liet se niet verlepden.
En 'twoordt/etc.

Hy heeft voor haer/
Oock noch/voorwaer/
In 't eyndt zyn bloet vergooten/
Als/ hy eerbaer/
Oudt tachtich iaer/
En/ door mirak'len / klaer/ En/etc.
Syn arbeyt heeft beslooten.
Als hy/etc.

De rechte leer/
In Vrieslant weer
Met Will'brordt was ghestorven:
Hy daer/ van veer/
Met groot begeer/
Trock henen haestich seer/ Trock/etc.
En heeft de kroon verworven.
Hy daer/etc.

Hy duysenden
Nieuw Christenen

Sou Vozmen/nae den doope/
Maer d'Heydenen/
Met wapenen
Quamen/als dupvelen/Quamen/etc.
Kas op hem aengeloopen.
Maer/Ec.

Als hy 't getier/
En 'twzeedt bestier
Aenmerckte/spzack met vzeughden:
O bzoeders fier/
Den tydt is hier/
Dat wp nu goedertier/ Dat wp/etc.
Betoonen onse deughden.
O bzoeders/Ec.

Dit is den dagh
Die ons ghelagh
Ons nu sal doen betaelen/
Die ons ghewagh/
En lang verdzagh/
Ons strijden en gheklagh/ Ons/Ec.
Sal eynden/sonder dzaelen.
Die ons/Ec.

Dus bzoeders/ hoozt/
Spzack hy noch voozt/
Hebt ghy myn leer onthouwen/
Nu rechte voozt//Heel onverstoozt/
Toont/dat ghy dooz Godts woozt/
Toont/Ec.

Op Godt hebt leeren bouwen.
Nu rechte/etc.

En vreest dan niet/
Die met verdriet
Het lichaem kunnen plaghen/
Noch haer ontsiet/
Hoordt dit bediedt/
Maer Jesum nu aensiet / Maer/etc.
Die 't krups eerst heeft gedraghen.
Noch/etc.

Dus allegaer/
Volght hem nu naer/
Toont t'samen u virtupten.
O strÿden klaer/
O arbeydt swaer/
Met een triumph' eerbaer/ Met/etc.
Wilt heden eens beslupten.
O strÿden/etc.

Hier mee/verwoet /
Het quaet ghedroet/
Als wolven onder schapen/
Hebben het bloedt/
Der mannen goet/
Te Dockum by den bloedt/ Te/etc.
Vergooten met haer wapen.
Hebben/etc.

Dies sy den Heer/
Los/prÿs/en eer/

Van alle zÿn weldaden/
En laet ons meer/
Met groot begeer/
Behouden zÿne leer/ Behouden/etc.
De ketterÿ' verſmaden,
En laet/etc.

Noch van S. BONIFAES.

Op de Wyſe:

Mÿn ziele, wat doet ghy noch op der eerd', &c.

MÿN ziele/wilt looven des Heeren vziendt/
Seer hoogh verheven/
Sint' Bonifaes / die het wel heeft verdiendt/
Hier in zÿn leven.
Sint'/etc.
Zÿn edelen ſtam / en Koninckx geſlacht/
Rÿckdom/ luſt/ eere/

Heeft hyder verlaten / met 'swerelts pracht/
Om Jesus leere.
Heeft/&c.
Ghehoorsaemhepdt / armoe' / en supverhepdt/
Ginck hy aenveerden/
Ontsteecken met liefde / met licht berepdt/
Vol van eerweerden.
Ontsteecken/etc.
Hy gincker als saep-man uyt saepen saedt/
Het woort des Heeren/
Hy saepde het vroegh / en hy saepde 't laet/
Tot Godes eere.
Hy saepde &c.
Sijn acker die wasser gheheel Duytsch-landt/
Dor/ droogh/ onvruchtbaer:
Hy heefter de deught abundant gheplant/
Ghemaeckt oock ruchtbaer.
Hy/&c.
Noch heeft hy den acker / met sijnen bloedt/
Heel nat begooten/

Om vzuchten te vzaghen met over-
vloedt/
Gants onverdzoaten.
Om vzuchten/&c.
Dus menschen / den Heere nu eere
gheeft/
Voor zyn weldaeden:
Syn leere / die hy u gheſonden
heeft/
Wilt niet verſmaeden.
Syn/&c.

Van S. CVNIER, den XI. Iunij.

Op de Wyſe:

O Heer aenſiet toch Sion teer. **Ofte:**
O Geeſt die ons kunt aldermeeſt.

O Maeght/ Cunera/ onverſaeght/
Godts Vzuyt verheven/
Ghy ſcheent verdzeven/
Als al u vztenden u hadden begeven/
En ghy ghevangen waert/
By d'Heydens boos van aert/
Alleyn ghebleven.

Maer God/dien ghy had/voor een lot/
Van soncks verkoozen/
U niet verloozen
Ghelaeten heeft/ noch oock te hoogh bekoozen:
U vyanden/met vreughd/
Bedwingt ghy/door de deughd
U aen-geboozen.
Met vlyt/ghy sober altydt zyt/
Supver/ootmoedigh/
Tot aelmis spoedigh/
Voor alle menschen een exempel goedigh:
Oock voor rechtveerdighepdt
Gheleden/wel berepdt/
Door nydt weemoedigh.
Wilt/ Heer/ ons daegh'lycks meer en meer
In deughd verstercken/
Door goede wercken/
Dat wp/ vroom strydende in 's werelds percke/
Ontfanghen voor ons loon
Der Maeghden goude kroon/
Schoon om 't aenmercken.

Van S. MARGARITA den XX. Iulij.

Op de Wyse:

O eeuwigh God Almachtigh, &c.

IEsu/der Maeghden kroone/
Haer Bruydegom en Heer/
Ontfanckt/tot uwen throone/
Den sangh der Maeghden teer:
Wy eeren uwe booden/
U maeghden prijsen wy:
Want ghy die maeckt als Goden/
Spijn in melody.
Wy eeren/etc.

Sodanigh is Marina/
Gheheeten Margariet:
Te recht is sy Regina
In lijden en verdriet:
Edisius haer Vader
D'Afgoden was verplicht/
Maer dese Maghet nader
Van Christo was verlicht.
Edisius/etc.

Gods vrienden sy beminde
Die streden voor de deughdt:

Waerom haer Godt ghesinde/
En lyden dee met vreughdt:
Den Vooght van Orienten/
Olibrius ghenaemt/
Haer in zyn hert ginghp prenten/
Want zp was schoon befaemt.
Den/etc.

Hp spzack: ick maeck u ryckе
Groot boven vrouwen veel/
Wilt ghp van Chzisto wyckеn/
Myn Huys-vrouw wesen eel/
Dan sal u niet ghebreecken/
Wat ghp begeeren meughт:
Ick sal mp anders wreecken/
Tot u groot ongeneughт.
Dan/&c.

Doen spzack de Maget kloecke:
Ick Jesum/ myнen Heer/
Sal nimmermeer verbloecken/
Maer dienen meer en meer/
Syn leer ick onderhouwe/
't Gheloof ick niet verlaet:
Ick sal hem zyn ghetrouwe/
Syn Vrupt/zyn ondersaet.
Syn/&c.

Weyet hoe ghp mp mogнt quellen/
V pynen schroom ick niet/
Godts lof sal ick vertellen/

Ick pas op geen verdziet:
Hy is die my sal vroomen
In lijden en schandael/
En doen my sonder schroomen
Die winnen t'eenemael.

Hy is/ &c.

Doen wiert ghescheurt al omme
Haer lichaem totten been/
Die suyver schoone blomme
Doorslagen al haer le'en/
Maer sy tot Godt den Heere
Haer oogen keerden klaer:
O kracht my nu verweere/
O Heer/in dit ghevaer.

Maer/ &c.

De vorcken/nag'len/haecken/
Vyer/lampen/plaeten heet/
Al watmen konde maecken/
De Maeght verduldigh leet.
Den Heer aenriep sy krachtigh
Met groote ialousy/
Sy sprack: o Heer almachtigh/
O Godt/nu staet myn by.

Den/ &c.

O Godt/die 't al doet buygen
Voor uwe macht seer groot/
Laet my u gracy' suygen
In desen mynen noodt:

Myn lichaem seer door-graven
Doch maken wilt gheheel/
Toont my dien helschen raven/
Die my doet lyden veel.
Myn/etc.

Nae dat sy hadd' ghebeden/
Een draeck haer openbaert.
Godt ongeschendt in vreden
Syn Dienst-maeght heeft bewaert/
Door 't krups seer hoogh verheven/
Een duyve/wit als snee/
Tot troost haer wierd ghegheven/
En sterckheydt in haer wee.
Door/etc.

Gheheel wiert sy ghenesen/
Haer moet ghesterrickt vroom.
Wie Godt diendt / derft niet vreesen/
Wordt vry van alle schroom.
De pynen doen haer vromen/
Vyer/Water deerdt haer niet:
Wat beulen tot haer komen/
Sy doen haer geen verdriet.
De pynen/etc.

Sy heeft door dit exempel
Veel duysenden tot Godt
Bekeerd/om in zyn Tempel
Te lyden pyn en spot/
En is ghegaen in vreden/

Ghestaghen met den sweerdt/
Haer vpanden vertreden/
Verwonnen/onverveerdt.
En is/etc.
O Maeght/o strydtbaer vrouwe/
O Peerel/eel-gesteent/
Ghy bleeft den Heer ghetrouwe/
Ghy zyt met hem ver-eent:
Wie u aenroept in lyden/
In noodt/wat hy behoeft/
Ontfanght hy met verblyden:
Ghy niemandt laet bedroefdt.
Wie u/etc.

Van S. MARIA MAGDALENE den XXII. Iulij.

Op de wyse:

O soete Harmonije, &c.

MAria Magdalene,
Ick groet u met ootmoet/
Verwondert seere.
Ghy schynt een Maeght-alleene,
Als ick u noemen moet/

Vriendin

Vrindin des Heeren.
De Letanÿ/
V noch daer by/
Stelt oock voor alle maeghden/
Om dat gh' u sonden/
Door groote liefd' ontbonden
Seer beklaeghden.
De Letanÿ/&c.

Ghy hebt voorwaer verkoren
Dat alderbeste deel/
Aen Jesus voeten:
Want ghy daer sÿt herboren/
Ghereynicht oock gheheel/
Door liefd' en boete.
O waerde boet!
O traenen bloet!
O seer gheluckigh ure!
Als gh' u misdaeden/
Waer mee ghy waert belaeden/
Ginght betrueren.
O waerde/&c.

Tegen der sonden smerten/
Kreeght ghy een medecÿn/
Van liefde puere:
Dus riept ghy upt der herten:
Rabboni, Meester mÿn/
Voor't Godd'lÿck vuere.
O vper divÿn!

Godts

Godts liefde fyn/
Hoe wonder zyn u wercken!
Dat Magdalene
Den Heer Jesum alleene
Wil aenmercken.

O vper, &c.

Wie sou nu despereeren
Van Jesus liefde soet
Om sond' of blaemen?
Ick wil my tot hem keeren/
En vallen oock te voet/
'k Wil my niet schaemen:
Myn sonden groot/
En al myn noodt
Wil ick nu gaen belyden/
Dat my den Heere
Van sonden en oneere
Magh bevryden.

Myn sonden/ etc.

Een anderen.

Op de wyse:

Ghy die nu sijt bevrijt.

AEnhoort toch myn ghеklagh/
O Heer der Seraphynen/

Ick

Ick treur nacht ende dagh/
Wel ick beklaghen magh
De sond' daer ick in lagh.
Ick bidd' u om verdragh/
O Heer der Seraphÿnen.
Ick bid/etc.

Beroert wordt al mÿn bloedt/
Beroert zÿn al mÿn sinnen:
Maer ick sal metter spoet
My worpen in den bloedt
Van Jesus wonden soet:
Neemt my toch in behoedt/
O Heer der Cherubinen.
Neemt/etc.

Ick wil nu volghen naer
't Exempel/en 't gheweene
Van een sondaersse swaer/
Die/op den middagh klaer/
Wiesch Jesus openbaer/
En drooghd' hem met haer hayr/
De soete Magdalene.
En/etc.

Al was sy onrepn saen/
Van hoofde tot den teene:
Nochtans is upt-ghedaen
Al dat sy hadd' misdaen.
O wat een bly vermaen/
Hierom roep ick u aen/

O soete

O soete Magdalene.

Hierom/etc.

Ick ben seer swaer belast/
Myn ziel is seer onreene/
Myn sonde altydt wast/
Och neemt my af myn last/
Eer my de doodt verrast.
Ghy zyt myns schipkens mast/
O soete Magdalene.

Ghy/etc.

Van S. Anna, de Groot-Moeder ons Heeren Jesu Christi / den XXVI. Iulij.

Op de Wyse:
Veni creator Spiritus, Ofte: Iesu dulcis memoria, &c.

VLoven wy ons toe-verlaet/
O Moeder Anna vroegh en laet:
Want door den sade van u saet/
Bevrydt ghy ons van alle quaet.
Ghy zyt eé woortel daer upt groepd

De

De rancke/ waer aen Jesus bloepdt/
Ghy sÿt een ader waer upt bloepdt
Een schoon Fontepn / die't al be-
sproept.
O Anna, door een goede naem/
Ons leben maeckt Godt aengenaem/
En dat ons epnde zp bequaem
Tot eer en prÿs van sÿnen naem.
V sp altÿdt een nieuwe vreught/
Want ghy vernieuwt ons sielen
jeught/
Al door u vrucht/ die om haer deught
Ghebaert heeft hem / die 't al ver-
heught.
Godt die u Moeder hebt ghe-eert/
En ons dat selve hebt gheleert/
V hert toch nimmer af en keert/
Als Anna pet van u begheert.
Den oorspronck van des Hemels
poort
Sy glori/ door haer kindts geboort:
En doe dat van ons sp ghehoort
Des Hemels sang/ met soet accoort.

Van des H. Kruys verhessinghe den XIIII. September.

Op de wijse:

O Feest'lijck dagh! &c. **Ofte:**
Den tijt is hier, &c.

EEn kost'lijck pant
Hadden wy eens verloozen/
d'Heydens/triumphant/
Hielden daer mee den spot:
Dien boom/plapsant/
Daer wy dooz zijn herboozen/
Hadden zy/valjant/
Ghenomen vooz haer lot.
Maer dit sept/begaen/
Haer seer duer heeft ghestaen:
Want desen roof haer selven lost/
De Heydens oock veel heeft ghekost.
Desen boom/plapsant/
Is heden weer gheplant.
Want desen/etc.

Als d'Arcke Godts
Hier voozmaels scheen ghevangen/
Met de straf des doodts
De Philistijnen sloegh/
Ut schijn des noodts/

En dangiereus verlanghen/
Door mirakel groot
Haer selven so ontsloegh:
Alsoo desen boom
Verslaet de Heydens vroom:
Arcadius wint/ als een held/
En Cosroas verliest het veldt.
Desen boom playsant/
Is heden we'er gheplant.
Arcadius, &c.

Broeders ootmoet/
Voor 't kruys wilt u verneeren:
Reverenti' doet
Den Heer/daer aen ghehecht.
Want hy/seer soet/
Ons gracti' sal vermeeren/
Nae zijn krupte vroet
Als wy ons dragen recht:
Hy sal ons oock mee
We'erom verleenen vree/
Verdrucken ons vyanden fel/
Die teghen 't kruys op-staen rebel.
Desen boom playsant/
Is heden weer gheplant.
Verdrucken/ etc.

Noch van 't H. Kruys.

Op de wyse:

Met gheestelijcke vreughd, &c.

O Lustelycken boom schoon en playsant/
Jesus kruys seer verheven/ seer verheven/
Ghy die gedragen hebt dat edel pant:
Ons welvaert en ons leven / en ons leven.
Nopt Liban sulcken Ceder en gaf/
Nopt Cades brocht ons sullicken staf
Daer groeyde oock nimmer Cypresse
Weerdigh desen stamme van Jesse/
Desen stamme van Jesse.
O salighlycken Mey / ghy schynt verdordt
Voor aerdtsch' en ydel menschen/ydel menschen.
Maer door het bloedt des Lams/aen u ghestort/
Krygghen wy wat wy wenschen / wat wy wenschen:
Vliefde maeckt ons zielē oock vroom
En voed ons als een levendig boom:

Sy

Sy bluscht aller sonden wellusten/
Ons ziel inden Heere doet rusten/ inden Heere doet rusten.
Wy geven ons ten strÿdt kloeck in't ghemoet/
Al tegen 's Duyvels laghen/'s Duyvels lagen:
De wereldt/en/ dat ons groot hinder doet/
Het vleesch / dat wy nae-draeghen/ wy nae/etc.
Wy sÿn oock voor gheen strÿden vervaert/
Konts-om met Jesus Krupce bewaert:
Waer voor alle duyvelen swichten.
Want hier zÿn te swack hare schichten/sÿn te swack/etc.
Het Krups dat is een boeck schoon alghemeyn/
Daer yder mensch kan leeren/mensch kan/ etc.
De waere wÿshept noodigh groot en kleyn/
Om de ziel te vereeren /te vereeren
Met soberheydt en verduldigheydt/
Armoede/liefde/ootmoedigheydt/
Met eyghen begeerten te derven/

En ons quade luſten te ſterven/ quade luſten/ etc.
't Kruys is booz 't vleeſch en Hel een grooten ſchzick/
Het maeckt den Hemel blÿde/ Hemel blÿde.
Dat menigh wozdt verloſt wt 'svpants ſtrick/
Komt hem van deſe ſÿde/ deſe ſÿde.
Het maeckt den armē haeſtelÿck rÿck
En ons booz 't lÿden Jeſum gelÿck.
Doet oot die onbzugbaer eerſt waren
Den oogſt vande deughden vergaren vande/ etc.
't Kruys Chzisti is 't autaer van't ſupver Lam/
Dat daer op wilde bzandē/ wilde/ etc.
Waer booz de oude wet haer epnde nam
Met al haer offerhandē/ offerhanden.
Waer op ſÿn al ons ſonden gheboet/
Het ſuer en 't bitter weder verſoet:
Hier Jeſus betaelde met lÿden/
Dat w' ons moghen eewigh verblÿden/ mogen/ etc.
O kruys gebenedÿt/ ghy ſÿt wel eer
Tot een wÿn-pers beſchzeven / pers beſchzeven/

Die persse soud' des Hemels druyf so seer/
Dat sy ons wyn sou gheven/wyn sou gheven:
Dit is den wyn van 't nieuwe verbondt/
Die ons maeckt na der zielen gesondt:
Sy doet oock/ upt liefden/ons herten
Gerust ende bly zyn/ in smerten/ende bly zyn/ in smerten.
O saligh lyncken pant! o tytel schoon!
O schat-kist vol van bloede! vol van bloede!
O vrucht des kruys / V pryys steldt ons ten thoon/
Maeckt dats' ons zielen voede / zielen voede/
Doet ons klaerlyck haer weerde verstaen/
Met haer den wegh der deughden ingaen/
Dat wy nae dit droevigh sterven/
O Heer / eens u ryck moghen erven/ eens u ryck moghen erven.

Van S. MICHIEL ende alle Heylighe Enghelen/ den XXIX. Septemb.

Op de Wyse:

O eeuwigh God Almachtigh, Ofte: Mijn lippen opent Heere.

LAet ons met herten looven/
De Princen van Godts rijck:
Want sy met vreught hier boven
Godts throon sien alghelijck:
Sy worden oock ghesonden/
So mennigh in 't ghetal/
Om ons hier te verkonden
Godts wil/in 't aerdtsche dal.

Ist niet van grooter weerden/
(Wijs is hy die 't bevroet)
Dat slijm en stof der eerden
Van Godt krijght 'teeuwigh goet:
O sagen wy ons smerten/
Ons sielen anxt en noot/
Hoe souden wy beherten
De vlucht tot haeren schoot:

Doen Satan was verheven/

Schoon als den dagheraet/
Deed' hem zyn booshepdt sneven/
En kreegh tot ons een haet:
Waer door hy heel ontsteecken/
T'en val quelde onse ziel:
Op dat ons sou ontbreecken
Het ryck/daer hy upt viel.

Heer/wyst ons al te samen
Hoe boos hy is van daedt/
En maeckt dat wy ons schamen/
Te doen nae zynen raedt:
Doet ons ock veerdigh soecken
Des Hemels onderstandt/
Dat ons hier kan verkloecken/
En vie'n in noodt de handt.

Komt Michael met machte
Vermaert/en genereus/
Houdt met u heyr de wachte/
Maeckt ons victorieus.
Ghy zyt van Christus Kercke
Den Veldt-heer wel bekendt/
Wilt met u gunst ons stercken/
In 't stryden tot den endt.

Op onse swaerighepden
Neemt acht/en komt te baet/
Met troost/die wy verbepden
Van u ons toe-verlaet.

Doet onse ziel hier waecken/
Met licht/en omghegordt/
En nae 't af-scheyden haecken/
Want 't leven is hier kort.

O Gabriel van Gode
Die tot Mariam repn/
Gheworden zijt de bode/
Al upt des Hemels plepn/
Ghy quaemt ons heel verblijden
Met uwe boodtschap soet/
Die ons van alle zijden
Behulpelijck ontmoet.

Hoordt/ Raphel/ van natuere
Goetdadigh/ons ghebedt/
Toondt over ons u kure/
En op ons sieckten let:
Ver-eenight onse zielen
Met Godt/en gantsch verjaeght
Die soecken te vernielen
In ons dat Godt behaeght.

O Engelen des Heeren/
Van namen onbekendt:
Wilt u oock t'ons-waert keeren/
En hoeden voor 't Serpent/
Verlicht aen ziel en leden/
Daer wy mee zijn bela'en/
Ons hert bewaert in vreden/

Op dat wy blijven staen.

Een Godt en drie personen
Sy van ons prijs en eer/
Om danckbaerheyt te thoonen
So goedertieren Heer:
Die ons beschickt ter trouwen
Den Adel van zijn Hoff/
Om ons te doen aenschouwen
Sijn macht met vreught en lof.

Noch vande H. Enghelen.

Op de voor-gaende Wyse.

O Hemelsche ghesanten/
Beschermers van Godts eer
Ons vrijdt van alle kanten/
Die swack zijn ende teer:
Ghy sijt in 't Hemelrijcke
Van Godt nu vast ghestelt/
Laet ons doch niet beswijcken/
Voor al dat Helsch ghewelt.

Hier zijn seer veel ellenden/
En veel ghevaerlijcks daer by:

Wilt ons u welbekenden
Daer van eens maecken vry.
Of moeten wy noch sweven/
En staen in onsen strijdt:
Doet dat wy in ons leven
Den vyant zijn tot spijt.

Wy zijn seer los van sinnen/
En zo berooft van raet/
Dat wy meest al beminnen
Dat nodigh waer ghehaet:
Dus vult al ons ghedachten
Met Godt/ zijn Rijck/en Hel:
Op dat wy niet en achten
Al 't tijdelijck ghequel.

O Princen Hoogh-ghebooren/
Van Godts-woort in't begin/
Sijn dienst hebt ghy verkooren/
Sijn vreught is u ghewin:
Tot hem en tot ons naesten
Met liefde ons voorsiet:
Ons by-staet totten laesten/
Want wy zijn kranck als riet.

Ghy zijt subtijl van weesen/
In't werrick snel als vyer/
Van traeghept wilt gheneesen
Ons hert/door u bestier.
Al wat wy doen in 't leven/

Werdt Godt van u vertoondt/
En die de deughd aenkleven/
In 't oordeel ghy verschoondt.

Verheught u Gods beminde/
O Geesten/ in u roof/
Ghy bleeft zÿn hofs-ghesinde/
Als Lucifer verstoof.
Wilt ons by Godt verwerven
Veel gracï' en faveur/
En opent/ als wy sterven/
Van 't Paradÿs de deur.

Al waer wy vry van sonden/
Van doodt en 't helsch ghedroch/
Van 's wereldts lust ontbonden/
En 's vleeschs venÿnigh sogh
Eens moghen triumpheeren
In glorï' /met jolÿt/
En t'saemen jubileeren
In God tot aller tÿdt.

O Machtigh Godt / wiens wercken/
Goet en vol wonders zÿn/
Wilt ons met gracï' stercken/
Tot u lof maeckt ons fÿn/
Veert met dienst en sanghen
Het hof vol Majestept/

Doet ons daer nae verlanghen
In deughden wel berepdt.

Glorie' sy God den Vader/
Die ons door zÿnen Soon
Verlost heeft allegader/
Begaeft met deughden schoon:
Den goeden geest van beyden
Sy lof/die ons hier geeft
Syn Eng'len/ die ghelepden
Elck menisch/ so langh' hy leeft.

Een Kerckelÿcken Lof-sang/ Van den H. Enghel ons bewaerder.

Op de Wyse.

Och Jesus liefde was soo groot.
Verbum supernum prodiens, &c.

DEs werelts schepper/ Heere God/
Die alle dingen/ sonder spot/
Ghemaeckt hebt door u mogenthept/
Regeert oock met voorsichtichept.

Wy vallen als misdadigh//neer/
En bidden weest ghenadigh//Heer:
Den nacht het licht nu schepden doet/
Gheeft een nieuw licht in ons ghemoet.

Laet ons u Engelen bystaen/
Die ghy u kinders hebt ghedaen:
Dat sy ons vander sonden smet
Beschutten en beschermen net.

't Serpent/ dat altyt om ons gaet/
Laet sy afkeeren metter daet:
Dat het niet zijn strikken smoot/
Ons sielen niet en brengh ter doot.

De vreest van ons vpanden mee/
Verdryven laetst upt deser stee/
Den vrede laetst ons brengen//meer/
De pest van ons verlengen//veer.

Den Vader eer en glorit sy/
Die al die door den Soon zijn vry/
Gheselft oock door den Geeste soet/
Door d'Engelen bewaer in 't goet.

Orbis

ORbis patrator optime,
Qui quicquid eſt, potentia
Magna creaſti, nec regis
Minore providentia.
Adeſto ſupplicantium
Tibi reorum cœtui,
Luciſque ſub crepuſculum
Lucem novam da mentibus.
Tuusque nobis Angelus
Signatus ad cuſtodiam,
Hic adſit, à contagio
Qui criminum nos protegat.
Serpentis nobis æmuli
Calumnias exterminet,
Ne rete frandulentiæ
Incauta nectat pectora.
Metum propellat hoſtium
Noſtris procùl de finibus,
Pacem procuret civium,
Fugetque peſtilentiam.
Deo Patri ſit gloria,
Qui, quos redemit Filius,
Et Sanctus unxit Spiritus,
Per Angelos cuſtodiat.

Op den Feest-dagh van Alder-heyligheu / den I. Novembris.

Op de Wyse:

Verblijdt u ô Menschen op Paesschens feeste, &c.

MYn ziele wilt heden toch eens ontwaecken/
Den Hemel aenschouwt:
Wilt u nu tot vreughde toch wacker maecken/
Van slapen onthoudt:
Aensiet de kroon/ die Godts vrienden ghelijck/
Voor arbeydts-loon/
Ontfaen in 't Hemel-rijck.
Aensiet/ etc.
O soete gheselschap der Engh'len schoonen/
In 't Hemelsche pleyn/
Apostolen / Martelaers / Confessooren/
En Maeghdekens reyn:
Bidt dat wy sien 't over-groote jolijt/

Waer

Daer ghy van Godt met over-gooten zyt.

Bidt/etc.

Ghy hebter vol-hardigh hier opter eerden
Ghestreden u strydt/
Vol-eyndight u loop / u gheloof in weerden
Ghehouden met vlyt.
Nu is u kroon glori' met vreughdt-hepdt
In Godes throon tot in der eeuwighepdt.

Nu is/etc.

De eere des wereldts/ des vleeschs wellusten
Die hebt ghy veracht/
Den Heere bemindt / om in hem te rusten/
Wt gantsch uwer kracht.
Hier voor u loon heeft geen oore ghehoordt/
Noch oogh gesien / noch 's menschen hert bespoort.

Hier voor/etc.

Princesse/ Gods moeder/seer hoog gheprezen/
Ghy spant daer de kroon/

Wilt tock oock ons Advocaterſſe
wesen/
By Jesum u Soon:
Op dat wy eens moghen komen daer
by/
En sonder eynt te samen wesen bly.
Op dat/etc.

Noch van alder Heyligher.

Op de Wyse:

O saeligh, heyligh Bethlehem.

HEft op o werelt uwen thoon/
Eert Godt met hondert dupsent
loven/
Dient hem met vreught / aensiet die
kroon/
Die hy tot loon bewaert hier boven.
O Jesu alder menschen troost/
Fonteyn en vloedt des Hemels
vreughden/
O dienaers ghy met hulp verpoost/
Ghy sijt den oorspronck aller deugh-
den.

Door u regneert Maria soet/
En die met haer u Rijck be-erven:
Neemt toch van ons wat hinder doet/
Om wel te leven en te sterven.
O Jesu/'s werelts saeligheyt/
En der Propheten onderrechter/
Door u is Abrams saet verbreydt/
En 's hemels wegh gewordē slechter.
Door u bloet vander sonden stanck
Verlost zijn wy oock altesaemen:
Stelt ons toch namaels aenden ranck
Des vreughts/ter eer van uwen naeme.
O Moeder Gods/ o schoone stadt!
O Morgen-sterre/Hof ghesloten/
O Sions bergh / des Heeren schadt/
Met vreughd' der liefden overgoten.
O Nardus/Leli'/Eglentier/
Vol miltheyt/supverheyt/ genaeden/
Wilt met Gods vrienden komen hier/
En sien hoe dat wy zijn belaeden.
O Eng'len Gods/gestelt seer schoon
Voor hem tot dienst/ als Hofs-gesinden:
Aensiet ons elck van uwen throon/
Doet ons met deught den Hemel vinden.
Stiert onse sinnen en ghemoet/

En draegt voor God ons doē en laten/
Verbetert alle teghenspoet/
Bewaert ons voor al die ons haten.
O Vaders van de oude wet/
Leviten/Rechters en Propheten/
Des Heeren Priesters onbesmet/
Messias komst' die hebt gheweten.
Maeckt toch so veel met u credÿt/
Dat God ons sterckhepdt doe ten strÿde/
En nae deese tÿd/tot 's vyandts spÿt/
Ons al in zÿn rÿck maecke blyde.
Helpt ons Apostels Magistraet/
En ghy Discipelen des Heeren/
Euangelisten/laet u saedt
In ons hert wassen en vermeeren.
Ghy eerste vrucht van Christus bloedt/
Bethlemsche jeught/met Sinte Steven/
In uwe glori' weest ghegroet/
Verkrÿgt ons een vreedsamig leven.
Gods martelaren groot van macht/
En ghy ghetrouwe Confessoren/
Ghy maeghden rein/so hoog geacht/
Laet 't vleysch de rust ons geests niet stooren.
Voor al Patroonen van ons landt/

Wilt van den Heer voor ons verwerven/
Dat wy voort aen hand over-hand
Meer deughd en gracie mogen erven.
O Jesu Prins/ o Moeder groot/
Princesse van de neghen choozen/
Bevrijdt ons van der zielen doodt/
Op dat wy niet en gaen verloozen.
Doet ons gelep na 't Hemels hof/
Ghelijck wy dat op u betrouwen:
Alwaer ons oogben/vzp van stof/
God mogen eewelijck aenschouwen.

Van S. WILLIBRORDUS, den VII. November.

Op de Wyse:

Een eenigh een heb ick verkooren,
Daerom, &c.

Mijn ziel / wilt lof singhen
Want hy ons heeft gestuert

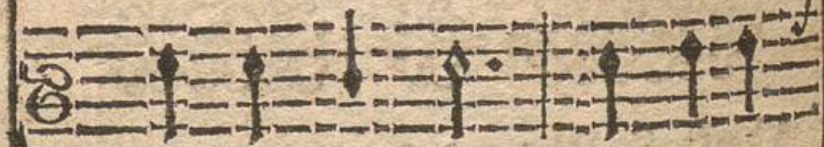
den

den Heere / Voor zijn weldaden
zijn leere / Om te ontgaen der

over-groot:
sonden doodt.
Sint Willebrord/

Hy ons aen voord Ghesonden

heeft alhier upt Enghelandt/

Om ons te schencken zijn-

der

der liefden pandt.

MYn ziel / wilt lof singhen den Heere/
Voor zyn weldaden over-groot:
Want hy ons heeft gestuert zyn leere
Om te ontgaen der zielen doodt:
Sint' Willebrord//Hy ons aen boord
Gheſonden heeft alhier upt Enghelandt/
Om ons te schencken zynder liefden pandt/

Sint'/etc.

Door duysterheyd van alle sonden/
En Hardens onsyeisdigheydt/
Ons Vader-land was tot den gronde
Een nest des duyvels wel-bereydt:
Men wist hier niet/Wat God bedied/
Van Iesus Christus, en van Godes woordt/
Van Sacramenten had men nopt gehoordt.

Men wist/etc.

Om dese nacht van hier te dryven/
Heeft God een klaere Son gemaeckt:

Op dat het licht by hem sou blÿven /
Van jongs hem in zÿn hert geraeckt.
Hy e'el van bloed// en rÿck van goed/
En jonck van jaeren / heeft na Jesus
raedt/
Des wereldts lusten/eer en goet ver-
smaedt.
Hy/etc.

Heel van de wereldt af geschepden/
Al in een Klooster heplighlÿck/
Sÿn jonge jeught ginghy by berepden
Tot aller deughd om 't Hemelrÿck
In supverhepdt/ootmoedighepdt/
Met vasten / bidden / heeft hy Godt
ghe-eert /
De waere wÿsheydt upt zÿn wet ge-
leerdt.
In supverhepdt/etc.

Aldus bequaem heeft hem dē Heere
Ghesteldt op eenen kandelaer:
De Heydenen Gods woordt te leeren
Syn pver wierdt daer openbaer:
Twalif gheteldt// zÿn sy ghesteldt/
Als nieuw Apostolen zÿn sy gegaen/
Seer ras tot Vterecht gekomen aen.
Twalif/etc.

Hier hebben sy Godts woordt gaen
leeren/

Ghe-

Ghelyck sy't hadden eerst gehoordt/
Het landt rondts-om/breed eñ veere/
Door-wandelt/met seer goet accoort
Met teyckenen//miraculen/
Het volck met dupsenden tot Godt
bekeerdt/
En haer af-godē t'eenemael ont-eert.
Met/etc.
Maer om het fundament te eeren/
Dat Jesus met zyn eyghen handt
Van zyne kerrick en zyn leere
Op deser wereldt heeft gheplant/
Op dat sy niet//met groot verdriet
Vergeefs en souden loopē in die baen/
Na Roomen Willibrordus is gegaen.
Op dat/etc.
Aldaer heeft hem den Paus eer-
weerdigh/
Die Sergius gheheeten was/
Aerdts-bisschop van de Vriesen veer-
digh
Gheordineert/al op dat pas/
En heeft hem we'er//met grooter eer
En macht ghesonden nae't begonnen
werck/
Om hier te timmeren soo meenigh
kerck.
En heeft/etc.

Dus heeft de Son met macht ghe-
schenen/
Verdreven alle duysterheyt/
Het heydendom is gants verdwenen/
Daer voor geplant de Christenheyt:
Tot Godes lof//een schoonen hof
Vol roosen/lelien/blommen playsant
Is ras gewordē heel ons Nederlant.
Tot/etc.

Dus Batavier wilt hier op mer-
cken/
En looft den Heer met danckbaer-
heydt/
Blyft in 't gelóof en inde Kercke/
Voor u van Godt aldus berepdt:
Ghelooft dit my//'t staet u niet vry/
Het oudt gheloof te setten aen een zy/
Daer voor te kiesen een nieu ketterij.
Gelooft/etc.

Van S. Elisabeth, den XIX. Novemb.

Op de Wyse:

Met ganscher bedruckter herten.

Menschen al te saem in u ghe-
Sint' Elizabeth een e'el ghe-

meente/ Singht der Vrouwen
steente/ Aen een Koningh-

lof ydoon/ Haer kroon van
lijcke kroon/

gouwe/ Doer 's Hemels douwe/

Twee kroonen noch ontfingh:

Nae d' Echt vol trouwen/ Een

wee' uw vol rouwen/ God sp

alleen aenhingh. Haer kroon/ etc.

MEnschen al te saem in u gemeente
Singht der Vrouwen lof p-
doon:
Sint' Elisabeth/een e'el ghesteente
Aen een Koninghlijcke kroon.
Haer kroon van gouwe/
Doorʒ 's Hemels douwe/
Twee kroonen noch ontfingh:
Nae d' Echt vol trouwen/
Een wee' uw vol rouwen/
God sp alleen aenhingh.
Haer kroon/ Et.
'sKoninghs dochter was s' in Vn-
garijen/

Met

Met den Land-graef in den Echt:
Inden Heer alleē was haer verblÿen:
't Herte was aen hem gehecht:
Haer ziel/haer sinnen
In Jesus minnen
Verheughden dagh en nacht:
Altÿdt beginnen
De deughd van binnen
Te planten/ nam sy acht.
Haer ziel/etc.
's Wereldts rÿckdom gingh sy heel besteden
Aen de armen naeckt en bloot:
Veel gasthuysen sy voor Chzisti leden
Op gereght heeft/klepn en groot.
Haer pzacht/haer eere/
Haer gouwe kleeren
Heel heeft sy af-ghelepdt/
Gingh haer verneeren/
Tot dienst des Heeren/
Onder ghehoorsaemhepdt.
Haer pzacht/etc.
Aen haer tafel gingh sy daeg'lÿcks stellen
Noch veel arme krancken mee:
Als des Heeren vzienden en gesellen/
Sy die diende selfs gheree:
Haer handen teere/

Met groot begeere/
Stack zy vryinoedigh upt
Aen swel/aen sweeren/
Aen vuyle seeren/
Dooz liefde vol virtupt.
Haer handen/etc.
Wt haer Kijck wiert zy gheheel ver-
stooten/
Als geacht vooz mal en sot:
Heeft het oock verlaeten onverdzoo-
ten/
Godt ghehouden vooz haer lot.
O Heer der Heeren/
Wilt zo vermeeren
In ons u liefde groot:
Dat w' ons verneeren/
En/t' uwer eeren/
Haeten de werelt snoódt.

Van S. CECILIA, den XXII. Novemb.

Op de wyse:

Ick ben verblijdt so seer. &c.

Ce- ci- li- a / rcyn maeghdt/
Waer mee ghy hebt behaeghdt/

Ick moet u loven / Ghy
Den Heer hier boven: Ghy

waerter seer vol van deugh-
hebt veracht 'swe- reldts val-

den fyn/
schen schyn/ | Ghedzoncken te-

ghen 't vleeschs fenyn

Een medecÿn/ Van een

liefde puer/ Al in een vast

gheloove Die tot den

Heer vlan- de als

een vuer.

Cecilia/

CEcilia/ reyn maeghdt/
Ick moet u loven:
Ghy waerter seer vol van deughden fyn
Waer mee ghy hebt behaeghdt
Den Heer hier boven:
Ghy hebt veracht 'swerelts valschen schyn/
Ghedzoncken tegen 't vleeschs fenyn/
Een medecyn/
Van een liefde puer/
Al in een vast gheloove/
Die tot den Heer bzande als eē vuer.
Der Orgels helder klanck/
En 't soet musyck
Hebt ghy der verwonnen/ kloeck van moet/
Met een veel soeter sangh/
Seer supverlyck:
O Bzupgom Valerianus bzoed/
Een machtig Pzins/ seer e'el vā bloed
Haest'lyck ghy doet
Godts woozdt nemen aen/
Daer toe ootmoedelyck
Dienen hem in supverheyd voozt aen.
O upt-verkoozen greyn/
Pzinces verheven:
Een Engel u lichaem heeft bewaert
In supverheydt/ seer reyn/

Heel sonder sneven:
O wroomheydt is over al vermaerdt/
Dewijl ghy voor God/onverbaerdt/
Met goeder aerdt/
O lichaem ter doodt
Goedtwilligh hebt ghegheven.
Laet ons rusten/Maget/in u schoot.

Noch een Lof-sangh van S. CECILIA.

Op de wijse als sy begindt.

't Jaer brenght ons we'er// Den
Singht hoogh en ne'er//Mans/

Heere ter eer/ Ce- cil'-
Maeghdekens teer. Wy minst

jas feest: en meest: | Singhet haer wit-

te kleeren ghepurpert met haer

bloedt: Haer lauren / haer pal-

men/haer kroonen/ Daer mee den

Heer zyn Bruydt heeft willen

loo- nen.

T'Jaer brenght ons we'er/
Den Heere ter eer/
Cecil-jas feest:
Singht hoogh en neer/
Mans/Maeghdekens teer/
Wyp minst en meest:
Singhet haer witte kleeren
Ghepurpert met haer bloedt/
Haer lauren/haer palmē/haer kroonē:
Waer mee den Heer zijn Bruydt heeft
willen loonen.

Haer/&c.

Des Heeren Maeghdt/
Noch jonghe bedaeghdt/
Door vooghden dwanck
Was nu besteedt/
't Was haer lief of leet/
Teghens haer danck.
Men hielde Bruylofs-feeste.
De Maeght droef totter doodt/
Met suchten / met traenen betoogen/
Klaeghden haer noot Godt en haer

supber ooghen.

Met suchten/etc.

Onder't ghelupt
Van oxghel/van klupt/
Van siem/van snaer/
Song' Chxisti Bxupt
Stil/sonder ghelupt
Van bupten/maer
Van binnen rtep sp lupde
Al tot den Hemel toe:
O Heere/wilt keeren
Mijn vjanden/
Die ziel / tot val / en lijf soecken tot schande.

O Heere/Ec.

't Ghebedt was koxt/
Maer vierigh gestoxt/
Wt liefde groot: Des God te handt
Sondt 's Hemels ghesant
Tot haeren noodt:
Daeldt neder/gaet verkloecken
Ceciliam mijn Bxupt/
Haer herte/haer oogen/haer monde/
Met moed/ghesach/kracht tegen hel en sonde.

Haer herte/Ec.

Hier mee/ghelijck/
Voxts 't mael en musijck

De nacht belet:
't Gheselschap schepdt/
De Maeght wordt ghelepdt
Naer 't Bruplofts-bed/
Door twintigh Kamenieren/
Naer epsch van haer ghestacht:
Haer purper / van peerlen / goudt swaere/
Lepdts' af / en blijft gekleedt met sack en haere.

Haer purper/etc.

De Maeghden/haest/
Van wonder verbaest/
Te roepen staen.
De maer terstondt
Werdt klaere verkondt/
Valeriaen
Komt binnen / bindt de Maghet ter aerden in 't ghebedt.
Hy vreese/ hy smeerkte/ hy brande/
Onroerigh dorh/recht als geknocht/ met banden.

Hy vreesde/etc.

De maeght/ met moedt/
Den Edel-man groet/
Spreeckt mondigh upt:
Siet wat ghy doet/
Koert handen noch voet/

Aen Chzistus Bzupdt:
't Is seven jaer gheleden/dat ick hem
gaf myn trouw.
Des sondt//hy/ terstondt//my/ tot
weere
Een Enghel/die bewaerdt ziel/lyf/en
eere.

Des/etc.

Lupsterdt niet meer.
De Maeght houdt haer eer/
Wt's vpandts roof.
Den ridder mee
Kryght palm/krans en vzee/
Dooz't waer gheloof:
Dat sy na luttel daghen
Beseegh'len met haer bloedt.
Dus singht//nu/speeld/spzinght//nu
elcks meere/
Tot glozi' Godts/Cecilia ter eere.

Dus/etc.

Van S. CATHARINA, den XXV. November.

Op de wyse:
O Schepper fier, &c.

MEnschen vreughd baert/
En wilt upt slaep op-rÿsen/
Catharina prÿsen/
De edel Maghet schoon:
Sy/jongh ghejaerdt/
Verwon die oude grÿsen:
Onder alle wÿsen
Sy spande veer de kroon.
Sy ging den Keyser stout verkonden
Van Jesus wet/met woorden ronde.
Maget Catharÿn / lof moet u altoos zÿn.

Sy gingh/&c.

O Maeght eerbaer/
Keyn/supver/upt-gheleesen/
Ghy moet zÿn ghepresen
Van alle menschen seer/
Ghy hebt voorwaer
De werelt u doen vresen/
Om die te ghenesen/
Ghestreden voor Godts leer/
V schoonheydt en Konings gestachte
Gingt ghy voor Godes eer verachtē.
Maghet Catharÿn/lof moet/&c.

V schoonheydt/&c.

Een strÿdt hebt ghy
Voor Godt seer vroom ghestreden/
En voor hem gheleden

Den doodt met vrolyckheydt:
D'Engelen blp/
Verwonderdt oock met reden/
Syn daer toe ghetreden/
Met groot' eerbiedigheydt:
D suyver lichaem/ met eerwaerden/
Hebben ghebracht selver ter aerden.
Maghet Catharyn / lof moet u alydt zyn.

D suyver/ &c.

Noch van S. CATHARINA.

Op de Wyse:
Pour un plaisir, &c.

Sint' Catharina e'el
Gheeft ons te saem een schoo-

Princesse / Van Godt
ne lesse / Om met

begaefdt met wijs-
gheloof en lief-
heydt groot/ voor Godt te
de bloot/
strij- den tot-
ter doodt. Teghen den Keyser
gingh sy strijden / Vermoedigh

haer

haer gheloof belÿ- den/ Den

strÿdt sy selver hem aenboodt.

SInt' Catharina/een Princesse/
Van Godt begaeft met wÿshepdt groot/
Geeft ons te saem een schoone lesse/
Om/ met gheloof en liefde bloot/
Voor Godt te strÿden totter doodt.
Teghen den Keyser ginghy strÿden/
Ydmoedigh haer gheloof belÿden/
Den strÿdt sy selver hem aenboodt.
Teghen/&c.

Sy spraeck met groot betrouwen moedigh:
Keyser/hoe syt ghy dus onbroedt?
Dat ghy verstoort dus overvloedigh/
Voor u Af-goden/'t Christen bloedt.
Die Christum haer verlosser goet/
Alsoo 't betamelÿck is/eeren/

Die

Die haer vyanden sal verneeren/
En werpen diep in 's hellen gloet.
Alsoo/ etc.

't Is wonder dat ghy/ hoogh-ghe-
boozen/
My spzeeckt booz een so snoode seckt/
Spzack daer den Keyser / vol van
toozen/
Het schijnt dat ghy nu met my geckt:
Nochtans wozd ick hier toe verweckt
Om u te laeten overwinnen/
Van mijn Doctoozen scherp van sin-
nen/
Dat ghy met schaemt sult zijn be-
deckt.
Om u/etc.

Kas zijn daer vijftig hoog geleerde
Ghekomen tot de Maghet repn/
Die hun hoveerdig tot haer keerden/
En disputeerden al ghemeyn:
Maer 's Hemels wijshepdts klaer
sonteyn
Booz dese Maeght soo heeft gespzon-
ghen/
Datsʃ alle vpftigh zijn ghedwonghen
Te kennen eenen Godt alleyn.
Booz/ &c.

Dit den Tyzan seer heeft gespeten/

De

De Wÿsen hy verwees ten brandt/
En Catharina deed' hy weten:
Sy sou van Christo doen af-standt/
Door groote eer of groote schandt.
Nochtans de Maegt is vast gebleven
Gepzent in waerheydt sonder beven:
Betroud' alleen op Godes handt.
Nochtans/ &c.

O God/hoe wonder zÿn u wercken/
Die door deese Maghet zÿn geschiedt!
Al eer sy scheyde upt den percke/
Bracht sy noch onder u ghebiedt
Den Veldt-heer/die Porphyrius hiet/
Faustinam oock de Keyser-inne/
Die versch ontsteecken door Godts minne/
Gheleden hebben 's doodts verdriet.
Faustinam, &c.

De Maget honger/bver/tormentē/
Den schrick des radts/ heeft weder-staen/
En/door des Keysers instrumenten/
Ghetreden 's Hemels enghe baen/
Ten lesten door het sweerdt gegaen
Nae Gods verheven hoogen throone:
Aldaer een schoon vergulde kroone
Van haeren Bruydegom ontfaen.
Nae/ &c.

Commune Sanctorum.

Van de H. Apostolen in 't ghemeyn.

Op de Wyse:

Mijn ziel verheught,, u, wat ghy meught, &c.

MVn hert ontwaeckt/
Te loven haeckt
Jesu Christi legaeten.
Van hem gheraeckt
Sy bloot en naeckt/
De wereldt heel versaeckt/
De wereldt heel versaeckt/
En al hebben verlaeten.
Van hem/etc.

Twalif geteldt/
Sy zyn gheselt
Teghen al Godts vyanden:
Hebben ghequeldt/
En neer gheveldt
Des duyvels swaer geweld/ Des &c.
Verwonnen alle landen.
Hebben/ etc.

Sy zyn verepdt

Met

Met goet beschheydt
In alle landt ghesonden:
Hebben/ beschzeydt/
Haer zaedt ghesp̃zeydt/
Maer vzolyck we'er ghemaept:
Maer vzolyck we'er ghemaept:
Nae dat sp zyn ontbonden.
Hebben/ etc.

De waere leer
Van Godt den Heer
Sp hebben vast gaen stichten/
Die nimmermeer
Sou vallen we'er/
Maer wassen altyd meer/ Maer/etc.
Teghen der ketters dichten.
Die/etc.

Sp zyn ghe-eerdt/
Met macht vermeerdt/
Pzincen van 't Hemel-ryche:
Sp voeren 't sweerdt
Der zielen weerdt/
De menschen haer op d'eerd'/ De/etc.
Subject zyn al-ghelycke.
Sp voeren/etc.

Als Chzistus sal
Dit Aerdsche dal
In 't oozdeel komen loonen/
Sullen sp al

In haer ghetal/
Over der menschen val / Over /&c.
Sitten op rechters throonen.
Sullen/etc.

Dus menschen/net/
En neerstigh let
Op haere leer en leven:
Behoudt de wet/
Door haer gheset/
Der ketter leer verplet/Der/&c.
So sult ghy Godt aenkleven.
Behoudt/etc.

Van de Martelaers in 't ghemeyn.

Op de Wyse:
Het gingh een edel Vrouw, een Keyserinne, &c.

ONtwaeckt/myn ziel/ontwaeckt/
Pooght aen te mercken
Gods wercken/in zyn Kampers fier/
Die door Godts liefd gheraeckt/
In 'swereldts percke/

Heer

Seer stercke//vooztyдts streden hier.
Sy hebben vzoom/met goe manier/
Ghegeven klaer ghetupgents/
Van Chzistus leere/
Syn kerck tot eere/
Beseghelt met haer bloedt ghewis.
Sy hebben/vzomelyck/
Het krups des Heeren/
Voleeren//met vzeughd aengebaert:
Daer mee/ volherdelyck/
De waere leere/
Niet teere//tot ten epnd' bewaerdt:
Alsoo ghevolghт met goeder aerdt
Haer Capitepn/Jesum/plapsant/
Des Hemels kroone/
In Jesus thzoone/
Ghewonnen hebben sy valiant.
Haer dese wereldt boos
Kost niet doen sneven/
Noch beven/met al haer ghequel:
Haer vleesch/hoe wel seer vzoos/
Endaer beneven/
Het leven/dupvel/doodt noch hel/
Pinten/Tyzannen/quaet en fel/
Haer van de liefde Jesu soet
Niet konden schepden/
Noch oock verlepden.
Waerom haer God oock eer aendoet.

Van

Van de Confessoozen in 't ghemeyn.

Op de Wyse:
O Iesu soet, leydt my in uwen Tempel, &c. Pag. 346.

MYn ziel bedenckt/
En wilt oock laeten hoozen
Gods graci'/met jolijt/
Die hy ons schenckt
Dooz zijne Confessoozen.
Want sy/ghebenedijdt/
Ons in deser tijdt
Als lichten zijn ghegheven/
Dat wy die wet moghen sien/
Waer nae wy moeten leven.
Ons in/etc.

Sy zijn het licht
Des wereldts/hoogh verheven/
Op eenen kandelaer
Alhier ghesticht/
Haer moeten wy aenkleven:
God haer oock noemt/boozwaer/
Het sout der aerden klaer/
Om ons hier te bewaeren
Dooz den stanck der sonden vuyl/

Die

Die ons ziel moght beswaeren.
Het sout/ &c.

Dus wel onthoudt
Haer suyver leer en leven/
En blijft daer in gheplant:
Naerstigh aenschouwt
't Exempel/ dat s' u gheven:
Met licht in haere handt/
Dat uyt liefde brandt/
Omgordt zijn oock haer lenden:
Alle lust der doelheydt
Aldus sy van haer wenden.
Dat/ &c.

Noch van de Confessoren in 't ghemeyn/ een Kerckelijcke Lof-sangh.

Gaende op zijn bekende Wijse:

Ofte: Als sy hier begint.

Cantus

Cantus a 2.

Desen seer hepl- ghen
Con- fes- soor des Heeren/
Wiens feest het volck houdt
o- ver al met eeren/
Heden is weer- digh op-

Bassus a 2.

Iste confes- sor Do-
mini sacratus, Festa
plebs cujus ce-
lebrat per orbem, Ho-
die, lætus me-

Cantus a 2.

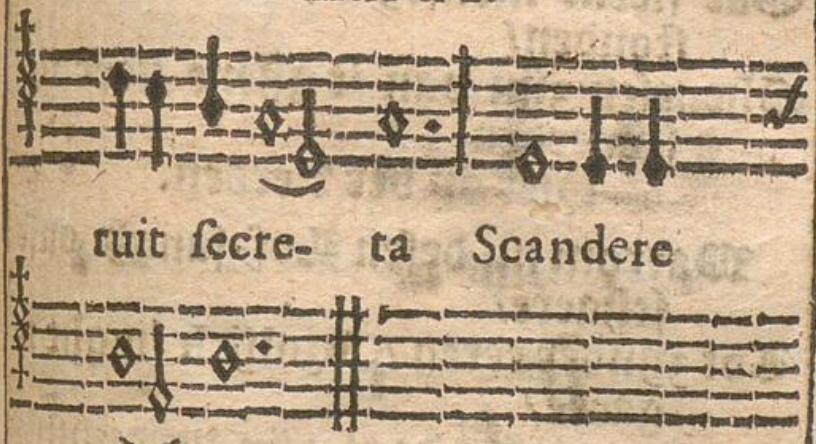
ghegaen blÿd'lÿc- ke Nae't He-

melrÿc- ke.

DEsen seer hepl'ghen Confessoor des Heeren/
Wiens feest het volck houdt over al met eeren/
Heden is weerdigh op ghegaen blÿ'- lÿcke/
Na't Hemelrÿcke.
Die wÿs/ Godvruchtigh/ sober en eersamigh/
Ootmoedigh / repn was/ en daer toe vreedsamigh/
So langh als dese wereldt heeft ghe- gheven
Sÿn le'en het leven.
Vp wiens graf hepligh/dickmaels is bevonden/

Bassus a 2.

ISte Confessor Domini sacratus,
Festa plebs cujus celebrat per orbem,
Hodie lætus meruit secreta.
Scandere cœli.
Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobrius, castus fuit & quietus,
Vita dum præsens vegetavit ejus
Corporis artus.
Ad sacrum cujus tumulum frequenter

Dat siecke menschen / in seer korte stonden/
Ghenesen zÿn van 't ghene haer beswaerden
Hier op der Aerden.

Waerom nu desen Lof-sangh onse schaere/
Tot zÿnder eeren / vrolÿck singht te gaere/
Dat wy altÿdt door zÿn verdiensten hepligh/
Moghen zÿn veprligh.

Eer' moet hem wesen/ saligheyd en krachte/
Die op 's Hemels top sittende / met machte/
De gantsche wereldt gouverneert alleene /
Drie ende eene.

Membra languentum modo
sanitati,
Quolibet morbo fuerint gra-
vata,
Restituuntur.
Vnde nunc noster chorus,
in honorem
Ipsius, hymnum canit hunc li-
benter,
Vt pijs ejus meritis juvemur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui supra cœli residens cacu-
men,
Totius mundi machinam gu-
bernat.
Trinus & unus.

Van de Maeghden in 't gheneyn.

Op de Wyse:

Iesu dulcis memoria, &c.

O Jesu soet/der Maeghden kroon/
Geboren van een Maget schoon/
Die God gebaert heeft wonderlijck/
Hoordt ons ghebedt ghenadelijck.
Ghy wepdt onder de lelikens/
Al-om betupnt met Maeghdekens/
Een Bruydegom seer glorioos/
D Bruydts verciert ghy precioos.
Waer dat ghy gaet/ de Maeghden wijs
Die schrijven u toe haeren prijs:
Sy volghen u met soeten sanck/
Sy loven u/en weten danck.
Wy bidden u upt 's herten grondt/
Versterckt ons doch in allen stondt/
Op dat wy sonder vlecke reen/
D minnen/Bruydegom/ alleen.
Lof/eere/prijs en glorie/
Die ons verleent victorie/
Den Vader/ Soon/en heyligh Geest/
Die d' Eng'len loven al om meest.
Amen.

De communi Virginum.

Gaende oock op de wijse:
Veni creator Spiritus, &c.

IEsu corona Virginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui pascis inter lilia,
Septus choreis Virginum,
Sponsus decorus gloria,
Sponsisque reddens præmia.
Quocunque pergis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.
Te deprecamur largius,
Nostris adauge sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.
Laus, honor, virtus, gloria
Deo Patri & Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula, Amen.

Noch van de Maeghden in 't ghemeyn.

Op de Wyse:

't Nieuw Iaer begint, &c.

DEr Maeghden lof
Wilt singhen al-ghemeyn/
Die in den Hof
Al van des Hemels pleyn/
Als roosen/puer/ playsant/
Schoon staen gheplant/
Gheven oock een geur/
En een schoon coleur/
Gheven oock een geur Gods sinnen.
O fleur! O reynen fleur/ vol minnen.
Gheven/etc.

O Jesu soet/
Die zyt der Maeghden kroon/
Wiens Moeder vroedt/
Een Maghet was vdoon:
Wie weet/wat vreughdt ghy doet
Een reyn ghemoet:
Dat af-snydt des vleyschs/
Met al zynen eysch/
Dat af-snydt des vleyschs wellusten:

O vreughd'/ o soete vreughd'/vol rusten.

Dat af/ etc.

Als Vader vlyt/
Staet ghy de wesen by/
Tot aller tydt
Den droeven maerkt ghy bly:
Dus Heer ghebenedydt
Ghy Bruy'gom zyt
Voor al die des vleysch/
Met al zynen epsch/
Met al die des vleyschs lust sterven.
O rust/ o soeten rust/ om t'erven.

Voor al/etc.

Volghen eenighe lof-sanghen van verschepden Deughden: om door't jaer/ naer gelegenthepdt der saken/gesongen te worden.

Ende eerst

Van 't Gheloof, ende de H. al-gemeyne, ofte Catholijcke Kerck.

Op de wyse:

Mijn ziel verheught, , u, wat ghy meught, &c.

O Christ'nen och/
Die leven noch/
Wilt ghy Gods eer vermeeren:
Sonder vertogh
So soeckt nu doch
Een kerck sonder bedrogh/ Een/etc.
D'Ecclesie vol eeren.
Sonder/&c.

De waerheydt jent
Seer excellent
Sal altijdt by haer blijven/
Haer fondament
Dat is gheprent
Op Godts beloft / bekendt / Op/&c.
Als de Propheten schrijven.
Haer/etc.

Dit 's mijn verbondt
Tot aller stondt
Met haer-liens/ seydt de Heere/
Mijn geest oorkondt/
Mijn woordt goet rondt
Dat stel ick in haer mondt/ Dat &c.

Het sal van haer niet keeren.
Mÿn geest/etc.
't Is nu met mÿn
Als dien dagh fÿn/
Doe 't Noë hadd' gheswooren/
Dat nae 't termÿn
Des sundt-vloedts pÿn
Niet meer en soude zÿn/Niet/&c.
Op de aerde/als vooren.
Dat nae/etc.
Alsoo voorwaer
Sal ick hier naer
Op haer niet meer gram wesen:
Noch t'eenegaer
Ontnemen haer
Mÿn liefde openbaer/Mÿn/etc.
Noch verwerpen nae desen.
Noch/etc.
Als 's Hemels pooft
En 't Aerdt-rÿck vooft/
En al de berghen beven:
Dan sal mÿn wooft
(O Mensch/aenhooft/)
Noch niet woordē verstooft/Noch &c.
Sepdt de Heere verheven.
Dan sal/etc.
Ghy sult niet meer
Sepdt Godt de Heer/

Verlaeten vollick wesen:
Maer hoogh en ne'er
Vol prijs en eer/
Een kroon verheven seer/ Een/ &c.
In mijne handt ghepresen.
Maer/etc.

Beloften bly
Oock hebben wy/
Van Christo ons gheghéven:
Ick blijf u by
T'aller tijdt vry/
Tot dat de eyndinghe zy/ Tot/ &c.
Van de wereldt vol sneven.
Ick blijf/ etc.

Wie hoordt u raedt
Niet obstinaet/
Die hoordt de mijn oock mede:
Wie u versmaedt
Met sinnen quaet/
Versmaedt my metter daedt/ Ver. &c.
Die u sende ter steden.
Wie u/etc.

De poort verdrepdt
Van d'Hell' verbrepdt/
Die sal u niet verwinnen.
En Paulus sepdt
Met klaer beschepdt/
Een pylaer der waerhepdt/ Een &c.

Is

Is Godes Kerck/ vol minnen.
En Paulus, etc.

Dus schoyt u pet
Doet haer bedieдt/
Seydt Christus noch vooyt aene/
Wie die Kerck niet
Hooydt/noch ontsiet/
Houd hem sonder verdyiet/Houd/etc.
Vooy Heyd'n en Publicaene.
Wie/etc.

Noch al hier naer
Joannes klaer
Jerusalem sagh daelen:
De vesten daer
Waeren vooywaer
D'Apostolen eerbaer/ D'Apost. etc.
Och menschen wilt niet dwaelen.
De vesten/etc.

Tot aller ty'
Blyb't God haer by/
Sy is des Lams Huysvrouwe.
Gods klaerheydt bly'
Verlicht haer vry/
Geen Son behoevet sy/Geen/etc.
Haer licht is 't Lam ghetrouwe.
Gods/etc.

Als crystallyn
So blinckt haer schyn/

Van goudt zÿn haere straeten:
De Koon'gen fÿn
Haer voedsters zÿn/
Haer licht heeft geē termÿn/ Haer &c.
Godt sal haer niet verlaeten.
De/ etc.

Dus doen haer eer/
(Na Godes leer)
De Koninghen met spoede/
Sy buyghen seer/
Ter aerden neer/
En kussen/ dat is meer/ En etc.
Haer voeten met ootmoede.
Sy/ etc.

O kerck eerbaer
O Hemels schaer/
God heeft u hoogh verheven.
Hy seydt voorwaer/
Met woorden klaer:
Mÿn wille is in haer/ Mÿn/ etc.
S'is in mÿn handt gheschreven.
Hy seydt/ etc.

Op d'aerd' pdoon/
In 's Hemelsch throon/
Sÿt ghy een alghemeyne:
De Eng'len schoon/
(Seydt Godes Soon)
Die zÿn uwe dienstboo'n/ Die/ etc.

O Christ'nen groot en klepne.
De Eng'len/etc.
Wt liefde goet/
Is blijschap soet/
Al in des Hemelsch throone/
Als met ootmoet
Een sondaer broedt
Recht penitenti' doet/Recht/etc.
Sepdt Christus in persoone.
Als met/etc.
Dus broeders soet
Met groot ootmoedt
Wilt u verstandt verneeren
Onder 't behoedt/
Met aller spoedt/
Van d'Hepl'ge Kercke goet/ Van etc
Godt sal u deughd vermeeren.
Onder/etc.

Voor den noodt der H. Kercke.

Op de wyse:
't Nieuw jaer begint. Ofte:
Ick slaep,, ick waeck.

O Heer/

O Heer/aensiet/
Aensiet toch ons verdziet.
Wilt ghy noch voozt
Op ons dus zijn verstoozdt:
Sullen wy nimmermeer
V gramschap/Heer/
In soo dzoeven tijdt/
En soo groot verwijt/
In soo dzoeven tijdt doen stelpen:
O God/o goeden God/komt helpen.
In so/etc.

Daegh'lijcks despot
Wy wozden/en belacht:
V leer vooz sot
Ghehouden/en veracht/
V heyligh dom ont-eert/
Als slijck van d'Eerdt/
Ons vyanden noch/
Bitter/vol bedzogh/
Ons vyanden noch verstijft//ghy.
O Godt/o goeden God/waer blijft//
ghy.
Ons/etc.

Wy/met ootmoedt/
Bekennen ons misdaedt/
Vallen te voet/.
En bidden: komt te baet/.
Te baet komt/lieve Heer/

V kind'ren teer/
Die ghy met u bloedt/
Heere Jesu soet/
Die ghy met u bloed quaemt koopen/
O God/o goeden God/komt loopen.
Die ghy/etc.

Noch voor den noodt der H. Kercke.

Op de wyse:

O Geest,, die ons kunt, &c. Ofte:
Ick lyd', in 't hert' pyn, &c.

O Heer / aensiet toch Sion teer/
V Bruydt verheven:
Sy wordt verdreven/
In 't ongelsoof wordt haer nu plaets
gheghéven/
Haer schoonheydt en cieraet/
Door Satans listen quaet/
Is wegh ghedreven.
O Godt/ wy hebben u ghebodt
Niet onderhouwen:
't Magh ons wel rouwen.

Want daerom laet ghy ons in dit be-
nouwen:
Maer ghy/o Heere/ soet/
Wilt onse teghenspoet
Toch eens aenschouwen.
O Heer / Laet toch u kerrick we'er
Eens triumpheeren/
In lof en eeren:
Op dat haer dzoefheydt groot
Eens magh cesseeren.
Verlaet/o Heer/ niet heel
V eenigh herrifoeel/
Komt visiteeren.
O Heer/ laet uwen wyngaert we'er
Te rechte op-bouwen/
Sendt Herders trouwe:
En laet u Schaepkens teer
Niet meer benouwen.
O Jesu Herder goet/
Troost ons in teghenspoet/
Ghy zyt ghetrouwe.
O Heer/ die lief hebt alsoo seer
V creatueren/
Hoe langh' sal 't dueren
Dat Satan meer en meer
Ons sal doen trueren?
De krancken repckt de handt/
En doet toch onderstandt/

Die haer bekeeren.
O Heer/ sendt toch u Herders we'er
In alle paelen/
Om we'er te haelen
De Schaepkens/ breed en veer/
Die nu gaen dwaelen:
Want ghy en wilt toch niet/
Dat yemandt in 't verdriet
Kom'/ of in quaelen.
Pyns / Heer / wilt ons vpanden we'er
Tot u bekeeren/
De waerheydt leeren:
Op dat wy al u eer/
En lof vermeeren:
Laet uwe doodt en pyn
Aen haer behouden zyn/
O Heer der Heeren.

Van de vier Wterſten der menſchen.

Op de wyſe:

Komt Heyligh Geeſt vol machten.
Ofte: Schoon lief, wilt my troost gheven.

WAer 't dat ons ziel / van binnen/
Aendachtigh kon versinnen
Hoe langh dat Eeuwigh waer:
Veel beter sou men leven/
Om na te zÿn verheven/
Bevrÿdt van pÿne swaer.
Veel/etc.

Maer nu leven de Menschen/
Nae haeren lust en wenschen/
Als of Doodt, Oordeel, Hel,
Die dinghen miserabel/
Maer waer een pdel fabel/
Een droom/ of kinderspel.
Die/etc.

Dies sy/met grooten hoopen/
Met macht ter Hellen loopen/
Door 's werelds lust verblindt:
Ghelÿck ten winter tyden
Sneeu dicht/ aen alle zyden/
Neerdaeldt: dit wel versindt.
Ghelÿck/ etc.

O sothepdt boven schreven/
O pdelhepdt/ vol sneven/
Van 's menschen domme sin/
Waerom gaet ghy verwerven
U selven 't eeuwigh sterven?
Is dit geen quaet ghewin?
Waerom/etc.

Waerom bemindt ghy krachtigh
Des wereldts weelden klachtigh/
Die u bzenght in 't verdziet?
Waerom gaet ghy verſmaden
Den Hemel, met zÿn paden/
Die u 't gheluck aenbiedt?
Waerom/etc.

Wie van u kan verdzaghen
De Helſche Donder-vlaghen/
Van pick en Solpher heet?
Die hier een kozte pÿne
Bykans heel doet verdwÿnen/
En valt ſoo bitter wzeedt.
Die/etc.

Pÿnt u eens te ghenaecken/
Ø vinghet eens te raecken
Der heeter koolen bzandt:
En pzoeft nae u vermoghen/
Of ghy oock kundt ghedoghen
So klepnen laſt vaillant.
En pzoeft/etc.

Wie ſal mÿn hooft verleenen/
Mÿn ooghen oock met eenen/
Van traenen een fontepn?
Dat ick ſo mocht beweenen
De dwaeſheydt in 't ghemeene
Der Menſchen blindt/ onrepn.
Dat/etc.

Al waer 't dan overvloedigh/
Dat ick met traenen bloedigh
Beschreyde haer dangier:
Veel waer deese droefheydt minder/
Dan al het quaet of hinder/
Dat sy nu kiesen hier.
Veel/etc.

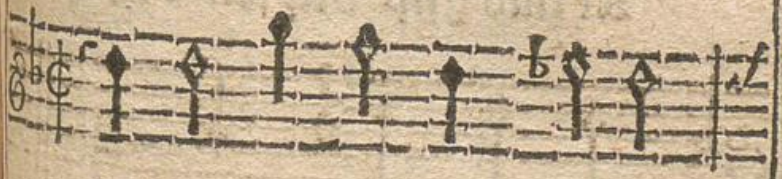
De ure sal haest wesen/
Dat ghy sult zijn vol vreesen/
Benouwt/in groot ghevaer:
Gheloof sult ghy my gheven/
Te laet/ als ghy in sneven
Gheraeckt/nae 't oordeel swaer.
Gheloof/ etc.

Bekeert u dan in tyde/
Als nu met herten blijde/
Van aerdts na 't Hemels goet:
Wilt nu/ghesondt/hanteeren/
Dat ghy dan soudt begheeren/
En wenschen met ootmoet.
Wilt/etc.

't Is al van kleynder weerden/
Al wat hier is op eerden/
't Is kort en onghetrouw:
Het eeuwigh goet hier boven
Wilt soecken/en Godt loven/
Ghy sult niet hebben rouw.
Het/etc.

Wilt daer u herte ſeynden/
Daer 't eeuwigh/ ſonder eynden/
Eens magh in vreughde zyn.
Hebt altydt u ghedachten
Op daghen en op nachten/
Daer vreughd is ſonder pyn.
Hebt/etc.
Niet moet ons laſtigh vallen/
Noch moepelyck met allen/
Pyn/arbeydt/ lyden ſwaer.
Want als de doodt ſal komen
Sal 't ons ſeer krachtigh vromen.
Gheloov 't my: 't is voorwaer.
Want/etc.

Van de Doodt.

Bepeyſt u e- del menſche/
Bepeyſt u wil en wenſche/

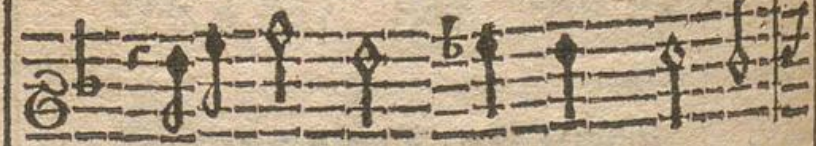
Bepeyst u le- ven wel/
De tydt die is seer snel/

Ghy mooght hier niet langh

blyven Sonder pyn of gequel/

Al had ghy dupsendt lyven/

De doodt en is gheen spel.

O doodt / o doodt / Ghy spaert

klepn nochte groot / O

doodt / ay my / Hoe bitter zÿt

ghy : Hoe bitter zÿt ghy.

BEpeyst u / edel menschen /
Bepeyst u leven wel:
Bepeyst u wil en wenschen:
De tÿdt die is seer snel.
Ghy mooght hier niet langh blÿven
Sonder pÿn of ghequel /

Al had ghy dupsendt lÿven:
De doodt en is gheen spel:
O doodt/ o doodt!
Ghy spaert kleyn nochte groot.
O doodt/ ay my!
Hoe bitter zÿt ghy!
Hoe bitter zÿt ghy!
Ghy jonghers en jongh-vrouwen/
Die daer vraeght zpd' en goudt:
De doodt sal u doen flouwen/
Al zÿt ghy noch so stout.
Laet dansen ende springhen/
Laet al u over-daedt:
En wilt toch niet vol-bringhen
's Vleeschs/ dupvels/ werelds raedt.
O doodt/ etc.

Al had ghy 't Keysers rÿcke/
Daer mede Samsons kracht:
Al had ghy desghelÿcke
Al Cresus schat en pracht:
't En kan u al niet baeten/
Al waer 't ghy oock rebel:
Ghy moet het al verlaeten
Onder des doodts bevel.
O doodt/etc.

Waer zÿn de Maeghden schoone/
Met haeren geelen hayr/
Die spanden hier de kroone/

Om

Om haer ſchoon aenſchyn klaer:
Al van de wormen gh'eten
Syn ſy nu allegaer/
Haer ſchoonheydt is verſleten:
Verwacht dit al eenpaer.
O doodt! etc.

Waer zyn de Potentaten
Des wereldts/met haer macht/
De wyſe Magiſtraten/
Hier voortydts hoogh-geacht:
Niemandt en is ghebleven/
't Sy edel of vileyn/
Die niet heeft moeten ſneven
Al door de doodt certeyn.
O doodt! etc.

Waer 't dat wy wel bekenden
Wat ons ghebeuren ſal/
Als ons de doodt ſal ſchenden/
En brenghen in den val:
Dat herte ſoude breecken/
Met groote bitterheydt:
Gheen tonghe kan 't uytſpreecken.
Dus peyſt op d'eeuwigheydt.
O doodt/etc.

Ick bidd' u al ghemeyne/
Wilt vaten dit verſtandt/
Maeckt u van ſonden reyne/
Denckt op der zielen pandt/

Die Godt u heeft gheghéven:
Eer ghy die noote kraeckt/
Die elcken mensch doet beven/
Als sy het herte raeckt.
O doodt/etc.

Noch van de Doodt.

Op de wyse:

Och Iesus liefde was so groot.

O Felle doodt / die sult verslaen
Al dat hier leven heeft ontfaen:
Hoe bitter is ons u vermaen!
Niemandt en kan u kracht ontgaen.
Ghy komt tot elcken in 't gemeyn/
Is 't rijck/is 't arm/is 't groot/ is 't kleyn/
Die leven in des wereldts pleyn:
Al zijn sy oock van sonden reyn.
So haest ontneemt gh' ons als ghy meughdt/
Al dat ons dzoevigh hert verheughdt
Geneugt/geselschap/spel en dzeugdt/
Al waer 't oock in de jonghe jeughdt.

Als

Als ghy ons raeckt met uwen poot/
Verschiet ons al ons bloede roodt:
Dan wordt het lichaem / naeckt en
bloot/
Begraven in der Aerden schoot.
't Goet dat wy hebben langh ghe-
spaert/
Met arbeydt groot by een vergaert:
Ontneemt ghy ons stout onvervaert
Dus wordt ons herte seer beswaert.
Alleen die doen nae Christus sin/
En wachten hen van quaet ghespin/
Die sult ghy brenghen groot gewin:
Door u gaen sy ten Hemel in.
Maer die daer quaet van wille zyn/
Tot dat des levens komt termyn:
Die brenght ghy in der hellen pyn/
Ghesloten van Gods soet aenschyn.
Prince dit is den besten raedt:
Dat ellick-een hem wacht van't
quaet/
En stel in eenen goeden staet.
So is de doodt tot zynder baet.

Noch van de Doodt.

Ick ben een arme Pelgrim

hier / Ick moet gaen doen

mijn pelgrimagie. In

druck/in lijden vol dangier

Ego leydt al mijn passagie.

Ick

Ick ben een arme Pelgrim hier/
Ick moet gaen doen myn pelgrimagie
In druck/in lyden vol dangier
So lepdt al myn passagie.
Pelgrims habyt en hooge schoen/
Om repsen worden my gheghéven:
Om pelgrimagie so te doen
Al naer het eeuwigh leven.
Versleten heb ick myn habyt:
Aen 't nieuw en kan ick niet gheraecken:
Dat is soo veel bequamen tydt.
O Heer wat sal ick maecken?
D'ander zyn voor/en ick moet naer:
Ick soude geerne noch wat bepden.
De doodt maeckt my den wegh soo swaer/
Dat my verdriet te schepden.
Met swaeren arbepdt en verdriet
Moet ick de repse gaen aenveerden:
Al myn ghesklagh en baet my niet/
Och wat sal my ghewerden.
De doodt die moet myn lepdtsman zyn/
Sy doet my aen soo groot verseeren:
Met haer te repsen doet my pyn:
Niemandt kan weder-keeren.

Den wegh is nauw aen elcken kant
Die ick alleene moet passeeren:
Och in dat onbekende landt!
Waer sal ick gaen logeeren!
Met 't Heyligh weerdigh Sacra-
ment:
Met 't broodt des Hemels wilt my
spÿsen:
Op dat ick in den laetsten endt/
In blÿschap magh verrÿsen.
Den eersten nacht als ick dan sal
Van deser wereldt moeten scheyden:
Maria met Gods vrienden al
Willen my wel gheleyden.
Mocht ick eens so gelucktigh zÿn/
Dat my Godts Enghelen gheleyden
Door 'desen wegh voor Godts aen-
schÿn:
Ick sou te liever scheyden.
O Heere God/ wilt my doch nu
Aensien met d'oogben uw's genaden.
Al mÿn betrouwen staet op u:
En wilt my niet versmaden.

Van't Oordeel.

Op de Wyſe:

Het was een Ridder een Koninghs Kindt, &c.

Als Jeſus in zijn Majeſteyt

Sal komen ſoo hy heeft voor-

ſeydt: Gheven rechtveer-

digh oordeel Over elck ſon-

der voordeel.

ALs Jesus in zijn Majestept
Sal komen so hy heeft voorsepd:
Gheven rechtveerdigh oordeel
Over elck sonder voordeel.
Gheven/etc.

Den reecken-boeck sal open gaen/
Elck sal daer loon na werck ontfaen/
En reeckeninghe gheven
Van zijn voor-gaende leven.
En reeckeninghe/ etc.

Mijn reeckeningh' is ongereedt:
Mijn bloed veranderd al in sweet/
Als ick aensie die sonden/
Die mijne ziel door-wonden.
Als ick/etc.

Ick vinde my in grooten noodt/
Als ick denck op de tweede doodt:
't Waer beter nopt ghebooren/
Dan eeuwigh zijn verloren.
't Waer/etc.

Hoe heb ick soo den tijdt verquist!
Och hoe heb ick aldus ghemist!

Dat ick die ſchoone ſtraeten
Der deughden heb verlaeten.
Dat ick/etc.

Van ſinnen was ick wel berooft/
Dat ick den vpandt heb ghelooft:
Het vleeſch heeft my bedroghen/
En de wereldt gheloghen.
Het vleeſch/etc.

Maer ick wil volgen goeden raedt:
Voort aen beweenen mijn misdaedt/
En my in tijdts berepden/
Om wel van hier te ſcheyden.
En my/etc.

Weeſt my genadigh/ Jeſu ſoet/
Al door u ſweet en dierbaer bloedt/
En wilt my niet verdommen/
Als ick voor u ſal kommen. En/etc.

Een Klaegh-liedeken van een verdoemde ziel in der Hellen.

Nae ſoo veel vermaeck ick-
Eplaes in hoe kor- ten

heden/ Waer ick mede Mÿne
tÿden/ Als verblÿden In een

jeught heb ghepasseert/
swaer verdziet verkeert!

Och in wat een kozten stonde

Als verstonden / D'ongebon-

den Tÿdt van sonden.

Nae

NAe ſoo veel vermaerck'lÿckheden/
Daer ick mede
Mÿne jeught heb ghepaſſeert:
Eylaes in hoe korten tÿden/
Is verblÿden
In een ſwaer verdriet verkeert!
Och in wat een korte ſtonde/
Is verſlonden
D'ongheboden
Tÿdt van ſonde!
Nu legh ick aen alle zÿden
In ſwaer tÿden/
In een ſchrickelÿcken brandt:
De Serpenten ende Slanghen/
Mÿ om vanghen/
Door-ſteecken mÿn in-ghewandt.
Och in wat een korte ſtonde/etc.
Voor mÿn wel-rieckende krupden/
Rieck ick hupden/
Riet dan ſolpher ende peck:
De ſtanck is niet om verdraghen/
Nopt mÿn daghen
Quam ick bÿ ſoo vuplen dreck.
Och in wat een korte ſtonde/ etc.
Voor 't gelupt van de Sralmepen/
Hoor ick ſchrepen/
Huplen/en Dupvels ghekrÿt:
Alle de verdoemde Geeſten/

Ende Beesten/
Dees' omcingh'len my om strydt.
Och in wat een korte stonde/etc.
Waer is de vreughd van myn leven/
Nu ghebleven/
't Is nu wonderlyck verkeerdt:
Nu den roock myn spys moet wesen/
En ghenesen/
Als honger myn tormenteert.
Och in wat een korte stonde/etc.
Ick voel in myn inghewanden/
Door den brande/
Een onlydelycken dorst:
Van hitte soo sucht myn tonghe/
Hert/en longhe/
Smelten in myn drooghe borst.
Och in wat een korte stonde/etc.
Maer/God! sal dit eewigh dueren?
Dese uere
Alleen/valt my alsoo swaer:
Salder dan t'eenighen tyden
Geen verblyden
Komen/nae dit groot misbaer!
Och in wat een korte stonde/etc.

Gods Rechtveerdigheydt.

Wat wilt ghy toch lamenteeren?

Aen den Heere:
Die u niet en heeft beſwaert:
Deed' u God noch gheen ghenade:
Uw miſdaden
Waeren meerder ſtraffe waerdt.
Met recht moet ghy dan verdzaghen/
En beklaghen/
Al u daghen
Deſe plaghen.
Godt heeft u ſoo veele Jaeren/
Willen ſpaeren/
En verdzaghen u miſdaedt:
Ghy als dzoncken in u ſonden/
Ongheboden/
Hebt zijn inſpzaecken verſmaedt.
Met recht moet ghy dan verdzaghen/
En beklaghen
Al u daghen
Deſe plaghen.

Verdoemde Ziel.

Ben ick dan daer toe gheboozen/
Om verloozen
In der eeuwighedt te gaen:
So moet ick vermaledyden

uer en tyden/
Dat ick vleesch en bloedt nam aen.
Och in wat een korte stonde/ etc.

Gods Rechtveerdigheydt.

Denckt hoe ghy u gantsche leven/
Hebt beghéven
Tot de wellusten des vleps:
Hier voor sal nu eeuwigh blyven/
Ziel en lyve/
In een brandende forneys.
Met recht moet ghy dan verdragé/
En beklaghen/
Al u daghen
Dese plaghen.

Van de glorie des Hemels.

Op de Wyse:

O saligh heyligh Bethlehem.

IEruſalem ghy schoone Stadt/
Hoe staet ghy Bruydt in myn behaghen/

Myn ooghen maeckt ghy die ſo nat/
Myn herte doet ghy naer u jaghen.
Myn/etc.
Want boven alle ſchoonhept ſchoon
Syt ghy van bupten en van binnen/
Soo dat tot uwen lof pdoon
Noch menſchen zyn/noch Seraphinnen.
Soo/etc.
O gulde Son/o ſilver Maen!
O ſterr'kens blinckend' als robynen!
Maer die daer binnen eens koſt gaen/
Veel Sonnē ſoud' hy vindē ſchynen.
Maer/etc.
Schoon Vader-landt / ſchoon Vaderlandt/
Godts aller triumphanſten thzoone:
In u is ryckdom abondant/
O ſaligh die u kryght ten loone.
In u/ etc.
Vmueren zyn van goude fyn/
Beſtrept met peerlen/zyn u ſtraten/
In u en is geen Sonne-ſchyn/
Want ghy ſchynt ſelver bovē maten.
In u/etc.
Hoe ſchoon blinckt daer dē diamant/
Hoe ſoetkens lachgen de Saphieren!
Ock den Karbonckel triumphant

Gheeft

Gheeft licht in dupsentigh manieren.
Oock den/ etc.

Tapÿtsery en ysser niet/
Dit zÿn Hierusalems tapÿten:
De motten doense geen verdriet/
Den tÿdt en kanse oock niet slÿten.
De motten/ etc.

Och schoon Sion mÿn liefste lief!
Ghy hebt berooft alle mÿn sinnen:
Maer desen roof doet my gherief/
Nu sal ick u alleen beminnen.
Maer/ etc.

Dus roept mÿn ziel' /o Heer' wanneer/
O wanneer sal ick van hier scheyden!
Naer u soo haeck ick eben seer/
Al wilt het vleesch my ne'erwaerdts lepden.
Naer u/ etc.

Ick ben hier in het traenen dal/
Den hoogen Thabor is daer boven:
Och laet my met u vrienden al
D Majestept eens saligh loven.
Och/ etc.

Noch van de Hemelſche glori.

O Schepper ſier / Hoe
Wilt my doch hier Van

luſtigh is 't om weſen / Daer
alle druck gheneſen / Hee-

ghy zyt gheprze- ſen Van
re upt-ghele- ſen / Geeft

d' Engh'len in den throon /
naemaels ſulcken loon:

Dat ick u aenschyn magh
En u gheboden fyn

aenschouwen/ onthouwen/ | Heere Jesu

soet/ Gheeft ons dat eeu-

wigh goet. Dat/etc.

O Schepper fier
Hoe lustigh is 't om wesen
Daer ghy zyt ghepzesen
Van d' Enghels in den thzoon:
Wilt ons toch hter

Van allen druck gheneſen/
Heere upt-gheleſen/
Gheeft naermaels ſulcken loon:
Dat ick u aenſchÿn mag aenſchouwē
En u geboden onder-houwen.
Heere Jeſus ſoet/
Gheeft ons dat eeuwigh goet.
Dat/ etc.

Wie ſoud' die vreughd
En blydſchap konnen ſchrÿven/
Die ſy daer bedrÿven
In Syons ſchoone pleyn:
Sy zÿn verheughd/
Om dat ſy moghen blÿven/
En altÿdts beklÿven
Dy't Lam Gods ſuyver greyn:
't Lammeken doet open / ten thoone/
Den boeck met ſeven ſegels ſchoone.
Heere/ etc.

Dees Stadt eerbaer
Is ſchoone boven maten/
(Aenmerckt) want haer ſtraten
Sÿn van fÿn goudt plantept:
D'Enghels aldaer
Met gulde wieroock-vaten/
Loven/ ſonder/ laten
Tot in der eeuwighedt/
En prÿſen God van Hemelrÿcke/

Met

Met soete lof-sangh en muspcke.
Heere/etc.

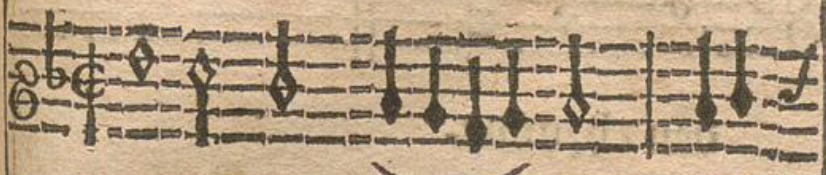
Die duypster nacht
Siet men daer niet regneeren:
Altÿdt triumpheeren
Godts vrienden klaer en schoon:
Met groote kracht
Sietmense jubileeren/
En sonder cesseeren
Singhen met soeten toon:
Daer en ghebreeckt noch Sonn' noch
Mane/
Noch ander licht vp haer te stane.
Heere/etc.

Prince minioot/
Wilt u met vlÿt op-maken/
Bidden ende waken/
Op dese vreughd doch let:
Kleyn ende groot
Naer desen staet wilt haken/
Die daer in gheraken
Moeten zÿn onbesmet:
Sy zÿn bekleedt met witte zyde/
Loven den Heer' met herten blÿde.
Heere/etc.

Noch van de Hemelsche glori'.

Op de wyse:

Moet ick dus trueren, &c.

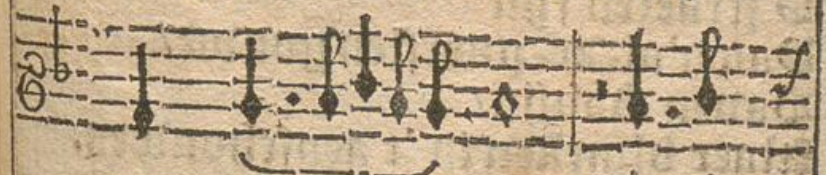
O eeuwigh le- ven/ O
Hooghe verhe- ven Stadt

Va- derlandt plapsant/
Gods seer tri- umphant!

Saligh zyn sy / die in u mo-

ghen woo- nen/ Sy

singhen

singhen blÿ / Gloÿt' Godt in

den thÿoone.

O Eeuwigh leven/
O Vaderlandt plaÿsant:
Hooghe verheven/
Stadt Godts seer triumphant/
Saligh zÿn sÿ/
Die in u moghen woonen:
Sy singhen/ blÿ/
Gloÿt' God in den thÿoone.
Schoon upt-gheleesen
Sÿn uwe mueren jent:
Poorten ghepÿesen
Van peerlen pertinent:
Ÿ straeten fÿn
Van d'alder-puersten gouwe/
Boven Robÿn/
Klaer blincken in 't aenschouwen.
Ghy bloeydt seer schoone

In uwe weelden ſoet/
Luſt'lÿck ten thoone
Ghy bloeydt van alle goet:
In u is niet
Sulcks/als men hier moet lyden/
Pÿn/noch verdziet/
Ghy weet daer van geen ſtrÿden.
Liefd' in 't ghemeene
Regneert daer over-al:
Nopt iſſer weene/
Maer altÿdt ſoet gheſchal:
Met groot ioÿt
Singht men daer vol van vzeden:
Ghebenedÿdt
Sy Godt in eeuwigheden.
Daer magh men hooren
Dat ſoet' Alleluia,
Sonder verſtooren/
Gheſtadigh voor en nae.
Och oft' ick mee
Mocht weerdigh zÿn ghevonden/
In ſulcken vzee
Van 's lichaems pack ontbonden.
O! hoe gheluckigh
Soud' ick dan zÿn voort aen/
Als 't lyden dzuckigh
Gheheelÿck waer vergaen:
En Godt den laſt

Van swaer melancolÿe/
Die my queldt vast.
Verkeerd' in melodÿe.
Al mÿn verlanghen
Streckt heel na dien dagh/
Dat ick met sanghen
Volmondigh loven magh
V mÿnen Heer/
Met al u upt-verkooren.
Dies bidd' ick seer
Mÿn suchten wilt verhooren.
Wilt my ghenesen/
O Pryns seer excellent/
Gunt my te wesen
By u/ mÿn Godt/present/
Als ick van hier
Vertreck/laet my aenschouwen
V aenschÿn fier/
Helpt my haest upt 't benauwen.

Noch van de Hemelsche gloir'.

Op de wyse:
Cornette musicael, &c.

O Vader-landt glorioos en

soe- te! Duysendt-

mael ick u van verre groete:

Als ick met myn gheſicht D

begin t'aenſchouwen/ Ick

blÿv' gheheel verplicht / Ghe-
stadigh denck/ en dicht/ Om
het plapsante licht/ Dat in u is
gesticht/ Eeuwelÿck te
behou- wen.

O Vader-landt glorioos en ſoete!
Duyſendtmael ick u van verre groete:
Als ick met myn gheſicht
D' begin t'aenſchouwen/
Ick blyv' gheheel verplicht/
Gheſtadigh denck/en dicht/
Om het plaiſante licht/
Dat in u is gheſticht/
Eeuwelyck te behouwen.
Hoe vermaeck'lyck zyn my t'allerueren
Hemelſch Ieruſalem uwe mueren!
O Stadt des Heeren klaer!
O ſchoon tempel mede.
Daer d' Enghelen eerbaer/
Met aller hepl'ghen ſchaer/
Loven den Heer eenpaer/
Met melody' eerbaer/
In eendracht ende vrede.
Ghy zyt dat landt vloeyende ſeer ſchoone
Van honigh en van mellick vloone/
Berepdt voor herten goet/
En van ſonden puere/
Die met rouw' en boet'/
En met ſeer diep' ootmoedt/
Den Heer vallen te voet/

Die neemt ghy in 't behoedt
Daer s' eeuwigh moghen dueren.
Ghy zijt het eynd' van al ons begheeren/
Een vry' haven daer wy arriveeren:
Ghy zijt ons liefde groot/
En al ons verlanghen.
Och of wy/ door de doodt/
Vry waeren van den noodt
Des weereldts valsch en snoodt/
En alle teghen-stoot/
Die ons hier so swaer pranghen!
Ghelijck een hert nae de klaer' fonteynen
Haeckt en snackt / al om het water reyne:
Also haeckt myn ghemoedt
Tot u mynen Heere:
Nae u/ o hooghste goedt/
So dorst my/ dat ick moet
Traenen in over-vloed
Wt-stoorten/ als een vloed.
Het verlengh quelt my seere.
Den wegh tot u valt my also lange:
Och des lichaems bandt valt my soo bange/
O Heer wanneer sal 't zijn /
Dat ick/ vry van quaelen/

Eens dzincken ſal den wÿn
Van uwe glozi' fÿn/
En ſinghen 't lof divÿn/
Pzeſent vooz u aenſchÿn/
In 's Hemels gouwe ſaelen:
O Pzins/ hoe langh ſal dus miſe-
rabel
Mÿn hert noch moeten zÿn variabel!
Hoe langhe ſal ick tre'en
Dooz deeſ' vzeemde paden!
Waerom ick daegh'lÿcks ween/
Tot dat my God verleen
Sÿn ſelven/dien ick meen:
Want hy my kan alleen
Van mÿnen laſt ontladen.

Noch van de Hemelſche glozi'.

O Je- ſu lief wat maeck
In groot miſe- ri' en

ick hier dangier/ In 's druefheydts Daer ick gheen
arm' valey- e/ vreughd verbey-et | Moet ick
noch langer zijn In 'swe-
reldts boos contrey- e/ Dat
is mijn hert een pijn.

O Jeſu lief/ wat maeck ick hier
In 's dzoefheydts arm' valeye/
In groot miſeri' en dangier/
Daer ick geen vzeughd verveye:
Moet ick noch langher zÿn
In 's wereldts booſ' contreye:
Dat is mÿn hert een pÿn.
Moet/etc.

Compaſſi'/bid ick/ toont aen my/
V mynder wilt ontfermen/
Och wilt mÿn ziel eens maecken vly/
Ontfanght haer in u ermen.
Verloſt my upt ellendt/
Aenhoozdt mÿn krachtigh kermen/
Laet mÿn u zÿn pzeſent.
Verloſt/etc.

Hoe langhe ſal ick weſen noch
Als ballingh hier beneden/
In 't dal der traenen vol bedzogh/
Om ſtae' gh te zÿn beſtreden:
Steldt toch mÿn dzuck een maet.
Hoe ſoud' ick zÿn te vzeden:
Mÿn daghen die zÿn quaet.
Steldt/etc.

Gheeft my we'er mÿn ſoet Vader-
landt/

Daer ick so seer na haercke:
Myn 's Hemels Vader-landt / playsant/
Laet my daer in gheraecken.
Dit leven my verdriet/
't Is my een swaere saecke.
Myn lyden/ Heer/ aensiet.
Dit/etc.

Ghelyckers-wys een Torteldupf
Altyd sonder cesseeren
Met swaer ghetruer / klachtigh ghesnupf/
Niet doet dan suspireeren/
Als sy haer gaey' ghetrouw'
Verliest/ en moet ontbeeren/
En leev't voort aen in rouw'.
Als/etc.

Alsoo ick oock met onghenught
Inwendigh seer bevanghen/
Mistroostigh lamenteer en sucht/
Besweercken door verlanghen/
Om u myus herten lief:
Want u alleen t'aenhanghen/
Dat is al myn gherief.
Om u/etc.

O Prince komt doch metter spoet/
Ontbindt des lichaems banden:

Met

Met u te zÿn/ geen dingh ſoo ſoet
In deſe vzeemde landen.
Volvzenght toth mÿn begeer:
Gas my vpt deef' warande
Lepdt eens tot u/ o Heer.
Volvzenght/ etc.

Den Lof-ſangh
PETRI DAMIANI,
Van de glozie des Hemels.

Ter fonteyn van 't eeuwig leven

Heeft mÿn dzoog hert groot verlang:

In des lichaems kluys vol ſneven/

Valt myn ziel de tydt so lang: Om

haer heel tot God te gheven/ Valt

haer woelen haer soo bang.

Als sy sucht/en dutht te sterven
Onder wereldt/ onder vleysch:
Om eens rust en vree te erven:
Roept sy dickwils Kyrieleys.
Want het goet dat sy moet derven/
Haer dan op-klimt in 't gheyeps.

Want wie weet/ wat vreugd magh wesen/
In de eeuw'ge vree' te gaen/
Daer van peerlen/ upt-gheleſen/
Hoogh verheven hupsen staen:

Hym-

Hymnus

PETRI DAMIANI

De Cœlesti gloria.

Op de Wyſe:

Pange lingua glorioſi, &c.
Ofte: Als ſy begint.

AD perennis vitæ fontem
Mens ſitivit arida,
Clauſtra carnis, præſto, frangi,
Clauſa quærit anima:
Gliſcit, ambit, eluctatur
Exul, frui Patria.
Dum preſſuris & ærumnis
Se gemit obnoxiam,
Quam amiſit cum deliquit.
Contemplatur gloriam:
Præſens malum auget boni
Perditi memoriam.
Nam quis promat ſummæ pacis
Quanta ſit lætitia;
Vbi vivis margaritis
Surgunt ædificia?

Daer de kamers oock by desen
Blincken/ van roodt goudt bela'en:
Van fyn Jaspis en Robynen
Dat ghebouw blinckt over-al:
Van fyn Goudt de straten schynen/
Helder dan eenigh Crystal:
Daer is slyck/ noch dreck/ noch gry-
nen/
Noch oock eenigh quaet misval.
D'r is gheen Somer dorr' van hette/
Noch geen winter styf van kouw'.
Maer de Mey met blommen nette/
Duert aldaer sonder ophouw':
Tusschen roosen/ violetten/
Lelien/ druppt balsem-douw'.
Door de groepende lands-douwen
Vloepen beecken honigh-soet:
Van de specerp' ghetrouwe
Veen soeten geur ontmoet:
't Groen geboomt'/ schoon om t'aen-
schouwen/
Staet van vruchten roodt als bloedt.
Daer en is geen loop der Maene/
Sterren noch der Sonnen graet/
't Lam verlicht des Hemels baene/
't Welcke nimmer onder-gaet:

Auro celſa micant tecta,
Radiant triclinia.
Solis gemmis pretioſis
Hæc ſtructura nectitur:
Auro mundo, tanquam vitro,
Vrbis via ſternitur:
Abeſt limus, deeſt ſimus,
Lues nulla cernitur.
Hyems horrens, æſtas torrens,
Illic nunquam ſæviunt:
Flos perpetuus roſarum
Ver agit perpetuum:
Candent lilia, rubeſcit
Crocus, ſudat balſamum.
Virent prata, vernant ſata,
Rivi mellis influunt:
Pigmentorum ſpirat odor,
Liquor & aromatum:
Pendent poma floridorum
Non lapſura nemorum.
Non alternat luna vices,
Sol vel curſus ſiderum;
Agnus eſt felicis urbis
Lumen inoccíduum;

Nacht noch tijdt men hoordt vermaenen/
Eenen dagh daer eeuwigh staet.

Al de Heyl'ghen / die daer woonen/
Als een Son so blincken sy:
Met triumph en goude kroonen
Groeten sy malkander bly:
Haeren strijdt om 't eeuwigh loone/
Die vertellen sy nu vry.

Sy van alle smet ontslaghen:
Zijn den strijdt des vleeschs ontgaen:
't Vleesch/ door gheestelijck behagen/
En den gheest wel t'saemen staen:
Dus sy sonder strijdt of plaghen
Van malkander vreed' ontfaen.

D'onghestadighheydt te boven/
Komen tot den eersten staet:
En de waerheydt onbedooven
Sy aenschouwen metter daedt.
Deese fonteyn des Hemels hove
Gheeft haer soeten honigh-raet.

Altijdt zijn sy in een wesen/
Blijven oock in eenen standt:
Jeughdigh/ klaer/ schoon/ upt-gheleesen/
Mis-val is daer geenderhandt:

Nor

Nox & tempus deſunt ei,
Diem fert continuum.
Nam & Sancti quique, velut
Sol præclarus, rutilant;
Poſt triumphum coronati
Mutuo conjubilant:
Et proſtrati pugnas hoſtis
Iam ſecuri numerant.
Omni labe defœcati
Carnis bella neſciunt,
Caro facta ſpiritalis
Et mens unum ſentiunt:
Pace multa perfruentes
Scandala non perferunt.
Mutabilibus exuti
Repetunt originem,
Et præſentem veritatis
Contemplantur ſpeciem.
Hinc vitalem vivi fontis
Hauriunt dulcedinem.
Inde ſtatum ſemper idem
Exeuntes capiunt,
Clari, vividi jucundi,
Nullis patent caſibus,

Alle sieckt' is daer verwesen:
Jongh/ frap/ zijn sy t'allen kant.

Daerom blijven sy ghevuerigh/
Want 't Voor-by-gaen is vooz-by/
Gzoey:gh/ bloosende/ niet truerigh/
Van des doodts ghebzeecken vzy:
Vooz des levens kracht seer vuerigh
't Recht des doodts verslinden sy.

Wat en kunnen sy niet weten/
Die hem weten/ die 't al weet:
Want des herten grondts secreten
Sijn in God haer niet secreet:
Eendzacht is daer onghemeten
Van haer hert en wil ghereedt.

Waer het lichaem is met vzede/
Komen d'Arendts allegaer:
D'Engels/ en Gods vzienden mede/
Met Chzisto verblijden haer;
En het selve vzoodt heeft stede
Vooz de Bozghers hier en daer.

Hongherigh / en sat met eenen/
Dat sy hebben lust haer noch/
Dus doet honger niemandt weenen/
Noch versaedthepdt soeckt vertogh/

Abſunt morbi ſemper ſanis,
Senectus juvenibus.
Hinc perenne tenent eſſe,
Nam tranſire tranſijt:
Inde vigent, virent, florent,
Corruptela corruit;
Immortalitatis vigor
Mortis jus abſorbuit.
Qui ſcientem cuncta ſciunt,
Quid non ſcire poterunt
Nam & pectoris arcana
Penetrant alterutrum:
Vnum volunt, unum nolunt,
Vnitas eſt mentium.
Vbi corpus, illic jure
Congregantur Aquilæ,
Quo cum Angelis & ſanctæ
Recreantur animæ,
Vno pane vivunt cives
Vtriusque Patriæ.
Avidi & ſemper pleni
Quod habent deſiderant,
Non ſacietas faſtidit,
Neque fames cruciat:

't Eten doet gheen hongher kleenen/
Nochtans is daer geen bedrogh.

Altijdt nieuwen sangh sy hoozen
Van een thoon seer excellent/
Het jolijt verblijdt de oozen
Dooz 't soet spel/en instrument:
's Koninghs lof sy singhen voozen/
Dooz wien haer strijdt is vol-endt.

Hoe gheluckigh zijn die zielen
Die daer Jesum sien present/
Onder haer oock 's Hemels wielen
Draepen en ras om ghewendt:
Sterren en Planeten krielen/
Son en Maen seer excellent.

Christe prijs der kampers koene
Brenght my togh in desen throon
En nae mijnes strijdts voldoenen:
Geeft my der victori' kroon/
Dat ick met u kampioenen
Krijghen magh des Hemels loon.

Inhiantes ſemper edunt,
Et edentes inhiant,
Novas ſemper harmonias
Vox meloda concrepat,
Et in jubilum prolata
Mulcent aures organa,
Digna per quem ſunt victores
Regi dant præconia.
Felix, Cœli quæ preſentem
Regem cernit, anima,
Et ſub ſede ſpectat alta
Orbis volvi machinam,
Solem, Lunam, & globoſa
Cum planetis ſidera.
Chriſte, palma bellatorum,
Hoc in municipium
Introduc me, poſt ſolutum
Militare cingulum,
Fac conſortem donativi
Beatorum civium. Amen.

Van Penitenti' / ofte leedtweesen / der sonden.

Op de Wyse:

Ons Vader Godt ghepresen, Ofte:
Ick heb de groene straeten.

Den Autheur.

EEn Enghel werdt ghesonden
Van God den Heere goet
Tot een die lagh in sonden/
En swom in 's wereldts vloedt.
Tot een/etc.

Den Enghel.

Sondaer ghy meught wel beven/
Dat ghy in sonden zyt:
Den Heer' sal u beghéven/
En kozten uwen tydt.
Den Heer/etc.

Den Autheur.

Den Sondaer lagh alleene/
Hy wierdt verschrickt voorwaer:
Seer ras was hy te beene/
Benoudt so stondt hy daer.
Seer/etc.

Den Enghel.

Wilt u quaet leven laeten/
De deughd wilt nemen aen:
Neemt God tot uwer baeten/
Eer u de doodt komt slaen.

Neemt/etc.

Den Sondaer.

Sou my de doodt bevanghen/
In myn quaet leven groot?
Och doetse wat verlanghen:
Ick ben van deughden bloot.

Och/etc.

Den Enghel.

Ick en sal u niet laeten/
Steldt u in goeden staet:
Myn woordden wilt wel baeten/
Eer ghy ter aerden gaet.

Myn/etc.

Den Sondaer.

Wat helpt het triumpheeren/
Als ick soo sterben moet?
Ick wilt al renonceeren/
En soecken 't eeuwigh goedt.

Ick wilt/etc.

Den Enghel.

Och myn beminde Siele
En zyt niet wanckelbaer:

Dat u niet en verniele
Het pack der sonden swaer.
Dat u/etc.

Den Sondaer.

Adieu o wereldt schoone/
Ick neme mijnen gangh
Tot Christus doorne kroone/
En tot dat krupce langh.
Tot Christus/etc.

Noch van Penitenti'.

Op de Wyse:

Ecce homo, siet aen o mensch/ &c.

O Godt aenhoordt toch mpn ghe-
klagh/
Waer meed' / ick roep tot u nacht en-
de dagh:
Mijn ziele schreydt sonder verdragh/
En maeckt een bitter en truerigh ge-
wagh:
Heer wanneer/wanneer sult ghy
Mijn bedroefde ziel maken bly!

Mijn

Mÿn benouwthepdt/Heer/ is groot:
Hierom roep ick in mÿnen noodt:
Verweckt my van der sonden doodt.
Heer wanneer/etc.
Mÿn Heer/ mÿn Godt/ mÿn salig-
hepdt/
Aensiet toch eens mÿne nederighepdt:
Toondt over my barmhertighepdt/
Die met u blÿv't in der eeuwelÿck-
hepdt.
Arm/ beropdt/ van deughden bloot/
Seer beladen met sonden snoodt/
Mÿnen noodt ick hier verthoon
Voor mÿn's Vaders Hemelschen
throon/
En kom als een verloozen Soon/
Arm/etc.
Mÿn ziele heeft haer goud verteert
Haer schoone verruw' is byster ver-
keert/
De duysterhepdt haer heeft bevaen/
Sy is met banden der sonden bela'en:
S'heeft ghedronken water dupl
Uit des werelts stinckenden kupl/
Daer ghegheten mett' swÿn/
Nu tot u Heer/ roept sy met pÿn:
Waer is u koozen ende wÿn?
S'heeft/ etc.

Ick

Ick ben niet weerdig/ Heer/ voor-aen
Myn sondigh aensicht ten Hemel te slaen/
Noch by u kinders oock te staen/
Die met u/ Heere/ ter taeffelen gaen/
Door myn sonden veel en swaer/
Om de welck' ick maeck groot' mis-baer/
Dus ick bidde met ootmoet:
Stoot my/ Heer/ toch niet mette voet:
Met my als met een dienst-knecht doet.
Door myn/ etc.

Laet my toch niet door-vluchtigh zyn/
Verschoven/ Heer / van het aensichte dyn.
Dat ick door 't aerdrijck niet en loop/
En so met Cain verlies' al myn hoop.
Maer aensiet ghenadelyck/
Dat ick maer ben stof ende slyck/
't Welck ootmoedigh u bid aen:
Wilt my in u tooren niet slaen/
Noch teghen my in gramschap staen.
Maer/ etc.

Noch van Penitenti'.

Myn da- ghen zyn ver-
Vermoept myn jonghe

dwee- nen / Myn tydt
lee- ben Dooz 's vleeschs

in p- delheydt verquist.
en 'swereldts harde pa'en/

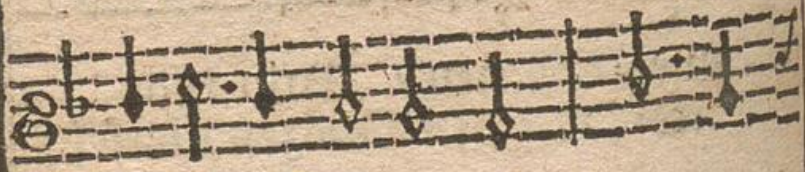
't Licht is my ghenoegh ver-
Die my nu het hert doen

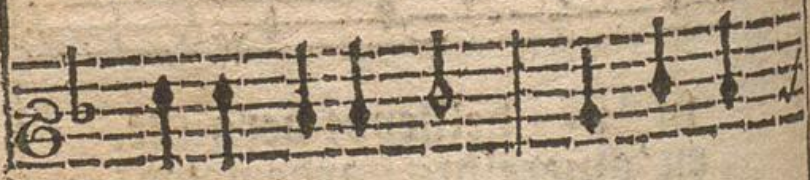
scheenen/verscheenen / Maer
beven / doen beven/ Met

heb nochtans ghemist/
angst en druck dela'en. | Och

is dit de wijde baen? Och is

dit de wijde baen? Dit de wij-

de baen? Och is dit de wij-

de baen/

de baen/ Die men soo moet

besue- ren / Die men soo

moet besue- ren! Soo wil

ick my nu anders bera'en/

Want te langh sal eeuwigh due-

ren/ Want te langh sal eeu-

wigh dueren.

MYn dagben zyn verdweenen/
Myn tyd in ydelheydt verquist:
't Licht is my genoegh verscheenen/
verscheenen/
Maer heb nochtans ghemist/
Vermoeydt myn jonghe leven/
Dooz 's vleeschs en 's werelds harde
pa'en:
Die my nu het hert doen beven/ doen
beven/
Met anghst en dzuck bela'en.
Och is dit de wyde baen!
Och is dit de wyde baen!
Dit de wyde baen!
Och is dit de wyde baen!
Die men soo moet besueren!
Die men soo moet besueren!

Soo

Soo wil ick my nu anders bera'en.
Want te langh sal eeuwigh dueren/
Want te langh sal eeuwigh dueren.
't Is tijdt dat ick bedencke/
Hoe swaer de sonde werdt besuert:
Dat ons eeuwelijck sal krencken / sal krencken/
Dat hier een oogh-blick duert.
O ghy/die eens in weelde
In rijckdom leefde/ en in rust/
Waer zijn nu u Venus-beelden/
U tafel en wellust?
Och! in 't vper dat niet en blust/
Och! etc.
Vper dat niet en blust/ Och in 't / &c.
Moet ick die nu besueren/ Moet/ &c.
Dus wilt nu aē my gewaerschout syn
Want te langh sal eeuwigh dueren.
Want/ &c.
O Heer/ wilt myns ontfermen/
Van u oordeel ben ick bevreest.
Siet/met upt-gestrecktten ermen/ och ermen/
Met een ghebroocken geest/
Bidd' ick u om ghenade/
Door u vergooten dierbaer bloedt.
Want nopt sondaer ghy versmaede/ versmaede/

Die u maer viel te voet.
Neemt hier van my straf en boet/
Neemt/ etc.
Van my straf en boet/ Neemt/ etc.
't En sal daer niet om trueren/ 't En sal/ etc.
Als ghy maer hier naemaels gracy doet.
Want te langh sal eeuwigh dueren/
Want/ etc.

Noch van Penitentie.

Op de Wyse:
Komt H. Geest vol machten. Ofte:
Schoon lief wilt my troost geven.

MYn herte wilt nu vluchten
Van all' ydel gheruchten/
Dient Godt den Heere groot:
Want waer ghy soeckt ghenughten/
Geen blyschap sonder suchten/
In deser werelts schoot.
Want/ etc.
Wellust en kan niet baten/

't Ghe-

't Gheselschap moet ghy laeten/
Als ghy sult sterven ras:
Wel kouten en wel pzaten/
En treden langhs der straeten/
En komt dan niet te pas.
Wel/etc.

Rijckdom en houdt geen stede/
Schoonheydt vergaet oock mede/
In alsoo kozten tijdt:
De doodt vol bitterhede
Jaeght ons/'t en baet geen bede/
Niemandt en heeft respijt.
De doodt/etc.

Ghy herten jongh van Jaeren/
Ick weet 't sal u verbaeren
Derven de wereldt soet:
Nochtans/ sonder beswaeren/
Doet deughd/ hoozt mijn verklaeren
Keert u tot Jesum goet.
Nochtans/etc.

Aenmerckt hoe sy failleren/
Die bouwen/ en fonderen
Op 's wereldts pdel schijn:
Van all' die triumpheren/
En lustigh bancketeren/
Welck sal het eynde zijn?
Van/etc.

Och lacy/en och ermen/

Eer langh sullen sy kermen/
Als komt den laetsten dagh:
Wilt God dan niet ontfermen/
Sy moeten alle swermen
Naer d'Helle met ghеklagh.
Wilt/etc.

Noch van Penitenti'.

Op de Wyse:

O heyligh eeuwigh Godt, &c.

Ick magh wel klaghen Heer'
En schreyen langhs te meer/
Dat ick u all' myn daghen
Vergramt heb alsoo seer:
In 'swereldts lof en eer'
Hadd' ick al myn behaghen.
Vergramt/ Et.

Den Mammon triumphant
Met weelden abondant/
Heeft my (o Heer) bedroghen:
Het vleesch aen d'ander kant/
De wereldt inconstant/

Sy hebben al gheloghen.

Het/ etc.

Dooz haeren booſen raedt/
Wierd' ick ſeer obſtinaet/
En in mÿn quaet ghepzeſen:
Tot allen overdaedt/
Tot alle ſonden quaedt
Wild' ick altÿdt een weſen.

Tot/etc.

Ick heb de wereldt wÿdt
Ghediendt ſoo langhen tÿdt:
Nopt was mÿn hert' te vzeden/
Maer vol van haet en nÿdt/
Met eenen ſwaeren ſtrÿdt/
Verbuldt met bitterheden.

Maer/etc.

Ick wil my keeren af:
Want 't is al ſtof en kaf/
Om mÿn ziel te verlieſen:
Het is al verckens dzaf/
Vol ſtancks/ ghelÿck een graf/
De deughd die wil ick kieſen.

Het is/ etc.

Ick bidd' u Vader mÿn/
Wilt mÿns ghenadigh zÿn/
Dooz u vÿf roode wonden:
Weert my het helſch fenÿn/
Weeſt mÿnen Mederÿn:

Ick ben een vat vol sonden:
Weert/etc.

O Vader eeuwigh Godt/
O Godt van Sabaoth/
Wilt my/ o Heer/ toch leeren/
Want ick ben slecht en bot/
Ghy zijt het beste lot/
Tot u wil ick my keeren.
Want/ etc.

Ick roep u Vader aen/
Als eenen Publicaen.
Wilt my/ o Heer/ ontfermen:
Van 't quaet wil ick af-staen/
Soo David heeft ghedaen:
Aenhoordt mijn bitter kermen.
Van/etc.

Al zijn mijn sonden groot/
En weghen swaer als loot/
Wilt my/ o Heer/ ontladen:
Wilt door u bitter doodt/
My helpen upt den noodt/
Want groot zijn u ghenaden.
Wilt/etc.

Ick bidd' u Jesu soet/
Al door u dierbaer bloedt/
Wilt my u gracie ghéven:
Helpt my upt 's werelts boet/
Schuncht my dat Hemels goet/

't Welck

't Welck is het eeuwigh leven.
Helpt/etc.

Oozlof myn bzoeders al/
Al komdy tot den val/
Keert u tot God hier boven
Want hy u maecken sal
Een kindt van zyn ghetal/
Om hem altydts te loven.
Want/etc.

Noch van Penitenti'.

Op de Wyse:
Ick gingh noch huyden morghen.

O Heer wilt my troost
Dooz dien ick heb be-

ghe- ven/ Myn hert is seer
dze- ven Sonden soo me-

benouwt / nighboudt. | Ick roep seer

klagh- tigh om u ghenae:

En straft my niet onsagh-

tigh/ Al kom ick wy wat

spae. Ick roep

O Heer wilt my troost gheven/
Myn hert is seer benouwt/
Door dien ick heb bedreven
Sonden so menighvoudt.
Ick roep seer klachtigh/ om u genae/
En straft my niet onsachtigh/
Al kom ick vyp wat spae'.
Ick roep/etc.

Alleen ghy mooght my helpen/
Myn troost/myn toe-verlaet:
Ghy kunt myn lyden stelpen/
Verlossen my van quaet.
Door uwe goedthepdt/ /vryd my van wee/
Verbuldt my met u soethepdt/
En vreeckt de roep ontwee.
Door/ etc.

V gramschap menighvuldigh
Heb ick so wel verdient:
Maer weest met my verduldigh/
En handeldt als een vriendt.
Doet my bekeeren// met aller spoedt:
Ick sal 't recompenseeren/
Met deughden en ootmoet.
Doet/etc.

Laet uyt myn ooghen beecken
Vloeyen/van traenen heet/

En laet myn herte breecken
Van truerighepdt en leet.
Dat ick/ o Heere/ u Majestept
Ghedaen heb groot' oneere
En veel vilepnighepdt.
Dat ick/ etc.

De werelt wil ick vlieden
En u zyn onderdaen:
Dus laet my troost gheschieden/
En laet my niet vergaen.
Wilt solaceeren/sonder respyt/
Myn ziele consorteeren/
Dat zy magh zyn verblydt.
Wilt/etc.

Slaet doch op myn u ooghen/
Myn sonden zyn myn leet/
Wilt my ghenae' vertooghen/
Soo ghy den moorder deedt/
Ghy hebt ontfangen den Publicaen/
Doet nu oock myn verlanghen:
O Heer/wat kan 't u schae'n?
Ghy hebt/etc.

O Pryns vol van ghenaden/
Aensiet toch mynen noodt/
Ick ben soo seer beladen
Met al myn sonden groot/
Daer ick om truere myn leven lanck:

Door

Door u bloedt/ Jesu/ duere
Vergeet der sonden stanck.
Daer/ etc.

Van de verachtinghe des werelts.

Op de Wyse:

Nerea schoonste van u gebueren.

Mijn ziel o schoone cre- atue-

re/ Van Godt gheschа-

pen excellent. Hoe langh

sal

MIjn ziel o schoone creatuere
Van God gheschapen excellent.
Hoe langh sal noch ons dwaesheydt dueren?
Hoe langh sal dueren mijn ellent?
Hoe/&c.

Hoe lang sullen wy noch beminnen
Des wereldts lust en ydelheydt?
Die ons betooverdt onse sinnen/
Om niet te peysen d'eeuwigheydt.
Die ons/&c.

Nu dan/ mijn ziel / wilt eens ont-
waecken/

En upt den diepen slaep op-staen:
Wilt toch nae waere wÿshepdt haer-
ken/
En wilt haer leere nemen aen.
Wilt/ &c.
Mÿn ziel/wilt toch eens over-pep-
sen/
En wilt hier neerstigh acht op-slaen/
Waer wp ghedueright heenen repsen/
En waer ons repse komt van daen.
Waer/ etc.
Wt niet gheschapen/ en verloozen
Dooz Satans list/ zÿn wp gheweest:
In sonden van Moeder ghebooren/
Berooft van Godes soeten Gheest.
In sonden/ &c.
Nu staet den Hemel weder open/
Dooz Jesu Chzisti wonden roodt:
Die al die tot hem komen loopen/
Verlost en helpt upt allen noodt.
Die/ &c.
Die hier zÿn vzienden / op der eer-
den/
Bepzoeft in dzuck en lÿden swaer:
En daer-en-tegen /hoog van weerden
Een wpn vol troost soo schenckt hp
haer.
En daer/ &c.

Een

Een troost die niemandt hier kan gheven/
Hoe ryck/hoe e'el/hoe schoon hy sy:
Al wat hier is/sal ons beghéven/
't En magh ons niet lang maken bly.
Al/etc.

Veel dienaers die myn Vader loven/
Worden versaed met Hemels broodt:
En ghy/myn ziel/van hem verschóve
Soud sterve hier van hongers noodt?
En ghy/etc.

Sullen wy dan heel zyn verstooten/
Verschoven upt ons Vaders huys!
Sal my de deur dan zyn geslooten?
O God! dit waer te grooten kruys.
Sal my/etc.

Neen/neen/ick wil my tot hem keeren/
En haesten/eer het wordt te laet/
Ick wil my voor hem gaē verneeren/
Syn kruys aenbeerden metter daedt.
Ick wil/etc.

Prins / Heer / Godt Vader / weest ghenadigh/
Ontfermt u over myn verdriet:
Al ben ick sondigh en misdadigh:
Ick bidd' verstoot my daerom niet.
Al ben/etc

Noch van de verachtinghe des werelts.

Op de Wyse:
Ons Vader Godt ghepresen. Ofte:
Ick stond op hooger bergen.

SOo diep in die groen' heyden
Van 's werelts wildt sorreest
Meynd' ick my te vermeyden/
En vlieden dzucks tempeest.
Meynd'/etc.

Maer nopt tot gheender stonden
(Al heb ick wel ghesocht)
En heb ick troost ghevonden
Die my versaden mocht.
En heb/etc.

In mensch of creatuere
En vind' ick geen gherief/
't En zy dat my ghebuere
Jesus myn soete Hef.
't En zy/etc.

Dus wil ick my begeven
Met gantscher herten goet/
Om Jesus vast t' aenkleven/
Spyt nyders quaden moedt.
Om/etc.

Hy is een Heer' der Heeren/
Goet-gunstigh boven al:
Ick wil my tot hem keeren/
In dit traen-bloedigh dal.
Ick/ &c.

Hy is een Koningh machtigh/
In zÿnen hooghsten thzoon/
God ende Mensch waerachtigh/
Den alder-liefsten schoon.
Godt/ &c.

Met zÿnen strael der minnen
Ben ick gheheel deur-wondt/
Van buyten en van binnen/
O Heer' maeckt my ghesondt.
Van/ &c.

Wanneer sal ick aenschouwen
U over-klaer aenschÿn:
Och mocht ick u behouwen
Al in dat herte myn.
Och/ &c.

Jesu lief upt-verkoozen/
Mÿn troost/mÿn toe-verlaet/
En laet my niet verloozen/
Mÿn hert' heel op u staet.
En laet/ &c.

Eeyn Pzince lief ghepzesen/
Mÿn's herten liefste deel/

Laet my doch met u weſen/
In 's Hemels ſoet ꝑieel.

Laet/&c.

Noch van de verachtinghe des wereldts.

Op de Wyſe:

Pavangie d'Spangie.

Myn ziel wilt u niet keeren

Tot 's wereldts ydelheydt/

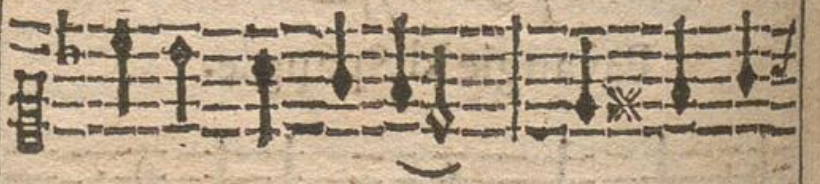
Om hier te triumpheeren/

Godt is die u verdeydt / Van

hem niet af en scheydt. Maer

u tot hem begeeft: Met herten

hem aenkleeft Soo langhe als

ghy leeft.

MYn ziel wilt u niet keeren
Tot 's werelts ydelheydt:
Om hier te triumpheeren/
Godt is die u verbeydt:
Van hem niet af en scheydt.
Maer u tot hem begheeft/
Met herten hem aenkleeft/
Soo langhe als ghy leeft.
Want hy/vol consolatie/
U gheven magh alleen/
Nu en tot aller spatie/
Dat ghy sult zyn te vre'en.
Dus wilt het al vertre'en/
Verstooten mette voet/
Wat u afkeeren doet
Van Godt het hooghste goet.
Al wat ghy in de menschen
Of creatueren vindt/
Al had ghy 't naer u wensche/
't Is niet dan roock en windt:
Als ghy het wel versint
't Geeft maer van vreughd een schyn:
't Veranderdt in fenyn/
't Laet bitterheydt en pyn.
Waerom worydt ghy beswoghen
Van valsche raserny'/
Vergheefs van Godt ghetoghen.
't Is groote sotterny'/

Waer ghy mooght wesen blij/
Wat ghy wilt zijn bedroefdt/
En bid (soo ghy 't beproefdt)
Den geen/die selfs behoeft.
Want alle creaturen
Gheheel ghebreckigh zijn/
Haer troost en kan niet dueren:
Maer die ons schenckt de wijn
Van rechte weelden fijn/
Is God den Heere soet:
Bemindt hem met ootmoedt/
Van hem komt alle goet.
Seer rijck is hy van graci'/
Waer toe seer abondant
Stort over alle naci'
Sijn goeden t'allen kant/
Tot zijnder liefden pandt/
Sonder eenigh verwijt:
Soo ghy maer soeckt met blijt/
Langhmoedigh wacht den tijdt.
Hierom wilt weder-keeren/
Ghelijck een duyfken jent/
Al nae de Arck des Heeren/
Christum seer excellent:
Diep hem in 't herte prent/
En slacht den Raven niet/
De krenghen haestigh vliedt:
Anders naeckt u verdriet.

O Pzins seer hoogh van weerden/
Myn troost/myn toe-verlaet:
Hier is geen rust op eerden/
't En sy men naer u staet:
Daer vindt ons ziele baet.
Dus wilt my gunnen/ Heer/
Dat ick toch nimmermeer/
Het buyten u begheer.

Noch van de verſmadinghe des wereldts.

Op de Wyſe:

Komt heyligh Gheest vol machten.
Ofte: Schoon lief wilt my trooſt gheven.

HOe wel soo moet hem lusten
Een hert/dat diendt met rusten
Den Heer der Heeren groot!
Want waer ghy soeckt ghenughten/
Gheen blydschap/sonder suchten/
In dese wereldt snoodt.

Want/&c.
Welluſt en kan niet baeten/

't Gheluck oock boven maeten
Met al des wereldts eer.
Dit moetmen eens verlaeten/
Dus leert de werelt haeten
Al zÿt ghy jongh en teer.
Dit/etc.

Wy sterven seeckerlÿcke
Te samen arm en rÿcke:
Wy weten tÿdt noch stondt.
Dus raed' ick/al-ghelÿcke/
Leert sterven gheestelÿcke/
Als ghy noch zÿt ghesondt.
Dus/etc.

Laet in u hert niet dringhen
Verganckelÿcke dinghen/
Met's wereldts dienaers fier
Sy triumpheeren/ singhen/
Sy dansen/en sy springhen/
Haer Hemel die is hier.
Sy triumph.&c.

Maer wilt een wepnigh bepden/
Tot dat sy sullen schepden
Met pÿn en groot ghetier/
Als haer de doodt sal lepden
Wt dese vette wepde
Ter klagh-banck vol dangier.
Als/etc.

Dan sal haer klaer verthoonen

De

De werelt met haer loone/
Met al haer raserny'/
Haer schynsel nu soo schoone/
Haer vreughden en haer kroone
Sal dan al gaen verby.

Haer/etc.

Daerom/bevroedt myn reden/
En soeckt een vreughd' en vrede
Die namaels eeuwigh duert/
De werelt wilt vertreden
Met al haer pdelheden/
Tot God u herte stuert.

De werelt/etc.

Hy sal u mildelycke
Van deughden maecken rycke
Soo ghy wat voor hem doet/
En loonen eeuwelycke
Hier nae in 't Hemelrycke
Met onverganck'lyck goedt.

En/etc.

Pryns/Heer/ gheeft ons ghenade/
Pardon van ons misdaden/
Geeft ons u graci' saet:
Wy volghen uwe raden/
De werelt wy versmaden/
Gheeft ons toch goeden moedt/

Wy/etc.

Van de ydelheydt des werelts.

Op de wyse:

Hoordt toe ghy ydel mensch, &c.

Wat strÿdt de wereldt doch
Cur mun- dus mi- li- tat

In d'ydel ee- ren baen/ Wiens
Vana sub glo-ri- a, Cu-

voorspoedt is bedrogh/ En
jus pro sperita Est

geen.

geensins kan be- ſtaen, Seer
transi- to- ri- a. Tam

ras verby passeert Haer pracht
cito labi- tur E- jus

en vreughden al: Als baten van
poten- ti- a: Quam vasa fi-

der eerdt/ Of glasen van
guli, Quæ sunt fragi-

Crystal.
li- a.

WAt strÿdt de werelt doch in d'ydel eeren baen/
Wiens voorspoedt is bedrogh / en geensins kan bestaen?
Seer ras verby passeert haer pracht en vreughden al/
Als vaten van der eerdt/of glasen van crystal.
Als vaten van/etc.

Steunt meer op letters bloot/ ghescheven in het ÿs/
Als op des werelts snoot wellust/eer/ende prÿs:
Haer deughden ydel zÿn / haer loon bedriechelÿck:
Waer op haer minnaers fÿn betrouwen ydelÿck.
Waer op/etc.

Men magh betrouwen meer op 's menschen leughentael/
Als op des werelts eer/en vreughden t'eenemael.
Valsch zÿn haer droomen al / valsch haer wellustighedt/
Valsch al haer moeyte mal / valsch al haer neerstighedt.
Valsch/etc.

CVr mundus militat ſub vana gloria,
Cujus proſperitas eſt tranſitoria:
Tam citò labitur ejus potentia,
Quam vaſa figuli, quę ſunt fragilia.

Quam, &c.

Plus fido literis ſcriptis in glacie,
Quam mundi fragilis vanę fallaciæ.
Fallax in præmijs virtutis ſpecie,
Quæ nunquam habuit tempus fiduciæ.

Quæ nunquam, &c.

Magis credendum eſt viris fallacibus,
Quam mundi miſeris proſperitatibus:
Falſus in ſomnijs & voluptatibus,
Falſus in ſtudijs & vanitatibus.

Falſus, &c.

Seght waer is Salomon/ eertijdts
soo edel-rijck?
En waer is nu Samson / een heldt
onwinnelijck?
Den schoonen Absalon/in't taen schijn
wonderlijck?
Of Jonathas al-om seer soet en min-
nelijck?
Of Jonathas/etc.

Seght waer is Cesar heen hoogh
in zijn Keyserijck?
Den rijcken vreck met een/ in 't vras-
sen leckerlijck?
Seght / Cicero / waer is al u wel-
spreeckenthepdt?
Of Aristotelis al u verstandighepdt?
Of Aristotelis/etc.

Soo veel Landts-heeren klaer/soo
veel rijckdom en pracht/
Soo menigh rijck voorwaer/ met al-
soo groote macht/
Wat Princen opt men sagh / soo seer
ghedient ghe-eert/
In eender oogh op-slagh / soo zijn sy
ghepasseert.
In eender/etc.

Dic, ubi Salomon olim tam
nobilis?
Dic, ubi Samſon nunc, dux in-
vincibilis?
Vel pulcher Abſolon, vultu
mirabilis?
Vel dulcis Ionathas, multum
amabilis?
Vel duleis, &c.
Quo Cæſar abijt celſus impe-
rio?
Vel dives ſplendidus totus in
prandio?
Dic, ubi Tullius clarus eloquio,
Vel Ariſtoteles ſummus ingenio.
Vel Ariſtoteles, &c.
Tot clari proceres, tot rerum
ſpatia,
Tot regna præſulum, tot ora
fortia,
Tot mundi principes, tanta
potentia,
In ictu oculi clauduntur omnia.
In ictu, &c.

O wat een kort jolijt is al des werelts vreughdt/
Als 's schaduws ydelheydt / soo is al haer gheneught/
Die nochtans hier verlept de mensch van 't eeuwigh goet/
Dat Christus heeft berept voor die zijn wille doet.
Dat Christus/etc.

O wormen aes plantept! o stof der aerden snoo!
O dauw! o ydelheydt / waerom verheft gh' u soo/
Ghy gantsch onseecker zijt / of ghy noch morghen leeft/
Doet dan goet in den tijdt die Godt u daer toe geeft.
Doet/ etc.

Des werelts glori' fijn / die men groot acht al-om/
Wordt in Schriftuer dijn genoemt des hops een blom
Geleecken met een bladt dat die wind heenen waept/
Want soo upt 's levens padt wordt de mensch af-ghemaept.
Want so/ etc.

Quam breve feſtum eſt hæc
mundi gloria!
Vt umbra volucris ſic ejus gau-
dia,
Quæ ſemper ſubtrahunt æter-
na præmia,
Et ducunt homines ad dura devia.
Et ducunt,&c.

O Eſca vermium! O maſſa pul-
veris!
O roslo vanitas,cur ſic extolleris!
Ignoras penitus utrum cras vix-
eris:
Fac bonum omnibus tam diu
quam poteris.
Fac bonum,&c.

Hæc mundi gloria,quæ magni
penditur,
Sacris in literis flos fœni dicitur,
Et leve folium quod vento rapi-
tur,
Sic vita hominum è vita tolli-
tur.
Sic vita,&c.

Niet eyghens u toe-denckt/ dat ghy verliesen meught/
Dat u de wereldt schenckt / neemt sy en oock u jeughdt.
Dat boven is aenschouwt/ u hert tot God laet gaen/
Saligh die hem verstout / de wereldt te versma'en.

Saligh/etc.

Noch van de verachtinghe des werelts.

Op de Wyse:

Mijn ziel wilt lof singhen den Heere.
Ofte: Als ick u eerst begon te minnen.

EEn eenigh een heb ick verkoozen/
Daerom wil ick hem soecke gaen:
Op dat my niemandt magh bekoozen
Als Jesus die my kan versa'en.
Want hy seer soet//niet diep ootmoet/

Nil tuum dixeris quod potes perdere.
Quod mundus tribuit intendit rapere.
Superna cogita cor sit in æthere.
Felix qui potuit mundum contemnere.

Felix qui, &c.

Voor my geleden heeft so groote pyn:
Daerom soo hoop ick hem ghetrouwe te zyn.

Want hy/etc.

Met hem alleen sal ick verwinnen
Al die my komen strijden aen:
Hy en verlaet nopt/die hem minnen.
Daerom so wil ick tot hem gaen:
Want hy sepd fyn//komt al tot myn/
Ick sal u lasten een ontlader zyn/
En voor u zielen eene medecyn.

Want/etc.

Och moght ick my toch eens ontbinden

Van daer ick aen ghebonden stae!
En mijn vpanden eens verslinden/
Die mp bestrijden voor en nae!
Sy toonen haer//als Schapen klaer/
Maer 't zijn al wolleven / als ick't
versin/
Adieu/o werelt/ick nu God beminn'.
Sy thoonen/etc.

Adieu/ o werelt/ met u treecken
Adieu/hadd' ick u nopt ghekendt!
O Venus-dieren / wilt toch vreecken
V lust/daer ghy toe zijt ghewendt:
En neemt u keer//tot God den Heer/
En word eens moede van u booshepd
groot:
Dat ghy vly leven mooght noch naer
u doodt.
En neemt/etc.

Hier boven vp de Eng'len schoone/
Al in dat Hemels Paradijs/
Daer Godt den mensch eeuwigh sal
loonen/
Die hier gestreden heeft om prijs/
Daer moogt ghy vly// van vroeshept
vrp/
Van Jesus eeuwelijck verheven zijn/
Wilt ghy hier wesen zijn discipel fijn.
Daer mooght/etc.

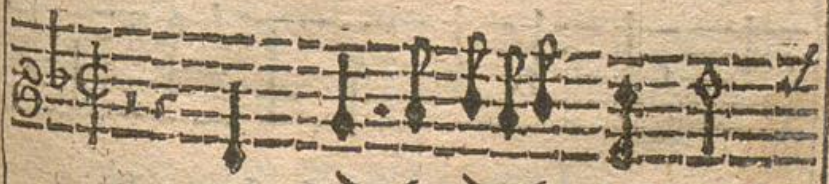
O Heer/tot u neem ick myn gangen:
O Heer ghy zyt myn salighepdt.
't Geev' u myn hert/wilt het ontfanghen/
In waerdighe meduldighepdt.
O Heer/ghy zyt// Die my verblydt:
Gheeft my dat ick in waer' ootmoedighepdt/
Tot uwen dienste magh hier zyn berepdt.

O Heer/etc.

Van de goedthepdt ende liefde Godts.

Op de Wyse:

Een droevigh liedt heb ick ghedicht, &c.

Met vpe- righ verlan-

ghen

ghen na God den Heer

Is myn hert seer ontsteecken/

seer ontsteecken: Myn gheest

saelgeert hoe langher hoe meer/

Myn lichaem is besweecken/

is beſweer- ken. Ick be-

min God alleen/

Hy behaeght my boven

al- len:

Bupten hem eerdeen//en iſ-

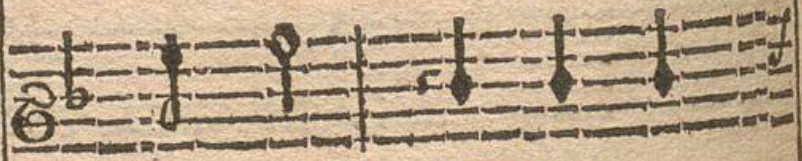
ſer

ser gheen / Die my

met re'en // kan stel- len

te wre'en. Op hem myn

sinnen wallen / sinnen wal-

len.

MEt yverigh verlanghen nae God den Heer
Is myn hert seer ontsteecken / seer ontsteecken:
Myn geest saelgeert hoe langher hoe meer/
Myn lichaem is besweecken / is besweecken.
Ick bemin Godt alleen/
Hy behaeght my boven allen:
Buyten hem certeen // en isser gheen/
Die my met re'en / / kan stellen te vre'en.
Op hem myn sinnen vallen / / sinnen vallen.

Ick bemin &c.

Och sal my verschynen oock opt den dagh/
Dat ick Godt sal aenschouwen / / sal aenschouwen!
Die my alleen verblyden hier magh/
En helpen upt 't benouwen/upt 't benouwen!
Hy is myn toe-verlaet/
Heel myn ryck en ryckdom mede/
Al wat my tot baet//te wenschē staet/
Dus metter daedt / / sal ick zyn verzaedt

Als ick sal tot hem treden / tot hem treden.

Hy is/etc.

Laet ander beminnen silver en goud
En dat alleen groot achten / daer nae wachten:
Het welck den mensch hier naemaels berouwt.
Ick wil daer niet nae trachten/ / met ghedachten.
't Sy verlies of ghewin/
Het en sal my niet moveeren:
Want noch gheldt noch goet staet in myn sin/
't Gheluck/'t gewin/ / den schat dien ick minn'
Is God den Heer der Heeren//t'synder eeren.

't Sy/etc.

Cupido/met u schichten ongesondt
Wilt naer een ander vraghen//leggen laghen:
My heeft door-wondt // een ander verbondt
Der liefden / die ick draghe // sonder klaghen.
Want myn ziel heeft ghesmaeckt
Eenen strael vol soetigheden.

Soo waer die ghenaeckt//daer wordt ghestaeckt/
En ras ghelaeckt // al 't goet onvolmaeckt.
In God alleen is vrede//met schoonhede.

Want/etc.

O Prins / over-soet/ / schoon/ Almachtigh goet/
Leydt my in u boomgaerde // wydt vermaerde:
Maeckt my als roet//door uw's liefden gloedt/
Al watter is op aerden/ / hoogh van waerden.
Myn solaes ende vreughdt
Dat zyt ghy/myn lief verheven:
Ghy alleen verheught// myn jonghejeught.
Dus my gheneught//geeft/Heer/ tot de deughdt.
Dat ick die magh aenkleven//al myn leven.

Myn/etc:

Osculetur me osculo oris sui. *Cant. 1.*

Op de wyse:

Komt Schepper Heyligh Gheest.
Pag. 235.

MEt een kuss' van u mondt
Maeckt my/o Godt/ghesondt:
Want boven aerdtschen wyne/
Solaes of mederyne/
V borsten zyn vol vreughden/
Wel-rieckende van deughden.
V heb ick/Heer/ghesindt/
V liefde my verslindt:
Ick wensch u meer te minnen/
Wt al myn kracht en sinnen:
Ick roep tot u met sanghe:
Laet my meer liefd' ontfanghen.
Wat is my op Aerdt-ryck/
In Hemel desghelyck/
Dat my magh contenteeren?
Vernoegen myn begeeren/
Soo ick u/ myn beminde/
Hier of daer niet en vinde.
Om u ick liever kies
Armoed'/en groot verlies:

Wan-

Dan sonder u seer machtigh/
Te zyn/ of ryck en prachtigh/
Liever den Hemel derven/
Dan sonder u te erven.
Want waer ghy/ Heere/ zyt
Daer is Hemelsch jolyt.
Gaet ghy u absenteeren/
So moet ick vreughd ontbeeren:
Met weenen en met suchten
Sal ick tot u dan vluchten.
Wat is myn meeste vreughd/
Solaes ende gheneught?
Waer staet vast myn betrouwen/
Daer ick alleen op bouwe?
't Syn niet dan creatueren/
Ghy zyt het/ t'alder ueren.
Als ick met u magh zyn/
Gheen lyden dunckt my pyn:
't Sy waer ick dan magh wesen/
Wy sal ick zyn van vresen:
Gheen dingh kan my dan deeren:
Voldaen is myn begheeren.
Niemandt weet ick voorwaer/
Die my in lyden swaer/
Als ghy/ soud' moghen helpen/
Myn druck en droefheydt stelpen:
Want als ghy vliedt uytwendigh/
Is alle mensch ellendigh/

Wat

Wat ick aenhoor/ aenschouw'/
't Maeckt my gheen vreughd / maer rouw'.
't Ghevoelen/ Kiecken/ Smaecken
Magh my al niet vermaecken:
In u is mijn welluste/
Solaes/ en al myn ruste.
Want ghy/ o Heere Godt/
Alleen zijt 't hooghste lot:
Goet/ soet/ schoon boven maten/
De edelste van staeten/
Fontepn van alle goeden/
Die mijne ziel kan voeden.
Daerom niet rust mijn gheest
In 's werelots wildt foreest/
In u giften of gaven/
Die my niet kunnen laven:
Voor dat ick / nae dit sterven/
Eens rust in u magh erven.
O Jesu/ Prince mijn/
Wanneer sal die tijdt zijn!
Dat ick/ van liefden droncken/
In u sal zijn versoncken.
Want u aen-hanghen repne/
Vermaeckt mijn ziel allepne.

Dilectus meus mihi & ego illi, *Cant.* 2.

Op de wyse:

Komt menschen schoon verciert met deughd. Pag. 176.

MYn lief is mijn//en ick ben zijn/
Die my soo dickmael trueren// doet:
Als hy absent//hem van my wendt/
Droefheyd mijn hert besueren//moet.
Dickmael tot hem//heff' ick mijn stem/
Die my nopt te versmaden// plagh/
Met ongheluck//of swaeren druck/
Als hy my maer beladen//sagh.
Dus met geklagh//en swaer gewagh
Soeck ick/die my versaden//magh.
Hy brydt mijn hert//van alle smert/
En al mijn kranckheydt hy// verdraeght:
Hy komt daer in//verneuwt mijn sin
Verdrijft wat hem in my// mishaegt.
Dus is't met spoet//ghewonden soet/
Dat ick de wereldt derven// magh:
De sonden quaet//ick nu seer haet/

Die ick so noo te sterven//plagh/
Dat eerst myn ziel// soo bitter viel/
Om 't selv' ick nu te erven// lagh.
Nu ben ick blyd//van sorghe vry/
Die my eertyds benoude// swaer:
O werelts eer// queldt my niet meer/
'k Wil my van u nu houden// klaer:
Wellust/ voorspoedt / al 't aerdtsche goedt
Magh nu myn ziel vermeyden// niet.
Voor haren raedt// en valschen praet
Ick my wel-eer verleyden//liet:
Nu metter daedt//ick vroegh en laet
Wil Godt alleen verheyden//siet.
Jesu myn lief//al myn gherief
Ghy blyven sult tot aller tydt:
Met u alleen//ben ick te vre'en:
Wilt my toch helpen in den strydt.
Boven gheneught//en alle vreught/
Dewelcke spruyt dā vleesch en bloed/
Is het vermaeck//daer ick na haeck/
Van uwer liefden soeten vloedt.
Om desen smaeck//ick heel versaeck
Myn eyghen ziel/ en 's werelts goet.

Noch van de liefde tot Godt.

Op de wyse:

Suyver Maeght Agniet, &c.

IEsu soet// mijn Bruydegom bass-
lant/
Mijn ghemoedt// mijn hert / mijn
ziel door-brandt:
Ick ben van uwer minnen kranck:
Troost my / o Heer / en bepdt niet
lanck.
Dat vper brandt seer/
Godts liefde noch veel meer.
Ick ben/ etc.
Vper brandt seer // Godts liefde
noch veel meer:
Nochtans Heer// wild' ick mijn lich-
haem teer
Veel liever branden in het vuer/
Dan van u schepden maer een uer/
Dat vuer brandt seer/
Godts liefde noch veel meer.
Veel/etc.
Treckt nae dp//mijn ziel / die u be-
mindt:

Maeckt my bly//ick ben u Bruydt/u kindt.
Gheeft my de deughdt die my ontbreeckt/
Myn hert in liefden meer ontsteeckt.
Dat vper brandt/&c.
Gheeft/etc.

Maeckt my nu//van creatueren bloot:
Dat ick u//magh dienen totter doodt.
V wille laet myn wille zyn/
V gracy stoyt altydt in myn.
Dat vper/&c.
V wille/etc.

Heer gheeft myn//een liefde alsoo groot/
Dat noch pyn//noch hongher/noch de doodt/
Noch/vper/noch sweerdt/noch teghenspoedt
My van u liefde scheyden moet.
Dat vper/&c.
Noch/etc.

Ick peyns/Heer//wel duysendt mael om dy.
Och! wanneer//sult ghy my maecken bly?

Komt

Komt Heer/ komt Heer/ en bepdt niet meer.
Mÿn hert verlanght nae u so seer.
Dat dyer/ &c.

Komt/ etc.

Geldt en goedt/ / en oock mÿn Vaderlandt/
Vleesch en bloedt/ / en al dat is plapsant/
Verlaet ick om u liefde/ Heer/
Want ick mÿn hert tot u gants keer.
Dat dyer/ &c.

Verlaet/ etc.

Bruygom fÿn/ / o Prince excellent/
Schenckt toch mÿn/ / u liefde tot een present/
't Gheloof en Hoop moet eens vergaen/
Maer liefde die blÿft eeuwigh staen.
Dat dyer/ &c.

't Gheloof/ etc.

Een Ghebedt om Godts liefde te verwerven.

Op de Wyse:

Nu weest ghegroet,, Maria soet, Ofte:
Waer is de Dochter van Syon.

O God/ aenhoort toch mijn gebedt:
Verhoort wilt tot mij keeren:
Met haest op mijn begheerten let:
't Sal zijn tot uwer eeren.
Ick bidd' u Heer mij vinden doet
Eens graci' in u ooghen:
Wat teghenspoedt mij dan ontmoet/
'k Sal 't vroomelijck ghedooghen.
Eia mijn God/ghij zijt toch goet/
Laet mij ghenae' verwerven/
Ick sal ghewilligh 't bitter-soet/
Des vleeschs en 's weereldts derven.
Maeckt mij des werelts weelden suer/
Verbitterdt mij haer lusten/
Op dat mijn hert volherdigh/ puer/
In u gheheel magh rusten.
Doet mij versmaden vleesch en bloedt/
Mijn selven oock versaecken:

Op dat ghy/ God/ zÿt al mÿn goet/
En al in alle saecken.
Op dat ghy my alleen besit/
O Heer/ wilt in my daelen.
Mÿn ziel is swert / maeckt die sneewit/
En maecktse vry van quaelen.
Maeckt my tot 's werelts sakē flou/
Tot u/ Heer/ hittigh blaecken/
Op dat ick voort aen/ niet meer louw
In u my magh vermaecken.
Laet my in u verslonden zÿn/
Mÿn hert heel vast wilt knoopen:
Op dat ick niet gheheel verdwÿn/
So ick van u gingh' loopen:
Op dat ick 't al in een beslupt/
O Vorste van hier boven/
Verciert mÿn ziel/ als uwe Bruydt:
Om u altÿdt te looven.

Van Patienci' ende verduldighedt.

Op de Wyse:

Oeeuwigh God Almachtigh. Pag. 4.

SOnder kruys oft lyden
En magh men hier niet zyn:
Die hem wil nae verblyden/
Die moet hier lyden pyn:
So wie soeckt 's Hemels glori'/
Versmae' des werelts eer:
Wie krygghen wil victori'/
Die moet hier strygden seer.
Het Hemelryck hier boven
Dat lydt seer swaer gheweldt:
Ghy moet eerst zyn verschoven/
Wilt ghy daer zyn gheselt.
Met pypen en schalmeyen
Krygght niemandt sulck ghewin:
Maer met suchten en schreyen
Mooght ghy daer komen in.
De wegh nae 't eeuwigh leven/
De poort der saligheydt/
Men vindt het klaer beschreven/
Seer engh' is sy berepdt.
Wilt ghy daer in gheraecken/
Haest u/soeckt geen verlengh':
Gaet u natuer versaecken/
En leeft een leven strengh'.
Kyst upt der sonden slape/
En wilt niet zyn rebel:
Eer u de doodt betraepe/
Bedenckt u leven wel:

Verlaet die sachte plumen/
Daer ghy verkeert in rust:
Laet het al van u rumen/
Ghemack/solaes/wellust.
Wat wilt ghy veel gaen soecken
In dese werelt boos?
Ghy sult haer noch vervloecken/
Als ghy haer vindt soo loos:
Sy heeft een schoone schijne/
Van voozen seer plapsant:
Maer in haer steert fenijne
Dzaeght sy seer abundant.
Dus wilt maer dooz passeeren/
Als eenen vzeemdelingh:
Laet ander' triumpheeren/
't Is maer een ydel dingh.
Haer feest sal ras verdwijnen/
Haer vzeughd sal haest vergaen.
Naer weelden volght dan pijne/
Na lachgen volght ghetraen.
Maer soeckt ghy u vermaecken/
Soeckt dat in 't ander landt/
In Goddelijcke saecken/
In glozi' sonder schand'.
Geen dingh kan doch versaden
Vsiel/dan God alleen.
Dus wilt het al versmaden/
Wat u van hem doet tre'en.

Wilt oock abandoneeren
Den Pzins des werelts quaet:
Soo magh u niemandt deeren/
Op Godt u maer verlaet:
Die u dan sal ghelepden
In zyn schoon Hemelsch hof:
Daer ghy nopt upt sult schepden/
Maer hem stae'gh singhen lof.

Noch van Patienci'.

Op de wyse:

Schoon Ionckvrouw ick moet u klaghen, &c.

Goede Godt ick moet u kla-
Dat myn ziel alhier moet dza-

ghen/ Al myn tegenspoedt/
ghen/ 't Welck my trueren doet.

Moet

Moet ick langh u graci' derven/

En u klaer aenschyn: Soo

moet ick van rouwe sterven/

En van bitter pyn.

GOede Godt ick moet u klaghen
Al myn teghenspoedt/
Dat myn ziel al hier moet dragē
't Welck my trueren doet.
Moet ick langh u graci' derven/
En u klaer aenschyn/

Soo moet ick van rouwe sterven/
En van bitter pijn.
Siet/mijn daghen zijn vol lijden/
Met sonden beswaert/
Sorgh' en vrees' aen alle zijden
Over mp vergaert:
Veel tentatien mp pooghen
Te brenghen tot val/
Passien mp ne'erwaerts booghen
Swaer sonder ghetal.
Och! wanneer sal 't eynd eens wesen
Van al dit ellendt!
Wanneer sal het quaet mispresen
Van mp zijn ontwendt?
Wanneer sult ghp mijn ghedachten/
En al mijn ghemoet/
Maecken vrp van alle klaghte?
O mijn hooghste goet.
Wanneer sal ick hebben vrede/
Met ghestadighepdt?
Vrede binnen/buyten mede/
Rust en libertept?
Jesu schoon laet mp aenschouwen
Eens u soet aenschijn:
Helpt mp toch upt dit benouwen:
Anders ick verdwijn.
Ick ben hier als een verlaeten/
Veer in vreemde landt/

By die ghenen die my haeten/
En soecken ter schand'.
Dus/o Heer/wilt solaceeren
My/in mijnen noodt:
Want tot u streckt mijn begeeren/
En verlanghen groot.
Al des wereldts consolaci'
Is my een verdziet.
V soeck ick tot aller spaci':
Dus/my Heer/ aensiet.
Maer 'k en kan u niet ghenaecken:
Want mijn vleesch en bloedt
Dzuckt my neer tot aerdsche saecken/
Teghens mijn ghemoedt.
Aldus moet ick stadigh strijden/
Ick onsaligh mensch/
En my selven dickmael mijden/
Teghen mijnen wensch.
O wat last lijd' ick van binnen!
Als den gheest hoogh tracht/
's Hemels saken te beminnen.
Die het vleesch klein acht.
Wilt/o Heer / niet van my wijcken:
Maer vertroost altijdt:
Laet u dienaer niet beswijcken/
Dooz des vpandts strijdt.
Maer verdzijft zijn phantaspen/
En zijn valschen raedt:

Dat

Dat ick my eens magh verblijen/
Vry van alle quaet.
Doet my oock gheheel vergheten
's Werelds pdelheydt:
Laet my smaecken/sien/en weten
Uwe soetigheydt:
Gheeft in plaets van aerdsche lusten/
En des vleeschs playsier/
Dat mijn ziel in u magh rusten/
Vranden in u vyer.
Machtigh Vrins/ laet u beweghen
Al mijn ongheval:
Gheeft my uwen soeten seghen/
O mijn God en al.
Komt/mijn hoop/wilt niet vertoeven
Komt mijns herten vreught:
Komt mijn vpanden bedroeven/
En mijn ziel verheught.

Noch van Patienci'.

Op de wyse:
Komt H. Geest vol machten. Pag. 228.
Ofte: Schoon lief wilt my
troost gheven.

WAt sal ick gaen beginnen?
Ick ben beswaert van binnen/
Waer sal ick gaen om raedt?
Den vpandt leght zÿn laeghen/
En queldt my alle daghen/
Al met zÿn valschepdt quaedt.
Den/ &c.

Het is my een swaer lÿden
Dus stadelÿck te strÿden/
Want selden ben ick vry:
Stell' icker een bespden/
Daer komt een ander lÿden:
Hoe soud' ick wesen bly,
Stell'/ &c.

Het valt my wel soo suere
Te sterven mÿn natuere/
Want sy is kranck en teer:
Den gheest die spreckt van binnen/
Dat ick my sou verwinnen/
En dienen Godt den Heer'.
Den/ &c.

Nu Heer' ick hebb's ghevonden/
Ick hoop' deur u vÿf wonden/
En u ghenade soet/
Dat ghy my sult vergheven
Al mÿn boos sondigh leven:
Ghy zÿt t'ongroudigh goet.
Dat/ &c.

Jesu wilt myns ontfermen:
Ick vlied' in uwe armen:
Daer toe soo hebb' ick lust:
Waer ick my keer' of wende/
Vind' ick my in ellende:
Maer in u vind' ick rust.

Waer/ etc.

Noch van Patienci'.

Op de Wyse:

't k Aenbid u Godheydt krachtigh, 321.

Ofte: Fortune helas pourquoy.

MYn ziel verlanght/ o Heere/
Naer u/ myn hooghste goet.
Gheeft my toch/ meer en meere/
In deughden eens voorspoet:
Want ick seer strÿden moet
Teghen dat vleysch rebel:
Gheeft my/ o Koningh soet/
Dat ick 't magh temmen snel.
Myn jeughd die is verslonnen:
O God wilt my bystaen/

't En

'k En heb noch niet begonnen
In deughden voort te gaen.
Wilt my toch niet versma'en/
Om myn ellendigheydt:
Maer maeckt my nu voort aen
Tot uwen dienst berepdt.
O Godt wilt myns ontfermen/
Aenhoort dit myn groot misbaer:
Neemt my in uwen ermen/
Myn strijdt die valt my swaer.
Aensiet myn groot ghevaer/
Maeckt my in strijden vroom:
Op dat ick vry en klaer/
Voor myn vyanden koom'.
Och mocht den geest behouwen
In my de over-handt:
En de natuer verflouwen
In haeren strijdt vaillant!
Och waer myn ziel gheplant
Al in der minnen hof!
So soud' voor 's liefden brandt
Dat onkrupt worden stof.
Maer och! natuer en sinnen
Die doen my droevigh zijn.
Want eynden of beginnen
Sy willen met fenijn:
Sy thoonen eenen schijn
Van deughd' en mederijn

In al de wercken mijn.
O Godt/dit doet my pijn.
O Prince/ Godt almachtigh/
Aensiet toch mijnen noodt:
Aenhoort mijn bidden klachtigh/
En neemt my op u schoot:
Dat ick magh zijn ontbloot
Van al dat my nu plaeght:
Bevrijdt van sonden snoodt/
En al dat u mishaeght.

Noch van Patientie.

Op de Wyse.

Soet Robbertjen.

O Godt verhe- ven tot
Ghy zijt mijn le- ven/ om

u neem ick de vlucht/ u ick dickmael sucht: | Ghy

zÿt alleen mÿn vaste rust/ Die

alle mÿn swaer lÿden blust:

Ghy zÿt mÿn medecÿn. Gheest

troost eer ick verdwÿn.

O God verheven
Tot u neem ick de vlucht/
Ghy zyt myn leven/
Om u ick dickmael sucht:
Ghy zyt alleen myn vaste rust/
Die alle myn swaer lyden blust:
Ghy zyt myn medecyn.
Gheeft troost eer ick verdwyn.
Is 't u believen/
O Heer/ ghy hebt de maght/
My te gherieven
In 't gheen daer ick na watyt.
Dat myne ziel van sonden//vry/
Ghesupvert/ en ontbonden//vly/
Vereenight moghte zyn
Met u de liefste myn.
Al myn betrouwen/
Myn toe-vlucht ende troost/
In myn benouwen/
Syt ghy/die my verpoost.
Want kracht is alle toe-verlaet/
Die bupten u/o God bestaet:
Waer ghy gheen helper zyt/
Daer kan 't al helpen nyt.
Licht myn der ooghen/
Myn's herten Paradys:
Ick neer-ghebooghen
Bidd' voor myn ziel om spys.

Want

Want u absenti' doet my pÿn/
En sonder u kan ick niet zÿn:
Dan als ghy by my zÿt/
So maeckt mÿn ziel jolÿt:
V conversaci'/
V lieffelÿcke spraeck/
V soete graci',
Versaedt mÿn ziel met smaeck:
Maer wat ick bupten u aenschouw'/
't Vervuldt mÿn hert met grooten rouw':
't Is armoed' ende druck/
En niet dan ongheluck.
Daerom ghestadigh
Neem ick tot u mÿn keer:
Weest niet versmadigh
Die u aenhanght so seer.
In u is al mÿn saligheydt.
Hierom/o Heer/niet van my scheydt:
En vliedt toch niet van my/
Maer wilt my blÿven by.
Wilt my vast binden
Met uwer liefden bandt:
Laet my u vinden
In liefden abundant:
Aensiet toch mÿn verlanghen groot/
En laet my u omvanghen bloot/
O Bruydegom seer schoon/

Der

Der repner zielen kroon!
Pyins upt-gheleſen/
Maeckt u dienaer gheſondt:
Wilt hem gheneſen/
Die van u is dooz-wondt.
Met liefde/ die gheſtadigh blaeckt/
Hebt ghy mpn hert ſeer diep geraeckt
Gheeft uwen Geest my Heer:
Mÿn hert ſchenck ick u we'er.

Noch van Patienci'.

Op de Wyſe:
Te Mey als alle de voghelkens
ſinghen, &c.

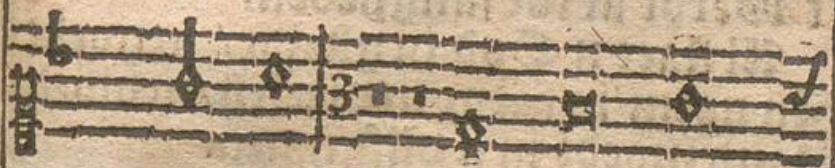
Al lÿd' ick druck en ſwaer

ghequel/ Al is mÿn lÿden noch

soo fel / Kebel wil ick niet

weesen. Want Godt is

goet/ Syn oordeel moet Al-

tydt worden ghepresen.

ALyd' ick druck en swaer gequel/
Al is myn lyden noch soo fel/
Kebel wil ick niet wesen:
Want God is goet/
Syn oordeel moet
Altydt worden ghepresen.

Al word ghy nu bespot/ versmaedt/
Begeckt/ beklapt/ verdruckt/ behaet/
Hoe 't gaet weest wel te vreden:
Maeckt geen ghekrÿt/
Verduldigh zÿt/
't Werdt al tot saligheden.
Al staet u God tu gheldt/ in goedt/
In naem/ in faem/ in vleesch/ in bloed/
Houd moedt in u vÿf sinnen:
Den Heer' verbeydt/
Lief volght naer leydt/
't Komt al upt rechter minnen.
Behoudt inwendig stercken moedt/
In lief/ in leet/ in suer/ in soet/
In hebben/ en te derven:
Houdt dese leer/
In sucht/ in seer/
In leven/ en in sterven.
Geen quader dingh als eygen wil/
't Maeckt tusschen ons/ en God gheschil/
't Belet zÿn zoet in-vloeyen!
Den will' versaeckt/
En God ghesmaeckt/
Dat doet de deughden groeyen.

Noch van Patienci'.

Op de wyse:

O Feest'lijck dagh, &c. 166.

O God gheeft mÿn
Doch eens een grondigh sterven:
Om gheluÿck te zÿn
In lief/ en oock in leydt:
En sonder pÿn/
In 't hebben en in 't derven/
Om de liefde dÿn/
Tot uwen wil berepdt/
O Heer/ dooz u kracht/
Gheeft mp/dat ick verwacht:
Dat ick/naer uwen wille zoet/
Magh strÿden met een vzoom ghemoedt/
Om te wesen kleyn/
Verduldigh/ ende reyn.
Dat ick/ &c.

Ick voel mÿn gheest
Gheheel berepdt te waghen/
En in minst/en meest
Godts wil t' aenveerden blp:
Gantsch onbevzeest
Het kruys hem nae te vzaghen/

En in dzucks tempeest
Hem altijdt blijven bp/
Waer kranck is het vleysch/
Het soeckt al zijnen eysch.
Ick wil de reden volghen naer/
Al valt het mijn natuer wat swaer:
Het vlepsch moet toch met pijn
Alhier ghestozven zijn.
Ick wil/etc.

Och! die eens mocht
Dooz sterven soo gaen leven!
Dat hp/ wel bedocht/
Sijn quae' natuer vergaet!
Die eens vol-bzocht
Godts wil/en ginch beghéven/
Dat hp eerstmael socht/
En daer het vleesch na staet!
Die sou metter daedt
Hier gheeren zijn versmaedt.
Want lijden/ pijn/ schandael/verdziet/
't En magh de ziel al schaden niet:
Als sp in haeren grondt
Dooz liefden is ghewondt.
Want/etc.

Al most men hier
Het vleesch en bloedt verteeren/
Water ende vper
Dooz-waepen koudt/en heet:

Sonder

Sonder ghetier/
En sonder byster beeren/
Om Godts liefde sier/
Wy mosten zÿn berepdt.
Want zÿn liefde fÿn
Verslindt dzuck ende pÿn.
Als onse ziel upt liefde soet
Getrocken wozdt na 't Hemels goet/
's Lichaems dzuck en seer
En acht sy dan niet meer.
Als onse/etc.

O Pzins/o Heer/
Wilt my deesʼ gracíʼ gheven:
Dat ick meer en meer
Vliefde soeck alleyn:
En t'uwer eer
Gheen dingh en magh aenkleven/
Dat mÿn hert treckt ne'er
Van u/ o klaer fontеyn.
Aenhoozdt mÿn gheweyn
Alhier in 's Aerdsche pleyn:
Leert my/sonder verkiesen mÿn/
Vwil perfect subject te zÿn:
Dat ghy/nae de doodt/
My naemaels niet verstoot.
Leert my/ etc.

Volghen eenige Lof-sanghen van de Hoofdt-stucken der Christelijcker leeringhe / ofte den Catechismus.

Het Vader onse.

Op de wyse:

Ick heb de groene straeten. &c.

Ons Vader God ghepresen/

Die in den Hemel zyt: Ghe-

heyligh soo moet wesen Vnaem

ghebenedÿdt.

ONs Vader Godt ghepresen/
Die in den Hemel zÿt/
Gheheplight soo moet wesen/
V naem ghebenedÿdt.
Gheheplight/ &c.

V rÿck van grooter weerden
Laet komen metter spoet/
In Hemel/en op eerden
Gheschie' u wille goet.
In Hemel/ &c.

Wilt ons/ o Heer/verleenen
(Koningh van machten groot)
Peps/vreed' en oock met eenen
Den kost tot 's levens noodt.
Peps/ &c.

Vergheeft ons Heer verheven
Al dat wp schuldigh staen:
Ghelÿck wp oock vergheven
Die ons hebben misdaen.
Ghelÿck/ &c.

En laet ons toch niet vallen
Oock in tentatí' quaet:

Maer Heer verlost ons allen
Van 's vyandts booſen raedt/ Amen.
Maer/ett.

De Enghelsche groete.

Op de voor-gaende Wyse.

Ick groet u vol van gracy'
Spraeck d' Enghel Gabriel/
Met u tot alder spacy'
Is Godt Emmanuel.
Met u/ett.

Want onder alle Vrouwen
Sijt ghy ghebenedijdt:
Gheluckigh die aenschouwen
U glorie met jolijt.
Gheluckigh/ ett.

Ghebenedijdt moet weſen
Jeſus/ uws lichaems vraght:
Door hem zijn wy ghereſen
Al upt des vyandts macht.
Door/ett.

Maria Godes Moeder/
Wilt ons ghedachtigh zijn:

Bidt

Bid voor ons onsen Hoeder/
Nu en in 's doodes pijn.
Bidt/etc.

De xij. Artijckelen des Gheloofs.

Op de Wyse.

O saligh heyligh Bethlehem, &c.

O Mensch/ o edel creatuer/
Van God na Godes beeldt ghe-
schapen:
Ghy zijt van hem een schoon figuer:
Wilt toch u kroone niet verslapen.
Ghy zijt/etc.

Wilt ghy dan wesen wel bedacht/
En eeuwigh u met God verblyden:
Soo neemt op u gheloof wel acht/
En alle secten wilt vermyden.
Soo/etc.

De Heylighe Dryevuldighevdt
(Dat is een God en drie personen)
Te dienen weest altijdt berepdt:

Op dat hy u hier nae magh loonen.
Te dienen/&c.
Den Vader / Soon / en Heyl' ghen Gheest/
Zyn even oudt / wys ende machtigh:
Niemandt en is hier minst of meest:
Dewyl sy een God zyn waerachtigh.
Niemandt/&c.
Nochtans den Soon is ne'er ghedaeldt/
En uyt een Maget mensch geboozen:
Hy heeft dooz 't kruys booz ons betaeldt:
Anders wy waeren al verloozen.
Hy heeft/&c.
Ten derden dagh hy van der doodt
Verrees/en bzacht de zielkens mede
Wt 'shellen mond/en Abzams schoot
En syn Apostels bzacht hy bzede.
Wt/&c.
T'en Hemel is hy we'er gekeerdt:
Hy sit aen 's Vaders rechter-hande:
Alwaer hy alle dingh regeerdt/
En sendt ons gaven hier te lande.
Alwaer/&c.
Ten jonghsten dagh hy komen sal
De dooden roepen uyt der eerden:
En gheven oozdeel over-al/

Na dat ons werckē zyn van weerden.
En gheven/ &c.
Geloov't en hoort zyn kercke dan/
Die daer genoemt word Catholycke:
Want buyten dese niemandt kan
Verwerven naemaels 't Hemelryck.
Want/ &c.
Want hier alleen die klaer' fontey
Van Christus bloed en roode wonden
Door zyne Sacramenten reyn/
Wascht zyn lidtmaeten van haer sonden.
Door/ &c.
Der Heyligher gemeynschap mee
Is hier/ als in eens lichaems leden:
Daer d'een d'ander in liefd' en vree
Helpt/ door verdiensten en ghebeden.
Daer/ &c.
In dit gheloof blyv't vast geyzent/
En wilt het oock te wercke stellen:
So sult ghy moghen naer u endt
Ontgaen de swaere pyn der hellen.
Soo/ &c.

Van de Christelijcke ghebo-den ende Sacramenten: van sonden ende goede wercken.

Op de wyse:

De Nachtegael die sangh een liedt, &c.

Godt mint en eert/ Niet V Ouders hoordt/ Nie-

p- del sweert/ Den Sab-mandt vermoordt/ Noch pet

both houdt: onthoudt. | Mydt over-

spel/

ſpel/ belie- ghen/ oock

lie- ghen / Geen Vzouw

begheert / / Vw's naeſten

weert/ Noch pet van zÿn

gherie- den.

De 10 Gheboden.

(1) Godt mindt en eert/
(2) Niet ydel sweert/
(3) Den Sabboth houdt:
(4) V Ouders hoordt/
(5) Niemandt vermoordt/
(6) Noch pet onthoudt.
(7) Mijdt overspel / (8) Belieghen// oock lieghen/
(9) Gheen vrouw' begeert
Vw's Naesten weert/
(10) Noch pet van zijn gherieven.
Mijdt /etc.

De 5 gheboden der H. Kercke.

(1) Van wercken viert/
Tot Godt u stiert
In alle feest:
(2) De Miss' dan hoordt/
Soo dat behoordt/
Met goeden gheest:
(3) Houdt alle vasten seere// na leere:
(4) Ghy spreecken sult
Eens 's jaers u schuldt:
(5) Te Paesch' gaen t'onsen Heere.
Houdt/etc.

De

De 7 H. Sacramenten.

Het Doopſel waſcht/
Het Vroomſel vaſt
Gods leere pzÿſt:
In 't Sacrament
Den Heer pzeſent
De ziele ſpÿſt:
De Biecht geneeſt de ſonden//ontbonden:
De Oorden leerdt/
Het Houw'lijck meerdt:
Oli' helpt d'ongheſonde.
De Biecht/ etc.

De 7 Hoofdt-ſonden.

(1) Hovaerdigheydt,
(2) En Gierigheydt
Het quaet vermeerdt:
(3) Onkuyſheydt quaedt
(4) En Gramme daedt
Van u doch weerdt:
Sy ſouden u verkeeren//onteeren:
(5) De Gulſigheydt,
(6) En Nydigheydt,
(7) En Traegheydt wilt af-keeren.
Sy ſouden/ etc.

Vier sonden in den Hemel roepende.

(1) 't Onnoosel bloedt
Ghestort will's moet
Koept wraeck vp Godt/
(2) 't Onkupsche vuer
Teghen natuer
Ock sonder spot:
(3) Verdruckten armen / weesen // vp desen
(4) Onthouden 't loon
Van u dienst-boo'n:
Vier sonden zyn te vreesen.
Verdrucken/etc.

Ses sonden in den H. Geest.

(1) Wanhoop op Godt/
(2) Hoop sonder slot
In sonden groot:
(3) De waerheydt klaer
Bestryden swaer
Als valsch en snoodt:
(4) Synt naestens deughd benyden// met lyden/
(5) Partneckigheydt/
(6) Onleetsaemheydt:
Dees' ses Godts Geest bestryden.
Synt/etc.

Vier trappen totten af-grondt der sonden.

Vier trappen vuyl
Der sonden kuyl
Mÿdt dese doch:
(1) Eerst willens quaet
Doen/(2) en deest' daedt
Dan roemen noch:
(3) Bespotten die ons leeren/ /bekeeren:
(4) En dan noch gaen
Goedt raedt versma'en/
Den raedts-man oock onteeren.
Bespotten/ etc.

Tien mede-deelende sonden.

(1) Ghebiedt, noch (2) Raedt,
(3) Beschermt, (4) Toe laet,
Noch (5) prijst ondeughdt/
(6) Gheniet niet mee
(7) In quade Zee,
En hebt geen vreughde,
't Quaedt (8) straft, en wilt (9) beletten,, nae wetten/
Met goeder aerdt
't Quaet (10) openbaert,

Of ghy deeldt mette smetten.
't Quaet/etc.

't Ghebruyck der vijf sinnen, ende drie krachten des ziels.

't Ghesicht eerbaer/
't Ghehoor eenpaer/
De Smaeck, seer vroedt/
Den Reuck oock mee/
't Ghevoel ghereet/
Dees' sinnen moet
Ghy stieren nae Godts wille// en stillen:
Dzie krachten vry
Des ziels daer by:
Verstandt, Memori', Wille,
Ghy/etc.

Drie Goddelijcke deughden.

Dzie deughden fyn
Seer Godd'lyck zyn
Tot 's ziels behoedt:
't Gheloof oprecht/
De Hoop niet slecht/
De Liefde zoet/
Tot Godt sy ons verepden// en lepden:

Want niemandt opt
Van deef' beropdt/
Met God hem sal vermeyden.
Tot/ etc.

Vier Cardinael-deughden.

Voor goe' manier
Noch deughden vier
Sijn Cardinael:
Sy zijn een spruyt
Waer komens' upt
Voort altemael:
(1) Voorsichtigheydt met sinnen/ / van binnen/
(2) Rechtvaerdigheydt
En (3) Vromigheydt,
En (4) Matigheydt vol minnen.
Voorsichtigheydt, etc.

De 7 gaven des H. Geests.

(1) Wijsheydt, (2) Verstandt,
(3) Raedt menigherhandt/
Door 't Goddelijck licht/
De (4) Sterrickheydt,
En (5) Wetenheydt,
Van Godt ghestieht/
(6) Godvruchtigheydt, (7) Gods vrese,,
Al dese

Sijn

Sÿn seven soet
Godts gaven goet/
Wt zÿnen gheest gheresen.
Godvzuch. etc.

Tvvalif vruchten des H. Geest.

Twaelf vzuchten fÿn
Van Gods Geest zÿn/
(1) Liefd' en (2) Blyschap,
(3) Vree, (4) Lydsaemheydt,
(5) Go'ertierentheydt,
(6) En Goedigheydt:
Syn Geest is ock (7) Langhmoedigh, (8) Sachtmoedigh,
(9) Ghetrouw, (10) Seeghbaer,
En ock (11) Eerbaer,
Hy maeckt ons (12) Suyver spoedigh.
Sÿn/etc.

Acht Saligheden.

Sÿt (1) arm van gheest,
(2) Sachtmoedigh weest/
(3) Voor sonden schreyt,
(4) Haeckt na de deughdt,
Doet ock met vzeughdt
(5) Bermhertigheydt,

Soo

Soo mooght ghy salighy wesen//
door desen
(6) 't Hert suyver maeckt/
Nae (7) vreed' oock haeckt/
(8) Lydt voor de deughdt ghepresen.
Soo/ etc.

Seven lichaemelijcke vvercken van bermhertigheydt.

(1) In hongers-noodt,
(2) In dorst seer groot
Niemandt verlaet,
(3) Den naeckten kleedt,
(4) Herberght ghereedt/
Al metter daedt:
(5) De krancken diendt met weerden//
mee-weerden/
(6) Ghevanghens lost,
Oft u schoon kost/
(7) De dooden helpt ter eerden,
De/etc.

Seven gheestelijcke vvercken van bermhertigheydt.

(1) Gheeft raedt tot deughdt/
En (2) leert met vreughdt

Den

Den slechten sijn:
(3) Sondaers bekeert,
(4) Met Troost ver-eert
Die droevigh zijn/
(5) Het ong'lyck wilt vergheven,, bedzeven/
(6) V naesten draeght,
Die u hier plaeght,
(7) Voor doo'n bidt/en die leven.
Het/etc.

De vvet der natueren, ende vier uyterſten.

Mijdt alle quaedt/
Doet goede daedt
Tot aller tijdt/
Een ander doet
Als ghy ghemoedt
Te lijden zijt.
V upterste wilt heugen//na meugen/
Als Doodt, en Hel,
Godts oordeel sel/
Den Hemel vol gheneughen.
V upterste/etc.

Een ghebedt om deughden te verwerven.

Op de wyſe:

Veni creator Spiritus, &c.

O Heer / aenhoort toch myn ghebedt/
Dat ick aenhef met goedt opſet/
En gheeft my tot myn ſaligheydt/
Al 't gheen dan quaet tot deughden leydt.
O leven/ Heer/ en ſterven ſwaer/
My altydt ſy een ſpieghel klaer:
Tot hulp en leer u vrienden al
Laet zyn voor my in 't aerdſche dal.
Leert my in u te ſcheppen moedt:
Want ghy/myn Heer/alleen zyt goet:
En ſterven Wil en Sinnen quaedt/
En volghen geern u leer en raedt.
Doet my bewaeren 't herte myn/
Myn tongh / myn oogh / en ſmaecke fyn/
En ſcheppen uyt goedt ende quaet
Myn leer/myn vreeſ'/tot myner baet.
Gheeft my der menſchen oordeel ſnoedt

En klapperny niet achten groot:
Maer nemen sulcks/tot myn profyt/
Van u/ o Heer / ghebenedyt.
Leert my te oordʼlen niemand niet/
Myn selfs te achten als een riet/
En ander menschen achten groot/
Wys/deughdsaem/heylig en devoot.
Geest my een diepʼ ootmoedighept/
Een gheest reael vol soberheydt/
Een haet van sonden en onvree/
Een suyver hert en lichaem mee.
Leert my/Heer/bidden na u hert/
Myn schuldt beschrepen ootk met smert:
Verbuldt myn hert met gracʼ soet/
Dat ick u altoos dienen moet.

Een danckseggingh na den eten.

Op de wyse:

O saligh heyligh Bethlehem.

Laet ons den Heere danckbaer syn/
Wilt hem hier loven ende vryesen/

Die

Die ons al ſpÿſt op elck termÿn/
't Is recht/ dat wy hem lof bewÿſen.
Die/etc.

Wilt loven zÿnen naeme ſoet/
Die ons deur zÿn macht kan verſadt/
Elck hem met lof-ſangh prÿſen moet:
Dat hy ons ſpÿſt deur zÿn genaden.
Elck/etc.

Verbult zÿn wy met ſpÿs en dranck
Deur zÿn goethept tot ons weldadig:
Dus moeten wy hem ſpreken danck/
Aen-roepen zÿnen naem ghestadigh.
Dus/etc.

Dus u met herten tot hem keert/
En leght u handen all' te gader:
En bidt soo Godt ons heeft gheleert/
Seggende t' saemen onsen Vader.
Onsen Vader. &c. En bid/etc.

O Heer' wy seggen nu voor 't slot
Wilt doch ock spÿsen onse zielen/
Op dat wy Heer' naer u ghebodt
Leven/wy die in sonden krielen.
Op dat/etc.

Princelÿck God ghenade doet/
Op dat wy door Christum verwerven
Ghenade/deur zÿn dierbaer bloedt/
Saligh te leven en te sterven.
Ghenade/etc.

Volghen

Volghen de Psalmen die in de H. Kerck ghebruyckt worden/ in de Vesper ende Complieet/op Sondaghen ende H. daghen.

Dominica ad Vesperas.

Psalmus 109.

DIxit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: ex vtero ante luciferum genui te.

Iuravit Dominus, & non pœnitebit eum, Tu es sacerdos in æternum: secundùm ordinem Melchisedech.

Dominus à dextris tuis: confregit in die iræ suę reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Gloria Patri, & Filio: & Spiritui sancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & semper: & in sæcula sęculorum, Amen.

Psalmus 110.

COnfitebor tibi Domine in toto corde meo: in consilio justorum, & congregatione.
Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.
Confessio & magnificentia opus ejus: & justitia ejus manet in sęculum sæculi.
Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: escam dedit timentibus se.
Memor erit in sæculum testamenti sui: virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.
Vt det illis hęreditatem gentium: opera manuum eius veritas & judicium.
Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi: facta in veritate & equitate.
Redemptionem misit populo suo: mandauit in ęternum testamentum suum.
Sanctum & terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.
Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in sęculum sęculi.
Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 111.

BEatus vir qui timet Dominum : in mandatis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius : generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitię in domo eius: & justitia eius manet in sęculum sęculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis : misericors, & miserator, & iustus.

Iucundus homo,qui miseretur, & commodat, disponet sermones suos in judicio: quia in æternum non commovebitur.

In memoria eterna erit iustus : ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor eius : non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus , iustitia eius manet in sæculum sęculi : cornu eius exaltabitur in gloria.

Peccator videbit & irascetur , dentibus suis fremet & tabescet : desiderium peccatorum peribit.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 112.

LAudate pueri Dominum : laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum : ex hoc

nunc & vsque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum: laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus: & super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat: & humilia respicit in cælo & in terra?

Suscitans à terra inopem: & de stercore erigens pauperem.

Vt collocet eum cum principibus: cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo: matrem filiorum lætantem.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 113.

IN exitu Israel de Ægypto: domus Iacob de populo barbaro.

Facta est Iudæa sanctificatio eius: Israel potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: Iordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes: & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare, quòd fugisti: & tu Iordanis, quia conversus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes: & colles sicut agni ovium.

A facie Domini mota est terra: à facie Dei Iacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum : & rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis : sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordia tua, & veritate tua : ne quando dicant gentes, Vbi est Deus eorum?

Deus autem noster in cælo : omnia quęcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium, argentum & aurum : opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient : nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt, pedes habent, & non ambulabunt : non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino : adiutor eorum, & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino : adiutor eorum, & protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: adiutor eorum, & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis.

Benedixit domui Israel : benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum: pu-

ſillis cum maioribus.

Adjiciat Dominus ſuper vos : ſuper vos, & ſuper filios veſtros.

Benedicti vos à Domino : qui fecit cęlum & terram.

Cælum cæli Domino : terram autem dedit filijs hominum.

Non mortui laudabunt te Domine : neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino: ex hoc nunc & vſque in ſęculum.

Gloria Patri, & Filio.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. 1.

MAgnificat : anima mea Dominum.

Et exultavit ſpiritus meus: in Deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatem ancillę ſuæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt : & ſanctum nomen eius.

Et miſericordia eius à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio ſuo : diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potentes de ſede : & exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis : & divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum: recordatus misericordię suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros: Abraham, & semini eius in sęcula.

Gloria Patri, & Filio.

Voor den voor-gaenden Psalm

In exitu, &c. ghebruyckt men dickwils (op Feest-daghen der Heyligher) een van dees' drie na-volgende Psalmen.

Psalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

O Domine, quia ego servus tuus : ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Diru-

Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius: in atrijs domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 116.

LAudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius: veritas Domini manet in æternum.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 131.

MEmento Domine David: & omnis mansuetudinis eius.

Sicut juravit Domino: votum vovit Deo Iacob.

Si introiero in tabernaculum domus meę: si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnum oculis meis: & palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino: tabernaculum Deo Iacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata: invenimus eam in campis silvę.

Introibimus in tabernaculū eius: adorabimus

in loco vbi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam : tu & arca sanctificationis tuę.

Sacerdotes tui induantur justitiam : & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum : non auertas faciem Christi tui.

Iuravit Dominus David veritatem , & non frustrabitur eum : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filij tui testamentum meum : & testimonia mea hæc, quę docebo cos.

Et filij eorum vsque in sęculum : sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dñs Sion : elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sęculum sęculi : hîc habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam eius benedicens benedicam; pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutari : & sancti eius exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David : paravi lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione : super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Gloria Patri, & Filio.

Sicut erat in principio.

De tweede Vesper der Apostolen:

Dixit Dominus, &c. Laudate pueri, &c. Credidi, &c. Als voorzen.

Daer nae volght:

Psalmus 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram: sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis: in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant: mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 138.

DOmine probasti me, & cognovisti me: tu cognovisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè: semitam meam, & funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti: quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia, novissima & antiqua: tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? & quò à facie tua fugiam?

Si ascendero in cælum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo: & habitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.

Et dixi, Forsitan tenebræ conculcabunt me: & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ eius: ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meæ.

Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto: & substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione: Accipient in vanitate civitates tuas.

Nónne qui oderunt te Domine, oderam: & super inimicos tuos tabescebam?

Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est: & deduc me in via æterna.

Gloria Patri, & Filio.

De Vesper van onse Lieve Vrouw' / ende van de Maeghden/ &c.

Dixit Dominus, &c. Laudate pueri. &c. Als voozen. Daer na volght:

Psalmus 121.

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri: in atrijs tuis Ierusalem.

Ierusalem quæ ędificatur vt civitas: cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic federunt sedes in judicio: sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos: loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri: quæsivi bona tibi.

Gloria Patri, & Filio.

Pſalmus 126.

NIſi Dominus ædificaverit domum : in vanum laboraverunt, qui ædificant eam.

Niſi Dominus cuſtodierit civitatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere : ſurgite poſtquam ſederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis ſuis ſomnum : ecce hereditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagittę in manu potentis : ita filii excuſſorum.

Beatus vir, qui implevit deſiderium ſuum ex ipſis : non confundetur cùm loquetur inimicis ſuis in porta.

Gloria Patri, & Filio.

Pſalmus 147.

LAuda Ieruſalem Dominum: lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit ſeras portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te.

Qui poſuit fines tuos pacem : & adipe frumenti ſatiat te.

Qui emittit eloquium ſuum terrę : velociter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam: nebulam ſicut cinerem ſpargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum , & liquefaciet ea : flabit spiritus eius, & fluent aquę.

Qui annunciat verbum suum Iacob : justitias & judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi : & judicia sua non manifestavit eis.

Gloria Patri, & Filio.

Ad Completorium.

Converte nos Deus salutaris noster. *Resp.* Et averte iram tuam à nobis.

Vers. Deus in adiutorium meum intende.

Resp. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meę : in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei : & exaudi orationem meam.

Filij hominum usquequò gravi corde : ut quid diligitis vanitatem, & quęritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : Dominus exaudiet me , cùm clamavero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare : quæ dicitis in cordibus vestris , in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate ſacrificium juſtitiæ, & ſperate in Domino : multi dicunt, Quis oſtendit nobis bona?

Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui Domine : dediſti lętitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei ſui : multiplicati ſunt.

In pace in idipſum : dormiam, & requieſcam.

Quoniam tu Domine ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me.

Gloria Patri, & Filio.

Pſalmus 70.

IN te Domine ſperavi, non confundar in æternum : in juſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam : accelera ut eruas me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij: vt ſalvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu : & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc', quem abſconderunt mihi : quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpiritum meum: redemiſti me Domine Deus veritatis.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 90.

QVi habitat in adiutorio Altissimi: in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicet Domino, Susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium: & à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incursu & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum.

Gloria Patri, & Filio.

Sicut erat in principio.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedicite Dominum: omnes serui Domini.

Qui statis in domo Domini: in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta: & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion: qui fecit cælum & terram.

Gloria Patri, & Filio.

Sicut erat in principio.

Miserere mei Domine & exaudi orationem meam.

In manus tuas Domine commendo spiritum meum. In manus, &c.

Redemisti nos Domine Deus veritatis commendo, &c. Gloria, &c. In manus.

Custodi nos Domine ut pupillam oculi. Sub umbra alarum tuarum protege nos.

Canticum Symeonis.

Salva nos.

Luc. 2.

NVnc dimittis servum tuum Domine: secundùm verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei: salutare tuum.

Quod parasti: ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem Gentium: & gloriam plebis tuę Israel.

Gloria Patri, & Filio.

ANTIPHONÆ

Tot lof van onse L. Vrouw.

ALma Redemptoris Mater, quæ pervia cæli
Porta manes, Et Stella maris, Succurre cadenti,
Surgere qui curat, populo: Tu quæ genuisti,
Natura mirante, tuum sanctum genitorem:
Virgo prius ac posterius, Gabrielis ab ore
Sumens illud Ave, peccatorum miserere.

Angelus Domini nunciavit Mariæ.

Et concepit de Spiritu Sancto.

ANTIPHONA.

AVe Regina cælorum, Ave Domina Angelorum, Salve radix, ſalve porta ; Ex qua mundo lux eſt orta:

Gaude virgo glorioſa, Super omnes ſpecioſa.
Vale ô valde decora, Et pro nobis Chriſtum exora.

Dignare me laudare te virgo ſacrata.
Da mihi virtutem contra hoſtes tuos.

ANTIPHONA.

REgina cæli lætare, Alleluia. Quia quem meruiſti portare, Alleluia. Reſurrexit ſicut dixit, Alleluia. Ora pro nobis Deum, Alleluia.

Gaude & lætare virgo Maria, Alleluia.
Quia ſurrexit Dominus vere, Alleluia.

ANTIPHONA.

SAlve Regina, mater miſericordiæ, vita, dulcedo, & ſpes noſtra, ſalve. Ad te clamamus exules filij Evæ. Ad te ſuſpiramus, gementes & flentes in hac lachrimarum valle. Eia ergo Advocata noſtra, illos tuos miſericordes oculos ad nos converte, Et Ieſum benedictum fructum ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende. O Clemens, O pia, O dulcis virgo Maria.

Ora pro nobis ſancta Dei Genitrix.
Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.

Voor 't Avond gebedt.

V Schepper / vooꝛ den Avondt-
stondt/
Wy bidden upt ons herten grondt
Dat ghy/na u bermhertighepdt/
Ons hoeden wilt vooꝛ alle lepdt.
Onsuyv're dꝛomen van ons weert/
En ons ghedachten tot u keert/
Dat ghy des vyandts list belet:
Dat hy ons lichaem niet besmet.
Geeft dit/ o Vader machtigh seer/
Vooꝛ Jesum Chꝛistum onsen Heer/
Die met u/ en den heyl' ghen Geest
Altyꝺt van al moet zyn ghevꝛeest.
Amen.

Een ander.

C Hꝛiste die daer zyt dagh en licht/
De duysternis des nachts ver-
licht/
En wozdt ghelooft des lichts klaer-
hepdt/
Dat ons een saligh licht verbꝛepdt.
Wy bidden u/ o Heere goedt/
In desen nacht ons toch behoedt/

Ad orationem vespertinam.

TE lucis ante terminum,
Rerum creator, poscimus,
Vt solita clementia
Sis præsul ad custodiam.
Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata:
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Præsta Pater omnipotens,
Per Iesum Christum Dominnm,
Qui tecum in perpetuum
Regno, cum sancto Spiritu. Amen.

Alius.

CHriste qui lux es & dies,
Noctis tenebras detegis,
Lucisque lumen crederis,
Lumen beatum prædicans.
Precamur sancte Domine,
Defende nos in hac nocte:

En laet ons in u rusten sacht/
Verleent ons eenen goeden nacht.
Laet ons geen swaren slaep bevaen/
Noch ons den vyandt vaerden aen/
Noch 't vleesch hem gheen consent en gheev'/
Dat het voor u niet schuldigh leev'.
Ons ooghen laet doch slapen vry/
't Hert altydt waecken laet tot dy:
V rechter handt bescherme/Heer/
V dienaers die u minnen seer.
Beschermer Heere siet ons aen/
Ons vyanden verdruckt voort aen:
Regeert u dienaers/Heere goet/
Die ghy ghekoft hebt met u bloedt.
Gedenckt toch onser/Heer/te gaer/
Die hier zyn in dit lichaem swaer:
Ghy die des ziels beschermer zyt/
Staet ons toch by in onsen strydt.
Lof/eer/moet Godt den Vader zyn/
Met zynen een'gen Soone fyn:
Den trooster beyder Geest altydt/
Sy eewigh lof sonder respyt. Amen.

EYNDE.

Sit nobis in te requies,
Quietam noctem tribue.
Ne gravis somnus irruat,
Nec hostis nos surripiat:
Ne caro, illi consentiens,
Nos tibi reos statuat.
Oculi somnum capiant,
Cor ad te semper vigilet.
Dextera tua progat,
Famulos qui te diligunt.
Defensor noster aspice,
Insidiantes reprime,
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.
Memento nostri Domine,
In gravi isto corpore,
Qui es defensor animæ,
Adesto nobis Domine.
Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc & in perpetuum. Amen.

FINIS.

Regiſter der Lof-ſanghen.

A

ADoro te devote latens. Pag. 267
Ad perennis vitæ fontem. 539
Aenhoozdt doch mÿn gheklagh. 423
Al lÿd' ick dzuck. 623
Alle die peps-dozſtigh zÿt. 69
Als die Apoſtelen t'ſaemen. 231
Als Jeſus in zÿn Majeſtept. 511
Anima Chriſti ſanctifica me. 280
Ave Maria, Godts lieſſte l. 363
Ave Maria triumphant. 357
Ave maris ſtella. 329

B

Beata immaculata virgo p. 35
Bepepſt u edel menſchen. 503

C

Cecilia repn maeght. 457
Chzisti die daer zÿt 668
Chriſte qui lux es & dies. 669
Chzistus is op-gheſtaen 207
Conditor alme ſyderum. 1
Cur mundus militat. 583

D

Der Maeghden loſ. 486
Deſen ſeer heyligen Confeſſoor. 478
Deſe ſolemnitept moet. 258
Des werelts ſchepper. 440
Dies eſt lætitiæ in ortu. 49
Dies eſt lætitiæ nam proceſſit. 16
Dit is een uptverkoozen vadt. 389
Dulcis Ieſu, dulce nomen. 41

E

Ecce homo ſiet aen o menſch. 145
Een Engel wert gheſonden. 548
Een eenigh een heb ick verkoozen. 588
Een Kindeken is ons gheboozen. 21
Een koſt'lyck pant. 427
Exulta parva Bethlehem. 57

G

Ghy die nu ſyt bezydt. 156
Godt die Ozievuldigh ſyt en een. 241
Godt mint/en eert. 636
Goede Godt ick moet u klaegen. 611

H

Het eewigh woozt neerdaelende. 256
Het ſtond' een moeder reene. 135

Het viel een Hemels douwe. 60
Hoe wel so moet hem lusten. 577
Hoort al die Jesum wilt gaen s. 100
Hoort Spon wat ick ons heb v. 89

I

Ick aenbidd' u devootelyck. 266
Ick magh wel klaghen Heer. 560
Jerusalem wilt opstaen. 140
Iesu dulcis memoria. 95
Jesu ons liefd' ons wenschen. 132
Jesu soet/ myn Bruydegom v. 603
Jesus soete memorie. 95
Iure plaudunt omnia. 68

K

't Aenbidd' u Godheydt kracht. 322
Komt Geest en Schepper mede. 221
Komt H. Geest vol machten 228
Komt laet ons gaen. 403
Komt menschen schoon verciert 182
Komt nu bly'lyck te gaere. 148
Komt ongheschapen H. Gheest. 216
Komt Schepper H. Gheest. 235

L

Laet ons aenbidden 't hert v. 124
Laet ons den Heere danckbaer z. 646

Laet ons met herten looven. 433
Laet ons met herten reene. 75
Lauda Syon Salvatorem. 271
Looft menschen groot en kleene. 311
Looft o Spon den behoeder. 270

M

Maeckt u tonghen versch ont. 313
Magdalena waerde Vrouw. 184
Magnum nomen Domini. 9
Maria Magdalene. 421
Maria Maghet repn. 381
Maria Maeghd eerbaer. 370
Maria Moeder en Maeghd met. 348
Maria princ'lijck grepn. 373
Maria repn//supver fontepn. 360
Maria schoon//seer excellente p. 352
Menschen al te saem in u ghem. 454
Menschen vreughd baert. 466
Menschen wilt vreughd hanteer. 298
Met desen nieuwen jaere. 93
Met een kus van u mondt. 598
Met gheestelijcke vreughd' m. 158
Met vperigh verlanghen. 591
Myn daghen zyn verdweenen. 556
Myn herte wilt nu vluchten. 558
Myn hert ontwaeckt. 472
Myn lief is myn/ en ick. 601

Myn lippen opent Heere. 213
Myn ziel bedenckt. 576
Myn ziele wat doet ghy. 210
Myn siele wilt heden toch.e.o. 442
Myn siele wilt nu vrolyck wesen. 151
Myn siele wilt loven des H. v. 418
Myn stel o schoone creatuere. 568
Myn siel verheught u/wet ghy. 405
Myn siel verlangt H. 616
Myn siel wilt lof singen d. H. 449
Myn siel wilt u niet keeren. 573

N

Nae zo veel vermaeck'lyckheden. 515
Nopt sulcken liefde op eerdtr. 44
Nu syt wellekoome. 13
Nu weest gegroet Maria s. 343

O

Och Jesus liefde was s.g. 139
O Chrisť nen och. 488
O een drievuldigh wesen. 240
O eewigh Godt almachtigh. 4
O eewigh leven. 526
O feest'lyck dagh. 164
O felle doot. 506
O Gheest/die ons kunt al. 239
O Gheest vertrooster soet. 227

O ghy saligheydt der eerden. 107
O gloriosa Domina. 333
O glorooose Vrouwe fyn. 332
O God aenhoordt doch myn geb. 606
O God aenhoordt doch myn gek. 550
O God geeft my toch eens 625
O God verheven 620
O Heylich eewigh Godt. 246
O Heer aenhoordt toch myn 645
O Heer aensiet/aensiet. 494
O Heer/aensiet toch Syon treer. 495
O Heer wilt my troost gheven. 565
O Hemelsche ghesanten. 436
O Jesu lief wat maeck ick hier. 535
O Jesu soet der Maegden kroon. 484
O Jesu soet leydt my in 346
O lustelycken boom. 429
O Maeght Cunera. 415
O Menschen haest u. 390
O Mensch/o edel creatuer. 631
O myn tongh wilt vrolyck. 250
Ons Vader Godt ghepresen. 629
Ontslaept o werelt. 243
Ontwaeckt myn ziel o. 474
Ontwaeckt nu al. 85
Op! myn hert. 395
Orbis patrator optime. 441
O saligh heylich heylich Beth. 27

O Schepper aller sterren. 1
O Schepper fier. 522
O soete harmonÿe. 18
O Vader-landt gloztoos 529
O waecker vzoedt van sinnen. 336

P

Pange lingua glorioſi. 251
Pie Ieſu redemptor hominum. 72
Puer natus in Bethlehem. 63
Puer nobis naſcitur 57

Q

Quem terra pontus æthera. 335

R

Rÿck Moeder Gods Marÿe. 383

S

Sacris ſolemnijs juncta ſint. 261
Siele van Chzistus komt. 280
Sint' Catharina een Pzincesse. 469
So diep in die groen' heyden. 571
Sonder krups ofte lyden. 608
Supver maeght Agniet. 392

T

Te lucis ante terminum. 669

Ter fonteyn van 't eeuwigh. 537
't Jaer brenght ons we'er. 460
't Is een dagh van vrolyckheydt. 51
't Nieuw' Jaer begint. 81

V

Veni creator spiritus. 217
Verblydt u nu ghy Abrams z. 65
Verblydt u o menschen op. 169
Verbum supernum prodiens. 254
Versch gheboozen sagh ick. 37
V loven wy/ons toe-verlaet. 415
V Schepper vooz den Avond-st. 668

W

Waer is de dochter van Spon. 77
Waer 't dat ons ziel van binnen. 498
Wat sal ick gaen beginnen. 615
Wat strydt de wereldt doch. 580
Weest ghegroet Marie G. 328
Weest ghegroet Maria vol. 365
Wien d' aerd'/den Hemel. 334
Wilt ontspringhen. 319

Eynde des Registers.

APPROBATIE.

DEse Geestelycke ende Kerckelycke Lofsanghen van de principaele Feest-daghen des gheheelen Iaers, *gedicht om den mensch tot devotie te beweghen, ende't hert met den geest door danckseggynghe in den Heer te verheugen, zyn bequaem om ghedruckt: ende tot dien eynde ghesonghen te worden.* Den 7 Meert. *Anno* 1621.

CHRISTOPHORVS FABER Lovanienſis S. Theolog. Licent. lib. Cenſ.

Coll. Soc. Jesv Paderb.

ERRATA,
Ofte Druck-fouten.

PAg. 339. lin. 13. ende 23. O waecker, &c. **woŕdt upt ghelaeten.**
Pag. 394. lin 16. Agaet, **leeſt** Achaet.
Pag. 428. **in de 6 ende 10 lin. voor** Arcadius **leeſt** Heraclius.

Th
3221